

مذاکرات ژنو

مجموعه مقالات
استاد عبدالرحمن هژوایک

گردآورنده: محمد حسن ولسمحل

ناشر: د افغان مجاهد اطلاعی سرکز

۱۳۶۶

Ketabton.com

၁၇၈၁-၁၇၈၂

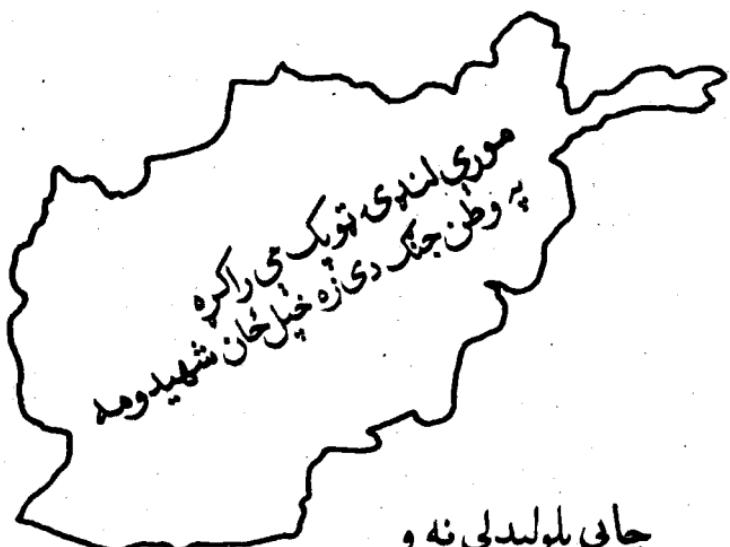
ရန်ပိုးမြန်မာစာအများပြည့်မှု
ရန်ပိုးမြန်မာစာအများပြည့်မှု

သမားရာဇ်အများပြည့်မှု

မြန်မာရာဇ်

ရန်ပိုး

دستاب نوم، مذاکرات ژنو
لیکوال: استاد عبدالرحمن پژواک
تولوونکی: محمد حسن ولس مل
خپروونکی: دافغان جاہداد اطلاعاتی مرکز
د خپرپهکال: ۱۳۶۶ هش / ۱۹۸۸
بیه: (۳۰) روپی
د چاپ شمېر: ۲۰۰۷ء توکه

حقن بخویند و روئو!

هند مقدمه چی خرمیا شتی دخنه ددغه کتاب دپاره مالیکی و هنخوا
له دی چی ده غنی په لوستلو پیل و کری که دغه خوتکی چی یوه دوستانه
گیله و رته و لی شوله نظره تپر کری خوبن به شم!

عبدالرحمن پشوواک هند خوک و چی دنام طلوب شخص په
صفت پاکستان نه اخراج شواوه هیدار نگه ولس مل هند خوک چی
په پاکستان کې دری ۲۰ نیم ملیونه پر توافقانی مهاجروله جملې دخبل
فامیل سره په بنې زړه له پاکستان نه نه دی راوتلی بلکه اخراج ته
جعیر شوی دی؛ خود د غوړو خبر و با وجود ګله چی مونږ ته
معلومنه بشو چی اوں د پاکستان ملي منافعوته په بین المللی سویه
دسايس متوجه شول نو پژواک هند تولی ګیلې ما نهی شاترو اچلی
او دیو با شهامت افغان په صفت په قلم زا پوره کړ او د پاکستان د ملي
منافعونه په د اسلامي و دورو لی په ولوه او احساسات د اسی دفاع و کړه
چی د پرسیاستداران په له لیکلوا او ویلوا عاجزدی او هیدار نگه ولس مل
په له دی چی و رسه شوی سلوک په نظرکې و نیسي دیو با ایمانه افغان
مسلمان په حیث هنډ وله مقلی په مجاهدو لس کې چاپ او په نړۍ واله
سطحه توزیع کری چی تاسویه په د هند غه کتاب له ۳۰۱ منځ نه
تر ۳۲۹ منځ پورې مطالعه کړئ.

ددغه لدنو تذکرې حنک بايد په زغروه ووایم چی مونږ شخصی غرض نه در لود او د حکایت
دپاره موشنې غوښتل بلکه د افغانستان آزادیه ترڅنګه هود پاکستان د کاونډی و دورو او -
مسلمان هیواد خیر هم غوښته چې پژواک دغه دو ه مقلی په یوشکاره ثبوت دی. ولس مل

خشت او لگر نه د معمار کج تاشریا میرود دیوار کج

د ۱۹۸۲ کال د جون په میاشت کي د پاکستان او
افغانستان تر منځ په شنېړو کې د ملکړو ملتود استازې
په وساطت په غیر هستیم دول د سیاسی جل بې شمره
خبرې اترې پیل او د ۱۹۸۷ کال د نښت د میاشت په ۷ مه
ښته یې درسته پراو ختم شو.

د شنېړو په مذاکرو کې د مادولو وړنځبره داده چې تر
اوسه ترې مثبته نتیجه لاس ته نه ده راغلي او تېرشوی
پړاوونه یې د افغانانو په ھیږد او دروسانو په ګټه وو.
پوهېږي ولي د شنېړو مذاکري د ناکای په لغوروا فې

د افغانانو په ضرر او د روسانو په ګته دي ؟

دا ځکه چې : د ملکرو ملتو د سازمان د پړکرو نه
دمذا کرو په پیل او بنسټ کې اخراف وشود
ملکرو ملتونو پړکړي په دې لاند نیو خلورو اصلیو
ولارې وي :

۱ - د افغانستان خپلواکی ، ځمکن تامیت ، سیاسی
استقلال او ناپیلی سیاست .

۲ - د افغانستان د ولسوخته د خپلی خوبنې
حکومت او خپل اقتصادي ، سیاسی او تولینیز سیستم و تایکي .

۳ - له افغانستان څخه د خارجی پوهونوو تل .

۴ - د اسې شرایط جرابرول چې تره ګولاندې افغاني مهاجرین
په مصونیت او عزت خپلو ګورونو به ستانه شي .

دا چې د افغانستان په باره کې د شرمنو مناکرو خنکه
اخراف کړي دغه پوښتنو ته قانع کوونکي حوابونه -
تاسو د «افغان مجاهد» او «مجاهدولس» په مبانزو او
مجاهدو اخبارونو کې پیدا کولی شي چې وخت په وخت
ورته د وطن د نومیالو لیکوالانو ، سیاسته اړانو او د نظر د
خاوندانو له خواکو ته نیوک شویده .

باید وواییو چې د تاریخي رسالت په اساس له ابتدا نه
موږن د افغانستان قضیي ته متوجه وو ایوو .
د افغانستان او پاکستان تر منځ غیر مستقيم خبرې

اتری د ۸۲ کال دجون په میاشت کې پیل شوی مکرماد ۱۹۸۲ کال د فبروری
په میاشت کې د افغان جاحد، په نومیال اخبار کې د چیست یاران طریقت
د عنوان لاندې اړول حقایق په یوه تخلیلی مقاله کې خپل وطنوالوته
تقدیم او ټوله د سیسه ډی لادغه افشا کړه.

د شہنیو مذاکرو د پاکستان د خارجه وزیر صاحب
نراډه یعقوب خان د سیاسی فهم د کمزوری په وجه
د اصلی محور نه په ابتدا کې انحراف وکړ او هماغه
وخت موبن د دغونو مذاکرو په ضد خپله کرکه او نفرت
شبکاره کړ. د دې په ځای چې د شہنیو په خبر و اترو کې
د موضوع اصلی طرفینو یعنی متجاوزه و سانو او د
افغانی مقاومت نا یند کانو برخه درلودی بر عکس د -
کابل او پاکستان د خارجه وزیرانو د غیر مستقیمه خبرو
په پیل کې د موضوع ابتکار رو سانو په لاس کې واخیست؛
مسکود کابل د خارجه وزیر په ذریعه د ټول جریان نه -
خبر په مګر افغانی مبارزین د موضوع دا اصلی جریان نه
په خبره پاڼي کېدل او یوازی د خبرو اترو په خاته کې به چې کومه
جهموله او په معنی اعلامیه خپره شوه د نور و نړیوالو په شہر
به افغانی مبارزین هم دهه نه په سطحی دول آسمانه شول .
د ملګرو ملتو د استازی بناغلی کود دویزله سفرونو نه
کابل، مسکو او اسلام آباد ته په دا ګه د امولو مېدله چې د
رسو سانو په نفع او افغانی مبارزینو په ضرر خپل و ملاقاتو

و

ته دوام ورکوي دا هم باید وواییو چې په دغه ملاقاتونو کې کوردویز دکابل دریم او مسکونه غتې غتې تحفې تر لاسه کړي. که شه هم چې مویز وخت په وخت دجاله دلش او «افغان بجاهد» اخبارونوله لاری د پاکستان حکومتی مقامونه متوجه کول چې ونه غولپری خونه موږ د هملو خلو با وجودې سیاسی اشتباہ اوکړه او له تاشیر لاندې راغل چې دغه سیاسی اشتباہ به د پاکستان د هلت د پاره نه جبیرو کیدوکې عواقب رامنځ ته کړي .

روسانو زړمښن په منطقه کې یواوېند پلان ترلاس لاندې نیولی چې په دغه پلان کې په افغانستان بر سپره د پاکستان د خاورې نیول هم شامل دي نوکه او سروسانو د پاکستان حکومت په دې خوشاله کړي وي چې د ډیورند کربنې به ورسه د خپل کوډاکی حکومت په ذریعه په رسیت و پېژنی او د هند له خوا به هم د دوی د سرحدونو د اسې تضمین و کړي چې هند به پري حمله نه کوي نوباید وویل شي چې داله یوې خوا د افغاني مهاجرو او مبارزینو په سریو دوول سیاسی بخارت دی او له بلی خوا یوه د اسې خطر ناک
سیاسې لو به ده چې په ایندې کې به پخپله د پاکستان د پاره د سلطان د داپې حیثیت ولري .

روسانو چې بخارا او د منځنۍ اسیا ځیفې برخې و نیولی نو د افغانستان د هفته وخت پادشاه اعلیحضرت امان الله خان ته

يې په يو رسمي سند کې اطمینان ورکړي چې نړموښن د محدودو
 قواو موجودیت په بخارا کې د افغانستان د پاره خطرنلري
 موښن د هغه حای د حکومت په غوښتنه خپلې محدودې
 قواوې هلته لېزلى او چې شنګه وضعه هلته آرامه شي فوري
 به خپلې قواوې د هغه حای نه و باسو. مګر شپیته کاله ورو
 ثابته شوه چې روسانو دروغ ويلی ووځکه چې روسانو خپلې
 وعدې او ليکلی سند په خلاف په افغانستان پوځۍ تپري
 وکړ، په دي باره کې موښن د خپل قلمي همکارښاغلي همیر
 محمد صديق فرهنگ یوه قوي او پتارې یخني استادو ولاړه
 مقاله په ۱۵ کمال کې خپره کړي او د سیاسي مذاکرو د کتاب
 په دو هم توکُک کي به يې بیا وطنوالو ته تقديم کړو.

په پاکستان کې نماذندايی کېدونه د نخه ماد بجاهدولس د
 ۱۳۶۴ کال د جوزا د میاشتې په ۳۳ مه گټه کې د دې عنوان
 لاندې : « د افغانستان آزادي او د پاکستان سلامتیار جهادی
 صفوفو په پیاوړ تیا کې لغېښتی ۵۰ ». یو مضمون خپور کړو په
 هغې کې د موضوع په تولواړخونو د پاکستان حکومت ته
 رنها واچوله ان تردي وې ليکل چې د پاکستان په باره کې
 روسان شپیته کاله صبر نه کوي ځکه د پاکستان په جامعه
 کې د پیپلیانو او نیشنلیانو غونډې قوي همکاران لري او
 خبره به په خورانیژدې کلونو کې بل دول بهنه انتخیار
 او شرایط به دروس په گټه په منطقه کې بدلون وموږي..

نها ددغه نظر نیجه داشوه چې د اوري گري شپي ور چې
 د پېښور د نړنډانو د سېشل برایخ په زینزمنيو اوستړې جل
 کې تېکریم او با لاخو د افغانستان د قضیې په هکله
 د حقایقو را خرکندولو په جرم د پاکستان نه اخراج شم.
 د ژنيو په مذاکرو کې روسانو پاکستان وغولاوه، اوس
 پاکستان کوبېښ کوي چې د غه کوب: بارتر منزله ورسوی مګر
 کابزه بارونه هیڅکله تر منزله نه دی رسپدلي.

خشت او لګرنډ معمار کج تاشريا ميرود د ډیوار کج

درنولوستونکو!

د ژنيو د مذاکرو لو مرې توک د وطن د نوميالي سیاستدار
 بشاغلی عبد الرحمن پژواک هغه مقالې او مصاحې دی
 چې په «افغان بجاهد» او «بجا هدویس» کښي نشرشوي او
 دادی او سې په مکمله بنې د کتاب په دول تاسوته وړاندې
 کوو.

ددې سلسلي دوهم توک د افغانستان د نظر د خاوندانو
 او لیک و الانو مقالې او مصاحې دی چې هنه هم د افغان بجاهد
 او بجا هدویس په اخبار و نوې ځئی شوي او که خدای کول په نېړدې
 راتلونکي وخت کې به تاسو د رنولوستونکو ته تقديم شي ترڅو

دشنیود مذاکرو دلومړي او دوهم تړک په سامنځ ته کولو د
دغومذاکرو په ټولوازخونو پوره پوه شئ .
خوشاله یم چې د نامساعدو شرایطوبا وجود را فغان جاهد
اطلاعاتي مرکز د هکارانو په مرسته په دې موفق شوئم، د سیاسي
مذاکرو په هکله یوګټور اثر خپلو وطنوالو ته تقديم کړم، زه د دې
كتاب لوستل په دغه وخت کې د هر افغان د ماره ضرور ګڼم .

محمد حسن ولس مل د افغان جاهد اطلاعاتي مرکز نشر

د مارچ ۱۹۸۷ مه کال

ملی نظر

هر سرچی کاند مغمضه منخ کی وی فی
له هغه غمده لافن: گرچی دلگیره

«رحمان بابا»

ملي شخصیتونه د ملي کتو ساتندوی، د ملي حقوقو غوشتبندی،
 د ملي هیلو بشکارندوی، د ملي غوبیتتو خرگندوی، د ملي خپلواکی
 کتندوی او د ملي اساساتراوا احساساتو بالندوی وی.
 ددوی خدمت د خدای دپاره وی او د وطن دپاره، دوی د قدر او
 خوکه له پاره مبارزه نه کوی، دامارت او رهبری دپاره کاندید
 نه وی، دیوه او بله اشاره کارنه کوی او د خپل دریخ د تینگنیست
 له پاره دملت ادانه نه فرانوی او د ملي تشتت له پاره کارنه کوی.
 داسپی کسان دخود خواهی، خان لویوفی، انحصار طلبی او-
 خپل چاری په ناوی لاره قدم نه بن دی او دار وا سباد استاد الافت
 خبره:

چې خپل نفس نشي وژلي که سل وژفي
 ناتوانه ويرندوکي ورته بنکاري
 د دنيا فاني عيشونه نعمتمنه
 د سپي منځ کې پروت هدوکي وړې بنکاري

د دوي قدمونه پاخه او سنجدیده وي له همدي امله تل پاتې او-
 ابدی هم وي، داسي شخصيتوضه په خپل ملت وياري او د ملت
 له پاره بيا دوي ابدی وياري وي.

داداسي کسانو فکر ثور، خيال لور او نظر پېزو وي دوي
 دېري هغه راتلونکې پېښې وي یې چې د حان په چاپرکې
 بنکيل کسان يې له ليدلونه ناتوانه دي.

سرې به نه ځوبه او سوخت کې استاد عبدالرحمن پژواک
 د افغانستان هداسي یوملي شخصيت دی چې پرونې پې
 هم بې داغه، ننې پې هم بې داغه او کانده به يې هم بې داغه
 وي. د ده سياسي بصيرت او پوهه له خپل ملت نه رنها
 اخيسټي او د خپلوملي غونبستونه په رنهايې يې د دې بصيرت او-
 پوهه د ګسب لاره منزل ته رسولي ده.

استاد پژواک سياستدار دی خوسياست مداری نه، څکه
 د ده سياست او حقوقى پوهه پاخه دېي او ملي منابع لري،
 دی ديوه پياورې او نام توقااضي په ګورکې لوی شو، هغه د

اسلام د سپېچلې شرعى په زىاکى ژونىد او فىصلە كۈپى او
 داستاد پژوڭ د سىياسى او اجتماعى فىرىدىپىل لە -
 داسې سىياسى زېينى منبۇج نەشۇرى دى، لە كورنە دباندى
 دەھە محىط داسې افغانى عىيط وچى افغانى كودونە او -
 نىخونە لە نىكۈنۈ كالۇنۇرە هيسى پەكى ژونىد او معمول او
 دە دىيە دراڭ او حسامە حوان پە تۈركە دا كودونە او نىخونە
 پە ژۈرۈھە تۈركە مطالعە كىرل، خېرىنى پىپىيە پىپىيە
 او دا يارەم دەھە پە بىرخە وچى لومۇرى خىلىقى دەپلىغۇنۇ
 نىخونۇسا ساسات پە يىۋە اشىرى راغۇندار او پە ۱۳۱۸ھ ش
 كىمال خپارە كىرل، داستاد د سىياسى پوهى درىيە منبۇج
 نىزىوال حقوق او قوانىن وچى پە وسیعە تۈركە يىپلىوستل
 او پە دەپلىغۇنۇ دا سىياسى، ملى او بىين الملللى حقوقۇ
 قوانىنداو سېياسىت پە مطالعى سەرە ملي خدمت تە ملاوتىلە
 او دەھپىاد پە سىياسى او ملي چاروکى پە خەممىت بۇخت شۇ
 دە پە خېپل ژونىدەكى دوخىت داستىدادى حکومتىنولە خوا
 تەھلىكتۇنە هەم ولىدل او داسې تىشويق هەم چى دە دەپلىغۇنۇ
 سەرە سەم قەدمنە پۇرە كىرىي، تىر نە حۇلۇزىيات دوزارتۇنۇ
 او حىتى تىرىدى لورپى خىرى كىرىي ورتە پېشىنەد شۇي خودە دەپ
 دولتىنۇ دا خەلەي منحىتىپالىسى لە امەلە داتتۇلى غۇنېتىنى
 دەپلىغۇنۇ دا خەلەي دا فاقانستان لە خارجى سېياسىت سەرە
 يىپىچى پەنا پېلىتوب او مىثىتە او فعالە بې طرفى و لارۇ ،

موافقت درلود اوله همدي ڪبله ي سفارتونه هم ومنل اويوه
اون ده مواده ي د ملکرو ملتو په ټولنده کي د افغانستان د دايمى
نماینده په توګه ڪاروکړ او له نړيوالو پېښوسره ي پېښت -
برخورد.

دخلقيانو راتللو د افغانستان خارجي سياست هم له روس
سره و تاره نوځکه ي په هماغه لومړي ودځ یعنی د ۱۳۵۷
کال په شور کي رسمي ڪاررسما پېښوډ او سره له دې چې
د هېواد دې بدحالت او بربادی سخت ناروغه کړ او روځي
فشارونه ي د جسمي فشارونو سبب شول خو دناروغني په
سختوشېبوکي هم غافل نه شراؤ د خپل قلم په تېلوي پېزمه
دملت د لاروزکي کاروان له پاره وخت په وخت د لاري مثالنه
روښانه ڪړل او په سختواو حساسو شېبوکي ي له خپل
ملت سره اساسي مسایل طرح او بيان ڪړل .
استاد پېژواک په هېواد کي دنه هم د سختي ناروغه په
بستريکي د سياسي او ملي ليکنوله لاري خپل بي ساري
جهاد پيل کړي او، د افغانستان د بشرد حقوقو ټولنې ي
جوره کړي او د ملکرو ملتو مشي په نوم ي له همه ګه خاى
نه یو د ملي غوبنتنو خړکندوی ليک ولیکه او د پېټو چينلوب
له لاري ي په هلتنه ورساوه او ڪله چې له هېوادنه راووت
نوبيا ي په علنې دهول دراډ یوگانو او نشيrole لاري د -
افغانستان دملت آواز پورته کړ او د نړيوالو غوره ونوته ي په

ورساوه.

له هیوادنه دده له راوتلو سره سم دا فناستان د مظلوم خومبرې
ملت د سرینوشت په باب دژنیو د خبر و خطرناکه لري پیل شوه،
په دې مرموزاو پیچلې پروګرام د پرخالک نه پو هېدل خواستاد
لومړۍ ملي شخصیت و چې د دې خبر و ما هیت یې را خړکند
او د نوی استعمار د اخیطرناک پلان یې رسوا کړد. ده له لوړۍ
سره دا چینل ناکام و باله او د افغانستان د مبارز ملت د ملي
هیلو په مخالف قطب کې یې اعلان کړ او بیا یې پراو په پراو د دې
خطرناکې توطيې به رافشاد او د اټول مطالب یې په خپل خپل
وخت د «افغان بجاهد» او «جاهدولس»، په جریدو کې د مقالو
په بهنه د هیواد والو منځ ته ڪېښودل او د ملت ستړکې یې
پېروښانه کړي.

دا ستاد پژواک د املي نظر، ملي اظهارات او د الله ملي
سیاست نه زین پېډلې مقالې که خد هم د ورځنیو پېښو په بات
دې خو په خپله د خبری مطالبونه دې ورځنې او زړپېډکې
نه دې، دایسي دې او د ملي بصیرت نماینده او تل پاڼې مقالې
دې نوځکه یې هر افغان ته لوستل او بیا بیا لوستل په کار دې
او زمین د روان مقدس جهاد د سالم بهيرله پارو یې عملی کول او
په غونکې نیوں ضروري او فرض دې.

استاد پژواک د پرکلونه پخوا چې په نیو یارک کې د
ملکرو ملت او افغاني غږي او، د هیواد په یاد کې غښ پورته

یه

ڪپری و :

نه پژواک یم په پیچو موکی لوی شوی
دا چې چوب یم د لته غراو ڪمرن شتہ

خونن بی چې د هپواد غراو کم، باع او راغ، کلی او ببار په وینو
لړل شوی، د هپواد مېږي غازیان بی له خپل و حشی دې بنمن
سره جنکېنې او د خپل وطن د آزادۍ، ارضي تامیت او ملي او-
اسلاي حیثیت د ساتوله پاره وینې تویوی دی چوب کښن است
لوی جرم او ګناه ګښې او د سختې ناروغې په بستړې له خپل
و حشی سروسي دې بنمن سره ذقلم او فکر جهاد ڪوي او د -
جهاد فرهنگي او سیاسي سنکراغښتل او پیاوړي سا تي.
لوی خدای دې استاد پژواک ته روغ صحت، او ب د عمر او د
لانزیات ملي خلعت توان ور ڪري !

آمين

په مینه

حبيب الله رفيع

۱۲۶۶ / ۹ / ۲۶

پېښور، کوزتا کال

فهرست

صفحة	شماره مضمون
١	١ - مصاحبه با محترم عبدالرحمن پژواک در
٩	٢ - طرح محترم عبدالرحمن پژواک در باره
٢٢	٣ - راه اساسی حل سیاسی قضیه'
٣٣	٤ - قضیه افغانستان و کنفرانس سران
٤٠	٥ - مصاحبه با محترم عبدالرحمن پژواک
٥١	٦ - مذاکرات شناور نظر محترم عبدالرحمن
٦٥	٧ - محترم پژواک راجع به مذاکرات شنب
٧٤	٨ - شرط واحد بازگشت مهاجرین افغانستان
٨٠	٩ - مصاحبه با محترم پژواک
٩٣	١٠ - یک توطئه شرانگیز دیگرا فشائشد.
١٢	١١ - مردم افغانستان باید بازی خورند

بیز

صفحه	شماره	مضمون
۱۰۷	۱۲	- روسیه اصل زیست با همی رانفی میکند
۱۱۲	۱۳	- په افغانستان باندی تجاوز زیوه
۱۱۶	۱۴	- روسیه در زیر چتر آبی زنگ کورد وویز
۱۲۷	۱۵	- درو سی پی دفعستی رسی موقف
۱۳۱	۱۶	- آیا هم دغد دش نیود مذاکرو خاتمه ده؟
۱۳۷	۱۷	- ابلاغیه مطبوعاتی ژنو
۱۳۹	۱۸	- نه خوشبین هستم نه بد بین هستم
۱۴۳	۱۹	- وعده هادر دره خسیر
۱۵۰	۲۰	- موضوع مورد توجه خاص مهاجرین
۱۶۲	۲۱	- درخواست «افغان مجاهد»
۱۷۳	۲۲	- محترم پژواک گفت، کفرانس ژنو
۱۷۷	۲۳	- پیشنهاد مهم
۱۸۰	۲۴	- نامه ای از پژواک
۱۸۳	۲۵	- اظهارات استاد پژواک درباره ماهیت لوبیه جرکه
۱۸۸	۲۶	- تبصره برگفتار آغا شاهی
۱۹۵	۲۷	- قابل توجه جدی و فوری هه
۲۰۰	۲۸	- ۲ گاهی از خطر و پیشنهاد
۲۰۵	۲۹	- مساله شناسائی بین المللی
۲۱۳	۳۰	- التجاو پیشنهاد به مجاهدین و
۲۱۶	۳۱	- «بارها گفته ام و بار دیگر میگویم»
۲۳۲	۳۲	- ان پژواک به ولس مل

صفحه	শماره °	مضمون
۲۳۶	۳۳	- العاق واخان بزعم روسیه بنگرین...
۲۴۳	۳۴	- گوربه چف در هندوستان بخوبی دن...
۲۴۹	۳۵	- سروصورت گفتگوهای ژنو
۲۵۱	۳۶	- استقبال از موقف واحد مجاهدین و ...
۲۶۲	۳۷	- پیرامون گفتگوهای ژنو پیش از ...
۲۶۸	۳۸	- به تعقیب گفتگوهای ژناواز ...
۲۸۱	۳۹	- بعد از تعریق ناگهانی گفتگوهای ژنو
۲۸۸	۴۰	- پیشنهاد ایران برای حل مسئله ...
۲۹۲	۴۱	- سفر وزیر خارجه هندوستان به کابل
۲۹۷	۴۲	- بیانات اخیر کورد و ویز پیرامون ...
۳۱	۴۳	- اخطار به رهبران
۳۶	۴۴	- دنباله اخطار به رهبران
۳۲۴	۴۵	- به تعقیب اطلاعات مقدماتی جریان ...
۳۳۰	۴۶	- مقدمه موضوع گفتگوهای ژنو ...
۳۳۷	۴۷	- به تعقیب مقدمه‌ی موضوع گفتگوهای ژنو
۳۴۲	۴۸	- به تعقیب جریان آخرین گفتگوهای ژنو ...
۳۵۰	۴۹	- پیرامون موضوع افغانستان در ...

استاد عبد الرحمن پېشواڭ

مُصاحِبَه با محترم عبد الرحمن پژواک درباره تشریف آوری شان به پاکستان

سروز ۲۹ می به دیدار شاعری عبد الرحمن پژواک رفتم و طبعاً پیرامون مساله افغانستان پرسش‌هایی از ایشان داشتم دیدار من با محترم عبد الرحمن پژواک در چارچوب یک مصاحبه شرونالستیک نبود بلکه به گونه یک صحبت دوستانه ای برداشته بود که بر پایه یک دوستی پیرینه بنا یافته بود و جویش صحبتی بود میان یک افغان و یک — وطن پرست بزرگ افغان.

سوال: - بصورت عموم درباره مساله افغانستان چگونه می‌اندیشید ایا امکان حل آن قوی و یا ضعیف است؟

جواب: - در مساله افغانستان باید دو جریان با هم موئی حرکت کند که این دو جریان یکی داخلی یعنی جهاد و دیگری

خارجی یعنی فشار سیاسی و دیپلماتیکی کشورهای دیگر
بررسیه است. در مورد جهاد، من نه تنها خوشبین، بلکه
متین هستم که پیروزی میدان جنگ انشاء الله از آن
هاست ما نه تنها خوب می رزیم و نیرومندیم بلکه دشمن
را نیز در مضیقه گذاشتند ایم آگرچه دشمن از لحاظ
مادی نیرومند نیباشد با آنهم مقاومت افغان ها پیروز
است و این پیروزی روز تاریخ افغانستان میشود آنچه
امروز همروز نیاز است عبارت این تقویه مادی و معنوی جهاد
است نه تنها اینکه جهاد باید سرد نشود بلکه من متینم
که جهاد اصله سرد نمیشود مردم افغانستان کاملاً هوشیار
اند و میدانند که برا چه می رزمند و تا آنکه به آن هدف
دست نیافته باشند سلاح بزرگ نمی گذارند.

همه افغانها اینرا میدانند که روس به کشورشان تعرض
نموده است و ملحدین قصد گرفتن کشورشان را دارند.
مردم افغانستان دشمن خود را خوب شناخته و این
جهاد را بر اساس هوشیاری شان آغاز کرده و خود به پایانش
محض میگذرد.

درین شکنیست هر انسانی که در افغانستان به هلاکت
میرسد، هر خانه ایکه ویران میگردد و هر آن که حقوق او بیر
اساس وضع کنفرن افغانستان نمیرپا میشود مایه تأثیر و
تأسف است ولی من این پدیده ها را در هرجنگ و هرچهاد

و مقاومت طبیعی می پندارم من امیدواری و یقین کامل دارم
که ماخانه های ویران شده خود را دوباره اباد خواهیم کرد
ما همه نهیان های وارد شده مرجیان خواهیم نمود. ولی
آنچه ما یه تشویش و نگرانی ماست. مقاصد و اهداف دشمن
است. به این معنی که دشمن میخواهد موجودیت معنوی
مار از هیان بردارد. کشوری که در آن بقا یابی ویرانی وجود
نداشته باشد در واقع تاریخ ندارد. و ملتی که قادر باشد
است از یک موجودیت ثابت بی بهره است مالز ویرانی هاشویش
بسیار نداریم ولی اگر بودیم ما، معتقدات و شیوه زندگی
اسلامی ماصدمه ای وارد نمیشود برای ما قابل تشویش
است و تمام قوه دشمن نیز به همین سمتوجه است
روح مقاومت و مجادله مردم افغانستان به جهان ثابت شده
است، ولی ما باید این مساله را همان سایه که در داخل گرم
و پر حرارت است در خارج از افغانستان نیز گرم نگه داریم
و این حقیقت را هر چه بیشتر به جهان تبلیغ کنیم. مایقین
داریم تا آنگاهی که ^{وجله} بشریت زنده است تا از زمان که مفکوره
حق عدالت و ارادی کامل از جهان برچیده نشده باشد
هیچ کس در هیچ گوشه ای از دنیا نمیتواند جهاد افغانستان
را از خاطر ببرد. تجاوز روس ها بر افغانستان در سراسر
جهان منکوش شده است و این تلیعین نتیجه همین
حقیقت است. از همین فشار سیاسی بین المللی نباید

چشم پوشی شود - در برابر این فشار سیاسی حتی روسیه هم نمیتواند مقاومت کند و جبراً به پیروزی مردم افغانستان اعتراف می‌کند.

سوال: - از مصاحبه دهلی شما بر می‌آید که می‌خواهید زیرا احزاب و گروپ‌های سیاسی را به وحدت تشویق کنید آیا شما این موضوع را ناممکن نمی‌شمرید؟ مردم به این عقیده اند که حل این اختلافات غیرممکن و غیرعملی است.

جواب: - حل این مساله را کسی غیرممکن می‌شنارد که به مفهوم «غیرممکن» توجه کافی نکرده باشدند. از آنها باید پرسیده شود که چه چیزی را غیرممکن می‌گویند زیرا شکی نیست که از آغاز جهاد میان احزاب و گروپ‌ها - اختلافات آغاز شده است و ایجاد اتحاد را روز بروز مشکل تر ساخته است ولی من فکر می‌کنم که اتحاد نه تنها غیرممکن نیست بلکه بسیار هم عملی است. و اصل‌چرا باید این اتحاد غیرممکن باشد؟ چرا باید عملی نباشد؟ ما با یک دشمن بزرگ، در بردیم و تا آنگاهی که این دشمن در خاک افغانستان باشد مساله افغانستان حل نمی‌شود، پس درین حال سوال بسیار عمومی است سوال خارج ساختن روس‌ها از افغانستان است خارج نمودن روس‌ها به نظر من تنها این معنی نداندارد که عساکر روس از افغانستان خارج شود بلکه باید ایدیالوژی روس‌ها یعنی کوئی نیزم بصورت کلی از

افغانستان محوگردد. و حل این سوال چنان یک جبهه بزرگ عمومی را ایجاد میکند که هر ضد استعمار روس در آن شامل شده میتواند وصفوف این نبردگنجایش هرگز نه - سپاهی را دارد.

بعد از خارج شدن روس ها سوال حل مسائل داخلی افغانستان بین میان میآید در حل مسائل داخلی، اختلافات حزبی یک امر طبیعی است.

مرحله ^{هلا} این اختلافات بعد از خارج روس ها فرامیرسد من یقین دارم که این اختلافات به نریان منافع عمومی کشور نیست و حل و فصل خواهد شد هیچ کشوری در جهان نیست که سیاسیون آن نظر واحد داشته باشند طبعا هر حزب برای خود خط مشی خاص دارد و برای حل پرابلم های سیاسی اقتصادی و سکلتوی پیشرفت کشور راه ها و مراهم های خاصی را میکند اصولاً باید در کشور احزاب متعدد موجود باشند و هر حزب بتواند راه خود را دنبال کند یکی از عوامل بد بختی های کنونی افغانستان آنست که تاکنون برای مردم افغانستان زمینه اظهار افکار و نظریات مساعد نبوده است.

در مرحله ^{نخستین} تاریخی که هدف اساسی یعنی استقلال افغانستان بدست میآید اتحاد و ائتلاف - احزاب برای هدف مشترک لازمی شمرده میشود به وسیله

این ائتلاف ما به عمدۀ ترین سوال پاسخ میگوئیم ما باید بدین وسیله نهان جنگ طولانی برای آنرا دیگر به حداقل آن کاوش دهیم و تاحد ممکن جلو قربانی هاو ویرانی هارا بگیریم. درین ائتلاف و اتحاد باید اختلاف حزبی تمام احزاب به تناسب هدف مشترک (فرعی) پنهان شده شود و حق تمام احزاب و گروپ هادر راه حل اختلافات باید محفوظ بماند تا مردم افغانستان بتواترند براساس اراده آنرا درست خود را تعیین نمایند.

سوال:- در مورد این ماموریت مقدس تان قالدام پیمانه خوشبینی دارید؟

جواب:- چرا ماما باید از هر اقدام خود نتیجه مشتبه را انتظار داشته باشیم؟

اینگونه تصاہیم و اتفاقات ملزم سیاسی را باید بمثابه در فرش میدان جنگ بپنداشیم حتی نیست که علمبردار خستین باید بیرق خود را تا هدف برساند. شاید هم تاریخی دین به هدف چندین علمبردار در جریان راه کشته شوند و با الخروه بیرق به هدف برسد.

از همیان سرفتن و یا ناسکامی یک یادو علمبردار معنی آشنا ندارد که رسیدن به هدف ناممکن است و بیرق در نیمه راه رهاشود.

من به این عقیده ام که اگر ما نتوانیم به این هدف

مقدس برسیم حتّاً کس دیگری این اقدام را دنبال خواهد کرد - شاید او نظر بما نتیجه بهتری بدست بیاورد و اگر او هم ناکام میشود شاید علمبرداری صومی و یا چارمی به هدف برسد . به حال ما نخست انتظار نتیجه مشتبث را داریم و اگراین نتیجه مشتبث بدست نیامدنا امیدو - ما یوس نمی شویم .

سوال - از سروزیکه تشریف آورده اید از مسامع خویش چه نتیجه گرفته اید نهایتاً مردم افغانستان شد یداً ثشنۀ اتحاد هستند .

جواب - قسمیکه شما میدانید من این کار را تازه آغاز نموده و در مراحل بسیار ابتدائی قرار دارم . و اینراهم میدانید که انجام نمودن چنین اقدامی هیچ نوع عجله و مشتاب را ایجاب نمیکند . من با زهربان هردو اتحاد تعاون گرفته و عرایض و نظریات خویش را تقدیم ایشان نموده ام . و از زهربان هردو اتحاد ممنون هستم که با حوصله فراغ بمن موقع دادند تابعیت یک فرد بی طرف عرایض و نظریات خویش را تقدیم ننمایم . من یقین دارم که آنها بعداز غور و تعمق ضروری نظریات خود را برای مردم آشکار میسانند . تا جاییکه به شخص من مربوط میشود در راه فریضه سعی به هدف خود تأمل آمده ام . یگانه مطلب و مرام این بود تا با مجاهدین

ملحق شوم، و اینکه علاوه بر ملحق شدن با مجاهدین
موقع یا فتم تانفسیات خود را تقدیم سرهبران مجاهدین
نمایم برای من جای بسی مسرت و منزیت است.
من بسیار مسرورم از این که میگوئید، مردم افغانستان
شدیداً تشنۀ اتحاد هستند، و من یقین دارم قسمی که
شما اظهار میدارید، سرهبران احزاب هم آنروی حقیقی مردم
لر در کث نفوذه اند.

سوال :- شما اشاره نمودید که بحیث یک فرد بی‌طرف
با سرهبران مجاهدین در تماس شده اید. آیا شما بی‌طرف
خود را چطور توضیح میدارید؟

جواب :- معنی بی‌طرفی من این است، که من عضو
هیچ حزب و گروه نیستم و نایندگی هیچ کس را نمی‌نامم،
من خود را تنها خدمتگار حکایه مردم افغانستان میدانم.

شماره ۶، افغان مجاهد

۱۳۶۱ / ۳ / ۴

طرح محترم عبدالرحمن پژواک درباره مذاکرات شنیو

عنقریب در مقدمه فترا مر و پائی سازمان ملل متحد
در شنیو مذاکرات بین نماینده های دول پاکستان،
ایران و نماینده ببرک کامل، درباره حل مساله
افغانستان صورت خواهد گرفت، در همینه، نظر
شخصی محترم پژواک صاحب را خواستار شدیم و آنها
چنین فرمودند:

مذاکرات نماینده خاص سکریتیر شناسال ملل مقدّسه
میگویند در ماه جاری در مقدمه فترا مر و پائی سازمان ملل متحد
در شنیو صورت خواهد گرفت مساعی شخص سکریتیر شناسال

ممل متحد برای یافتن یک راه مسالمت آمیز بین المللی از طریق ممل متحد درجهت خاتمه بخشیدن به تجاوز صریح روسیه بر افغانستان است. روسیه و افغانستان هر دو اعضای ممل متحد بوده و تجاوز نظامی روسیه بر افغانستان با منشور ممل متحدو همه قوانین بین المللی مخالف است و صلح منطقه و جهان را تهدید میکند. سازمان ممل متحد رسماً مکلف و موظف و مسؤول شمرده میشود که به تجاوز روسیه خاتمه بخشد و بهمین اساس در تصمیم نامه های ممل متحد اکثریت قاطع اعضای این سازمان این تجاوز را تغییب نموده و برآمدن قوای روسیه بر افغانستان - مطالبه نموده اند.

سکریتری شرکت ممل متحد در همه حالت و شرایط مسؤول و مکلف است که در مساحة همه گونه فکر و عمل تنها و تنها برای تطبیق و عملی ساختن فیصله سازمان ممل متحد سعی کنند. سکوچکترین اخراج از تصمیم نامه های ممل متحد از ساجه مسؤولیت و صداقت سکریت شرکت خارج شمرده میشود.

اقدام سکریتری شرکت در راه برگزیدن اشتراک کنندگان در کنفرانس برای هر منظری که بوده باشد قادر یک عنصر نهایت مهم است و آن عبارت است از این که نمایندگان مردم افغانستان که با قیام عمومی سرتاسری ملت

افغانستان برای آزادی و استقلال کشور خویش در حال جنگ و جهاد هستند درین مذاکرات سهم ندارند و بدتر اینکه یگانه حزب تحریم شده کمو نیست که با قوه نظامی اجنبی بر عزم افغانستان تحمیل شده است و هیچ یک از اشتراک کنندگان مذاکرات آن جز بنا میکرد حزب نهی شناسد درین مذاکرات دعوت شده است و احزاب دیگر افغان که مبارزین و مجاہدین افغانی هستند و از طرف اشتراک کنندگان شناخته شده اند از جانب سکرتریژنال دعوت نشده اند.

من گمان نمیکنم که بنا بر بسا دلایل احزاب مبارز و مجاہد افغانستان شرکت درین گونه ترتیب مذاکرات را قابل قبول بدانند اما اینکه دعوت نشده اند و موقع اظهار رد یا قبول اشتراک با یشان داده نشده است بطور واضح غیر عادلانه بوده و هرگونه نتیجه ای را که ازین مذاکرات در نظر بوده باشد عقیم و غیر مشمر می سازد.

اهنگ میرود که حکومت پاکستان و حکومت ایران اهمیت این موضوع و مسؤولیت سکرتریژنال و خودشان را فهمیده باشند. تا جاییکه بجانب سکرتریژنال مربوط است فروگذاشت این ملاحظه غیرقاابل انکار نه تنها مایه تعجب بلکه موجب تأثیر است.

من شخصاً در تحت شرایط موجود نه جه مثبتی ازین

مذاکرات توقع نداشتم . و یگانه سله مشتمل مساعی سکریت شورنرال را در حالیکه نیت او را خیرخواهانه میدانم ، درین میدانم که برا ساس حقیقت واضح وغیرقا بل انکار مسله افغانستان را یک مسله سیاسی جهانی دانسته به اسامبله عمومی آینده ملل متحد انعقاد یک کنفرانس خاص جهاف را تحت نظرارت ملل متحد با شمول کشور های عضواز همه قاره ها و شرکت حتی از همه همسایگان افغانستان واعضا دایمی شورای امنیت پیشنهاد کند تا تصمیم نامه های ملل متحد را در موضوع اخراج قوای روسیه از افغانستان - تطبیق نموده و تعین سرنوشت ملت افغانستان را تنها و تنها بر اراده مردم افغانستان مربوط بدانند .

شماره (۷) افغان مجاهد

۱۳۶۱ / ۳ / ۲۲

بيانیهٔ محترم عبد الرحمن پژواک در بارهٔ حل سیاسی مسألهٔ افغانستان

هموطنان عزیز!

عبدالرحمن پژواک سیاستمدار شناخته شده
افغان اخیراً هی پروگرامی در بی بی سی نظرش را در-
بارهٔ حل سیاسی قضیهٔ افغانستان ابراز داشت ،
مرکز اطلاعاتی افغان بجاهد با اینکا بر بیطرفی بخاره عشق
سرشار به آنرا دی ، و بر اساس قضاوت آزاد متن کامل این
گفتار اربه پشتودری هی شماره فوق العاده به نشر میرساند.

در توجه به مسألهٔ افغانستان نخست باید در نظر
داشت که سره دفاع و جهاد مسلح که مردم افغانستان آنرا

بحیث تصمیم‌عفوی و قیام عمومی در مقابل تجاوز رژیم
برگزیدند و از چارسال به این سویه اراده غیرقابل تزلیل
و قبول هرگونه قربانی و ایثار برای حفظ موجودیت و حرامت
نوا میس مخفنوی و مادی خویش آنرا دوام داده و مید هند. یگانه
نمای است که ملت با شرافت میتواند بحق آنرا برگزیند و با کرامت
و افتخار تعقیب کند. تا وقتی که یک وجب خاک افغانستان مورد
تجاوز یا قت اشغال و سلطه اجنبی باشد و یا عناصری در
کشور مستقل افغانستان موجود باشند که آنرا از ناحیه نفوذ
اجنبی تهدید کرده بتوانند، هرگونه کنار آمدنی که به انصراف
انراره جهاد مسلح تعبیر شده بتواند، منافی دستور دین
و معتقدات و روحیه ملت مردم افغانستان بوده و ازین رو
غیرقابل قبول و تحمل است. افغان‌ها میخواهند کشور
شان مستقل و مردم شان آزاد و حقوق و نوا میس بشری
و ملی شان عفو و مصون و وحدت ملت شان استوار
و حاکمیت ملت شان در دست خود شان باشد.

نظام سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی شان را
تنها و تنها به دستور اراده آزاد خودشان تعیین کنند.
در میان کشورهای جهان بحیث یک کشور مستقل
و آزاد بپایند و در کشور مستقل خویش از آزادی های
اساسی و فردی و حقوق بشری به اساس عدالت اجتماعی
برخوردار باشند و نهادگانی مادی خود را در امن و سلام به

وجه احسن تأمین کنند.

با مردم و ملل جهان در حال صلح و دوستی و تعاون و همکاری و احترام متقابله بسر برند. منبع این آرزومندی ایمان شان بخدای، و عقیده حکم مثان به کرامت انسان و احترام شان به حقوق بشر است که آرزومندی مشترک همه مردمان جهان است از این رو تجاوز روسیه به افغانستان تجاوزی حقوقی مشروع مسلم و مشترک همه جوامع بشری و ملل جهان است. این تجاوز به متظور تحمیل نظام استبدادی روس امتداد تجاوز هایست که رژیم مستبد روسیه در کشور هاو همسایگان دیگر خویش مرتبه شکرده و در صدد توسعه مزید آنست.

مثال های توطئه ها و دسایس و اقدامات مستقیم و غیر مستقیم روسیه در تعقیب این توسعه جوئی در همه جهات دیگر آشکار است. درجهت افغانستان این سیاست بعد از طی مراحل توطئه شکل یک تجاوز نهائی را گرفته است. درین گونه شرایط و اوضاع و درحالی که مردم افغانستان در میان خون و آتش می جنگند گاهی حرف راه حل مساله از طرف سیاسی بینان می آید و گاهی هم این حرف ها صورت توصیه و وضع رابه مبارزین و مجاهدین راه آزادی افغانستان بخود میگیرد.

من بعیث یک جا هد افغان میخواهم درین گفتار
مختصر آنچه را از نقطه نظر ملت جا هد افغان درک کرده
و عقیده هشتگ جا هدین میدانم در میان گذارم.

افغانها به پیانه ملی در مقابله با تجاوز روسیه جز
جهاد و دفاع مسلح راه دیگری را در شرایط واوضاعی که به
ایشان تحمیل شده است راه حق راه شرف و راه کرامت
نمیدانند. چنانکه در هیچ نقطه جهان نمیتوان مردم و
ملتی را سراغ کرد که با داشتن حس شرافت در مقابله با تجاوز
برکشور و ملت شان بر راه دیگری را و آورند.

متصل با تذکراین حقیقت و این اصل مقدس بیدنگ
علاوه میکنم که ملت افغانستان به پیانه بین المللی
ملاحظات سیاسی را ببا آنکه کامل در نظر دارد.
افغانستان در مرزهای و در مرورد پشتیبان آزادی -
خواهان ملی مردم جهان بوده و در حالی که جادلات مسلح
شان را مشروع داشته هرگز از پشتیبانی از طرق سیاسی
که منتج به استقلال و آزادی و آمال سیاسی شان گردد
مخالفت ننموده است.

امروز نیز ملت افغانستان درباره مساله خود درحالیکه
به دوام جهاد مسلح مصمم است اگر معاونی به آن راهی برای
رسیدن به آمال ملی خود از طرق سیاسی و مساعی بین المللی
مشاهده کند. از غور عميق درباره آن دریغ خواهد نمود.

تاکنون هیچ قدمه مؤثر در راه حل سیاسی برداشته نشده و اگر آنکه توجهی شده است بدون هموار ساختن راه و مساعد ساختن زمینه بوده است و متاسفانه در همه امور واشکال خود فاقد مهمترين عنصر يعني نمایندگي از مطالبات کافه ملت افغانستان باقی مانده است. بطور مثال اين حقیقت در پیشنهاد کشورهای جامعه اقتصادي اروپا و مسامعی نماینده خاص دبیر کل موسسه ملل متحد آشکار است. سروسيه طبعاً از اين تکنیک استفاده نموده و تجاوز خوش را بر افغانستان دوام داده و با استعمال قوت نظامی و روزافزون برای درهم شکنی مقابله مردم افغانستان و قایم ساختن سلطه مطلق خوش برايشا سعی میکند. از يكطرف با دوام غير مؤثر اینگونه تماس های سیاسی ظواهر دپلوماسي لاحفظ نموده و از طرف دیگر هرگونه طریقه مؤثر را رفته میکند. مردم افغانستان چنانکه در دفاع از تمامیت خاک و حقوق خود به منظور استقلال کامل و حاکمیت ملي خوش به جهاد مسلح ترسیل و هریدند در عالم اسباب جز عدالت بین المللی مرجع دیگری نمی شناسد چون اساس و منشور ملل متحده قاعدهن صلح و نریستن ملل جهان با هم دیگر در آن سلام هبتو برعکس بین المللی است و چون دو طرف متخاصل در مساله افغانستان يعني سروسيه و افغانستان

اعضای ملل متحدو به منشور آن تعهد هستند و چون موضع جهانی افغانستان روی برنامه ملل متحد بوده واکنشیت - بنزهگ کشورهای جهان در آن با حقوق مساوی در قضاوت عضویت دارند مسامی ملل متحد برای خاتمه دادن به تجاوز روسیه نتایج این تجاوز و جلوگیری از اغراض سیاسی روسیه و اعاده واسترداد حقوق حقه افغانستان از جانب ملت افغانستان بیشتر از هر نوع مسامی ایکه از منبع دیگری سرچشیده بگیرد استقبال خواهد شد.

مراد از ختم تجاوز روسیه اخراج فوری کامل و - بلا شرط قوای نظامی روسیه و تعهد روسیه به عدم مداخله در مسایل داخلی افغانستان به هر شکل و صورتیکه باشد اعم از مستقیم و غیر مستقیم و احترام به حق تعیین سرنوشت سیاسی، اجتماعی اقتصادی و فرهنگی آن مطابق به اراده از مردم آنست. مراد از نتایج تجاوز روسیه خاتمه دادن به قدرت سیاسی حزب تحت حمایت روسیه تحمیل ایدیالوژی و نظام کمونیستی در افغانستان و جریان تباہی های مادی که به افغانستان وارد شده است میباشد مراد از اغراض آینده توطئه ها و دسایس به منظور نفوذ سیاسی در افغانستان و استعمال افغانستان بعیث یک پایگاه سیاسی و نظامی به مقصد منافع توسعه جویی روسیه در خارج سرحدات افغانستان است.

بنا بر ملحوظاتی که تیجه آنرا به هیچ صورت نمیتوان
 عادلانه دانست طرز عمل مساعی نایینده سرمنشی سازمان
 ملل متحده هیچ معیار حقوقی اراده نظر نگرفته است در هر
 گونه مذاکرات شرکت طرف های متفاهم شرط است.
 درین موضوع دو طرف متفاهم عبارت از روسیه و مردم
 افغانستان است به روسیه اجازه داده شده است
 که بطور مستقیم اشتراک نه ورزد و نایندگان مردم
 افغانستان یعنی مبارزین و مجاهدین افغانستان دعوت
 نشده اند در میان تمام احزاب افغانستان تنها یک حزب
 و آنهم حزب الله سیاسی روسیه که همه افغانستان
 علیه آن به قیام عمومی برخاسته اند سهیم است .
 از نقطه نظر همسایگی تنها دو همسایه، وازنقطه نظر
 اشتراک مستقیم تنها یک همسایه افغانستان شرکت دارد
 معیار آنکه چرا تنها پاکستان و ایران دعوت شده اند
 جھول است اسامی که به حل قضیه سیاسی افغانستان
 ربط داشته باشد برای تشخیص این دو
 همسایه وجود ندارد. اگر ملحوظ بوده باشد که تعداد
 زیادی از مهاجرین افغانستان درین دو کشور پنهان
 گزیده اند درست نیست .
 نهیرا مساله افغانستان یک مساله سیاسی و نداده
 تجاوز نظامی به منظور اشغال افغانستان از جانب روسیه

است . و موضوع مهاجرین نزاده این تجاوز و یکی از مسائل فرعی آنست مساله افغانستان عرض یک مساله بشری نیست که از نقطه نظر پناهگزینی مهاجرین بررسی شود این مساله یک مساله سیاسی مطلق بوده و موضوع تجاوز نظامی است که به عبارت منشور ملل متعدد صلح و امن جهانی را تهدید میکند و از همین نقطه نظر در شورای امنیت ملل متعدد و جمیع عمومی آن شناخته شده و مرد بحث قرار گرفته و بررسی برنامه ملل متعدد باقیست هر نوع اقدامی که جنبه سیاسی موضوع را تحت الشاعر جنبه بشری آن بسازد نامعقول غیرعادلانه و غیرقابل قبول است .

حل قضیه سیاسی با تمرکز به جنبه بشری مهاجرین از مستقلات است اما اگر برای حل قضیه سیاسی راهی پیدا شود موضوع مهاجرین خود بخود حل میشود .
 اگر این ملعوظ و این منظور در انعقاب پاکستان و ایران در نظر نبوده باشد باید ملاحظات دیگر که در محدود و ساختن این مذاکرات دخیل آند روشن گردد . پاکستان و ایران دو کشور برادر افغانستان هستند ملت افغانستان هرگز همدردی این دو کشور را در آوات مصیت عظیم خود فراموش نخواهد کرد . من شخصاً کلمات و الفاظ کافی نمی یابم که بتوانم حق همدردی این دو کشور برادر

و مسلمان را ادراکنم اما وقتی موضوع قیین مقدرات یک ملت در میان باشد نمیتوان عنان حکار خود را بد یگران سپردو حق خود را نگرفت . من جستجوی راه حل سیاسی مساله' - افغانستان را بیشتر از هر راه دیگر از راه ملل متحد مرغوب میدام . فیصله نامه های شورای امنیت و یجمعیع عمومی و انصار عامه جهان در دسترس این موسسه است . اگر دولت روسیه به تعهدات خود به منشور ملل متحد و مسؤولیت خود بحیث عضو دایی شورای امنیت و قوه میگذارد باید فیصله های ملل متحد را احترام کند .

افغان جاہد، شماره ۱۱ سال اول

۱۳۶۱ / ۶ / ۳

راه اساسی حل سیاسی قضیه افغانستان متن مصاحبه محترم عبدالرحمن پژواک

عبدالرحمن پژواک یکی از پیر مسابقه‌ترین دیپلمات‌های افغانستان بوده و در پست‌های سفارت افغانستان در پا یتحت های چون دهلي جدید، بن ولندن ایفا و خلیفه کرده است. برای مدت‌های طویل به حیث فمامنده دائمی افغانستان در موسمه ممل مقد خدمت کرده و در سال ۱۹۶۷ بعد از نیز مجمع عمومی سازمان ملل تخد انتخاب گردید. آخرین پست سیاسی و دیپلوماتیک پژواک سفارت افغانستان در لندن بود که کوتای کمونیست‌ها در افغانستان صور گرفت و او متعاقباً به کابل مراجعت کرد.

پژواک که از آن تاریخ به عنوان میکار بود در حدود هفت ماه قبل کابل را به قصد دهلي شروعه منظور معاینات صحی ترک گفت در دهلي جدید طی کنفرانس مطبوعاتی اعلام داشت که در نظر دارد با همکاری سایر عناصر وابسته به مقاوم افغانستان درجهت تشکیل یک حکومت جلا وطن اقدام نماید او در ماه سپتامبر امسال وارد نیویارک شد تا بیت‌در تسویه و تصویب قطع نامه موسمه ممل مخد روی مسله افغانستان چیزی از دشنه ساخته است و یا خیر محترم پژواک لم مصاحبه‌ای با صدای امریکانه از این قطع نامه امسال بجمع عمومی سارما ممل مخد در باره افغانستان و همچنان در مورد راه اساسی حل سیاسی قضیه افغانستان بیان داشت که اینک متن آن تقدیم میشود.

۲۳

سوال: محترم اقای پژواؤک، جنگل شاکه مردمت های
عنوان نماینده دایی افغانستان در موسسه ملل متحد اینها
وظیفه فرموده اید و بناءً از نزدیک با جریانات ملل متحد -
مخصوصاً در ارتباط با بحث روی قضیه افغانستان وقطع نا
امسال این جمع سروی مساله افغانستان آشنائی دارید لطفاً
به شنوندگان محترم مانه رات و برداشت های تانرا درین
موردنخصوص میتوانید توضیح فرمائید؟

جواب: به کمال خوشی، از طرح سوال شما درباره بحث
در موضوع افغانستان در جمع عمومی موسسه ملل متحد که
در ماه نوامبر سال جاری صورت گرفت مسرورم نهیا بمن
موقع میدهد که نقطه نظر از دیغواهان افغانستان را ظهار
و موقف شان را در برای تضمیم نامه ایکه به تصویر رسید
رسوشن نموده و بر روی رسیکارت بگذارم. همکاری صدای
امریکا را صمیمانه تقدیر میکنم نهیارین دور تاریخ که
مردم افغانستان در داخل خاک خویش با قیام عمومی و مسلح
علیه تجاوز نظامی رسیده و شرایط تحت حایت این دشمن تجاوز
اجنبی میجنگند و در ساخته مقدرات افغانستان مورد بحث قرار میگرد
مردم افغانستان در داخل کشور از اظهار عقايد و افکار بطور
قطع عروم اند و آنایکه به ترک وطن مجبور گردیده اند. در موسسه
بین المللی از قبیل ملل متحد وضیوه موقع اظهار هفظروا شترآک
در مبارزات از نسلردد و یگانه وسیله ایکه برای دفاع از حقوق

مردم خود دارند و مبایش نشراق دنیا ای از اراد است که صدای امریکا
یکی از آنهاست و حتی وسائل شان به توصل بداین دستگاه ها
خیلی محدود است.

من نخست بر همه چیز از همه کشورهای عضو ملل متحد
که تصمیم نامه مصوبه ما نوامبر امسال را به جمع عمومی ملل
متحده تقدیم کردند و همه آن کشورهای که ازان پشتی باشند
آنقدر دانی نموده و مشترکم. اما بحیث یک فردی از ازادی -
خواهان مردم خویش وظیفه ملت خود میدانم که با صراحتی
که ملاحظات و شرایط به من اجازه میدهد به اطلاع آنانیکه
صدای من به ایشان میرسد برسانم که در هیچ یک از مراحل
از مرحله توسعید تا تقدیم و ارائه محتويات این تصمیم نامه
با ازادی خواهان افغانستان مشور نشده است. من بتایخ
سپتامبر به نیویارک آمدم مقصد یگانه مسافرت
این بود که پیش از تقدیم تصمیم نامه به جمع عمومی -
نقاط نظر ازادی خواهان افغانستان را به اطلاع کشور
های عضو ملل متحد برسانم تا با توجه به آن نقایصی
را که در مصوبات سالهای گذشته موجود بود تغذیل
و رفع نایم پیش از آن که وقت فوت شود. درست در موقعیکه
مسوده ترتیب شده بود و کشورهای عضو روى آن
داخل هشود بودند این نظریات را نه تنها شفاهی بلکه کتبی
در نخستین جلسه هشورقی روی متن نهائی که طبعاً شخصاً در

آن مقام اشتراک نمیتوانست داشته باشمر به همکاری نمایند
 نماینده یکی از کشورهای عضو به جلسه تقدیم نمود. این
 نظریات به شکل ده تعديل نامه در متنی بود که روی آن مشوره
 صورت میگرفت و چون همه پیشنهادات ما بر اساس حقایق و —
 واقعیت های امر و مطابق پرنسیب های ملل متحد بود با
 التفات شایان استقبال گردید. اما در اثر عدم موافقت یکی
 از اعضاء که نظریات وی منحصر به ملحوظات کشور خود شد
 وزارویه تخلیل شرایط و اوضاع بنابر آن ملحوظات خاص
 بود تصویب نهائی آن به تعویق انداخته شد. و در نتیجه از
 گنجانیدن آن در متن مسوده جلوگیری بعمل آمد. از این رویکاری
 نتیجه مساعی ماهین قدر بود که کشورهای عضواز نظریات
 از ادیغواهان افغانستان اگاه شوند و در پیانیه های خوش
 تاحدی که لازم داشتند آن را منعکس سازند اینکه برای
 روش ساختن این مطالب توجه شما را به نکات ذیل جلب
 میکنیم.

اول: - این تصمیم نامه تنها به « اخراج » فروی قوای نظامی
 بیگانه از افغانستان اشاره نمی کند، اما « اخراج » بلاشرط
 و کامل را تذکر نمی دهد. در حالیکه کلمات بلاشرط
 و کامل عین کلمات مصوبه تصمیم نامه جلسه خاص
 اضطراری ماه جنوری سال ۱۹۸۰ بجمع عمومی ملل متحد
 میباشد و نیز در حالیکه روسیه بعد از تصویب آن

تصمیم‌نامه تعیاد عساکر متجاوز را در افغانستان دوچند ساخته تصویب تصمیم‌نامه قویتری را از جانب ملل متعدد ایجاد می‌کرد نه آنکه ضعیف‌تر.

۲ - آگرچه درین تصمیم‌نامه حق غیرقابل انکار مردم و ملت افغانستان در تعیین سرنوشت شان مضمراست اما از تذکر آن به صراحة تمام خود داری شده است.

۳ - در قسمتی که به بذل مساعی برای یافتن راه حل سیاسی قضیه اشاره می‌شود درباره سهم مجاہدین هزار و اندازی خواهان افغانستان واينکه مقصود اساسی هرگونه حل سیاسی باید مطابق آن شرومندی کافه مردم افغانستان باشد ساخت مانده است.

۴ - درباره مصونیت، حاکمیت ملی استقلال و تماییت ارضی افغانستان تنها به «حفظ» آن اشاره رفته است در حالیکه از فقط نظر واقعیت باید «استداد» و «اعاده» این حقوق ملت افغانستان که در اثر تجاوز نظامی روسیه پامال شدند مطالبه می‌شد.

۵ - تقدیلaci که ما پیشنهاد کیم دریم برای درنظر گرفتن آن مطالب بودکه اساس حرست منافع ملی افغانستان است و هر نوع ترتیجیکه از تامین و تضمیم منافع ملی افغانستان عاری باشد هرگز روبه هیچ صورت نی تواند مورد قناعت و قبول مبردم

افغانستان باشد -

۶- علاوه بر این تصمیم نامه مذاکرات نماینده خاص دبیر کل ملل متحده را ستوده و دوام آنرا به شکل کنونی آن که ازان هیچگونه نتیجه مثبت و مشمر گرفته نشده و خواهد شد تائید می‌کند.

درین باره وظیفه خود میدانم که یکبار دیگر اعلام کنم که مردم افغانستان جستجوی اراده حل سیاسی قضیه را پیشتر از هر راه دیگر از راه ملل متحده مرغوب میدانند و مساعی دبیر کل ملل متحده را مفید می‌پندازند اما با طرز عمل این مذاکرات به شکلی که تاکنون داشته است نمیتوانند نتیجه مثبتی پرتوقع داشته باشند زیرا درین طرز عمل هیچ یک معیار حقیق در نظر گرفته نشده است. حاجت به بیان ندارد که در هرگونه مذاکرات شرط طرف‌های متقاضی شوط خستین و مهمترین است. در این قضیه دو طرف متقاضی یک روایه و دیگری مردم افغانستان است. اما در مذاکرات شرایع تحت حمایت روسیه در کابل، از روسیه نایندگی می‌کند و نایندگان مردم افغانستان که در مقابل روسیه کابل به قیام عمومی برخاسته و علیه روسیه برای دفاع از کشور خویش در حال جنگ هستند اصلاً دعوت نشده‌اند. به روسیه اجازه داده شده است که بطور مستقیم اشتراک نوروز و از هر نوع مسؤولیت و تعهد به نتایج مذاکرات بر کنار گردد.

از نقطه نظر همچوایی تنها دو همسایه افغانستان و از نقطه نظر اشتراک در مذاکرات تنها یک همسایه افغانستان شرکت دارند می‌یارانکه چرا تنها پاکستان و ایران دعوت شدند مجھول است.

اسامی که به حل قضیه بربط داشته باشد برای تخصیص این دو همسایه وجود ندارد اگر ملحوظ بوده باشد که تعادل زیادی از مهاجرین درین دو کشور پنهان گزیده‌اند، درست نیست. نمیرا مساله افغانستان یک مسئله سیاسی و نزدیک تجاوز نظایر به منظور اشغال افغانستان از جانب روسیه است. موضوع مهاجرین نزدیک این تخلیز ویکی از نتایج فرعی آنست و همین که به تجاوز خاتمه داده شود و قضیه سیاسی حل گردد موضوع مهاجرین خود بخود حل می‌شود اما یعنی و هرگونه طرز عمل از هر منبع که باشد و اصل موضوع را شعاع فرعی آن قرار دهد نامعقول غیر عادلانه و غیر قابل قبول است. در همه احوال و در همه اوضاع و شرایط و هرگونه طرز عمل و ترتیبی که به منظور حل قضیه اتحاد گرد در گذرن اساسی مردم افغانستان است. پاکستان و ایران دو کشور برادر افغانستان است. ملت افغانستان هم دری های مردمان این دو کشور سردر آوان مصیبت عظیم خود هرگز فراموش خواهد کرد. من شخصاً کلمات والغاظ کافی نمی‌یابم که بتوانم حق همدردی مردمان و مسلمانان و برادران دو کشور را ادا کنم. اما وقتی که موضوع تعیین مقدار

یک ملت در میان باشد نمی‌توان عنان سرپوشت ملی خود را جز درست خود داشته و هیچ مردم و ملتی از نمی‌توان سرانگ نمود که مقدرات خود را بدیگری بسپارد.

از این رو هیچ کس حق ندارد چنین ترتیبی را تعجیز کند و چنین تعجیزی را بر ملت افغانستان تحمیل کند. فلهذا هر طرز عمل به شمول طرز عمل که از جانب دیگر کل اتخاذ گردیده است بدون اشتراک نایندگان حقیقی مردم افغانستان نامعقول، غیر عادلانه و غیر قابل قبول است. نایندگان حقیقی مردم — افغانستان نایندگان مبارزینی هستند که در داخل افغانستان در مقابل قوای متجاوز روس و هژیم کابلی جنگند. نایندگان حقیقی مردم افغانستان زعمای اخراجی هستند که بحیث بجا همین مهاجر به امر مقدس جهاد مشغول بوده و یک لحظه از دفعه دین معتقدات و بنوامیس ملی افغانستان فارغ نیستند.

اگر منظور حل سیاسی قضیه افغانستان باشد باید طرز عمل ملل متحده تعديل شود و اگر این تعديل از جانب موسسه ملل متحد صورت بگیرد بهتر است. چون موضوع افغانستان یک موضوع جهانی است و در نزد ملل متحده در سطح شورای امنیت و مجمع عمومی قرار دارد و همه طرف ها عضو ملل متحده هستند باید کنفرانس خاص بین المللی تحت نظارت ملل متحده با اشتراک نایندگان احزاب مجاهدو مبارز افغانستان از داخل و خارج حکشور به شمول همه همسایگان افغانستان همه اعضای دایی

شورای امنیت و یک شماز از ممالک عضواز تام قاره ها با توجه کامل به رسول ممالک بیطرف و کشورهای اسلامی با استخدام مساعی دبیر کل ملل متحده انعقاد یابد و با موافقت نایندگان حقیقی مردم افغانستان طرقی راجستجو کند که به تجاوز روسیه خاتمه داده به آن عاده واستزداد حقوق مردم و ملت افغانستان و ممفویت کامل افغانستان منتج گردیده و از جانب جامعه بشری و شورای امنیت ملل متحده تصمین گردد . مردان از ختم تجاوز روسیه اخراج فوری کامل و بلا شرط قوای نظامی روسیه و تعهد مادر و پنهانیه به عدم تدخل خلیم در رسانیل داخلی افغانستان بطور مستقیم یا غیر مستقیم واحترام به حق تعیین سرپوشش سیاسی ، اجتماعی ، اقتصادی و فرهنگی افغانستان تنها و تنها به اراده آزاد مردم افغانستان است . این تجاوز وقتی ختم شده پنداشته میشود که به نتایج آن نیز خاتمه داد شود و معاذل نتایج تجاوز روسیه خاتمه دادن به قدرت مسیا هی حزب تحت حمایت روسیه و تحمیل ایدیولوژی و نظام کمونیستی در افغانستان است مردان از تصمین حقوق مسلم افغانستان بعیث کردن کشور مستقل حاکمیت ملتی ، تمامیت نسلیتی و جلوگیری از هرگونه مداخله از هرجانی که باشد بشمول توطئه ها و دسایس به منظور نفوذ سیاسی خارجی و استعمال افغانستان بجیث یک پایگاه نظامی میباشد .

مردم افغانستان میخواهند کشورشان مستقل ، مردم شان آزاد و کرامت نوا میں ہنسیا فی و ملتی شان محفوظ و مصون و حدت

ملی شان استوار و حاکمیت ملی شان در دست خودشان باشد
 نظام سیاسی اجتماعی اقتصادی و فرهنگی شان را تنها و تنها
 به دستور اراده از ارخودشان تعین کنند. در میان کشورهای جهانی
 بعیت یک کشور مستقل و مساوی بپایند و در کشور مستقل
 خویش از آزادی های اساسی فردی و حقوق بشر برای ساس
 عدالت اجتماعی بهره مند باشند. در امن و سلام زیسته و
 با مردم و ملل جهان در حال صلح و دوستی، تعاون و هکاری
 و احترام مقابله بسر برند و بالا تراز همه معتقدات دینی
 و نوامیں معنوی و ملی خود را حفظ کنند. منبع این آنزومندی
 ها ایمان شان به خدا و عقیده محکم شان به کرامت انسان و احترام
 شان به حقوق بشری است که از آن و مندی همه مردمان جهان
 است. بنا بر این اساس که از اه دفاع و جهاد مسلح که مردم
 افغانستان آنرا بیه حیث فریضه دینی و تصمیم ملی و قیام عمومی
 در مقابله تجاوز روسیه برگزیده اند از چار سال به این سویا اراده
 غیرقا بل تزلزل و قبول هرگونه قربانی واشار آنرا دلم داده
 و همید هند یگانه راهیست که یاک هلت با کرامت و شرافت میتواند
 آنرا بحق برگزیند و با افتخار تعقیب نماید. تا وقتیکه یاک ناخن از
 خاک افغانستان مورده تجاوز یا تحت اشغال و سلطه اجنبی باشد
 و کوچکتیں اشاره و نشانه ای کرامت انسانی و ملی مردم آنرا
 تهدید کند، و یا عناصری در کشور مستقل افغانستان باشد که آنرا
 از ناحیه نفوذ اجنبی تهدید کرده بتواند، هرگونه فکر و عمل که
 به اخراج از اهله جهاد مسلح تعبیر شده بتواند منافی دستور دین و

معتقدات و روحیه ملت مردم افغانستان بوده و از آنروغیرقا قبل قبول و تحمل است. مردم افغانستان به پیمانه ملی در مقابل تجاوز روسیه جز جهاد و دفاع مسلح، راه دیگری را راه حق و عدالت و -
کرامت و شرافت نمی شنا سند.

مردم افغانستان به پیمانه بین المللی هه ملاحظات عادلانه را با آگاهی کامل در نظر داشته و خواهد داشت افغانستان در هر سوال و در هر مورد پشتیبان ازادی خواهان ملی مردم جهان بوده و در ححالیکه بحاجه دلت مسلح شان را مشروع دانسته هرگز در پشتیبانی از طرق سیاسی ایکه منتج به حفظ یا حصول استقلال و ازادی و آمال سیاسی شان گردد خالفت شموده است.

امروز نیز ملت افغانستان در هر مورد مسئله خود در حالیکه بدوم جهاد مسلح مصمم است اگر موازی بآن راهی برای رسیدن به آمال ملت خود از طریق سیاسی و مساعی بین المللی مشاهده کنند از غود عمیق درباره آن درینچه خراهند گرد.

قضیه افغانستان

وکفرانس مران مالک غیر منسلک در هند

بتاریخ ۷ تا ۱۱ مارچ ۱۹۸۳ مطابق به (۱۶ تا ۲۰ حوت ۱۳۶۱) کنفرانس مران کشورهای غیر منسلک بسویه سرویس - دولت ها و حکومت ها در دھلی جدید انعقادی یابد . و نرای خارجیه این کشورها بتاریخ ۳ تا ۴ مارچ برای بحث مقدماتی و تنظیم نهایی امور کنفرانس گردخواهند آمد .

حرکت عدم انسلاک نژاده تحولات بنزرنگی در ساحة روابط بین المللی معاصر است و بذات خود یکی از واقعات مهم عصر ما شروع میشود . در اثر بوجود آمدن دوبلک نظامی شرق و غرب و جنوبی جنگ سرد بعد از جنگ دوم جهانی مملکوچک صلحواره که از روند بود استقلال و حاکمیت خود را حفظ کنند ، در ساحة نفوذ این دوبلک محکوم مقاصد و اغراض دول بنزرنگ قرار نگیرند ، از جنگ سرد برخکنار

بمانند در سایه امن و صلح به بلند بردن سویه حیات اقتصادی و اجتماعی مردمان به فکر تساند و همین‌گاه با هدایت از این کشورها در داخل حرکت عدم اسلامک نصب العین های خود را تعین نموده و به پرسنلیتی های معینی متعهد گردیدند. هرگز اساسی ملزم مشترک شان استقلال و حاکمیت ملی اجتناب آن پیوستن به بلاک نظامی، اجازه ندادن پلیگاه های نظامی مربوط به دو بلاک در خاک های شان بود. در عین زمان سعی برای تحکیم و تشدید صلح جهانی قلع و قمع استعمارکنن وجدید، جلوگیری از توسعه جوئی از جایز نصب العین خوش به متظور ایجاد و حفظ عدالت بین‌المللی برگزیدند.

بدینگونه حرکت عدم اسلامک به شکل یک پالیسی درآمد و این پالیسی بحالفه علیه امپریالیزم واستعمارکنن وجدید از هر منبع وجہت، مداخله در امور داخلی کشورها، تجاوز و سلطه در هر لباسی که باشد. تهدید و حاکمیت اجنبی تحمیل نظام ناخواسته سیاسی و اجتماعی بر مردم و ملل؛ حق مردم با انتخاب آزاد نظامهای سیاسی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خودشان بدون مداخله مستقیم و غیرمستقیم و جلوگیری از افسار نظامی، اقتصادی، سیاسی و ملیوماییک در روابط بین ملل بود.

روشن است که آگر با این پرسنلیتی حرکت عدم اسلامک در اجتماع دهی احترام گذارده شود اهمیت بزرگ این اجتماع و تاثیرات مثبت آن بر اوضاع بین‌المللی غیرقابل انتکلیر است و اما آگر طوریکه متأسفانه در چند سال اخیر

محسوس است اجازه داده شود که در اصول و اساس‌های این حرکت رخنه واردگردد از اهمیت آن کاسته اثرات منفی آن عواقب وخیمی در برابر خواهد داشت.

باید با کمال تأثیرگفت که در کنفرانس هاوانا (کیوبا) این اصول نزیر پا گذاشته شد و متعاقب مداخله مستقیم روسیه در مسایل داخلی افغانستان که منجر به کودتای شورگردید کیوبا بحیث حکشور میزبان رژیم رخت حمایت و انتصابی روسیه را دعوت نمود. عدم قیام کشورهای غیر مسلک علیه این احراط صریح از اصول عدم اسلام این ابرقدرت توسعه جویی را تشجیع کرده بتجاویز صریح تقاضای اقدام کند و در صدد اشغال قدیمی ترین کشور غیر مسلک یعنی افغانستان را در حقیقت عدم اسلام کیوبای بذات خود مورد بحث است اما در اینجا ما برآن بحث نمی‌کنیم. اجتماع کنونی در هندوستان صورت می‌گیرد، هندوستان یک حکشور مستقل و یک از موّسیین حرکت عدم اسلام شمرده می‌شود و علاوه بر آن مسؤولیت خاصی در استقرار او ضماع این منطقه دارد زیرا مقدرات آن مستقیماً منوط به مقدرات این قسمت اند پیامست. اگرچنان فنی بود باز هم بحیث یک حکشور غیر مسلک باید جلواین اخراج را اقدام کنمایکه افتخار میزبافی کنفرانس را دریافت است می‌گرفت زیرا میزبافی رول سریاست را در بر دارد و زیرا می‌است مسؤولیت خاصی دارد که اخلاقاً تمايلات سیاسی خاصی یک حکشور را اجازه نمیدهد علیه اصول و تعهدات جمومی یک حرکت بزرگ رول بازی کند.

سیاست هندوستان بعیث میزبان درمورد افغانستان و حکم‌بودیا یا هنرکشون دیگر هرجه باشد به هندوستان حق نمیدهد. که سیاست خود را معیار و مقیاس قراردهد و اگرچنین میکند کسانی که به حرکت عدم اسلام احترام می‌ذارند و از آن توسعه دارند که در خوراینگونه یک حرکت است بجبور هستند از هندوستان رهگردانید و توسعات خود را بد المقاومات دیگرکشور های غیر مسلک به مسوولیت های شان در مقابل تعهدات شان به این حرکت بسپارند.

با یک نگاه، عتصر در روشی پرنسیپ های عدم اسلامی توان دید که تجاوز نظامی روسیه بر افغانستان تجاوز صریح و مستقیم بر حرکت عدم اسلامی است. رژیم کابل جزء این تجاوز است. چگونه میتوان از این حقیقت روشی چشم پوشید که رژیم تحت حایت و دست شانده بیشتر از یک صد و پیچاه هزار قشون اجنبی یک ابرقدرت که رأس یک بلاک نظامی جهانی است غیر مسلک پنداشته شود. رژیم کابل رژیمی است که عدد پیروان آن در افغانستان حکمتراز عشر تعداد عساکر متjaوز روس است و همه مردم افغانستان در همه اقطار و اکناف کشور علیه آن در حال قیام عمومی بوده و عملی در حال جنگ گرم و جهاد ^{صلح} هستند. این مضمکه حرکت علی اسلام را مسخره میکند.

حتایق او ضایع در افغانستان بهمه جهان آشکار بوده

واطلاع حکومت هند ازین حقایق کمتر از دیگران نیست. ملت آزادی خواه افغانستان از صدراعظم هند توقع نداشت و ندارد که شکوک مخلوق اغراض روسیه را بخود راه دهد. چشم پوشی ازین حقایق آشکار بر عدم انسلاک حکومت موجود هند سایه تاریکی ای افگاند. این حقایق، اگر اندر اگاندی از آن تجامل کند، در نزد مردم هندوستان آشکار است و مردم هندوستان تاکنون مانند مردم روسیه و یکویا موجودیت خود را از دست نداده اند. در افغانستان نیز اگر امروز یک حکومت ملی و قانونی وجود ندارد مردم افغانستان وجود دارند و مردم افغانستان روابط تاریخی خود را با مردم هندوستان اعتبار مید هند مردم هندوستان عقوبت استعمال و اسارت را کشیده اند و به شرافت و کرامت ملی معتقد هستند. مردم افغانستان مردم هندوستان را در مصایب شان هنگام سلطه اجنبیان فراموش نکردند و یقین دارند که مردم هندوستان آیشان را در آوان مصیبت عظیم شان بیاد خواهند داشت.

اگر نماینده رژیم کابل در اجتماع دهلي راه داده شود تاریخ حرکت عدم انسلاک این عمل را بحیث یک اخراج صریح از اصول عدم انسلاک ثبت خواهد کرد و آنانی

رآکه عامل آن شده و یا علیه آن قیام نکرده اند مسؤول خواهند شناخت.

ما مترقب هستیم که درین اجتماع ایرانو سیه بطور مستقیم مطالبہ شود که تجاوز نظامی خود را بر افغانستان بانتایج آن خاتمه بخشد. قشون و عساکر خود را بصورت فوری و کامل و بلا شرط از افغانستان بکشدو استقلال کامل و حاکمیت و تامیث خاک افغانستان را بلا شرط بشناسد. از هرگونه مداخله در امور داخلی افغانستان دست بکشد تا مردم افغانستان با آزادی کامل بدون هیچگونه مداخله، فشار و یا تهدید خارجی نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شان بهاراده مستقل خودشان برگزینند.

مردم افغانستان جز تامین عدالت بین المللی چیزی نمیخواهند و عدالت بین المللی اساس سیاست حرکت عدم انسلاک است. قضیه افغانستان حرکت عدم انسلاک مردم محل آنها من میگذارد که تاکدام اندازه به اصول و اهداف خویش متمسک است. هر حرکتی که از اصول خود منحرف گردد محکوم به ضعف و در نتیجه هقوت به تبا هیست.

از حکشورهای غیر منسلک در اجتماع دهی جدید نتیجه میرود که اصول عدم انسلاک را که به خطر از هم پاشیدن معروض است تحکیم نمایند و خطب هنای گذشته را جبران نماید. این کشورها که اکثریت اعضای ملل متحد را تشکیل میکنند

درو حق افغانستان غفلت و خبط کردند. اجازه دادن رژیم کابل
در مملکت متحده مثال بر جسته آن است. البته در مملکت متحده روسیه
یک قوت دارای امتیاز و عضو دائمی شورای امنیت است ولی
روسیه عضواین اجتماع نیست و مقصد اساسی و دلیل وجود
حرکت عدم اسلامک جلوگیری از نفوذ و تجاوز دولت بزرگ بر
دولت کوچک است. این کشورها جبود نبودند میزبان ها و انا
سیاست خود را برایشان تخيیل کند البته از آن میزبان این
موقع میرفت: اما در دهی نه از میزبان و نه دیگران اینگونه موقع
رامیتوان داشت.

شماره (۱۵) اتفاقیه اعد ۱۳۶۱-۱۲/۱۵

مصطفیٰ با محترم عبد الرحمن پژواک سیاست‌مدار و نویسنده افغانستان

سوال: در چار سال گذشته فعالیت قابل ملاحظه‌ای از طرف محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان در رابطه با — مصیبت عظیم کشور مادیده نشده است. یعنی نقشی لرکه شهزاده سهانوک برای کشورش ایفا می‌نماید، محمد ظاهر شاه چنین مسیری را برای خود برگزیده است طور مثال اگر سهانوک نتوانست در کنفرانس کشورهای غیر منسلاک در دهلی راه یابد، لا اقل مساعی وی باعث آن شد که ناینده رشیر دست نشانده کمپوچیا نیز از اشتراک در آن حروم گردد. محمد ظاهر شاه درین زمینه بخاری با سهانوک مقایسه نمی‌شود که وی آمدن به پاکستان را یا اثنا یسته خود نمی‌بیند و یا چنین نجحتی اనمی‌پذیرد. ولی در این آوانیکه شما به پشاور آمده‌اید، عکس‌های پادشاه سابق افغانستان دست به

دست میگردد و این روبرو خی چنین تبصره میکند که گویا
شما نماینده محمد ظاهر شاه می باشدید. اگر ذرین مورد
نظرتان را به خوانندگان افغان بجا هد بیان داشته و موقف
تانرا در زمینه آشکارا و با صراحة بیان نمایید منون خواهیم
شد؟

جواب: - من نماینده محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان
نمیشم . بعد از کودتای ثورایشان را ندیده و هیچگونه تامس مستقیم
یا غیرمستقیم با ایشان اتفاق نیفتاده است .

من نماینده هیچ فرد ، گروه و یا حزب نمیشم چنانکه در
هیچ زمان نبوده ام . من بعیث یک فرد سعی کرده و خواهم کرد
که فریضه خود را بایا سهم گرفتن در جهاد مقدس مردم افغانستان
اداء کنم . منظور این جهاد مقدس در نزد من استرداد
استقلال کامل ، آزادی ها و حقوق مردم و مصوباتی -
افغانستان از سلطه ویا تهدید سلطه و نفوذ اجنبي ، -
امحای حکومیتی در افغانستان ، استقرار دین محبین اسلام
عدالت اجتماعی و تعیین مقدرات افغانستان مطابق به آن هیچ
مردم مسلمان افغانستان است .

سوال: - دریندن نامنده بی بی سو ارشادا در مورد اختلاف
رهبران افغانی سوال نمودوشما در پاسخ گفتید : « رهبران
افغانی در برایردشمن مشترک یعنی سروش ها و ایدیالوژی آنان
باهم متفق اند و اختلافات حزبی و نظریاتی اراده هر جامیتوان

سراغ کرد. »

ولی ما این موضوع را یک مساله عادی نمی پنداشیم
ازین هنگز دو مشکل برای برای ما ایجاد شده است.

۱: در داخل افغانستان قوماندانان و جاهدین یک دیگر
خود را به قتل میرسانند که سود آن بد شمن میرسد.

۲: اگر مرکز واحد رهبری موجود نباشد، نهاده حل
اختلافات سیاسی هم فراهم نمیشود. همچنان اگر در
میان گروپ ها برخی بخواهند که نظر و ایدیولوژی خود
را برابر افغانستان مسلط سانند و این هدف خوبی در
مقایسه با آنادی افغانستان مهمتر بشمارند، این امرخانه
جنگی و اختلافات دوامدار افغانستان را آورده و
پیروزی جهاد لر نیز به تقویق خواهد انداخت. پس بهتر
آن خواهد بود که ازه خیر و راه مشتب تشخیص گردد.
و از همان راه و شیوه پیروی گردد.

و اگر کسی مانند «افغان جاهد» خود را در میان همه
بی طرف بشمارد در آغاز هیچ گروهی و نیایجیت جاهد
خواهد پنداشت و او در صورت نومیدی و ناتوانی میدان
سر راه خواهد نمود چنانچه بسیاری همین کار را کرده به اروپا
گریختند و اقامت در اروپا را نظر به پاکستان، ترجیح
دادند.

به نظر ما لازم است در حال حاضر شخصیت ها و اشخاصیت صاحب نظر

افغانستان آشکارا حق ماحق بگویید تا از هی برای حل این
معضله پیدا شود. ممنون خواهیم شد اگر نظرت را فرا در
این زمینه به خوا نند گان حتم افغان بجامد بیان دلیلید.
جواب: من آنچه سأ در «ب بی بی» گفته ام تائید
میکنم چون تازه به پشاور آمد هم ام هنوز نمیتوانم با آن چیزه
با فرزایم.

با شما موافق هستم که حق طلباید حق گفت. اما اولتیا بد
حق را تشخیص و تغییر نموده.

بی قدرتی اనیتوان با آسان چاره کرد اما ناما میدی ناری است
گریختن از میدان ننگین و مشرم آورا: بیطرف در امر جهاد برای
هدف اصلی ناممکن است. اجتناب یا بقول شما بی طرفی
از اختلافات فرعی اگر به منظور خدمت همگان برای هدف
اصلی باشد سعی در سره ائتلاف و اتحاد است.

اما مید است بعد از ولردشدن و آشنایی و کسب معلوم است
کافی بپیدا کردن صلاحیت ابراز نظر، موقع بیا بمه که با
شما مفصل تر صحبت کنم.

موقع من از گفتار من روشن است. انشا الله کردار
من آنرا روشن تر خواهد ساخت. من اینجا آمده ام که در یک
صف با جاهدین در جهاد مقدس علیه تجاوز نمیسیم،
علیه کامیونیزم برای استرداد استقلال و استقرار
اسلام در افغانستان تادم آخر سهیم با شم و در سره

این هدف مشترک و واحد خود را در اختیار همه پر امران
با هد در داخل و خارج کشور بگذارم و از خلای متعال
تو فیق می خواهیم .

سوال : در عاقل افغانی چنین گفته می شود که دنیا
غرب و خصوصاً امریکا نمی خواهد خون سریزی در افغانستان
به نزدی متوقف گردد تا به ادامه وضع فعلی روس ها
از لحاظ اقتصادی هرچه بیشتر ناتوان شده و در سطح
جهانی نیز رسوایگی دارد و باین ترتیب امریکا شکست خود را
در ویتنام جبران نماید آیا اینگونه تصریح ها تبلیغات عرض است
و یا حقیقت دارد ؟

جواب : تا جایی که بمن معلوم است پالیسی غرب تا حال
بروشن نیست من از چیزی که شما می فرمایید در عاقل افغان
گفته می شود اطلاع ندارم اما از غرب بیان بعیث نظریات شخصی -
افراد عین و نظیر این حدسیات را شنیده و بیشتر شنیده ام .
من این نظریات را بعیث نظریات شخصی تلقی می کنم :

اگر این حدسیات اسا می داشته باشد یا پیدا کند
اشتباه دیگری برآ شتابا هات «غربیان» خواهد افزو .
سوال : چندی قبل سنا قرآن امریکا فیصله نامه ' را
تصویب نمودند که به اساس آن باید حکومت امریکا علاوه از
سایر کمک های مادی به باهدين افغانی برای آتش سلاح نیز
بدهد در آن زمان شما در امریکا تشریف داشتید در این

لابطه ما دو سوال داریم:

۱:- در پشاور چنین مثایع است که شما و یک افغان
ذیگر قبل از این فیصله نامه با سناقویان امریکائی تا س
گرفته بودید و در واقع مساعی شما باعث شده است که آنها به
اتخاذ چنین تصمیمی مبادرت و روزند آیا این شایعه حقیقت
دارد؟

۲:- آیا این فیصله روی کاغذ باقی ماندو تها صبغه -
تبليغاتی داشت . و یا اینکه جنبه عملی نیز دارد - اگر جنبه عملی
دارد آیا حکومت امریکا سلاح و کمک های پولی را مستقیماً به
جهادیین خواهد سپرد و یا چطور؟

جواب :- آری وقتی این اجتماع در واشنگتن منعقد شد
من در نیویارک بودم . این اجتماع عرض به ابتکار سناقویان
امریکائی و دوستان امریکائی افغانستان صورت گرفت . شماری
از افغانها دعوت شده بودند و اشتراک گردند من در نیویارک
به مساعی خود در جمیع عمومی ملل متحد مصروف بودم و
نتوانستم شرکت کنم .

سپارشناهه این اجتماع نیازمند تصویب مجلس نمایندگان
امریکا و عملی ساختن آن منوط به حکومت امریکاست .
اگر بمحض سپارش های این اجتماع عمل شود لرز عمل
آن نیز بسته به پالیسی حکومت امریکا خواهد بود .
باید منتظر نتایج عملی آن بود .

سوال: شما تازه از مدن به پاکستان آمده‌اید. پیش از حرکت شما جانب پاکستان، دولت رئیس کمیته حایت والٹانستان یاد آور شد که به مصیبت ذیدگان افغان باید در داخل افغانستان کمک‌های مواد غذائی و ادویه مرسانی نمایند. همچنین کمیته مذکور فیصله کرده است که به جاهدین افغان از لحاظ سلاح نیز کمک شود. آیا شما قبل و یا بعد از اتخاذ این فیصله با رئیس یا اعضا آن کمیته تماس گرفته بودید؟

جواب: این کمیته هر احال ابتدائی مساعی خود را پیماید ساحة معنی آن به معاونت های بشری محدود است. اما عملی در حال حاضر پیمانه کار آن خیلی کوچک است در حالیکه هر همدردی قابل قدر است: ما باید درین دوره بحران برقراریات خود حاکم باشیم توقعات ما باید حقیقت پسندانه باشد. تنها یک معیار قابل اعتماد است. و گفتار آن از هش حقیقی تأثیر عملی گفتار و کردار است. و گفتار بالاتر تنها آن گفتار است که معرف و مقدمه کردار باشد و از کردار جز مقدمه فاصله نداشته باشد.

اگر گستاخی تلقی نشود با استفاده از فرصت این مصاحبه می خواهد عرض کنم که در نشر خبرهای همدردی بطور مثال موضوع اجتماع سنا تقران امریکا و کمیته پشتیبانی افغانستان که با آن اشاره فرمودید اخبار های باید در نظر بگیرند که فرق

میان آژانس‌های خبرسرانی و اخبارها موجود باشد تا -
خبرها توقعات سکا ذب تولید نکنند.

سوال: - تاریخ شاهد آنست که افغانها در جنگ دی
و سوم افغان و انگلیس، انگلیس‌ها را بشکست های فاحشی
مواجه ساختند - اما زمانی که با انگلیس‌ها در میز مذاکره نشستند
هم از مذاکرات امیر عبدالرحمون خان و هم از مذاکرات هیأت
اعزامی امان الله خان چنان نتا یعنی حاصل شد که به تمام
معنی به سود انگلیس‌ها بود. یعنی در ساحه نبرد پیروزی
از آن افغانها بود ولی در میز مذاکرات هوقتی نصیب
دیگران شد.

این روزها رسماً باعین حالتی که انگلیسها مواجه
بودند، سروپروا ند. ولی سرمهشی سازمان ملل متحده مصروف
مساعی است که هدفشن آنست تا افغانها را در شرمنی با ناینده
حکومت دست نشاند، رسماً در افغانستان در یک میز مذاکره
نشاند اگر در مردم مذاکرات متکی باشد، قدری روشنی و حل مسایمی
ایکه برای نگونه مذاکرات متکی باشد، قدری روشنی بیندازید
مهربانی تان خواهد بود.

جواب: - هتا سفانه تاکنون کدام راه حل سیاسی که عادلانه
و معقول و اثربین رو در نزد مجاهدین افغانستان قابل قبول
باشد نیست. نظریات شخصی من درباره مذاکراتی که از طرف ناینده سکرت

شروعی ملل متحده آغاز گردیده است بطور بسیار واضح و روشن اعلام و در اخبار شما نیز ابلاغ گردیده و متن آن نزد شما موجود است.

اشاره شما در باره دقت کامل در باره موضوع مناکرات خیلی بجا و درست است. تجارت تاریخی نهایت مهم است اندک غفلت و تغافل و اشتباه مسؤولیت های تلقیان بل جبران دارد من به شعور سیاسی مردم افغانستان عقیده و اعتماد کامل دارم بنابرگترین وظیفه ما آنست که نگذاریم جز اراده مردم افغانستان عامل دیگری در تعیین سرنوشت ما کوچکترین اثری داشته باشند.

هدف اسا سی این اراده هرراست معتقدات دینی و منافع ملی ما در افغانستان مستقل و اسلامی است. هیچکس بجز مردم افغانستان به هیچ وجه، به هیچ معنی، به هیچ عنوان به هیچ نام و به هیچ تعبیر حق ندارد سرنوشت کشور و مردم افغانستان را تعیین کند.

پیوال - اختلافات موجوده بین سه بران تنظیم های مجاهدین در پشاور تا سرحد دشمنی پیشرفته است و این وضع تمام مهاجرین را نهایت منزجر ساخته است اگر با وجود مسامی جاری برای تا مین اتخاذ باز هم برخی بخاره منافع و - اهداف خاص خود از اتخاذ و یا امتحان خود داری و هرزند و خدای ناخواسته مسامی برای اتخاذ بنا کامی مواجه گردد،

در چین مرحله حساس و تاریخی، رسالت شما هکلوفتی های خاص را متوجه تان می سازد. آیا گفته می توانید که آمادگی شما در برابر خواسته های مردم و ایجابات رهان تاچه اندازه خواهد بود؟

جواب :- من بحیث یک فرد مهاجر مقام رسالت خاص را ندارم. من یکی از پیروان مؤید مردم افغانستان که جهاد مسلح را بعثت برگزیده اند و با تصمیم خلنا پذیر دوام داده و خواهند داد می باشم به تأسی از قیام عمری مریم مسلمان افغانستان جهد همه رهبران این جهاد مقدس را تائید میکنم نسبت الحمد لله در اصل هدف اختلاف وجود ندارد. مردم افغانستان در داخل کشود و مهاجرین در هرجا که هستند آنها و مند ائتلاف و اتحاد هستند و من نیز بحیث یک فرد مهاجر جزاین آنها نیز ندارم. آمادگی کامل من در راه تأمین این آرزومندی مردم که در حقیقت نیازمندی بنزهگ است حد و اندازه ندارد.

امید است آنکه سعادت آنرا دارم که در پشاور باشم موقع آنرا دریا بهم که لزمشو و راه هفائی عاھدين مستفید شوم و در روشنایی دانش، جویز و تجارب ایشان بتوانم صلاحیت ابران را نظر را پیدا کنم.

ثابت است که تائید جهاد مسلح فریضه صرفه است. تائید و تقویه احزاب عجاھدين مهاجر تقویه جهاد مسلح است و تقویه مجاھدين داخل کشور فریضه افراد و احزاب مجاھدین

مهاجر انسیت . بگانه هدف روس و روس منشان قلع و قمع
بجاهدین در داخل است و چون قلع و قمع ایشان
بدون ضعیف ساختن و متفرق ساختن بجاهدین مهاجر
ناممکن است با همه وسایل ممکنی خواهند که خداخواهد
بجاهدین مهاجر اضعف سازند . عامل مهم هوقيقیت —
رسوسهای در ماورای امونبودن بجاهدین مهاجر نهاده بود .
تقویه بجاهدین مهاجر فرض وحتی است . هر حرف
یا عمل که موید آنها نباشد به نفع دشمن تمام میشود .
رسوی ها با همه وسایل و بهور خاص نفاق انداختن هدف
خود را تعقیب می کنند و نیز باید بیشتر ملتنت بود که —
مساعی سیاسی شان نیز به پیامده " بین المللی متوجه شان
این هدف است .

شله اوی سال دوم افغانستان جاهد ، ۱۳۶۲/۱/۱

مذاکرات ژنو از نظر محترم عبدالرحمٰن پرواک

د افغان جا هد گرانولوستونکو ؟ د مکروه ملتو د منشی او د هنده د خاص ناینده کور د ویز د مندوړه مندوډه په وجه په شورا تلونکو ره کړي د افغانستان د مسلی د سیاسی حل په چکه پېښوک بیا مذکرې شروع کېږي، د دغومد اکروپه باره ک د افغانستان د غمچپلولو جاهد و خلکو سره سوالونه پیدا شوی خوک یې راز او خوک بل راز تبصرې کوي، د دی د پارو چه د غو سوالونته مو یو معقول، منطق، قانوني او په بین المللی اصولو ډوانې نه او قوانینو ولاړ په زړه پوري خواب پیدا او ز دغه راز جو ګو مرکوما هیت مو پوره خرگند کړي وي نو دادی په دې فوق العاده ګنه کې د افغانستان د نومیالی — سیاستدار محترم استاد عبدالرحمٰن پرواک په قلم لیکل مضمون تاسوته تقدیموو.

طور یکه در مقرب سازمان ملل متحده (نيویورک - آتاژونی) اعلام

گردیده است . دور دیگر مذاکرات غیر مستقیم میان نمایندگان حکومت پاکستان و حزب کمو نیست تخت حایات روسیه در کابل بتاریخ ۱۱ اپریل ۱۹۸۳ مطابق به ۹۲ حمل ۱۳۶۲ در شرمنو (سویس) به وساطت دیاگورکور دویز نماینده خاص دبیرکل سازمان ملل آغاز خواهد گردید . حکومت ایران در مذاکرات سهم خواهد گرفت ولی از گذارش مذاکرات بان اطلاع داده خواهد شد .

این فیصله وقتی صورت گرفت که در ماه فبروری ۱۹۸۳ دیاگورکور دویز به اسلام آباد ، تهران و کابل سفر کرد و شخصیتین دو رسالت مذاکرات در ماه جون سال ۱۹۸۲ صورت گرفته بود .

از دور اول مذاکرات نتیجه بدست نیامد چنانکه کورد دویز آنرا « قدمی در راه سعی برای یافتن قراری در موضوع افغانستان از طریق مذاکرات » خواند . بعد از مسافرت ماه فبروری از تهران باز کورد دویز گفت « اندک پیشرفتی » حاصل شده است . از خبر دور دوم مذاکرات در ماه اپریل معلوم است که این پیشرفت محض حدود به امکان آغاز دور دوم است .

در پهلوی این مجھولات مطلق آفげ گفته شده است - اظهارات شخص دبیرکل است که در کنفرانس مطبوعاتی خوشیش بعد از ختم اسامبله عمومی ملل متعدد گفت که نماینده خاص او از مسافرت خود به اسلام آباد ، تهران و کابل « درست نهی باز خواهد گشت » ، پیشتر ازان گرو میکو و نهی خارجه رویه مساعی نماینده دبیرکل ملل متحده « قدمی درست درست »

خوانده بود. اندی بعد نماینده دائمی روسیه در ملل متحده اظهار داشت که «روسیه مساعی دبیرکل را تشجیع میکند» به تعقیب آن معلوم شد که دبیرکل از جانب یوری اندری پوف به مسکو دعوت شده است. بعداز آن کشورهای غیر مسلک در دهی جدید دوام این مساعی را سپارش کرد و در عین زمان از ملاقات میان دبیرکل و رئیس جمهور پاکستان و ملاقات ببیک با نماینده حزب کمونیست کابل در دهی جدید سخن رفت تا آنکه تاریخ ۲۹-۲۷ مارچ دبیرکل ملل متحده به مسکو رفت و کورد ویز نیز با او همراه بود. پیش از رفتن دبیرکل سخنگویان دارالاشعای ملل متحده بتاکید اظهار داشتند که سفر دبیر کل برای «مذاکرات» نیست و برای «تماس جهت درک کردن عکس العمل روسیه در باره مساعی نماینده دبیرکل» میباشد. از این تاکید خاص میتوان استنباط کرد که دعوت اندری پوف مشروط بآن بوده است که نام «مذاکرات» بر آن گذاشته نشود. این بذات خود نماینده اندانه اهمیق است. که روس به دبیرکل در نزد دنیا قایل میشود. اینکه روسیه بنابرگفته نماینده دائمی آن در ملل متحده چگونه مساعی دبیرکل را — «تشجیع» میکند. اگر باز هم در نزد دنیا مجھول بماند اقلًا به دبیرکل ملل متحده نماینده او معلوم خواهد شد.

عمده ترین خلاصی که در هر عمل دبیرکل موجود بود و هست همانا اجازه دادن بر روسیه است که از این مذاکرات گذربهایند.

این خلا بقدر خلای دیگرا همیت دارد که یکانه طرف دیگر متحاصله در قضیه یعنی مردم افغانستان باین مذاکرات دعوت نشده است. از پیش و آگر منتظر اندر پووف سهم گرفتن در جستجوی راه حل از طریق این مذاکرات باشد غذائی برای تفکر تقدیم میکند و پرتوی برمغایب «تشجیع» می‌افکند و چون اساس مذاکرات برآمدن بلا شرط قوای شوروی از افغانستان، تامیت خاک استرداد و استقلال و حاکمیت ملی افغانستان و احترام حق مردم افغانستان به تعیین مردم‌نشست سیاسی، اجتماعی اقتصادی و فرهنگی شان است و در همه این امور تنها روسيه تعهدات و تضمینات داده می‌تواند سهم گرفت روسیه یک خلای عمدۀ اپر میکند. و آگر این تعهدات و تضمینات به ضمانت شوابی امنیت ملل متحد بلا شرط و قاطع باشد می‌توان توقع داشت که مردم افغانستان نیز با سهم گرفتن در مذاکرات خلای دیگری تأثیر گشته. و آگر چنین نباشد هر ترتیب دیگر اخراج از منشور ملل متحد و فیصله های آن شرده می‌شود و دبیرکل صلاحیت ندارد اینگونه اخراج از به خود یا دیگری اجازه بدهد.

قضیه افغانستان یک موضوع سیاسی و در اصل یک اسله تجاوز صریح نظامی است. طرف متجاوز یعنی روسیه یک دولت بنده‌گر، عضو ملل متحد، عضو دایی شورای امنیت و رأس یکی از دو بلاک بنده‌گر نظامی جهان است. تمدن

علیه یک کشور کو چک عضو ملل متحده یک از کشورهای غیر مشلاک صورت گرفته است. از این رو قضیه افغانستان یک قضیه جهانی است. شریعت بجاوز برآن نه تنها صلح منطقه بلکه صلح جهانی را تهدید می‌کند.

جهانی بودن این قضیه یک حقیقت شناخته شده است که بحث و فیصله شورای امنیت ملل متحده که تصمیم نامه آنرا روسیه مورد ویتو قرار داد شاهدانی باشد. تاییدات مکرر اسامبله های عمومی ملل متحده و دیگر جمیع بین‌المللی در اثبات این حقیقت شبیه‌ای باقی نمی‌گذارد.

موقع مردم افغانستان در مقابل این تجلیل صریح به جهانیان آشکار است. این موقع بر اساس حق دفاع استوار است.

قیام عمومی مردم افغانستان به جهاد و جنگ مسلح که آنرا از آغاز تجاوز برگزیده و در طول چهار سال با عنز و تصمیم خل ناپذیر دوام داده و دوام خواهند داد یگانه راهیست که به پیمانهٔ ملی برای آنها موجود است این موقع تاخته تجاوز و نتایج آن استوار خواهد ماند.

ختم بجاوز آنست که آخرین فرد رونم از خاک افغانستان بلا شرط و ببطور کامل و فوری خارج گردد (این مطالبه حق غیرقابل انکار مردم افغانستان را همه کشورها نیکه از یوغ اسارت روس ازrad هستند شناخته و طلبیده‌اند). استقلال کامل، تمامیت خاک، حاکیت مطلق ملی مسترد گردد، تأمین و تضمین گردد.

تام مردم افغانستان بتوانند بالارزه آزاد سر برداشت خویش را تعیین نمود و بدون مداخله و هراس و تهدید همه گونه مداخله هر یگانه نظام سیاسی، اقتصادی اجتماعی و فرهنگی خود را مطابق به معتقدات دینی و دستیار و - نوامیں ملی شان برگزینند. ختم تاییج تجاوز آنست که به عناصری که در درآینده نوامیں مقدس و ملی افغانستان را بسی از اندیشه تهدید نمایند هیچگونه فرصت و موقع داده نشود تام مردم افغانستان درکشور مستقل خویش بدون مر گونه تبعیض بر اساسات عدالت اجتماعی، مساوات از همه حقوق بشری فردی و مردمی و از ادیهای اساسی بخوبی دارد بوده و با کرامت انسانی در سایه قانون و عدالت نزندگی کنند. در ساحه بین المللی آنر و مندی مردم افغانستان -

تاریخ نمایاف دارد که اساس آن صلح و وستی و روابط حسنی با مردم و ممل جهان است. افغانستان همواره روابط بین المللی خود را مطابق به اساسات مساوات و احترام هنگامه، عدم تجاوز، عدم مداخله، تعاون و همکاری در اه همچ جهانی و ساعت بشری بنا نهاده به قوانین و فورم های بین المللی احترام گذاشده و تعهدات بین المللی خود را تاحد آخر بدون کوچکشین انحراف نگهداشته است و درین نرمینه بطور خاص به روابط حسنی خویش با همسایگان متیک بوده است . ا جتناب افغانستان ز داخل شدن درجهنگ اول جهانی، وفاداری آن به جامعه ملل، بی طرفی آن درجهنگ دوم جهانی و احترام آن به منشور ممل متعدد

در تاریخ سیاسی جهان ثبت و بر جا مانست
 و تلاحظات کودتای شورا غراف و خلی در آن راه نیافتد بود.
 افغانستان یک کشور باستاینست و مردم آن بشاهد تاریخ
 با مشعور سیاسی قرون بی شمار عیارا در ساحه تجارت و میانجیان
 بین المللی در روابط خویش با ممل شرق و غرب و شمال و جنوب
 پیموده اند. ابرهای تشنج رعد های تهدید درخش های
 تجاوز، آفتاب های صلح و آرامش را در سیزده زمان دیده و
 ایام ولیانی را با حوادث سپیده و سیاه آن گذرانیده اند.
 مصائب و آلام جنگ و راحت صلح و امن را میدانند. دور
 نمیرویم در عصر کنونی اجتناب شان از دو جنگ بزرگ جهانی
 نمیستن در حال صلح با همسایگان، اجتناب از تجاوز در
 همه حالت واقعه بدفعه در هرگونه شرایط، عدم انسلاک
 با بلاک های نظامی، دوستی با همه مردم و ممل جهان ،
 نمیستن در حال صلح با همسایگان و بالاتر از همه قیام
 علیه تجاوز یکی از مقتندان ترین کشور های جهان و جهاد
 مسلح با روشیه همه و همه ناینده فهم عمیق، تمیز، دانش
 و مشعور سیاسی مردم افغانستان است .

وقتی درباره حل قضیه افغانستان از راه مذاکرات
 و طرق سیاسی صحبت به میان می آید همگان باید بدانند
 که مردم افغانستان با اساس مصلحت جوئی بیفرضانه
 و عادلانه مخالفت ندارند. افغانستان در حالیکه در همه

قاره‌ها معادله هشروع آزادیخواهان را در مقابل استعمار و سلطه اجنبی پشتیبانی نموده است بحث عضو ملل متحد، عضو کشورهای آسیا و افریقا، عضو حکومت عدم انسلاک و دیگر عجامعین بین‌المللی در جستجوی راه حل قضایا از طریق مذکرات سهم فعال گرفته و مساعی عادلانه‌را که متضمن است زداد استقلال و حقوق ملی آنها بوده است تایید کرده است. آنون در قضیه خویش نیز با مساعی عادلانه و تکریل یابیدکرد عادلانه خالفت خواهد گرد.

چون مسئله افغانستان یک مسئله جهانی است طبعاً ترتیب مذکرات شکل بین‌المللی خواهد داشت. آزادیخواهان افغانستان با طرز عمل مساعی دبیر کل ملل متحد موافقت ندارد این عدم موافقت با طرز عمل دبیر کل است نه با پرسنل سیپ مذکرات و یا منبع این مساعی یعنی ملل متحد.

دلایل و اعراض مدلل آزادیخواهان درباره مساعی ناین‌د خاص دبیر کل که بنام مذکرات شرنو معروف است بطور مکرر بوسایلی که در مسترس بجا هدین افغانستان بوده است اعلام گردیده است و علاوه بر این در بدل این مساعی ضرورت اقدام مؤثر از طرف سازمان ملل متحد تذکر داده شده است که عبارت از ضرورت انعقاد یک کنفرانس خاص بین‌المللی تحت نظرت ملل متفق بشول همه هماییگان افغانستان هه اعضای شیرای امنیت از سطع عمومی عضویت ملل متحد به نایندگی از همه قاره‌ها با ملحوظ.

داشتن سهم مرئیکشود های منطقه واعضای کشورهای غیر
منسلک با شمول نایندگان مردم افغانستان یعنی مجاہدین که علیه
تجاویز روسیه بر افغانستان ذو خال جنگ هستند می باشند.
درین موقع که اعلام گردیده است بتاریخ ۱۱ اپریل مذکرات ژنو
آغازی گردد لازم است یکبار دیگر نظریات مردم افغانستان اعلام
گردد ..

اول؛ طرح هیچگونه مذکروه از هیچ منبع درباره افغانستان
در هیچ موضوع و مرامی که ربط مستقیم یا غیرمستقیم به شانی
از اوامری از امور مردم و ملت افغانستان داشته باشد با هیچ-
ترتیب سیاسی یا وساطت بدون موافقت مردم افغانستان
عادلانه، معقول و حقیقت پسندانه نبوده و ازین رو به هیچ
وجه قابل قبول و معتبر شناخته نمیشود.

دوم؛ شرایط معاہدین افغانستان برای اشتراک در
مذاکرات باید ملحوظ باشد زیرا هیچگونه مذکرات بدون
موافقت و سهم مستقیم آزادیخواهان افغانستان اعتبار ندارد.
سوم؛ طرفین متخاصل هستیم از یک سو تنهای روسیه
که طرف تجاویز نظری می باشد و از سوی دیگر تنها مردم
افغانستان که مدافع کشور خویش هستند میباشند در
هرگونه ترتیب جهت مذاکرات در نظر داشتن این اصل
حتی است .

چهارم؛ حق نخست و نهایی تعیین سرنوشت افغانستان

تها و تنها حق ثابت مردم افغانستان است.

پنجم: حزب کمونیست افغانستان پرچم و خلق در ساحة نظامی جزء لا یتعجزای تشنون سرخ بوده و در هیچ ساخته دیگر ما هیت مستقل ندارند و موقف مردم افغانستان در مقابل آنها عین موقف در مقابل روسیه است زیرا با اتصال و تسليم مطلق خویش به طرف متخاصل اجنبی و انفکاک نظری و عملی از مردم افغانستان هرگونه نسبت دیگر، ایدیالوژیک اجتماعی و سیاسی را با افغانستان از خود سلب کرده اند.

ششم: مسئله افغانستان یک مسئله تجاوز نظامی و بطور مطلق و کامل سیاسی است. حل آن تنها با خاتمه دادن به تجاوز ممکن است موضوع مهاجرین کی از نتایج این تجاوز و مسله بشری است و جز از نقطه نظر بشری هور دبحث و مذاکره شمرده نه میشود و حل آن هنوط به خاتمه تجاوز و نتایج آن است.

هفتم: بلا شبکه بشرط خستین جستجوی راه حل سیاسی اخراج فوری کامل و بلا شرط قوای نظامی و پرسنل غیر نظامی روس بلک نظامی پکت وارسا و متعددین آن است که شامل از عیان بردن پایگاه های نظامی و تبلیغاتی اجنبی و دیگر نتایج تجاوز و اشغالی باشد.

هشتم: استرداد استقلال کامل، حاکمیت ملی و حق-

برگزیدن نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به مردم افغانستان تا بتواند آن را داند، بدون هرگونه مداخله و یافشار مطابق به ارز و مندی و اراده خویش سپری شود آینده شان را تعیین و امور داخلی و خارجی خود را تنظیم کنند اصل ثابت و غیرقابل انکار است.

این اساسات و اصول همگان هطابق به قوانین بین المللی و حقوق قبول شده و ثابت همه مردم و مل جهان است و تنها مطابق با مشروع مردم افغانستان نیست.

احترام آن جزء تعهدات همه یا عالم بین المللی و مل متحده که روسیه عضو آنست و به منشور آن متعدد است می باشد، و علاوه بر آن روسیه بحیث عضو دایی شورای امنیت در احترام و تطبیق آن مسؤولیت خاص دارد.

بحکم ایجابات تفکر سیاسی در بررسی همه قضایا معیارها و ملاحظات خاص نظر به ما هیئت قضایا اهیت خاص دارد. همه قوانین بین المللی و تعاملات دبلوماسی در نظر گرفتن اینگونه معیارها و ملاحظات لازم است در اینجا داشته و در نظر داشته است از ازین رو قرقیزستان نبود قدر قصیه افغانستان صحبت میشود لازم است وجود و چگونگی این معیارها و ملاحظات جستجو شده و تعیین گرددند.

۱- معیار اشتراک طرفین متخاصل در نظر گرفته نشده است. درین مذاکرات طرفین متخاصل مستقیم

یعنی روسیه و نایندگان مردم افغانستان یعنی
جاهدین آنرا دیخواه رسماً و مساویانه شامل
نیستند .

۲ : از نظر روسیه رژیم بیرک نایندگی میکند که
هیچگونه ماهیت مستقل ندارد و کناره جوی از تعهدات
مذاکرات برای روسیه ممکن ساخته است .

۳ : گرمعیار همسایگی است همه همسایگان —
افغانستان سهیم نیستند .

۴ : اگرمعیار کشورهای اسلامیست مسئله اشتراک
محدود به دو کشور اسلامی است .

۵ : اگرمعیار کشورهای منطقه باشند محدودیت
وجود دارد .

۶ : اگرمعیار وجود مهاجرین در پاکستان و
ایران باشد .

الف : مهاجرین افغانستان در دیگر کشورها
نیز موجود است .

ب : موضوع تعاون نظامی و مسئله خاص سیاسی
مریک مسئله بشری دانستن تخطی از اصل ماهیت —
قضیه است .

اینکه پاکستان و ایران قبول کردند بطور غیر مستقیم
درین مذاکرات از ایشان نام بردند شود موضوع

علیحده است. و باید بران جداگانه بحث کرد. اما بهتر ملاحظه‌ای که باشد. اگر معیار حزب باشد قابل - تعجب است که این دو کشور مستقل تنها به شمول یک حزب قناعت کنند انهم حزبی که ملت افغانستان علیه آن با قیام عمومی در حال پیکار است. و احزاب دیگر اصلاً دعوت نشوند. چنانکه ایران عملآبر این اصل متمسک بوده است. و نیز بحیث دوکشور مستقل و علاوه بر آن دو کشور مسلمان از پاکستان و - ایران این توقع هم میرود که اگر بر اساس ملحوظات بین المللی ایدیولوژی الحاد رشیم کابل در نظر گرفته نشود بر اساس ملحوظات اسلامی نمیتوان آنرا از نظر افگانستان بویشه که روسیه یک دولت ایدیولوژیک است و پالیسی توسعه جوئی خویش را در چوکات - ایدیولوژی تعمیق میکند یعنی پالیسی توسعه جوئی آن برای توسعه کمونیزم است .

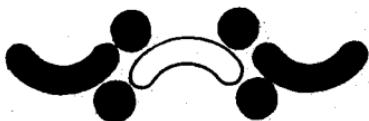
البته باید فراموش کرد که عملآ موقف ایران در موضوع - اشتراك فرق باین دار داما این فرق بذات خود محدودیت هزید و مطلق مذاکرات را به نهی که است ثابت میکند .

با در نظر گرفتن این وجهه و اصول مذاکرات ثرتراز نقطه نظر بین المللی از نقطه نظر عدالت و حقیقت پسندی مفهوم خود را می بازد و شاید از همین سبب است که آقای گرو میکو آنرا

«قدمی درست درست» می خواند . و مجاهین افغانستان آنرا یک ترتیب غیرعادل نهادند ، یک سعی غیر مثمر ، یک کوشش بی - ملاحظه وغیر حقیقت پسندانه و ازین رو غیر قابل قبول میدانند . اختیار این طرز عمل قابل تأسف است و اگر اصلاح نشود به مدل متحده که مورد احترام کامل مجاهین است به اسامی حقیقیه مذاکرات که مجاهین افغانستان به ان مخالف نیستند و به مقام دسیر کل مدل متحده که جها هدین افغانستان در نیت نیک او شبیه ای اندانه ند صدمه میرساند .

مجاهدین و آن ادغامهای افغانستان از همین مدل متحده ، از همین دسیر کل و نماینده خاص وی ، از همین دوکشور مسلمان و برادر مطالب میکنند که حق ثابت ملت افغانستان ابراساس قوانین بین المللی ، تعاملات روابط بین المللی و پرنسیپ های منشور مدل متحده اصول عدالت بین المللی و اساسات حق مردم و مملک جهان در نظر بگیرند و لجز عمل خود را طوری تغییل کنند که مورد قبول جها هدین را آزادی افغانستان شده بتواند .

شماره دوم سال ۲، افغان جاحد، ۱/۱۲/۱۳۶۲

عترم پژواک راجع به مذاکرات ژئوگرافی
صاحبه‌ای با افغان‌جاهد گفت:

رسیه دوام مذاکرات بی‌شمر رابه نفع خود استعمال می‌کند

سوال: درین اوخر سرمنشی سازمان ملل متعدد با همراهی
نماینده خاص خود «کودوویز» به مسکو مسافت نموده و در
آنجا مذاکراتی با اندر روپوف و گرومیکو انجام داده است. در ابظه
با همین گونه دید و باز دید. اخیر سرمنشی ملل متعدد کودوویز
از مسکونگرانی هائی نزد هموطنان مابرجو آمده است.

بغاطرهمین تشویش و نگرانی ها و نیز از آنها یکله این مسئله از
موضوعات روز بشمای می‌آید بار دیگر می‌خواهیم در مورد دعوییات
مذاکرات مسکور و شفی افغانستان و پایی خواندن گان عزیز افغان‌جاهد

این نکته را روشن سازید که آیا مذاکرات مسکو و مذکرات
تنیو تاثیراتی خواهد داشت و یا خیر؟

جواب: از سوال شما هسته زیرا بمن موقع میدهد
که با جواب با آن در خدمتی که شما و اخبارتان به جاهدین
و مهاجرین افغانستان میکنید من هم بعیث یکفرد جاحد
مهاجر سهمی داشته باشم.

از شما همنون هستم که پاره‌ای از نظریات مرا در موضوع
حل سیاسی قضیه افغانستان و مساعی نماینده خاص دبیرکل
ملل متحده در شماره پیشتر «افغان جاحد» نشرگردید. با
تائید مکرر آن نظریات در حیطه معلومات خود در پاره
مذاکرات دبیرکل و نماینده خاص وی در مسکو صحبت
خواهم کرد. در پاره مذاکرات ۱۱ اپریل ژنو انساء الله بعدان
ختم آن در آینده صحبت خواهیم کرد.

جناب پریز دوکویلار دبیرکل ملل متحده و جناب کوردویز
نماینده خاص او با اندروپوف و گرومیکو ملاقات کردن.
منبع معلومات ما منحصر به نشرات و اطلاعات جها نیست که
آنهم محدود به اظهارات این دو شخص در کنفرانس مطبوعات
دبیرکل در مسکو و اظهارات تماينده وی بعد از حرکت از مسکو
است.

جناب پریز دوکویلار در مسکو گفت که مساعی شان در
جستجوی راه حل سیاسی قضیه افغانستان «تشجیع»

شده است و علاوه کرد:

«من یقین دارم که هنگامیکه علاماتی که من آنرا درکرده
ام آنرا من شوند نتیجه آن برخلاف توقع و مایه تعجب
من خواهد بود و بجز عکس اطمینانی را که دارم
تا میدخواهد نمود».

دبیرکل از جواب دادن به سوالی که معنی «تشجیع» را -
تفسیرکند ابا ورنر ید و به «دلخسپی حقیقی» روسیه به حل سیاسی
اشاره کرد و گفت:

«من دلایلی دارم که امیدوار باشم».
و قى از جواب کوریلا پرسیده شد که:
«ملل متحده در چندین تصمیم نامه بیرون شدن قوای
شوری را از افغانستان مطالبه کرده است آیا شما بحیث
دبیرکل ملل متحده آقای اندره پوف را به آن تصمیم نامه هاملتنت
ساختید؟» در جواب گفت:

«خوب شما خوب میدانید که سوالات شما همیشه پهلوهای
سیاسی دارد که من آنرا می فهمم. لکن اموری که میدانیدیکی از
عناصر درین پروبلئم حضور قوای شوروی درین ساحه
است و بلا شبیه ذکراین مطلب در مذاکرات رفت. اما اگر
خواسته باشید من بتوانم بگویم که آقای اندره پوف قشون
شوری را فردا خارج خواهد کرد فکری کنم شما آنقدر
ساده نیستید. آیا هستید؟»

واضح است نخواست به سوالی که متوجه مسؤولیت او بعیث دبیرکل در مقابل ملل متحد بود جواب مستقیم بدهد و نیز تماش سوال کننده را به این موضوع مهم بعیث یک غرض خاص سیاسی تلقی کرد و نیز — دلچسپ است که «قوای شوروی» رانام برد اما در عوض کلمه «افغانستان» کلمه «ساحه ^{۵۲}» را استعمال کرد.

به تعقیب آن از دبیرکل پرسیده شد :

« در جریان صحبت هائی که شما و آقای کوردوویز در طی چند سال اخیر با رهبران شوروی در موضوع افغانستان کرده اید، آیا انتظاری گرفته اید که رهبران شوروی معتقد شده باشند که شاید تجاوز شان به افغانستان در آغاز یک اشتباه بوده باشد؟ این قسمت اول سوال من است . »

« قسمت دوم سوال من ایست که :

« بعد از اقدام به تجاوز بر افغانستان و اشغال این کشور با صد هزار عسکر در سه سال اخیر آیا فکر میکنید که خواسته روسیه به وجود یک ثالثیم هواخواه شوروی در کابل پیش از خروج قوای شوروی از طرف روسیه یک شرط قبلی حقیقت پسندانه باشد؟ »

جناب کوریلا در جواب گفت :

« خوب نخست، اگر بخواهم والبته خواهم که یک میانجی

بیطرف و مفید باشم نباید برموقف شوروی قضاوت اخلاقی کنم .

دوم اینکه شوروی و افغانستان در هیچ زمان بمن تلقته اند که شرطی دارند . این چیزیست که شما من میگوئید و من هرگز ، هرگز و هرگز نشینده ام که شوروی یا افغانستان من یا نماینده خاص من به این شرط اشاره کرده باشند . ازینروه متأسفم که به سوال شما جواب گفته نمی توانم زیرا این مسئله هیچ وقت بر میز مذاکره گذاشته نشده است . شما معمولاً شخص مطلع و خبرهستید اما من ، طوریکه گفتم تکرار میکنیم که هرگز نشینده ام که این مسئله روی میز مذاکره گذاشته شده باشد . »

دبیر کل دربار ' مذاکرات ۱۱ اپریل ژنو با خوشبینی و حریت سخن کرد و گفت برای « حل سریع » پرونده پیغامون افغانستان خواهم کوشید .

شما میدانید که اصطلاح « پیغامون افغانستان » و « اطراف افغانستان » اصطلاح روسها و متحدین شان است . ممل متحد در اسناد آن سازمان یه آن « اوضاع — افغانستان » عنوان داده است و استعمال اصطلاح شوروی بجای اصطلاح ممل متحد از جانب دبیر کل سازمان غریب و ناشایسته است . طوریکه عرض کردم جناب کوردو ویز نیز اظهار اتفاقی کردند .

جناب کوردوویز گفت:

«من خوشبین هستم اما نتیجه منبوط به اراده سیاسی
طرف های ذی علاقه است»
وی افزود که:

«این دور مذاکرات خیلی جدی بوده و به تفصیل
کامل در مسایل مربوط به موضوع برای رسیدن به
یک قرار حاوی همه جهات مسئله خواهد بود. من
با چندین حکومت موضوع در میان گذاشتیم و در
نظر من مشوره با این حکومت هاجریان مساعی دپلو-
ما سی را نیرو می خشند.»

و نیز علاوه کرد که یک از مسایلی که در شنومود غور
قرار خواهد گرفت.

«مشوره با پناه گزینان افغان است.
ما معلومات زیاد و بیشتر جمع کرده ایم که مارا در بحث
با هم نشینان ما قابل آن می سازد که مباحثات ما جامع
باشد. من حس می کنم که مشوره با پناه گزینان مهم است و
برای پناه گزینان و پرسه دپلوماسی پر معنی خواهد بود»
راه تحلیل این گفتارها واستنباط از آن برای هنگان باز است.
من شخصاً نمی خواهم درین مرحله برآن به تفصیل
تبصره کنم و هرگونه اظهار نظر را به مرحله بعد از ختم
مذاکرات ثنیومیگذارم.

اما ناگزیر هستم اینقدر بگوییم که اشاره به «پناهگزینان» در عوض «مجاهدین و آزادی خواهان افغانستان» آگرا شتباه شفاهی در انتخاب الفاظ نباشد سوالات غامضی را به میان می‌آورد.

اگرکسی تصویر کند که میتواند ملت مسلمان افغانستان را که در داخل کشور و در خاک خود شان برای دفاع دین و نوای میس ملی خود در حال قیام عمومی و مسلح هستند و با دشمن متجاوز از جنوبی ی جنگند فراموش کرده و جاهدین مبارزی را که خارج از کشور اند اما جهاد ی کنند بنام پناهگزینان بخوانند و آنکه ادعای عدا و معقولیت کند باید بداند که در همه گونه مساعی خود ناکام خواهد شد.

سوال : مذاکرات شربنوار بعد از مذاکرات مسکو چگونه ی بینید ؟

جواب : شما میدانید که در معنی مذاکرات تئودرگز شته با ناینده رشیم کابل ، مذاکرات کوردوویز در کابل همه مذاکرات کوردوویز با شوروی بوده است . اینبار مذاکرات مستقیم مسکو یک نایش سیاسی از جانب شوروی است که منظور آن ادامه مذاکرات و اغفال افکار عامه جهانیست . اما از طرف دیگر شاید زمینه را برای آزمون صمیمیت شوروی آماده سازد . میتوان این مذاکرات را یک ملاقات آزمونی

خواند آگر کورد و ویز نتیجه ناس خود را با حکومت های
دیگر به توجه روسیه رسانیده باشد مذاکرات ژنو اینبار
برای آن حکومت ها موادی تهیه خواهد کرد که روی آن
فکر کنند. من شخصاً بدین هستم. بنظر من آگر در طرز
عمل تعديلی جدی و موثر صورت نگیرد حل سیاستی غامض تر
خواهد شد. در شرایط موجود کلید درست روسیه
است و روسیه دوام مذاکرات بی ثمر را به نفع خود
استعمال می کند.

سوال: بجاه دین افغانی چه باید بگذرد؟

جواب: باید چنانکه در جهاد مسلح خود را آماده ساخته
اند خود را برای دفاع از حقوق در ساحه بین المللی نیز آماده
سازند. اختلافات حزبی، گروهی و فردی را یکسوبگذراند
وموقف واحدی اتخاذ کنند. تگذار نباید بیگانگان با سرنوشت
شان بازی کنند و مسؤولیت های عظیم خود را در مقابل خدا
مردم و تاریخ بیشتر از همه وقت حس کنند. شما هی دانید
که من صلاحیت جواب کامل بسوال شما را ندارم.

سوال: آئنون که گفته شده است که پناه گزینان مشوره

خواهد شد موقف پناهگزینان چه باید باشد؟

جواب: من بارها گفته و باز میگویم که موضوع پناه گزینان
یکی از نتایج تجاوز نظامی روسیه است و باختتم تجاوز خود بخود
حل میشود. هیینکه قوای نظامی روس و متحدین آن بطور

کامل و بـلا شـرط از افـقانـستان خـارج شـونـد و اقتـلـارـسـیـاسـی
بـیـک حـکـومـت اـسـلـمـی مـطـابـق بـه اـمـلـه آـنـاـدـ مرـدـم اـفـقـانـستان
انتـقال يـابـد پـناـهـگـزـينـان بـوـطـن خـوـيـش باـزـخـواـهـنـد گـشتـ. پـس
موـقـعـ پـناـهـگـزـينـان روـشـنـ اـسـت و مـشـورـهـ باـپـناـهـگـزـينـان مـفـهـومـ
نـدارـدـ.

من و تو دو فرد پناهگزین هستیم آیا موقف ما مینیـست و آیا جـزـایـن چـیـزـ دـیـگـرـی بـوـهـی تـوانـدـ؟

اـگـرـاجـازـه دـادـه شـوـد کـه اـصـلـ قـضـیـه سـیـاسـی اـفـقـانـستان
تحـتـ الشـعـاعـ فـرـعـ جـنـبـهـ بـشـرـیـ آـنـ قـرـارـگـیرـد اـزـ عـدـالـتـ
بـینـ الـمـلـلـ بـعـیدـ اـسـت و عـوـاقـبـ نـاـگـوارـیـ دـارـدـ. طـوـرـیـکـلـگـفـتمـ
درـیـفـ مـوـضـعـاتـ بـایـدـ مـنـظـرـ بـودـ کـه شـکـلـ حـقـیـقـیـ اوـضـاعـ
روـشـنـ گـرـددـ حـرـفـهـایـ آـفـاقـ رـاـبـاـیدـ مـدارـلـشـوـیـشـ بـاـ
اطـمـینـانـ قـرـارـ دـادـ.

شـمارـهـ سـوـمـ سـالـ دـوـمـ اـفـقـانـ بـعـاـهـدـ، ۱۳۶۲/۱/۲۲

ختم پتواک طی مصاحبه‌ای با افغان بجا هدگفت :

شرط واحد بازگشت مهاجرین افغانستان

الف، اخراج بلا شرط و کامل روس و
ب، استقرار حکومت اسلامی مطابق به رضا و آزادی
مردم است

سوال : بنابر خبرهای منتشره احتلای موجود است که در
پایان دور دوم مذاکرات ژنو در باره قضیه افغانستان یک از قدم‌های
که برداشته شود دریافت آرزو و تصمیم مهاجرین افغانستان
در باره شرایط بازگشت ایشان بوطن خواهد بود و اینکار توسط
نماینده خاص دیر کل ملل متحد جناب کورد و وزیر صورت خواهد
گرفت نظر شما چیست ؟

جواب : من در باره مذاکرات ژنو پیش از ختم آن
اظهار نظر نمی‌کنم . موقف من بصورت عمومی درین

موضوع معلوم است تنها درباره این احتمالی که شما باز اشاره کردید در حال حاضر می‌نقدارگفتند و توانم که:

هنوز معلوم نیست که طرز عمل این کارچه شکل—

خواهد داشت. اما هر شکل و ترتیبی که اختیار گردد جدا کردن یکی از نتایج فرعی تبازنظامی روسیه بر — افغانستان از اصل قضیه و آنهم فرع بشری آن از یک پرابلم کامل سیاسی غیر عادلانه و ازینرو نادرست بوده و ما یه تأسف و تأثر عمیق همگانی مردم افغانستان و بطور خاص مهاجرین افغان است. اگر این طرز عمل که منافی تمام — اصول عدالت بین المللی است بدون خمات استرداد همه حقوق ثابت و حقه همه ملت افغانستان که مهاجرین در پاکستان ایران و شرذیکترین و دورترین نقاط دیگر جهان یک جزء می‌نگذند آن هستند بر مهاجرین که جزو از نقطه نظر محل اقامت واجبار مطلق به مصیبت محرومیت و دوری از خاک خود گرفتار هستند و به هیچ نوع دیگر از ملت افغانستان جدا نیستند و هیچ قوت آنها را در آزمو و تصمیم و اراده شان جدا کرده نمیتواند تحمل گردد. باید جناب کوردو ویز به عواقب و خیم آن ملتفت — ساخته شود و مسؤولیت های خود را در مقابل منشور مل مخد و تصمیم نامه های آن که در حل سیاسی قضیه افغانستان بطور جامع از نقطه نظر سیاسی نه تنها بشری او امکن ساخته است در نظر داشته باشد و بداند که هیچگونه صلاحیت اخراج را

از آن شاره.

شرط بزرگش特 مهاجرین واضح است. حاجت ندارد کسی از آنها پرسید.

تصمیم به مهاجرت، قبول مصیبت و محرومیت و هجرت و عوامل آن روشن تراز آفتاب است.

عامل روشن مهاجرت علاوه بر کشتار صدها هزاران زن و مرد و طفل، حبس و شکنجه ضبط دارائی و بالاتراز همه ازین برتر نظام معتقدات و طرز حیات مردم غصب همه حقوق سیاسی مملکت و ملت و پامال کردن حقوق بشری و انسان هر فرد افغانستان در داخل کشور خودش در اثر تجاوز نظامی اشتباعی قوت از جانب اجنبی بفرض اشغال خاک، سلب حاکمیت ملی و تأمیت ارضی و حقوق تعیین سنجش با اراده آزاد مملکت مستقل و ولعد افغانستان است. که مهاجرین در همه احوال و در هرجای جزء لاینک آن هستند.

شرط مردم افغانستان و مهاجرین واحد واضح است. این شرط واحد خاتمه دادن به تعاون نظامی و همه گونه نتایج نظری و عملی آن در حال و آینده است.

از نقطه نظر مهاجرین :

- ۱- همینکه روس هان نظامی و ملکی و متعددین آن از افغانستان بطور کامل و بلا شرط خارج شوند
- ۲- همینکه استقلال کامل و قاطع سیاسی، نظامی ،

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مملکت مردم مسلمان و مؤمن افغانستان مسترد، تأمین و تضمین گردد. اصول عدالت بین المللی تطبیق شود. عدالت اجتماعی و پیشری که م牲 من حقوق انسانی های اساسی انسانی و فردی بر اساس وحدت ملی و حق تعیین سرنوشت بنا بر اراده و— تصمیم آزاد همه مردم افغانستان اسباب و شرایط— اطمینان و اعتماد مردم را مهیا کند.

۳- و چهینگه اقتدار سیاسی در افغانستان مستقل است مردم مسلمان و مؤمن افغانستان درآید مهاجرین حقیقی افغانستان بلا شبهه و بیدرنگ به وطن خویش بازخواهند گشت.

در غیر رفع عوامل مهاجرت شمار مهاجرین هر روز افزون شد خواهد شد و مشکلات جدیدی احداث خواهد کرد. البته آنچه من میگویم نظریک فرد مهاجر است که اسas آن درک شخص من از آن رسمیتی همه مهاجرین میباشد و نیز هیچ سوال را که هنوز طرح نشده باشد نمیتوان جواب گفت:

سوال؛ درست است اما آیا نباید به تشویشی که در میان مردم ما پیدا شده است جوابی داد؟

جواب؛ مردم ماحق دارند درباره عاقبت خود فکر کنند و بیندیشند اما اخبار جهان را بعض اخبار جهان دانسته و خود را در برابر واقعیت ها

اماده مثلاً زند و انشاء الله آماده هستند.

سوال: شما بحیث یک فرد مهاجر تشویش نهارید و خوشبین
هستید؟

جواب: طویل که گفتم من موقف خود را مکرراً روشن
سکرده ام و شما از آن واقع هستید با کمال تأسف من خوشبین
نمی‌نمایم اما تشویش را بخود راه نمی‌دهم زیرا به مردم خود و عنم و لیان
شان اعتقاد کامل دارم.

از جانب دیگر من در نیات نیک جناب کوردو ویز هم شک ندارم.
اگر خدای رحیق ناخواسته کام نا مرغوب بردارد ناشی از تحلیل غیر
کامل واقعیت ها خواهد بود اما از سوی دیگر حکومت پاکستان
که همه واقعیت ها را میداند نیز درین مذاکرات سهم دارد. حکومت پاکستان میداند
که مهاجرت پیش از آمدن بیوک و مقلن با مداخله روس و کوتای شرآغاز گردید و آنچه
مردم افغانستان را به مهاجرت جبری ساخت آمدن کفر والحاد در کشور شان بود
که باعث قیام عمومی مردم گردید تا آنکه روس ها بجهوگردیدند
عساکر خود را برای حمایت اغراض سیاسی و ایده‌یولوژیک خود در
محنه وارد کرد و جهاد مسلح قوی ترشد پس عامل حقیقی در
نزو پاکستان روشن است و توجه جناب کوردو ویز را به آن
جلب نواهد کرد. پاکستان میداند که روسیه یک قدر امپریالیست
توسعه جهود را عین زمان ایدیالوژیک است و پالیسی توسعه
جروف آن هنکی بر اساس پخش کامپیونیزم است. از همین سبب
است که دولت اسلامی پاکستان رئیس‌جمهور را نمی‌شناشد.

و انتخواهد شناخت . جناب رئیس جمهور پاکستان بحیث رئیس حکومت باربار این تعهد را کرده است .

اظهارات رئیس جمهور پاکستان در ساحه بینالمللی تعهدات یک شخص مسؤول و راس یک حکومت است اما در نزد مردم مسلمان مؤمن و اولی الامر یک ملت اسلامی است . از اینرو ما مهاجرین باید در باره نیات انصار اعتقاد خود را حفظ کنیم . مادر دین خود دستوری داریم که ظن مؤمن را اعتنق . باره مؤمن هنگام میکند . ازین سبب است که من تشویش آنچه دارد را نمیدهم و آنربدین هستم از تا حالی عدم صمیمیت روس و منافقت زیرین کابل دلیلی برای خوش بینی خود نمی یا بسم .

دلایل دیگر عدم خوشبینی من در اخبار خودتان نشر شد است میتوانید با آن صحیع کنید .

این موضوع را برای آن تذکردادم که فقره سوم یعنی انتقال قدرت سیاسی از یک رژیم کامپونیت به یک حکومت اسلامی شرط مهم بازگشت مهاجرین بوده و دلایل اهمیتی است که به میبع صورت کمتر از اخراج روسها از افغانستان نمیباشد .

شماره چهارم سال دوم افغان عبد ، ۱۳۶۲ / ۲ / ۱

مصاحبه با محترم پژوک درباره اعلامیه ختم دوره دوم مباحثات افغان

سوال: بعد از ختم دوره دوم مذاکرات افغانستان بجاید، می خواهد نظر شما را درباره اعلامیه ۲۳ اپریل دبیرکل ملل متحد بیصوت عمومی در اطراف نتا یج این مذاکرات به منظور اعلان هموطنان مابداشد.

جواب: بهتر است بجای «مذاکرات» که در زبان دیلوما سی اصطلاح خاصی است «مباحثات» یا صحبت ها، بگوییم. اعلامیه رسمی ملل متحد نیز آنرا «مذاکرات» نمی خواند و مباحثات — مینامد.

اجازه بد هید نخست از رویی یاد داشت های خود عین چتیزیات این اعلامیه را بشما تقدیم کنم تا هر یکی از خوانندگان اخبار شما

بتوانند آنرا مطالعه و تحلیل کند . عین متن اعلامیه قرار ذیل است :

یک نور دوم مباحثات بر او ضایع مربوط به افغانستان در کاخ ملل «جوپساخت دیا گوکور د فیز نماینده شخصی - دیر کل از تاریخ ۱۱ تا ۲۲ اپریل ۱۹۸۳ میان شاه محمد دوست و نهی خارجه افغانستان و صاحبزاده یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان که به مقصد این مباحثات در شهر نیو چند داشتند صورات گرفت . حکومت ایران توسط نماینده دایی محظوظ آن در نزد ملل متحده در دفتر اروپائی شهروان مباحثات مسبوق و مطلع نگهداشتند . »

درجیان مباحثات که با روحیه بسیار سازنده همراه گرفت پیشرفت پر عتوی حاصل گردیده بحث بر مسوده یک قرارنامه جامع به منظور حل مسئایلی که اوضاع فعلی از بوجسد آورده است و تثبیت یک اساس قابل دولم برای قیام روابط حسنہ همسایگی صورت گرفت . این مسوده که در شریف تکمیل است اصول و مقاصد یک قبول و جامع نادر برداشته . خطوط ارتباط با همی همه عناصر مربوط بیک قرار را تعریف نموده و جاوی مطالبی است که شکل زمانی برای تطبیق آن نیز در آن شامل استه « مباحثات به ترتیبی هم متوجه بود که مطالبی را که برای بازگشت خوش برضاو جلوگیری از موانع بازگشت پناهگزینان لازم است تحقیق کند . »

« موافقت حاصل گردید که مباحثات به تقویق افتاده و فدها

بتوانند در پایتخت های خودشان مشوره کنند و بعد از آن صحبت ها به تاریخ ۱۶ جون در شرکت دوباره آغاز گردد. «دبیرکل ازین مباحثات توسط نایمده شخصی خودش مطلع گردید و اظهار امید میکند که هنگامیکه صحبت ها دوباره آغاز گردد ممکن خواهد بود برای اتصال اختلافات برجسته پلی بسته شود و فرست رایبرای پیشرفت مزید بطرف حقق یک حل سیاسی مساعد تر سازد».

من فعلاً یگانه نتیجه مباحثات دور دوم را در شهر نویشنزه هاین اعلاییه میدانم. مسوده ایکه نایمده دبیرکل به وفد حکومت پاکستان و رژیم کابل سپرده و برآن بحث صورت گرفته است در دست نیست و متن نهایی آن بعد از مباحثات ۱۶ جون، آگراجتمع موعود با آن تاریخ صورت گرفته بتواند بحث کنندگان موفق شوند که بر یک متن به موافقت بررسند تکمیل خواهد شد. ازینرو من نهی خواهم فعلآ برآن تبصره کنم. و عرض نظریات سابق خود را درباره عدم تا بیهی طریق عمل فعلی تائید میکنم.

سوال: وقتی جناب صاحب‌زاده یعقوب خان از شهر نیویارک است در یک کنفرانس مطبوعاتی اظهار ارق نمود. درباره آن چیزی گفته شد دارید؟

جواب: جناب ونیر خارجه پاکستان بحیث یک سیاستمدار مسئول با کمال امانتداری و احتلام به حفظ اسراری که شیوه دیپلماسی مخفیانه جناب کورد و نیز آنرا در مساعی شان ایجا ب

میکند به برخی سوالات خبرنگاران جواب داد. این مصا
مطبوعاتی بر شمار سوالات که از مطالعه دقیق اعلامیه
ملل متحد بیان می‌آید بجای آنکه بکاهد می‌افزاید. من
در باره اظهارات جناب وزیر خارجه پاکستان نیز، با حفظ
موقف جاهدین و مبارزین از دیخواه افغانستان فعلاً
اظهار نظر نمیکنم.

موقف ما آشکار و روشن است؛ تعیین سروش
افغانستان و جزء وكل هرچه با آن رابطه مستقیم
یا غیرمستقیم داشته باشد در همه احوال و شرایط
تنها و تنها حق ثابت مردم افغانستان است که ذر
راه دفاع از دین و نوامیس ملی واستقلال تام کشوا
خود چنانکه در میدان جنگ دفاع می‌کنند در ساحة
سیاست نیز دفاع کرده و خواهند کرد. هیچگونه
ترتیب سیاسی از جانب دیگران در نزد مردم افغانستان
اعتبار ندارد چنانکه در هیچ عکس عدالت بین المللی بر
اساس قوانین و مواثیق بین المللی و دپلوماسی
مقبول نیست و معتبر شناخته نمیشود.

سؤال؛ اما برخی منابع نشریات جهان تصور چهای کرد
اند.

جواب؛ درست است اما قضیه افغانستان برای ما مستله
حیات و ملت است و برای آنها آنچه برای آنهاست میباشد.

ما نمی توانیم به حیثیات خود دیگر بپردازیم . سو بر مسو^۹ ای که هیچ یک فرد وطنخواه ملت افغانستان از آن اطلاع ندارد و اگر میداشت به سایه وطنخواهی خود آن را به اطلاع مردم خود می مانند فعلاً اظهار نظر نکنم .

سوال : شنیده شد که یک ناینده روس نیز در شهر^{۱۰} با کوردوویز درین موضوع ملاقات کرده است . آیا شما هم این خبر را شنیده اید ؟

جواب : آری شنیده ام وقتی خبر زنگاری از جناب کوردوویز پرسید که چنین ملاقات صورت گرفته است یا نه . جنا ب کوردوویز صحت آنرا تائید نموده و علاوه کرد که تنها با اوی بلکه با شماری از ناینده‌گان دیگر کشورها نیز که به حل سیاست‌رضیه افغانستان علاقه دارند ملاقات ساخته اند از جمله امریکان و انگلیس . و نیز در جواب دیگری که آیا با کدام ناینده آزادیخواهی نام برد . و نیز در جواب دیگری که آیا با کدام ناینده آزادیخواهی نام گرفته است یا نه بیک کلمه جواب منفی داد .

سوال : درینباره چیزی می فرمائید ؟

جواب : چه میخواهید بگویم ؟ همین قدر کفاست میکند که در طرز عمل فعلی تنها و تنها مردم افغانستان که از حقوق خود در مقابل تجاوز روسیه دفاع می‌کنند عمدتاً بیرون نگهداشته شده است یعنی همان جانی که تعین مقدرات شان موربد بحث و صحبت بگانگان است آطلاع ندارند که دیگران درباره شان چه میتویند

وچه در نظر دارد.

این مشهداً بیست که انشاء الله فرد فرد کافهٔ مردم بجهاد و آزادی خواه افغانستان را در داخل و خارج کشور به مسؤولیت‌های شان در جهاد مقدس اسلامی و ملی شان بیدار تر و برای حفظ نوامیس و منافع اسلامی و ملی شان چنانکه در میدان جنگ گرم حاضر هستند در میدان سیاسی نیز آمادهٔ تر خواهد ساخت. این آمادگی اتفاق نظر ما را در ساحة بین المللی به همان پیانه ایجاب می‌کند که اتفاق ما را در ساحة جهاد عملی و مسلح واجب ترمیسازد. هر فرد یا جمعیت که بیشتر از هر زمان دیگر در تکمیل این اتفاق نظر و عمل خود را برای هرگونه از خود گذری آماده نمی‌سازد در نزد خدائی خالق و قهار جل علی شانه در نزد مردم مؤمن و مسلمان افغانستان و در نزد تاریخ عالم اسلام، جهان بشریت و ملت افغانستان مسؤول خواهد بود. من صلاحیت و عظم و بلاغ سرانجام و آنرا به اهل آن و امیگذارم اما فروضیه اسلامی و ملی خود می‌لهم که این اختصار سیاسی را درین زمان بحران

بگوش همه هموطنان خود برسانم .

سوال؛ درین اواخر بیشتر از هر وقت دیگر شنیده میشود که روسها قشون خود را از افغانستان خواهند کشید . چنانکه دیسکل ملل متحد نیز این موضوع را تذکرداد و اخیراً جناب صاحبازاده یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان نیز گفت که به سویه اندرپیوف و گرو میکو اظهار شده است که روس هایت ماندن را در افغانستان ندارند شماچه می گویند ؟ جواب؛ چون عامل و مسؤول یگانه تجاوز بر افغانستان روسیه است و روسیه حکوم یک سیستم دیکتاوری مطلق است و — اظهارات دیکتاوری مطلق آن یگانه منبع است که با آن اشاره میتوان کرد نظری عمیق بر موقف زعمای آن به موافقات تظاهرات سیاسی که راه حل سیاسی را بوساطت نماینده دیسکل ملل متحد «قدی درست درست»، «دانسته و آن را»، «تشجیع»، «میکنند لازم است .

روسیه می گوید هر وقت رژیم کابل به آن بگوید قشون خود را از افغانستان خارج خواهد کرد . روسیه میداند چنانکه همه جهان میداند که رژیم کابل هیچگونه هویت مستقل ندارد و موجودیت خود را در مقابل قیام عمومی مردم افغانستان به وجود قشون روس مربوط میداند، از این رو معنای حقیقی مشروط ساختن خروج قوای روس به درخواست رژیم کابل روشن است .

از طوف دیگر به موائز این اظهارات روسیه بر اراده خود به حمایت رژیم کابل تاکید میکند. که بیانیه «رشیدوف» در موقع تجلیل سال پنجمین کودتا شور و تیلگرام های تبریکی مستکو به این مناسبت درچند روز گذشته شاهد این امر است.

اگر روسیه بخواهد مقاصد و اغراض حقیقی خود را در پشت پرده اینگونه تظاهرات پنهان کند به شعور وذکای سیاسی جهان اهانت میکند.

روسها در اول وجود خطرهایی را جعل کردند که گویا متوجه افغانستان بوده است و از کردن قشون خود را برای دفاع افغانستان و آمنود کردند. چون هیچ شواهدی برای آن نشان داده نتوانسته وجود خطر را به منافع ملی خود شان نسبت دادند.

«بریزنیف» هردو «اندروپوف» بجالی وی نشست - تو قاعده غلطی ایجاد شد که تنها هردم افغانستان آنرا تائید نکردند و در نتیجه غیرقا بل تائید ثابت شد. «اندروپوف» چند روز پیش در اولین مصاحبه خود بایک

نشریه دنیای غرب مجله معتبر و معروف المان غربی بنام «سپیگن» **Derspiegel** در جواب یک سوال گفت:

«آیا اتا زوف علاقه ندارد که باید در نکاراگوا که از تازوف فاصله بسیار نرمی دارد چگونه حکومتی حاکم باشد؟

ما با افغانستان سجد مشترک داریم و در اثر معاونت به افغانستان از منافع ملی خودمان دفاع میکنیم.» درین مصاحبه که در هسکو بین «اندروپوف» و «اوگوستین» ناشر مجله قبل الذکر صورت گرفت بعد از اظهارات فوق «اندروپوف» علاوه کرد:

«ما نیت ماندن را در افغانستان نداریم و آنکه به جریان مباحثات سیاسی در شرق اشاره کرد و گفت که به معاونت مساعی دبیرکل ملل متحده هیتوان بسیک موفقیت در حل مسئله که «اساس آن معقولیت» باشد رسید.

«اندروپوف که از «معقولیت» حرف می زند مشروعت تعازز روسیه را بر افغانستان بادر ته پا گذاشتند همان زین بین المللی میخواهد بدیل مداخله امریکا در نکاراگوا ثابت گردد، پسی چون انتزاعی در نکاراگوا که از آن فاصله بسیار دارد مداخله هیکند روسیه حق دارد بر همسایه خویش افغانستان برای دفاع از منافع ملی روسیه تعازز نظامی کند. پس آنکه امریکا فرضیاً بر مکسیکو حمله کند روسیه به جای آنکه حمله امریکا را غیر مشروع بداند حمله خود را برای و دیگر کشورهای قریب و جغرافی مشروع خواهد داشت. این سیاست تعازز کارته و تهدید به قوت واستعمال نفوذ از طرف یک ابرقدرت عضو دایی شورای امنیت ملل متحد از یک جانب و از جانب دیگر تشجیع مساعی دپلوماتی ناینده

دبیرکل ملل متحد در شرنو برای حل سیاسی قضیه افغانستان به موافقات تهدید سواحل کشورهای سویدن و فاروی برای جلوگیری از هم دردی با پولیند و مالک اسیر اروپای شرق و دیگر مسایل اروپائی پیشا هنگ خوف هایست که باید از اوضاع عمومی جهان داشت، زیرا نمیتوان از حقیقی تجاه هل کرد که اندر پروف با این گونه طرز تفکر نژاده ای مطلق العنا ن یک سکشود حروم از افکار عامه است و یا جنبه نیند یک سرو و لب می توانند دنیا را به جنگ ذره وی پکشانند.

از جانب دیگر تاب جواب دیگری از جانب امریکا شنیده شود جواب ناینده دایی آن کشور در ملل متحد «خانم کرک پترک» را ملاحظه فرمایید. ناینده امریکا در یک مسیافت خبرنگاران جهان در ملل متحد گفت:

وقتی اظهارات آقا اندرو پروف را شنیدم خیلی تعجب کردم. فکراولی که در دماغ من تولید کرد این بود که بیانات او فوق العاده بود زیرا موقف شوروی در افغانستان با موقف اتازوف در نکاراگوا قابل مقایسه نیست مگر در صورت که اتازوف قشون خود را برای اشتغال به نکاراگوا بفرستد.

اما اتا زوف نیت آنرا ندارد که قشون بنگره بفرستد و یا کدام کشور امریکای مرکزی را اشغال کند.

بعد از آن جناب سفیر کبیر اتا زوفی علاوه کرده شاید

آقای اندر و پروف می خواهد چنین چیزی را به اتازوی تلقین کند.

التفات بفرمایید که هیچیک از این دو ابرقدرت بر عدم مشروعیت مداخله آعتراف نمی کنند و تنها از نیات پاک و بی آدیش خود حرف میزند و نیز خیلی دلچست است که ناینده امریکا از «قشون بزرگ» بهمان فهجم سخن میکند که روسیه از «قطعات کوچک» حرفی زند.

شما به اظهارات جناب صاحبزاده یعقوب خان اشاره کردید. از روی اخبارجهان بشمول اخبارهای پاکستان اظهارات «اندروپوف» و «گرومیکو» که جناب شان به آن اشاره کرده اند پیش از اظهارات «اندروپوف»، به مجله «شپیگل» می باشد و نیز بیانات «رشیدوف» در کابل تازه ترازنده است. خیال میکنم آنچه در باره «MSC» مصاحبه «شپیگل» گفتم موضوع سوال شما را احتوا میکند.

اگر سوال دیگری نداشته باشید اجازه بد هید به اغتنام از فرصت یک نقطه راه را هر چند در گذشته به تکرار توضیح شده است. برای روشن شدن موقوف آزادیغواهان و جاهدین افغانستان بار دیگر بعرض برسانم.

ولس مل؛ هتشکرم فعلًا سوال دیگری ندارم. پژواک؛ میخواهم بگویم که موقف مردم افغانستان

بر اساس متن و سروحیه تصاویر جامع بین المللی به شمول ملل متحده درباره اخراج فوری نظامی اجنبی اخراج کامل، بلاشرط و فوری آن است ..

مردم اصلی جهاد مسلح و مطالبات سیاسی مردم افغانستان است داد استقلال حاکمیت ملی و تأمین خاک افغانستان و استرداد اقتدار سیاسی به یک حکومت اسلامی است تا مردم افغانستان با تأمین حق ثابت شان به تعیین سرنوشت بالراده مردم بدون مداخله، فشار و نفوذ اجنبی بتوانند نظام سیاسی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شان را مطابق به آمال و آرزومندی خود شان برگزیده و با مصروفیت و اطمینان کامل از سلطه، نفوذ در حال و تهدید هرگونه مداخله و نفوذ مستبیم و غیر مستقیم اجنبی در آینده در گشور استقلال خویش در حال صلح و سلام و آزادی تمام زندگی کنند.

این آمال وقتی برآورده شده و تامین میگردد که به تعافز شوروی و همه نتایج آن خاتمه داده شود. ازین و شرط نخستین اخراج بلاشرط شوروی واسترداد قدرت سیاسی مطابق به آرزومندی کافه مردم افغانستان یک حکومت اسلامی شد عاری و آزاد از هرگونه عناصر هادی و معنوی اجنبی میباشد.

هر راه حل سیاسی که استرداد همه حقوق ثابت و مشروع ملت افغانستان را تامین و تضمین کند مردم افغانستان بلاف غر عیق و کامل خواهد کرد

اما باید واضح باشد که هیچگونه ترتیب سیاسی که منافی
آمال مردم افغانستان باشد راه حل عادلانه نبوده و هیچ
قوق نی تواند آن را بر مردم مسلمان افغانستان تخيیل کند.
افغان جاہد، شماره پنجم سال هشتم، ۱۳۶۲/۲/۱۵

یک توطئه شرانگیزدیگر افشاء شد
پژواک درباره کابینه جعلی ایله نام خودوی نیز در آن
ذکرشده سخن میگوید

خوانندگان گزای و مختارم «افغان بجا هد»
خبری را که در دست دارید شماره فوق العاده است. علتی که مرا
واداشت بدنبال شماره پیشین به این زودی شماره فوق العاده
دیگری را بدست نشر بسپارم آنست که اوضاع دریت روزها در
واقع حالت غیرعادی بخود گرفته است.
اشخاص منزود دستهای مرمنه برای فریب مهاجرین افغانی
و ایجاد بی اعتقادی میان رهبران و مهاجرین به سود تروسها شب
وساون مصروف کاراند تا بدین گونه با افشاگذن تخم نفاق
میان مهاجرین ب آنکه علت اصلی مهاجرت از بین رفته باشد،
آنها را برای برگشت به کشور تشویق کرده باشند.

همین دست های مرموز گاهی از طریق بی بی سی این آواز هارا به گوش مهاجرین می رسانند که گویا مذاکرات مربوط به برگشت مهاجرین افغانی به کشور ۱۵ فیصد به لحاظ رسیده است و زمانی هم همین دست ها در اخبار و جراید مطالب دروغینی بد نشر مسپرده و برای ما کامن‌های جعلی قبض میدهند. طور مثال یکی از جراید پاکستانی بنام وفاق در شماں روز جمعه شانزدهم ثور خود تحت عنوان درشتی که از تشکیل یک حکومت جلای وطن افغانستان خبری دهد چنین مینویسد: «دکتور محمد یوسف بنزودی به پاکستان همسافرت خواهد نمود. تمام رهبران مهاجرین در کابینه وزیر شامل آند.

پشاور پیغمبری: عنايت الرحمن از هنابع معتبر اطلاع یافته است که رهبران تاک گروپ های مهاجرین به اتفاق آرا برای تشکیل یک حکومت جلای وطن بریاست دکتور محمد یوسف مروا نموده اند. درین زمینه همه امور به انجام رسیده است» اخبار پاکستانی وفاق بعداً لست اشخاصی را که طبق ادعایش در این حکایتی عضویت دارند چنین بیان داشته است:

وزیر دفاع: سهار یهد و ف (که شاید منظر سردار

عبدالولی باشد)

وزیر امور خارجه: عبد الرحمن پشواد

وزیر دخله: صبغت الله بجددی

وزیر انصاف: پروفیسور برهان الدین درانی (منظور از

برهان‌الدین ربانی است)

سید‌احمد گیلانی (۹۱)

مولوی محمد یونس خالص .

سلیم ناصر .

ارشاد احمد ذکریا .

(وزارت خوارث و وزارت عکبه به تشکیلات افغانی یک اخترع

نم معلوم می‌شود) .

اخبار و فاق در ادامه چنین می‌نویسد .

« علاوه ازین قاری صاحب مریوط وحدت ملی نیز

درین جمله شامل است » (شاید منظورش همان

قاری حاصب (۱) باشد که از مردم پول و قالین

های بیشمار را سپرده است)

این هم آنکه شده است که حزب گلبدین حکمتیار

از نظر افتیده است . همین منابع گفته اند که

سردار ولی خان ماه آینده به پاکستان مسافرت

خواهد نمود . ”

خوانندگان محترم !

با اینکه شماره بیست و هفتم ماثاذه از چاپ برآمده و

امکانات مالی ما نیز این اجازه را نمیدهد که به این روی

شاره دیگری به نشر بررسد ولی من به دو دلیل خود را

مکلف به چاپ این شماره فوق العاده می‌پندارم :

نخست اینکه هموطنان ما فریب خورد و به دمایس ناکسان متوجه گردند و دیگر آنکه اسم یکی از نویسنده‌گان گرامی این جریده محترم عبدالرحمن پژواک هم درین کابینه جعلی ذکر شده است.

پس برای آنکه برای سوالات ایجاد شده نزد خوانندگان محترم پاسخ درستی ارائه کرده باشیم و برای آنکه تگلیق و تشویش‌هه افغان‌ها و بخصوص مهاجرین افغانی را درین زمینه رفع کرده باشیم با سیاستمدار معروف افغانستان محترم عبدالرحمن پژواک مصاحبه ای ترتیب داده ایم که اینکه تقدیم می‌شود.

سوال: یک اخبار پاکستانی لست کابینه دکتور محمد یوسف را به نشر سپرده و در آن شما به حیث وزیر خارجه معرفی شده‌اید آیا شما واقعاً در چین کابینه ای شرکت دارید و یا اینکه چین شایعات را دسیسه فی در برابر مهاجرین بی‌پندارید؟
جواب: اگر از من نام برده نمی‌شد احتملاً درین موضوع مفحک حرف نمی‌زدم اکنون تنها تا جاییکه ذکر نام ایجاب می‌کند بجواب شما می‌پردازم. من نسبت دادن شمول درین - فهرست را بنام خود بهتان عظیم میدانم.

آشناز تنها با جدیت تمام تردید می‌کنم بلکه تا جاییکه جایین شمرده شود تقبیح مینمایم.

به قضاوت هر عقل سالم این خبر بی‌اساس جعلی و محض یک دروغ شرانگیز است. کسانیکه چین خبرها را در شرایط -

سکونی جعل و نشر میکنند حتاً اغراض سوء دارند.
و نیز باید ملتفت بود که موضوع تشکیل حکومت تنها متعلق
نه است بلکه بخشی از ملت افغانستان هستند و بهم ملت
افغانستان تعلق دارد. و نیز از جانب کسی که به نوع ازان نوع
صلاحیت آن را داشته باشد اعلان میشود و منبع این
صلاحیت تنها مردم است.

سؤال: چندی قبل یک عدد رجال افغان در دعوت هایک در
پشاور اسلام آباد، مری و بعضی جاهای دیگر ترتیب یافته بود
اشتران و زیدند. این اشخاص اکثر اکسانی بودند که با
محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان نزدیک داشتند
درین مهاجرین آوانه هایی شایع شده است که به این
اشخاص از هرچهار پادشاه سابق افغانستان وظایف
سپرده شده است. همزمان با این شایعات بود که اخبار
پاکستانی وفاق لستی را بنام ڪابینه داکتر محمد یوسف
انتشار داد.

آیا شما برای شرکت درین ضیافت هادعوت شدیدید؟
جواب: من در هیچیکی از اینگونه دعوتها چه در اسلام آباد
چه در پشاور یا مری یا جای دیگر شرکت نکرده ام.

سؤال: هرگاه محمد ظاهر شاه پادشاه سابق افغانستان
از سوی شرق و غرب بدان تشویق گردد که بار دیگر در —
افغانستان به قدرت برسد، درین رابطه ما در پرسش دائم:

- ۱: آگر محمد ظاهر شاه از شما برای تشکیل کابینه دعوت نماید آیا شما کرسی صدارت محمد ظاهر شاه را قبول خواهید کرد؟
- ۲: نظر شما در باره اینکه شخص نخت تاثیر شرق و غرب بقدرت برسد چیست؟

جواب: من کلمات «که چیری»، شوار به معنی «فهی حال» تعبیر میکنم. زیرا طرح این سوال از همه واقعیت‌ها بعید است. اجازه بدید قسمت دوم سوال شما را اولتر جواب بگوییم. در باره این قسمت میگوییم که قدرت سیاسی آینده را تنها و تنها اراده آزاد مردم مسلمان و مومن افغانستان تعیین می‌کند و بتائید خدای متعال جل علی مشتمل است.

هرگز ترتیب سیاسی که از هرگونه منبع دیگر شرقی، غربی، شمالی و جنوبی نشأت گنند و یا بنوعی از انباع به طور مستقیم یا غیر مستقیم کوچکترین تاثیر یا نفوذ اجنبی در آن راه داشته باشد در نظر من منافی استقلال تمام و حاکمیت ملی مطلق افغانستان شمرده میشود. ومن در همه حالات و شرایط به آن خالف خواهم پایید.

در باره قسمت اول جواب شما به صراحت و جديت تمام عرض میکنم که من شخصاً از جانب هیچ شخص مأمور ساختن کابینه را نخواهم پذیرفت و نیز چنانکه نرنجدگی

گذشته من شهادت میدهد عضو هیچ کابینه خراهم بود. تکرار میکنم که باين سوال شما بنا بر يك — فرض خال جواب داده ام .

جهاد فی سبیل الله را باید گذاشت شکل جهاد شخص را بگیر و جنگ دفاع ناموس ملت را باید جنگ چوک و هوس اقتدار ساخت .

سؤال : نتیجه بی اتفاقی رهبران موجوده در پشاور و خود داری آنها از نزدیکی با یکدیگر آن بوده است که بیکانگان از طرف ما در جامع بین الملک نایندگی کنند. همچنان دستان مرموز دیگری نیز هست که در عقب آنها کی، جی، بی دست داشته و تلاش میکند تامیان مهاجرین - کپ ها و رهبران موجوده عدم اعتماد نفرت و انتشار را بوجود بیا ورنده این آواز ها بگوش می سردد که : ان دست رهبران موجوده کاری ساخته نیست و شاید چهره جدیدی در همین نزدیکی ها وارد میدان شود .

از نظر شما آیا در چنین نرمانیکه عدم اتحاد بین رهبران فعلی وجود دارد ولرد شدن چهره جدیدی در صحنه بسود ملت افغانستان و مهاجرین افغانی خواهد بود ؟

جواب : از بدیهیات است که اتفاق یکی از مؤثرترین و مهمترین عوامل پیروزی در میدان جهاد مسلح و ساحه سیاسی است و دشمن با هرگونه وسایل علیه اتفاق مجاہدین مهاجر افغانستان سعی میکند و میکوشد ایشان را ضعیف سازد . درین وقت و تایید

مجاهدین مهاجر افغانستان وظیفه هر فرد مردم مسلمان افغانستان است
هر سعی در راه وحدت بمقابل دشمن فرض است. من شخصاً هرگونه
حرکت شورا متصرب نمایم.

درین موضع در مصاحبه گذشته با شما صحبت
کرده ام

سوال: در لستی که اخبار پاکستان، «وفاق» آنرا بنام
کابینه، دکتر محمد یوسف به نشر سپرده نام برخی از
رهبران به چشم ی خود و از ذکر نام های برخی دیگر قصداً
ح رد داری شده است.

آیا فکر نمیکنید که درین مورد به منظور دامن زدن
ب اعتقادی میان رهبران دست پشت پرده ب درکار بوده
باشد؟

جواب: درینباره گمان شما بیشتر از هرگمان دیگر از
روی تحلیل واقعیت ها به حقیقت نزدیک تر است، اینقدر.
دارد که ساحه کوشش برای تولیدی ب اعتقادی وسیع تر
است و تنها عددود به رهبران نیست.

بهر حال این عمل و خبر هضجه هیچ ارزشی ندارد و —
انشاء الله مطلوب دشمن از آن حاصل نخواهد شد.

سوال: با اینکه موقف شما و انجیزه تان برای اقامات در
پشاور از طریق جریده اتفاق جاهمد به سوشنی بیان گردیده
است ولی با آنهم برخی ها در مورد هدف شما از اقامات در

پشاور سوالاق دارند و اضافه میکنند که تنها با نوشتن
مقالات و برپاشتن مصاحبات نمیشود عطش و تشنگی مردم
را فرو نشاند. آنان توقعات اضافه تری از شما دارند اگر
لطفاً نظر تانرا ذریت باره بیان داشته و به سوالاتیکه بیگران
درین نرمینه از من می پرسند شما پاسخ بگوئید همنون
خواهیم شد.

جواب: در باره ارزش نویشه ها و مصاحبه های من
نظرشان صائب است من دعوی نکرده و نمیکنم که بتوانم
تشنگی کسی را فرو نشانم. هدف من از آمدن به پشاور اینست که
با مردم تشهنه خویش تشهنه باشم و با ایشان یکجا در سراغ
آب بپشم هر کس بقدر توان خود هکلف است. اگر نمیتوانم
آب تهیه کنم آیا حق ندارم نام آب را بگیرم؟
من توقعاتی ایجاد نکرده ام بلکه در همین اخبار شما گفته ام
که باید از توقعات بیجا اجتناب کنیم.

من تا دم مرگ سعی میکنم فریضه خود را جیش یک فرد مهاجر
اخمام دهم. اینکه کسی از من چه توقعات دیگر دارد میتواند از من
بپرسد و حق دارد از من جواب بگیرد.

من نمیدانم از شخصی چون من چه توقعی رفته میتواند که من از آن
غفلت کرده باشم. من از نهاد دارم از غفلت خود آنکه شوم.
تشکر.

افسانه‌جاهد، شماره ششم، سال دوم، ۱۳۶۲/۲/۲۰

مردم افغانستان باید بازی خورند
جهاد حتمی است
مهاجرین باید تشویش نکنند
تبصره بر قدم نو

خبر افغان بجا هد که همراه در باره موضوع اقامتا
مراقب اوضاع بین المللی است و آگاهی هموطنان خود را
فرضیه جهاد میدانند بلور مفصل از همه جریان ها مردم
افغانستان را مسبوق نگهداشته است. بعد از ختم دور
دوم مباحثات و صحبت های شرنو که هیچگونه نیصله ای در آن
به عمل نیامدو این مباحثات به شانزدهم جون بفرض مشروط
مزید اشتراک کنندگان آن به تعویق انداخته شد یک قدم

مهم جدید از طرف حکومت پاکستان برداشته شده است. این قدم مهم آنست که جناب صاحبزاده یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان شخصاً و مستقیماً به پایتخت های پنج دولت بزرگ که اعضای دائمی شورای امنیت ملل متحده هستند یعنی چین، اتریوفی، فرانسه، بریتانیه و روسیه مسافرت میکند همچنان در نیویارک با دبیر کل ملل متحده و در جده با دبیر کل سازمان کنفرانس ممالک اسلامی جناب شطی ملاقات می نماید و علاوه بر آن با رئیس کنونی کنفرانس کشورهای اسلامی اعلیحضرت پادشاه عربستان سعودی نیز ملاقات میکند.

اگرچه باید از اغواز امر ترتیبی برای یک کنفرانس بین المللی باشتراك همه اعضای دائمی شورای امنیت در تحت نظر اسرائیل متحد صورت میگرفت افغان بجاه توسع ساحة مساعی بین المللی را بین شکل نیز در مورد مسله افغانستان که تنها یک موضع منطقی نبوده و یک مسله جهانی بین المللی است یک قدم مثبت در ساحة بین المللی میداند.

افغان بجاهد بارها در مقالات، مصاحبات هنرورت و اهمیت رول خاص اعضای دائمی شورای امنیت ملل متحد اشتراك همه همسایگان افغانستان، رول اعضای کنفرانس اسلامی و شناختن موضوع افغانستان را بحیث یک موضوع جهانی و روشی بودن این حقیقت را که تجاوز نظامی شوروی

بر افغانستان نه تنها صلح منطقه بلکه صلح جهانی را نیز تهدید می کند اعلام نموده است از این رو هر قدری را که درین سمت برداشته شود قدی در سمت درست میدارد.

تصمیم، آزاده و موقف مردم افغانستان خلناک‌پذیر و تنها و تنها ادامه جهاد مقدس اسلامی و جنگ مسلح ملی مردم افغانستان بوده، هست و خواهد بود اما بموازنات آن اگر کدام راه حل سیاسی با برداشتن قدم‌های مثبت و مؤثر در سمت سعی برای تأمین عدالت بین المللی برداشته می‌شود مردم افغانستان از راوی یگانه معیار حقيقی که در نزد شان موجود است برآن غور خواهند کرد. این معیار قوانین و مولتهای شناخته شده بین المللی بر اساس عدالت بین المللی و اساسات حقوق بشری سیاسی، اجتماعی اقتصادی و فرهنگی مردم و ملل جهان است. این معیار امردم افغانستان وضع نکرده است. مردم افغانستان آنرا در مورد همه مردم و ملل احترام کرده و می‌کنند ولایتی آنرا در مورد خود حق ثابت و غيرقابل انکار خودی دانند.

بر اساس این اصول شناخته شده تصمیم‌نامهای کنفرانس اسلامی و اسلامبله عمومی ملل متحد استداد هیه گونه حقوق غصب شده افغانستان را مطالبه می‌کند.

این حقوق متضمن استقلال تام و حاکمیت مطلق ملی،
نامیت خاک و وحدت ملی، حق انتقام نظام حکومت و تعیین
سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی افغانستان
تنها و تنها به آزاده آزاد مردم مسلمان افغانستان است که تأمین آن
نیازمند ختم تجاوز و از میان رفتنه همه گونه نتایج آن
است و باید با اخراج با شرط قوای شوروی و متحدین
آن و استقلال اقتدار سیاسی به یک حکومت عاری از همه گونه
عناصر تحت نفوذ اجنبی و تنها و تنها زاده آزاد و مندی مردم
افغانستان آغاز گردد.

اگر برای حقیقت پسندی و عدم التغواهی راهی بازگردد
ملل متحد میتواند طرز عمل موشی مفید و عادلاته ای را جاذبین
طرز عمل مباحثات ثریو بسازد که مساحة آن وسیع تربوده و
نتیجه ای از آن توقع رفته بتواند. البته در همه حالات و
شرایط هیچگونه راه حل سیاسی بدون استراتک نایندگان مردم
مجاهد افغانستان که در مقابل تجاوز به جنگ گرم و جهاد مسلح
مشغول هستند عادل نه و حقیقت پسندانه شمرده شده نمیتواند.
در حال حاضر برای مردم افغانستان یکانه راه درست
همانا راه جهاد مسلح و علم آن است با ید بهیچ صور اجازه
ندهند با توقعات کاذب اغفال شوندو باید بیشتر از هر وقت
بیدار باشند که آنچه را ببهای جان و خون صدها هزار شهید
تاکنون حفظ کرده اند در اثر غفلت از حقایق و بازی خود ردن

۱۰۶

بظواهر از دست ندهند.

از هرف دیگر آنکه برابر حل سیاسی سعی شود یگانه راه حل
سیاسی آن است که مطابق به آمال سیاسی مردم افغانستان
باشد و با منافع مادی و معنوی ملت افغانستان در حال
و آینده منافع نداشته باشد.

شماره هفتم سال دوم افغان جاہد، ۱/۳/۱۳۶۲

رسویه اصل نریست با همی سران فی میکند بیانات سفیر شوروی در اسلام آباد

بتاریخ ۲۹ ماه می ۱۹۸۳ سیمونوف سفیر کبیر شوروی در پاکستان در محضر یک جمیعت اشخاص نخبه در عالم سیاست، دبلومات‌ها و مطبوعات که از طرف موسسه - مطالعات ستراتیژی دعوت شده بودند خطابه‌ای ایراد کرد که موضوع آن «سیستم امنیت مشترک آسیا و معاهدات صلح دوستی و همکاری شوروی با کشورهای دنیا سوم» بود. ریاست این مجلس سیاسی راجناب آغا شاهی نمیر سابق پاکستان بعده داشت.

سیمونوف درین خطابه درباره افغانستان نیز اظهار ارقی - کرد که هموطنان گرامی و خوانندگان افغان بجا هد آنرا قابل توجه خواهند یافت.

اخبار مسلم منتشره اسلام اباد خبر میدهد که:

سیمینوف امریکا و «برخی شریم‌های مرتبع شرق میانه» را متهم ساخت با اینکه میکوشند «گفتگوهای شربورا تدو و پیدو کنند» وی علاوه کرد که از ضد انقلاب بیون (بجهادین افغانستان) مطالبه شده است که طنز عمل میانجیگری مثل متعدد را تقبیح کنند.

درین مورد به اعلامیه‌های نرمای بجهادین اشاره نمود سیمینوف گفت که دو نفر شخصیت‌های بسیار مهم، به اصطلاح بجهادین «در داخل خاک پاکستان اعلامیه‌های نشرکرده‌اند در حالیکه صاحبزاده یعقوب خان این گفتگوها را هشتم رخوانده و گفته است که نیات روسیه را به کشیدن قشون خویش از افغانستان صمیمانه می‌داند.

سفیر شوروی در شرح موقف شوروی تکرار نمود که: «قوای شوروی بعد از درخواست رسمی حکومت افغانستان آن کشور داخل گردید که مورد تهدید جدی جنگ اعلام نشده امپریالیزم و ارتقای علیه انقلاب ملی دموکراسی افغانستان قرار گرفته بود».

سفیر کبیر شوروی مواد معاهداتی را که نورمحمد تره‌کی در سال ۱۹۷۸ در مسافرت خود به شوروی بنام معاهده صلح و دوستی و همکاری با شوروی امضا کرده بود بتائید ادعای خویش قرائت نمود.

۱.۹

سفیر شوروی، امریکا و برخی رژیم‌های ارتجاعی شرق میانه را به تسایع و تربیه نظامی عناصر ضد انقلاب متهم ساخته گفت «ما در افغانستان هستیم تا به دوستان خود معاونت کنیم و همینکه ضمانت‌های لازم داده شود که در امور داخلی افغانستان مداخله صورت نخواهد گرفت - حاضر هستیم از افغانستان خارج شویم».

سفیر شوروی علاوه گردید:

«بهرحال این یک حقیقت است که هیچ یک کشور نمیتواند در برابر اوضاعی که در سرحدات آن صورت میگیرد بی تفاوت باند.

سفیر شوروی گفت امریکا نه میخواهد صلح و امن در منطقه حکومت‌ها باشد. امریکا عناصر ارتجاع ضد انقلاب افغانستان را «مبارزین انزادی» می‌خواند و از مداخله خود در مسایل منطقه هیچ وقت مترکز نشده است.

خبر مسلم بین نکته ملتفت شده است که سفير شوروی در میان کشورهایی که در مسایل «اهرار افغانستان» مداخله میکنند از چین نام نبرد و در جواب سوالی گفت که چین یک قدرت معظم آسیا است و «من یقین کامل دارم که با وجود پروbleم‌هایی که در حال حاضر وجود دار کشورهای ما (چین و شوروی) در آینده در سمت واحدی سیر خواهند گرد». .

سیمینوف علاوه کرد که مشوروی چین طریقہ حیث یک کشور سوسیالیست می شناشد و چین از این حقیقت اگاه است که اختلافات میان شان به هدف سوسیالیستی خدمه کافی رسانیده است و بعد از آن بتاکید گفت:

هر چند مسیر ما (چین و شوروی) خطوط نریاد منکسر داشته باشد همه شهرهای بسیت استقرار و تحریم کامیونیزم در جهان منتهی میشود».

در همین گفتار سفیر شوروی اظهار داشت که صلح و امن در آسیا تنها با پیروی از اصول پنجگانه کفرانس با ندوگ تأمین شده میتواند.

سفیر شوروی با این بیانات اصل نریست با همی را نفی می کند. و مقصد اساسی شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی را پخش و تحریم واستقرار کامیونیزم در تمام دنیا اعلام میکنند.

دیگر کشورهای سوسیالیست در ساحة بین المللی به این صراحت حرف نزده اند اما در باره شوروی همانه این مقصد روشن بوده است. اما چیزیکه قابل تعجب است اینست که سفیر شوروی در پهلوی این اظهارات از کفرانس با ندوگ بودو یقین است اهمیت نریست با همی را از نقطه نظر خود توضیح خواهد کرد.

اگر اهل نریست با همی بچنین صراحت از طرف یک ابر
قدرت نفی گردد همه کشورها علیکاً مومنست که با روسیه
مناسبات دارند که متنضم قبول آین اصل است باید بر موقعيت
خود در برابر دوست بدتر از دشمن دنیای سوم تجدید نظر
کنند.

این اظهارات سفیر شوروی در اسلام اباد پیش از
مسافرت جناب وزیر خارجه پاکستان به مسکو معنی خاصی
دارد که ما فعلی بر آن تمصر نه می کنیم.

شان (۱) سال دوم افغان بغاوه، ۱۳۶۲/۳/۱۸

په افغانستان باندې تجاوزیوه سیمه اینه

قضیه نه ده

«جاج شلاکا» د غربی المان د پاریلان غږي د سوسیال دیموکرات حزب نامنده چې په عین حال کې د جرمی د ذات البياني مایلوا او رهابطود دفاع او خارجه چارو د پاریلاني کېټې غږي دی دی د میاشتې په ۳۰ مه نېټه د اسلام آباد په یوه مطبوعاتی کفرانس کې وویل : د افغانستان قضیه یوه بین المللی قضیه ده او هغه باید یور سیمه ایز مرورېم ونه کړئ شي .

«جاج شلاکا» وویل : په غربی المان کې د شرہرو د خبرو واترو په باره کې ناوره تفاهمات وجود لري او دی د حقایقو د پیدا کړو د پاره پاکستان ته راګلی دی او د پاکستان د خارجه چارو د وزارت دغروسو رو د ملاقات نه ویروسته پرهیزی دی چې د پاکستان حکومت چېل

موقف تینک ولار دی.

هنه نهایات کره چې د ډنیو خبرې اترې د اسې بنې چې د افغانستان
قضیه یو سیمه ایز اختلاف وي چې په هغې کې « یولوی بل نوری
ته پیشنهادونه عرضه کوي » اما د اسې ند ده اوښه نبایي چې ھنه
په بین المللی مفهوم مذاکرې وګهله شي دا په حقیقت کې اظهارات او
مرکې دی چې د افغانستان او پاکستان تر منځ دیوه منځکړي په
ذریعه صورت نیسي چې د « یوه پوسته رسان » حیثیت لري .

« جاچ شلاکا » نهایات کړه پخواله دې چې مذاکرې د مذاکرو
په مفهوم صورت و نیسي باید شوروی خپلی لنکرکې د افغانستان
ند و باسي . « یوازې د ډوسته له هغې د موضوع په نورواړ خونو
جدی بحث کېدل شي » او په دې هورد کې پې د ملکرو ملتواسلامی
کټرانس، اروپائی تولنو او د المان د پارلیمان تصیم ناموته اشاره
وکړه . د مسلم د اخبار د خبریال « نصرت جاوید » د خبر له معنې
د جناب شلاکو په نظر یه رواني خبرې اترې نتیجې ته نرسېنې
اویوازې « لوی قدر تونه کول شی د حل لار پیدا کړي ». تولې
پېژندل شری بین المللی تولنې عقیده لري چې شوروی په
یو بې دفاع ناپیلې هېواد و رختلى او تهاجمې پېږد
کړیدی دا موضوع باید د قضیې هر دول بحث کې په پام کې
وسائل شي .

هنه ومنله چې قضیه دېره پېچلی ده او په موجوده شرایطو
کې د ډنیو خبرې اترې گټورې دی .

دالمان د پارلمان غری وویل: چې د دې خبرو اترو په مرسته، «بل لوری (کابل او شوروی) د قضیې حل ځنډ وي او د وخت د تېرېد لو نه په استفادې سره غواړي د تشنج شد راکم کړي» اماده وویل چې: صاحبزاده یعقوب خان په داسې موقعیت کې دی چې کړلی شي او په حقیقت پوهشی وي وویل: «داد هغه (د پاکستان د خارجې چارو د وزیر) وظیفه ده او هیدارنګه داد هغه حق دی هغه پښتنې چې د شوروی په حقیقی نیت پوری مربرطې دی راپورت او رامنځ ته کړي.» جارج شلاکا د شوروی دغه تصورو نه چې د پاکستان یې شپږ دوستانې پاکستان له ستريني نیول او هېڅ خواتنه في راکاري چې دوي یې غواړي باطل وکړل او ووی وویل دا داسې معنۍ لري چې پاکستان دامریکې ټیرو شپږ او پائی هېوادونه د لاس آله ده په داسې حال کې چې داسې نه ده.

«نصرت جاوید» په خپله مقاله کې پېښ دی د میاشتی په ۳۱ مه دغه مطبوعاتی کنفرانس په باره کې لیکلی ده یکی: په هغه غیره رسماً صحبت کې پېښ د مطبوعاتی کنفرانس د ختم نه و دوسته می د شلاکا سره وکړه هغه ماته وویل پېښ په لامړ کې یو شپږ په اصطلاح - سرو شنفکرانو ده ته ویلی که چېږي انتخابات وشي او منی حکومت په پاکستان کې رویکار شي او هغه حکومت د کابل حکومت په رسماً و پېښی ستا سو مرتفع به خه وي؟

شلاکا وویل:

چې ماد هغوي په حزاب کې دویل :

«پېلسکه به موین په دیموکراسۍ یاندې د معتقد د خلاکو چې یې
د یو انتخابی حکومت نیصله د هغوي د خپل سیاست په باره
کې قبوله کړو اما زه عقیده لرم چې په هنه صورت کې به د فدرال
جزميني د جمهوريت او پاکستان تر منځ روابط ساره شي».
نصرت جاوید نړیاتوی چې په همه ډله غیر رسمي صعبت کې
کله چې د هنه نه پوښتنه وشنو چې په پاکستان کې د شردوی
د سفیر د خرکندونو په باره کې خه واياست وي، دویل : امکان لري
چې د اټانروفي او سخن جمهور رئیس د دې خبرو اترو د شریرو د
مباحثو (تائید کړونکونه وي) .»

افغان مجاهد :

وکړه خنگه چې هرجا ته معلومه ده «افغان مجاهد» هېڅ
دول مادي وسیله نلري چې وکړي شي مطبوعاتي کنفرانسونو ته
مستيقیم خپل ناینده واستوی او په هغه موضرعات کې چې ده
د هیواد پورې مربوط دی سوالونه طرح کړي نه پوهېږد هنه
افناڼي اطلاعاتي منابع چې دغه دول وسائل لري ولي دا کارنه
نه کوي.

افغان مجاهد، دو هر کال، اتمه کښه ، ۱۱ / ۳ / ۱۳۶۲

روسیه در پیر چتر آنجی هنگ کوردویز

اخبار مسلم، اسلام آباد - ۲۷ می ۱۹۸۳ به حواله واشنگتن

۲۶ می:

وزیر خارجه پاکستان بانائب رئیس جمهوری اتاتروری «جراح بوش» ملاقات کرد. صاحبزاده یعقوب خان به آفانس A.P. P. گفت که نائب رئیس جمهوری اتاتروری پشتیبانی «جامد و صریح» خواستا از موقف پاکستان در بحرانی که در نتیجه مداخله نظامی روسیه در افغانستان بوجود آمده است اظهار داشت.

صاحبزاده یعقوب خان علاوه کرد که «بوش» گفتگوهای غیر مستقیم شروع نیز تائید نمود.

وزیر خارجه پاکستان با مدعی العموم اتاتروری «ولیام منپنست» نیز ملاقات نمود.

اخبار مسلم عادو، میکند که وزیر خارجه، اتاژوفی «شولتن» نیز مسایی ملل متحد و خارج شدن قواتی شوروی را از افغانستان تائید نمود. وزیر خارجه، پاکستان با کوالیار دبیر کل ملل متحد در حالیکه کودرویز سیز حاضر بود در نیویارک ملاقات نمود.

اخبار انگلیسی مسلم منتشره اسلام آباد ۲۷ می

بحواله خبر منتشره ۲۶ می از پشاور می نویسد که: اتحاد اسلامی بجا هدین افغان (حرکت انقلاب، حاذمی اسلامی، وجبهه ملی نجات افغانستان) بر حزب اخوان المسلمين عرب و جماعت اسلامی پاکستان در اثر «مدخله ناشایسته ایشان در امور داخلی اجزاب بجا هدین» بدون معلومات و آگاهی «از اوضاع جهاد و نیات و اهداف ملت مسلمان افغانستان» اعتراض کرده است. این اعتراض در یک ابلاغیه مطبوعاتی انشائیافته است.

اتحاد اسلامی بجا هدین افغان اعلام کرد است که «تا وقتیکه قشون روس بلاشرط از افغانستان خارج نشود، حکومت اسلامی برقرار نگردد، حاکمیت ملی، تأمیت ارضی واستقلال کامل افغانستان دوباره بدست نیاید اسلحه را بر زمین نخواهند گذاشت».

قرار خبر منتشره در اخبار انگلیسی پاکستان تایمز منتشره سروپنده تاریخ ۲۸ می به حواله اسلام آباد ۲۶

پاکستان و نیپال ضرورت مبین حل عادله و شرافتمندانه قضیه افغانستان را بر اساس خروج قوای اجنبی، استرداد حاکمیت ملی استقلال سیاسی صبغه عدم انسلاک افغانستان واسترداد حق مردم افغانستان در تعیین سرنوشت شان و بازگشت مهاجرین افغان برضای خود شان با مصروفیت و عزت تاکید کرده اند این موقف در ابلاغیه مشترکی تثبیت گردیده است که در پایان مسافت رئیس جمهور پاکستان به نیپال از طرف صدر ضیاء الحق و اعلیحضرت شاه بیرون را بکرام شاه دیو پادشاه نیپال انتشار یافته است.

افغان مجاهد:

وزیر خارجه پاکستان قبل از رفتن به امریکا به چین عربستان سعودی، انگلستان و فرانسه نیز مسافت نموده است. آگرچه مساعی برای جلب پشتیبانی از طرز عمل ناینده - ملل متعدد و گفتگوهای ژنوجریان دارد که مقدرات آنرا اجتماع ۱۶ جون تعیین خواهد کرد اما این نقطه روشن است که علاوه بر تصمیم نامه های کنفرانس اسلامی و اسامبله ملل متعدد بهم اعضای دایی شورای امنیت ملل متعدد اخراج قوای شوروی

حاکیت ملی و تامیت خاک و حق مردم افغانستان را به تعیین شنوت
شان از جانب خود شان تایید می کنند و اگرچه دیده شود
که روسیه در مقابل آنها چه موقف اتخاذ می کند، وزیر
خارجه پاکستان در ۹ ماه گرون به مسکو می رود.
روسیه دیگر نمیتواند چهره حقیقی خود را پنهان نگهدارد
اما روسیه در همه حال کوشش خواهد کرد با تکلیک های که در
نژد همگان روشن است برای دوام دادن گفتگوها به شکل کمزی
سعی کند و در زیر چتری که کودو ویز از پارچه آبی زنگ ملل متحد
بر افراد شته است خود را از باران انکار عامه جهانی تامد قی پنهان
کند.

بهر حال موقف ما معلوم و روشن است. با هر روز یکه می گذرد
مردم افغانستان به حقیقت بودن دوام جهاد اسلامی و ملی خویش
مصمم تری شوند و هرگز خواهند گذاشت مقدرات شان را جزو
خود شان دیگری تعیین کند.

موقف ما و تصمیم ما صوّق بغا و تصمیم دوام جهاد است
هیچ ملتی که به شرافت ملوک و کرامت انسانی عقیده داشته باشد
راه دیگری راجز دفاع مسلح تا اخرين دم در دفاع از خاک
ونوامیس دینی و ملی خود اختیار خواهد کرد.

اگر ملت یا مردمی وجود داشته که در مقابل اشغال
خاک و پامال کردن حقوق معنوی خود دفاع نکند و فیصله -
مقدرات خود را به اجنبیان بگذارد با ید خود را معرفی کند زیرا ما

۱۲۰

چین مردم و ملکی را سراغ نداریم و تصور آن از خیله ما بیرون است.

مردم افغانستان ارزش صلح و امن را میدانند اما صلحی که عادلانه نباشد صلح نیست.

شماره ۸ سال دوم افغان مجاهد

۱۳۶۲/۲/۱۸

ضمانات‌های احتمالی بین‌المللی از وزیر خارجه امریکا در پشاور چه توقع می‌رود؟

آگرچه از نقطه نظر مبارزین آزادیخواه افغانستان از اغاز تا اجمام روشن شده است که نتایج این گفتگوها در غیاب نایمذگان افغانستان در نزد مردم افغانستان اعتبار خواهد داشت جلب توجه بیکی از فقرات ابلاغیه مطبوعاتی دفتر اطلاعات ملل متحد در شرنویل (در صفحه اول سترن مقابل همین شماره) را لازم بی‌دانیم. چنانکه ملاحظه می‌فرمایید از این ابلاغیه بر می‌آید:

که بحث بر موضوع ضمانت‌های بین‌المللی بالاتر تباطط – خارج شدن قشون مقاوز سروس از افغانستان اجازه داده شده است. باین تقریب ابلاغیه مطبوعاتی به دو ضامن احتکال اشاره کرده و از روسیه و اتاق‌نوف نام میبرد. از خبرهای شایع شده درینباره شنیده شده است که ضامن‌های دیگر هنوز زیرخور است.

پیش از آغاز گفتگوهای دور سوم شربن از چین نیز نام بردۀ شده بود اما درین ابلاغیه نام چین شامل نیست امکان دارد موضوع ضمانت بین‌المللی بشکل طرح شده باشد که چین اساساً آن را غیر قبل دانسته و هم‌نشیان شرینوکه در غیاب همدیگر با هم گفتگوها را دوام میدهند حد خود را شناخته باشند.

امریکا تاکنون درینبار جواب مثبت نداده است. هوق – امریکا آینست که نمی‌تواند پیش از انکه قرارنامه را بینند خود را بحیث یکی از ضمانت‌کنندگان متعهد بسازد. اگر طوریکه گفته شده است ثابت نماینده دبیرکل ملل متعدد با مسکو و واشنگتون در تام اید البته در میان موضوعات دیگر بزین موضوع نیز بحث خواهد شد.

سخنگوی امریکا اضافه کرده است که اگر قرارنامه – گفتگوهای شربن در باره مشوره با مهاجرین افغانستان و ترتیب برآمدن قوای شوروی در چوکات وقت معین

مورد موافقه قرار گرفته بتواند در آن وقت نوبت به طرح
ضمانتهای بین المللی میرسد .
موضوع

جناب شولتن وزیر خارجه امریکا بتاریخ ۲ ماه
جولای به پاکستان می آید و تا ۴ جولای درین
کشور خواهد بود .

گفته شده است که وزیر خارجه امریکا معلومات مزیدی
در باز گفتگوهای شروع از جناب صاحبزاده یعقوب خان
بدست خواهد اورد . و نیز جناب شولتز از تماش های —
واشنگتن - مسکو به جناب صاحبزاده معلومات مزید خواهد داد .
همچنین به تعقیب این ملاقات ها وزیر امور خارجه
چین به پاکستان خواهد آمد . هنوز اعلان نشده است
که وزیر خارجه روسیه که از طرف وزیر خارجه پاکستان
در مسافرت مسکو دعوت شده بود چه وقت به اسلام آباد
خواهد آمد .

در نقاط نظر امریکا و پاکستان اساساً قرابتی موجود
است و بین امریکا و پاکستان بالجهدیت و حمایت سعی
خواهد کرد که نه مینه برای مراحل از جناب ایشان غیر مساعد
نگردد . روسیه سعی خواهد کرد که رول چین را خود جلوه
دهند اما امریکا و پاکستان نمی توانند از اهمیت چین چشم
پوشند .

به رحال اشتباه بزرگتر از تائید طنز عمل کنونی ملل

متحد بشکل کنونی و گفتگوهای شهنواشتباہی خواهد بود که امریکا مردم مبارزه افغانستان را نادیده گیرد . با یقین کامل می توان گفت که پاکستان نیز آکنون به تکنیک های غیر صیغه ای روسیه بیشتر پی برده خواهد بود .

گمان نمی روی که امریکا و چین هیچ وقت از این تکنیک ها غافل بوده باشد . مساعی پاکستان تاکنون جدی بوده و شنیدن حکومت پاکستان از نهایت صدمتی و صبر سیاسی کارگرفته است . اگرچه حکومت پاکستان تاکنون از دانش سیاسی کار گرفته و اظهاری نکرده است روسیه جز در سطح تشریفات صدمتی پاکستان را قدر نکرده است .

تا وقتیکه روسیه حق تعیین سرپوشت آینده افغانستان را در انتخاب طرز حکومت و سیستم سیاسی ، اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی بر اساس اراده و آرای آزاد مردم افغانستان نشناشد .

تا وقتیکه حاکمیت ملی واستقلال قام سیاسی و تمامیت ارضی افغانستان تضمین و تامین نگردد .

تا وقتیکه خارج شدن کامل قوای اجنبی از افغانستان - تضمین نگردد و به تجاوز نظامی خاتمه داده نشود .

تا وقتیکه شرایط بازگشت مهاجرین افغانستان که عبارت از استقلال و استقرار یک حکومت اسلامی انتخابی باشد - آزاد مردم افغانستان است تثبیت نگردد - تا آنوقت موضوع

ضمانت بین المللی را نمیتوان قابل بحث ندانست. و حتی در
مررت باشد ضمانت بین المللی از جانب شورای امنیت
ملل متحده داده شود که متضمن ضمانت همه اعضای دایی
شورای امنیت است.

امید است که جناب ونیر خارجه امریکا در پاکستان
تنها بدیدن خیمه های مهاجرین در آفتاب سوزان کپها
اکتفا نکنند و آتشی را در نظر بگیرند که در سرتاسر کشور
افغانستان در گرفته و مردم افغانستان درین پنجسال
آنرا می خواهند باخون خود خاموش کنند.

اگر کسی می خواهد از حال مردم افغانستان اگاه
شود باید خود طبامال سیاسی شان اگاه بسازد.

مردم افغانستان ویرانه های خود را باز اباد خواهند
کرد. مزلق خود را باز سر سبز خواهند ساخت. مردم
افغانستان از دنیای بشریت توقع دارند که باز چیز هاتچ
کنند که جبیره نمیشوند یعنی عقايد دینی نوامیس ملی، استقلال
کشور و ارادتی مردم و

ونریر خارجه امریکا باید اینرا هم بداند که مردم
افغانستان تبلیغات سوء روسیه و برخی عاملان اگاه را
تاکنون باور نکرده اند که امریکا نمیخواهد جنگ در افغانستان
خاتمه یابد و این گونه اشتباه را از مردم امریکا هرگز توقع
ندارد.

۱۲۶

اما اگر امریکا در ترتیبات سهیم شو که منافع
ملی افغانستان از آن حدمه بیند فرقی از دیگران
خواهد داشت.

شماره (۹) سال دو هم افغان جاهد، ۱۳۶۲/۴/۹

دروسي په روستي همحي موقف

حقايق باید بنگاره وویل شي او واقعيتونه بایديوه لحظه هم دستگوله نظره لپري نوي . توقع هنه جملهول قشم دیشو کولي پوه شوچي دهفي نه به خه شي زرغون شي . دعصبیت په وخت کى سختي باید دهفي نه چه ده سخت وکنوا او دهفي په مقابل کي جادلې او مقاومت ته باید پاخښون بايد په دې تریخ حقیقت اعتراف وکړو چې دېره وړه نبانۍ موجوده نه ده چې یورا قبیحی ستړکي هنه دروسي د پاليسې تغیر د اسلام د مجاهدين او ملي میانزیتو او د افغانستان د آزا د یخواهه په مقابل کي قبول کړي .

دروسي په دنظامي عملیا تو بشدید ، د خطه آهن تمدید ، دنظامي او د اعمار د کمونیزم تعلیم و تبلیغ او اداری سیستم ته تغیر ورکول ، اقتصادي ، اجتماعي او فرهنگي چاري په یوه کلمه روسی کول قول

افغانستانی شیان غیر اسلامی کول، هر اسلامی شیز د دې
واقعیت تا سید ڪوونکی دی.

باید بې ل مکله زیاته کړو چې د دغونیتونو طرزِ اعمال
داون دې مودې د پروگرامونو په اساس د دامې او پا یندہ
تا سیاستو په خاطر دی. د نظامي او واو په هېټ پورې مربوطې
علمی او تقنیکي موسسې نه یوازې د داخلي استیلا له نقطې
نظره بلکه په خاص طور د استفادې له نگاه نه د افغانستان
د سرحدونو نه خارج بنا شوي او تینګښې. په بین المللی
ساحه کې روسيې حتی د افغانستان په موضوع بازدې
په ملکرو ملتوكې په جشت ڪولو خالفت کړیدی او روسته
له هېټ چې د هویب د موقف با وجود په موضوع بازدې جشت
شویدی د مصوبه د تضمیم ناموسه یې خالفت کړی او د ملکرو
ملتوه فیصله نامومحتیات د افغانستان په داخلي امورو کې
مدخله ګئني. اماله بې خوا د ټنیو د غیر مستقیمه خبر و اترو طرز
عمل کله په «درست سمت قدم» او کله «مشتب کام» بولی. روسيه
د بین المللی جامعو په اظههار تو او بیانا توکې په نشریاتو او
مطبوعاتو کې کله چې په افغانستان بازدې د روسانو د نظامي
تعافز قضيي ته اشاره کوي ھنه، «د افغانستان د اطرافو مسائل»
بولی.

دا «درست سمت» او «مشتب کام» دروسيې له نقطې نظره
چه شي دی؟

د دې پوښتنې حواب کولی شی چې د صدراعظم د
مرستیال اوخارجه چارو وزیر اندری ګروميکو په تازه ترینه
او مهمترینه بیانیم کې پیداکړي .

ګروميکو د ځون په ۱۹ مه نېټه دروسي په درسي منابع د
خبر په حواله په مسکو کې د یوم مفصل را پوده ضمن کې چې
د بین المللی اوپا اغوا او د روسي په دخراجي سیاست په باره کې
پې د هغه هېواد عالی ترینې کنکرې ته تقديم کړو ویل؛ چې
روسيه په کامل طور دا افغانستان د حکومت د پالیسی (د
کابل درژیم) د خبر واتوله لارې د ملکرو ملتو د سرهمنشي د
منځکن توب یوقرا ته درسې دو په باره کې ملا ترکوی او
متوقع دی چې د دغور خبر واتروفه « مثبت نتایج » حاصل شي .
ګروميکو زیاته کړه : « د دې خبر واترو په اساس همکنه ده چې یو
قسرانیمه د افغانستان د خارجی وجه د پروبلم د مرتبه طو عوام
په باره کې لانه راشی .

ترهغه ځای چې د افغانستان په داخلی امورو پورې اړه لري
موضوع د افغانانو په فیصلې پوري منوط ده .» د مسکو را پويو په
تولوسو یسونو کې د پیشتو او درې نشریاتو په شمال تاکید کړي
چې د ډنیو خبرې اترې ڈکروميکو د بیاناتو په اساس یوازې د
افغانستان په خارجی جنبه تعلق لري . سیاسي مبصر یشنو ڈکروميکو
بیانیه داسې تفسیر کړي پیدا چې : « ڈکروميکو بیانات د ډنیو
خبرې اسې د خارجی امورو پورې محدودوي

له دې کبله د دې بیاناتو حقيقی مفهوم دادې چې هیڅ دول
سیاسي تغییر منظور نه دی ۰

له دې کبله دروسی وروستو موقف هنې دی چې « د
کابل رئیمه » د افغانستان پېژندل شوی حکومت دی اوډېنيو
خبرې اترې د هغوموضو عاتو په باره کې دی چې یوازې خارجی
جنبه لري.

د جون د میاشتې په ۲۶ مه نېټه، خارجی اباتوف چې د
د شرق او غرب د موضع درواړبطر د مخصوص په حیث کمنل
شویدی د شېنيو د پلوماتانو په یوه غرمنۍ کې « بیانیو په ملن
کې وویل؛ په هجرد د دې چې د پاکستان سره یو قرارداد
امضاء شي او ضمانتونه ورکړل شي چې د مبارز یېزد، وزنې
د مقاومت کمپونه مړل کېږي مسلکو حاضر دی خپلې اسښکړې
د افغانستان نه ويسي.

ترصدنه خایه چې د افغانستان د جاهدو، مبارزو او ازادی
خوا خلکو پورې مربوط ده د شوروی قوا او د هغوي د مځایې
د پوره او بلاشرط وقید خارجې دل د افغانستان نه او د یوه
انتسابي اسلامي حکومت استقلال د افغانستان د خلکو پهملګه.
اراده د افغانستان د خلکو د سی امالو یوازینې هدف دی
او تر هنې چې دا هدف په لاس نه دی د لغای هیڅ قوت نشي کولی
د افغانستان خلک له جهاد نه منع کړي.

افغان جاهد، دوهم کال، نهمه گنه، ۱۳۶۲/۴/۹

«آیا هم دغه دژ نیود مذاکرو خاتمه ده؟» «بلی!»

د افغانستان د قضیې د یوسیاسی حل د لټه چې د جون په ۱۶ مه نېټه شروع شوې
خبر و اترو-ونصیره دوره چې د جون په ۲۴ مه نېټه پای ته ورسیده د
دغه خبر و اترو-ښکاره نتیجه هماغه ابلاغیه ده چې دا کرت
حتی د یوې بیا په حیث د سرمنشی او یاد هنډه د نایمنده
کوردو ویز له خواصادر نشوه او محسن د یوې اطلاعی د پاڼې
په حیث د ملګرو ملتو د اطلاعاتر د خانګي د جهاني سازمان د
اروپا' دفترنه نشر شو.

«افغان جاهد» په ډندګه کنه کې د هغې عین متن لوستونکو
ته تقدیم کړیدی ترڅو وکول شو په له دې چې د نورو د
تبییرات او تغییرات تو د تاثیر لاندې راشی هنډه مستقیماً مطالعه
تحلیل او قضاوت کړي.

دا اخبار دهیش په دول دا خپله فریضه کنی چې حقایق
او نفس الامد لوستونکو او خاصتاً د خپلو وطنوالو په اطلاع
و هرسوی:

هغه وخت چې کوردو ویز د اکستان خارجه و زیر د وروستی
جباس په پای کې د ملاقات د کوئتی نه پروف ته مشایعت کاوه
د خبر یا لاندر دل منتظره وه. د خبر یا لانډه یوه د هفه نه پونښته
وکړو:

«آیا هم د غه د ژرنیو د مذاکرو خاتمه ده؟» کوردو ویز د
هغه په حواب کې وویل: «بلی!» بیا د ملکرو ملتو منځګري
زیارت کړو چې په او سفحال کې په ژرنیو کې د دی نه زیارت د
خبرو اترو د پاره ضرورت نه دی پاڼي شری. د یوې پونښې
په حواب کې په وویل: چې دی به سیې ته خپل تک و را تک
له سره پیل کړي امانېته یې په خبرو اترو کې د سهیمو
ظرفینو په موافقت پورې مربوط ده.

ددغوا اظهار اتونه کول شوو په دې پوه شوونه بیازې
دا چې په ژرنیو کې د بلې دورې د خبرو اترو د آغاز د پاړ موافقه
نه ده شوی بلکه سیې ته د هفه مسافرت د نېټې په باره کې هم
موافقه نه ده شوې. نرمون بن لوستونکو خبر دی چې د خپل اخو خبرو
اترو په پای کې د مذاکرو په دوام موافقه شوی او نېټه
یې هم د موافقې په اساس د جون ۱۶ مه تاکل شوې وه.
ددغوا اظهار اترو د تول وضاحت با وجود بل خبrial پونښته وکړو

چې آیا د خبرو اترو په پای کې چې او س سرته رسپدلي پرختګ
حاصل شويدي. کوردو ويز د هغه په حواب کې وویل:
«موبن خپل پرختګ ته دوام ورکوو، موښ پرختګ کريدي.»
بلخبريال د پرختګ داندازې او په یاپن پرسښته وکړه کوردو ويز
په حواب کې قابل اعتماد پرختګ ته اشاره وکړه او زیاپن
شرجي له ورکولو یې د ده وکړه.

[د افغان جاهد وظيفه ده خپلولوستونکو ته بسکاره کري
چې نه موښ اطلاعاتي منبع په هغومنا باعو پوري محدوده ده
چې د کوردو ويز په خبرو د خپل نقطې نظره رهنا اچوي او له
همدې سببه ده چې موښ کولي شو هض په خینو برخوکي
عین کلمات د ناخنک په مينځ کې په اطلاع ورسو او هفه
چې اطلاعاتي منابع یې زموښ د لاس رسپدو نه پتې ساټي
هض له ناچاري په غير مستقيم دول خپلولوستونکو ته
تقدیمه ول شوو.

[د غه اخبار که سرمایه او وسائل لري ژئیوتې یې ناید
لپنه او را سایې په د غومواقعو کې پرسښتني کولي چې نه موښ
وطنوال په خاص طور حق لري د هغوموضو عاقق په باره کې چې
ددوی د مقدراتو پوري مربوط دي د هغې حواب ترلا سکري
او پوه شي.

موښ یو حمل بيا د هغوا فغاني موسساتو توجه چې هم سرمایه
او هم وسائل لري د دوی دې مسؤوليت ته راجلبوو که تراویه

يې نه دې کړي ورسوسته له دې د افغانستان د خلکو د حق
اداکولو په برخه کې خپل وظایف اجرا کړي.
د خلکو د آڭاهی حن د بشري کتلود پېښندل شوو حقوقو
څخه دې.

که د افغانستان د خلکو نور حقوق پرداوا اجنبياً نو غصب
کړي دې د احق مونې باید اداکړو. د افغانستان مهاجرین
اقلام هت لري کا مل اطلاعات ولري. بین المللی مرستي چې د —
مهاجرینو سازمانو نو ته رسپېږي د دغه دول اطلاعاتو وسایل
او سرمایه تهیه کولې شي. په هر حال فعلاً هم دغه معوضه
کاف ګټنزاو د مشهور قول پې بنا «اگر درخانه کس است یک
حرف بس است» د دغې مقالی اصلی موضوع ته را ګرځو: [۱]
کور دو ویز بالآخره د تېبېتی سنه لاره پیدا کړي او وې ویل
چې دده مناطق به یوه مطبوعاتي ابلاغیه دن وړئي په مابنام
(د جون په ۲۴ مه) نشر کړي.

ددې با وجود خبریالا ان پوښتنې وکړي. شمه وخت چې له
هغه نه پوښتنې وشهو آیا د افغانستان د پروبلم یوې موافقې
ته در سپېرو منظر تر کوم حدہ سروینا نه دی. په ځواب کې ېې
وویل چې یوه موافقه نامه به تهیه شي اما هغه وخت چې «یو
تعداد شیوند واقع شي» او د زیا فې شرحي او ترضیح نه
ېې د ده وکړه. لوستونکي دې ملاحظه و فرمایي چې «د یو
تعداد شیوند واقع شي» کلمات د ناخنک په منځ کې نیول شری

اوله همدي کبله چې د جناب کوردو وي زعين کلمات دي بايد
 دقت وشي چې ياجناب کوردو وي زين «يوقعداشيونو» يعني
 هغه شيان چې واقع کنای شي غواوري شه منوع مطالب په -
 وساق؟ په هر حال د هغه کسانو د پاره چې ترقع يې لريه د
 شرنيو د مذاکرونه به نسيجه په لاس راشي دغه بې فرجامه نسيجه
 او جهوله هتما د معقول يامن ترمنه وي.

افقان جا هدپه هغې کې يوبنکاره موقيت ويني او
 دغه موقيت دروس کاهيابي د دغه بې نسيجون خبر و اترو
 دوام دی. او س به روسیه داون دې او مجھولي موده
 د پاره وخت ولري چې خپلو تغريبي مادي او معنوی
 پلامونو ته د افغانستان دورانلو او وژلوله لاري، د نظامي
 استحکاماتو جړول، د خط آهن تعمید، د نظامي او اعمال
 د کمونيزم تعلیم و تبلیغ، درا تلونکي نسل فسادونه تعقیب
 کړي او د تطبیق ساحې ته به یې د پنځردي او د پر
 پواخه جوړکړي.

که چېږي او س هم خړک وي چې د افغانستان د قضيې سیا
 حل ته د دغه طرز عمل په اساس توقع ولري بايد پوه شي چې
 کوردو وي زبه بیا اسلام آباد، کابل او حتى تهران ته لاړشي اما په
 پای کې به لکه خنکه چې روسیې د کابل د رژیم نماینده ته
 هدايت ورکړي و خبر و اترو ته به د وخت د تېرې دو په منظور
 دوام ورکړي او حتى د خپل موقف په پاره کې د تو ضیحاتونه به

هم دده وکړي ترڅرد مسیل د حنډ او تقویت د پاره زعینه مساعد
پاټ شي او جهاني عامه افکار د خبرو اتروپه جريان اغفال شي.
موږن پوره یقين لريو چې د روس دغل بازيه په هولت روښانه
شي.

په هر حال ژينو آزمونې او پوهنډو میدان و موږن یقين
لرو هفوچې نموږن حقوقنه او شکونه کاملاً په ځای نه کړئ
تریو هده پوهنډلی وي چې نموږن واقع بین ترا او دوی خوشین تر
وو.

تره غې چې د حل عادلانه او قابل قبول لارد افغانستان د
خلکوپه و راندي پيداشي نه موږن ټول افکار، اعمال او هشي بايد
د افغانستان د ملي او اسلامي جهاد تقویت او دوام ته
متوجه وي او انشاء الله دغې ده او ووي به.

افغان جاهد، دوهم کال، نهمه ګنډه

۱۳۶۲ - ۴

ابلاغیه مطبوعاتی شرنو

در پایان دور آخرین گفتگوهای شرنکه بتاریخ ۱۶ جون آغازگر دید اداره اطلاعات ملل متحد بتاریخ ۲۴ جون ابلاغیه ای نشر کرد که انغان جا هد عین متن آنرا تقدیم میکند تا خوانندگان گرامی ما شخصاً آنرا مطالعه و تحلیل فرمایند.

«متن»

در پایان گفتگوهای غیر مستقیم درباره افغانستان ابلاغیه مطبوعاتی ذیل امشب از طرف دفتر اطلاعات ملل متحد در یغما (شنو) نشر گردید.

دور سوم مباحثات بامیانجیگری نمینده شخص دبیرکل ملل متحد بتاریخ ۱۶ جون در شرنو آغاز و بتاریخ ۲۴ جون ۱۹۸۳ پایان یافت.

شاه محمد دوست وزیر خارجه افغانستان و صاحبزاده
یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان برای این مقصد در هنوز حاضر
بودند.

حکومت ایران، متوسط ناینده دایی آن در تقدیم فرمان ملل متحده
در هنوز از جریان مباحثات مسبوق میگردید.
در بروزی مسوده متن یک قرارنامه جامع پیشرفت مزید
حاصل گردید. مباحثات شیوه واقع بینا نه و در خورچین مقاولات
صورت گرفت.

همچنان تصمیم خود را به تعقیب کردن جستجوی یک قرارنامه
جامع که به متظور یک حل سیاسی پاینده طرح شده باشد یکبار
دیگر تائید کردند.

و همچنین عقیده خود را به اینکه غلبه بر موانع و عوایق که
هنوز موجود هستند امکان پذیر است بار دیگر تائید نمودند.
این طرز عمل دیپلماسی هنگامیکه دیگر کورد و ویز معاون
دیگر کل ملل متحده بعدتر در طی تابستان به منطقه مسافرت کند
ادامه خواهد یافت.

درین حالات ناینده شخصی (کود و ویز) با حکومت های
شوری و اتازوی که با ایشان نسبت ضمانت کنندگان احتمال داده
شده است مشوره های مقدماتی خواهد نمود.

اما این برای اتخاذ مرتقباتی که به غرض بازگشت خوش برضای
مهما مقتضو است و تحقیق آنکه این ترتیبات عتیق نباشد نیز آغاز خواهد گردید.
شماره ۹، سال دوم افغان جاہد ۴/۹/۱۳۶۲

نه خوشبین هستم فه بدبین هستم

تاریخ هفت جولائی سرمنشی ملل متحده دوکو ویلارگفت
در موضوع حل قضیه افغانستان که در گفتگوهای غیرمستقیم در زیرنو
طرح بود نه خوشبین است و نه بدبین «افقان جاحد» عین سوال
و جواب ایرا که در یک کنفرانس مطبوعاتی میان او و خبرنگاران به میان آمد
تقدیم می‌کند. متن قرار ذیل است :

سؤال :

از طرف اندری نیف نماینده اخبار تریسیون در شریون :
«آیا آخرین دور مذاکرات در موضوع افغانستان که اخیراً در
شریون صورت گرفت با خوشبینی ایکه شما در ماه اپریل درین موضوع
اظهار کردید همانگ است و به صورت عمومی از فقط نظر ملل متحده
نیت شما درباره عمل سیاسی که به تعقیب این مذاکرات به سلسه
مساعی شما درین نهیینه صورت بگیرد چیست؟ »

جواب:

(مشی عمومی ملل متحد)؛ «من با شاھ طوریکه رسم من است، به صراحت صحبت خواهم کرد، در ژنو یک اندازه پیشرفت حاصل شد اما این اندازه در نزد من کافی نبود من سرعت بیشتر را ترجیح میدادم. تا وقتیکه دو طرف ذیل اقاه و طرفهای دیگر که بطبقه مسنتیم علاقمند هستند دوام مساعی من را، آنها در آن ده من خود را در اختیار ایشان گذاشتند ام، ازینرو من حق ندارم که آگرچه پیشرفت کنند باشد کمد دل شوم فلهذا مساعی خود را دوام خواهم داد.

نهاینده شخصی من (کوردو ویز) به اسلام آباد و کابل رفته مساعی خود را تعییب خواهد نمود امیدوارم قدم هاسریعتر شود، من شخصاً در نیویارک با سفرای طرفهای ذیل اقاه در تماس خواهم ماند و طوریکه چندین بار اظهار کرده ام من نه - خوشبین هستم نه بدین من واقع بین هستم و در نزد من واقع - بنی ایست که این حقیقت را در نظر بگیرم که دو طرف یعنی پاکستان و افغانستان اظهار علاقه‌ی کنند و این اظهارات شان تنها هر مانه نبوده بلکه وزرای خارجه این دو کشور در بیانیه‌های خود آن را اظهار داشته‌اند.»

سوال:

(پ) این سیموفیج) :
«اجازه بد هید باز به گفتگوها در موضوع افغانستان بازگردد،

چنان می‌نماید که یکی از موانع ضمانت هیلن المللی برای عدم مداخله باشد که جزو قرارنامه است آیا برداشت شما در اثر تغاهی شما چیست که قوت‌های بزرگ بطور اتحاد شوروی، امریکا و چین برای این گونه ضمانت حاضر هستند یا نه؟ «

جواب :

(منشی عمومی ممل متحد) :

من با شما موافق هستم که در ساحه کلی گفتگوهاییکی از - موضوعات مهم اینست که شما به آن اشاره کردید، در نزد من هنوز اظهار نظر درین موضوع اندک پیش از وقت است زیرا اساس مطلوب گفتگوها این است که پیشرفت از همه جهات در همه زمینه ها هر ادف با هم و مجموعاً صوت بگیرد، این جهات شامل برآمدن قوای شوروی، عدم مداخله در امور داخلی منطقه و مسله ضمانت ها و مسایل مربوط به پناهگزینان است، همچو این در زمان واحد در همه جهات بطور هر تبیط پیشرفت حاصل کنیم، ازین سبب من در حال حاضر نمیتوانم عکس العمل قطعی کشورهایی را که ضمانت شان محتمل است در باره عدم مداخله در امور داخلی کشورهای منطقه به شما بگویم، البته می‌دانید که درین موضوع نه تنها افغانستان بلکه دیگر کشورها منطقه نیز شامل هستند.

بتاریخ چهارده جولای منشی عمومی ممل متحد در یک دعوت چاشت که از طرف اجمن خبرنگاران جهان که در نزد ممل متحد

مقیم هستند ترتیب داده شده بود نسبت به سرعت جریان
گفتگوهای زیر عدم قناعت خود را اظهار نمود و گفت: «اخیراً در
زینو پیشرفتی به عمل آمد اما در نزد شخص من این پیشرفت
تاکنون به درجهٔ تبوده است که کافی پنداشته شود با وجود
این فکر یک کم که باید ناگذیر صبور باشیم زیرا پروندهٔ خیلی پیچیده
است».

مشی عموی علاوهٔ کرد که نود فیصد مسودهٔ یک قرارنامه
جامع که اساس مذاکرات برموضع افغانستان است هرود موافقه
قرار گرفته است، یک تقسیم اوقات تحت بحث است که البته وقت
و غور نزید می‌خواهد ما هم چنین بپروندهٔ ضمانت‌ها کاری کنیم
که حل آن کارآسانی نیست.

مشی عموی گفت سعی می‌شد که راه برای حضور پناگزینی
افغانستان در صحنهٔ این مساعی پیدا شود وی تاکید کرد که
پاکستان و افغانستان به حل قضیه از راه مساعی ملل متحد
محض علاقمند نیستند بلکه هر دو مطالبه می‌کنند که با یعنی این
مساعی دوام داده شود ازینرو دوام مساعی من در نزد من یک
حتیت است، زیرا تا وقتیکه طرفهای ذی‌علاقة دوام مساعی
ملل متحد را بخواهند و قلیقه ملل متحد است که در معاونیت
با ایشان سعی ورزد.

شماره ۱۰، سال دوم افغان‌جاهد، ۱/۵/۱۳۶۲

وعده‌هادر درجهٔ خیبر

سرمقاله نیویارک تایمز- بیانات صدراعظم و

وزیر خارجهٔ جاپان- بیانات رئیس جمهور

پاکستان

خبر نیویارک تایمز در هفته اول جولائی تاکید کرد که باید شورشی برای خارج شدن عساکر خود از افغانستان وقت معین نمرده و بیرون شدن آنها را در داخل اوقات معین قبول کند تامذاکرات که از سه سال به این طرف برای رسیدن به این هدف صورت می‌گیرد پیشرفت کرده استاند.

نیویارک تایمز ی نویسید :
«اگر روسیه حقیقتاً ی خواهد افغانستان را ترک کند
وفضا را برای موافقه بر دیگر موضوعات بین المللی صاف
سازد در آن صورت شایان است که با روسیه معاونت شود
که از افغانستان به شکل آبرومندی خارج گردد .»
نیویارک تایمز در یک سرمهقاله تحت عنوان « وعد ها
در دره خیبر » ی نویسید :

«آخه شولتز ونیر خارجه امریکا در دره خیبر به
پناه گزینان افغان که آن او به کف زدن هاستقبال
کردند اظهار داشت نصف آسان یک پالیسی روسی
موضع افغانستان است . شولتز بالهجه پرازاحساساً
کفت «ما با شما هستیم ، اما این سوال بخاطری آید
که : «بسی کلام هدف ؟» فرض کنید شوروی بر
خروج قوای خود از افغانستان قیمت بگذارد که در مقابل
آن راه اسلحه که آکنون برای مبارزین باز است مسدود
گردد ، ایا امریکا حاضر است چنین معامله را قبول کند ؟
منکره بیامدن قوای شوروی از افغانستان در قلب
مسوده یک قرارنامه جامع جا دارد دیاگوکوردو ویز
میانجی ملل متحد رشته های مختلف را برای یک قرارنامه
یکپارچه بهم یافته است .

مطلوب این قرارنامه آنست که یک اتش بس (اوربند)

بیان اید انگاه صد هزار عسکر شوروی عقب نشینند و چهار میلیون پناه گزین افغان باز گردند، اما این ترتیب کمونست‌ها را در کابل بر سر اقتدار نگه میدارد و به طور واضح به اتفاق موقع میدهد که از شوروی اسلحه و مشاورین نظامی بدست او بوده بتوانند.

در حالیکه پاکستان را متعهد می‌سازد که راه‌های رسیدن اسلحه را به مبارزین افغانستان مسدود نماید این تئیک‌ها عیان بوده و حاجت به بیان ندارد. آیا مبارزین مقاومت افغانستان که در سرتاسر کشور پراگنده هستند قبل خواهند کرد که خالفین کمونست شان بر سر اقتدار بمانند؟ سوال دیگر اینست که چه چیز همیتواند رو سهارا ازین که باز در داخل افغانستان مارش کنند باز دارد؟

همچنان چرا باید با رو سهارا که بطور واضح در تلک اشغال افغانستان بند شده اند چنین سازشی صورت بگیرد؟ اگر رو سهارا حقیقتاً می‌خواهند افغانستان را ترک کنند و فضای برای موافقه بر دیگر موضوعات بین‌المللی صاف سازد در آن صورت شایان است که با رو سهارا - معاونت شود که از افغانستان به شکل ابرومندی خارج گردد، درین صورت تهدید متوجه پاکستان که سحدات آن بروی اعمال نظامی شوروی باز است که تر خواهد شد حیات در افغانستان اگرچه به مشکل می‌توان آن را

از ارادی خواند شاید با مرور زمان کمی بهتر شود.
از طرف دیگر این نوع معامله روسها را به مشکل
موقع خواهد داد که ادعای کنندکه مداخله خارجی مقاومت در
افغانستان را نزد نگهدارشته است و از سوی دیگر
غربی ها به مشکل دعوی کرده خواهند توانست که رژیم
کمونیست را در کابل تنها وجود عساکر شوروی از سقوط
نجات داده است . بهر حال آکنون راه دیگری برای خارج شدن
قوای شوروی از افغانستان به نظر نمیخورد .

حتی برای ایجاد امکانات جهت اینگونه یک معامله لازم
است که روسها وقت خروج خود را از افغانستان تعیین کنند
پاکستان اینگونه معامله را خواهد پسندید تا جاییکه به امریکا
مربوط است تنها اتخاذ یک پالیسی روشن و مستقیم لازم است
تا بتواند با در نظر گرفتن چالها و تکنیک ها قدمهای دیپلماسی
را سرعت بخشد .

بتأثیر غیر چهارده جولای جناب نکاسوفی صدراعظم جایان
در بیانیه اظهار داشت که خارج شدن قوای شوروی
از افغانستان اساس عمدی است که باید پیش از حل پرابلم
افغانستان گذاشته شود « یعنی قبل از حل قضیه باید مسئله
برآمدن قشون شوروی تثیت گردد ». این اظهارات در یک
صاحبه با تلویزیون پاکستان توسط نماینده ان در تونکیو
صورت گرفت . صدراعظم جایان گفت که ، ایجاد یک حکومت

بر اساس حق تعین مسربوشت هر دم افغانستان اساس و بنیاد حل قضیه افغانستان است..» و علاوه کرد که ما باید به این حقیقت متوجه باشیم که بحران افغانستان زاده، مداخله نظامی شوروی در افغانستان است و از آینه تشبیت برآمدن تشریف شوروی برای حل موضوع مربوط به قضیه افغانستان لزمه است، درباره جریان مساعی جهت حل قضیه صدراعظم جاپان گفت که از مداخله قوای شوروی در افغانستان تاکنون هدت نریادی گذشته است و اکنون بطور قطع ضرور است که مسکو به برداشتن یک قدم عملی اقدام کند و وی اظهار امید واری نمود که برای حل قضیه از طرف شوروی یک قدم ابتکاری برداشته شود.

جناب «شنبی روابی» وزیر خارجه جاپان در یک مصاحبه تلویزیونی که تاریخ پانزده جولائی در پاکستان پخش گردید گفت «مداخله شوروی در افغانستان منافی قانون بین المللی بوده و غیرقابل تائید است در این به مناسبتی مساعی پاکستان هستیم جاپان می خواهد شوروی بزودی ممکن از افغانستان خارج شود، مادر نظر داریم که مستقیماً با شوروی در تماس امده و آنرا ایشان بخواهیم تشویخ خود را از افغانستان خارج کنند و همچنان پشتیبانی ممالک غرب را درین مسئلہ درخواست می کنیم، ما به سهم خود از فشار اقتصادی علیه روسیه دریغ خواهیم کرد، در نزد ما مهمترین چیز

ایشت که مساعی بیشتر همگانی بخراج داده شود تا قوای
شوری از افغانستان پیرون بروند ». و نهایت خارجه جاپان
مساعی بیشتر و خاص ملل متحد و اعضای آن سازمان را
در موضوع افغانستان و کمپوچیا خواستار شده و اظهار
تأسف نمود که تاکنون سعی مؤش صورت نگرفته است
وی گفت: « باید فشار سیاسی و اقتصادی بیشتر بر روسیه
وارد گردد نه تنها در نتیجه فشار مؤثر میتوان به حل
موضوع امیدوار شد ».

رئیس جمهور پاکستان پیش از عزیمت به یک سفر به
شش روزه به جاپان در یک مصاحبه با « یا وایچی)
کواکامی « نماینده روزنامه « اسانی شیمبوون « جاپان در
باره قضیه افغانستان اظهار داشت که،
« پاکستان برای حل سیاسی پروبلم افغانستان سعی
می کند و این مساعی در دنیا به نظر قدر دیده شده است
شوبوی باید حتاً از افغانستان خارج شود، پناهگزینان
افغان باید حتاً با عزت و شرافت به وطن خود بازگردند،
در مسایل داخلی افغانستان باید هیچگونه مداخله صورت
نگیرد حالت افغانستان باید بحیث یک مملکت بی طرف و مسلم
بازگردد و انتخاب طرق حکومت افغانستان به انتخاب والده
مردم آن سپرده شود ».
رئیس جمهور پاکستان گفت یک پروبلم عمدۀ وجود

سه میلیون پناهگزین در پاکستان است که هر چه زودتر به وطن خود بازگردند بهتر است پاکستان میخواهد که مراجعت ایشان به وطن شان مامون و مصون باشد «این مردم تا وقتیکه عساکر روس در افغانستان باشد به وطن خود رفته نمیتوانند و نیز تا وقتیکه عساکر روس بیرون نگردد راه حلی نمیتوان یافت،» در ذیل بیانات روشن صدر پاکستان - صدراعظم و وزیر خارجه جاپان و مسافرت دولت اسلام رئیس جمهور پاکستان بجا پان باید یاد داشت کرد که جاپان و پاکستان موضوع افغانستان را عمدۀ ترین موضوع بین المللی این مسافرت اعلام کرده‌اند. اشاره جاپان را به اینکه ضروریت برآمدن قوای شوروی را مستقیماً به شوروی خاطرنشان خواهند کرد خبر دیگری که منبع آن مسکونشان داده شده و از طرف انس او-ای-إن-ای انتشار یافته است تعقیب می‌کند.

براساس این اطلاع حکومت جاپان «اندیگرومیکو» معاون صدراعظم و وزیر خارجه روسیه را به توکیو دعوت کرده است.

شماره دهم سال دوم افغان بجاهد، ۱۳۶۲/۵/۱

موضوع مورد توجه خاص مهاجرین مرحله فکر عمیق

وقت آن رسیده که موضوعی را که یک اندان از جلو انتظار به کنار رفته است بخاطر بیاوریم و اذهان را ملائمه کم که برای رو برو شدن بآن اماده بوده و چنانکه میباید با تفکر و طبعیکه می شاید با عمل در برابر آن حاضر باشند.

این موضوع همانا گفتگوهای شرنک برای جستجوی یکثراه حل سیاسی قضیه خاتمه دادن به تجاوز نظایر سروسیه بر افغانستان به میانجیگری جانب «کوردووین» ناینده شخص دبیرکل ملل متحد جانب «دوسکویلار» است که به زعم خود طرز عمل گفتگوهای غیرمستقیم میان حکومت پاکستان و رژیم تحت

حیات کابل و مستحضر نگهداشت ایران را برگزیده
و از تعقیب این سعی غیر عملی و بی ثمر صبر نظر نکرده
اند و آگر صرف نظر نکنند و از پنرو احتمال دارند که جناب —
«کوردوویز» یک مسافرت دیگر را به اسلام آباد، کابل
و شاید بطور ضمنی به تهران به عهده بگیرد در اثری نتیجه
ماندن دور اخراج فتگرهای شنون قابل تعجب نخواهد بود که
این احتمال نیزان بین برود.

وقت مسافرت جناب «کوردوویز» تاکنون معین
نگردیده است اما چون اجتماع سالانه ملل متحده حسب معمول
در هفته سوم ماه سپتامبر انعقادی یا بده شاید مسافرت
وی در نیمه دوم ماه آگست و در هر صورتی چند روز پیش
از انعقاد اسامبله عمومی ملل متحد صورت بگیرد تا در این پیورت
عمومی سالانه دیگر کل به اسامبله عمومی از جریان مساعی
خود به سازمان جهانی ملل متحده اطلاع داده بتواند.
گفته شده بود که «کوردوویز» شرایط بازگشت آفغان

را بوطن شان نیز بخود معلوم خواهد کرد.
هنوز بجهول است که آگر به معلوم کردن شرایط بازگشت —
مهاجرین اقدام کند به چه ترتیب و طرز عمل خواهند بود و
نیز آیا استعلام او خود به مهاجرین افغان در پاکستان
است یا آنکه مهاجرین افغان را در ایران نیز احتراخ خواهد کرد و
علاوه بر این قبل توجه است که مهاجرین افغان در دیگر کشورهای

آسیانی، اروپائی و امریکا نیز در آن شامل خواهد بود یا
چطور معلوم نیست که این گروه های خود شان در باز خودچه
فکری کرده اند.

از جانب دیگر مربوط به آنچه ذکر شد اینهم معلوم
نیست که این استعلام از راه احزاب سیاسی که حکومت
پاکستان آنها را شناخته است صورت خواهد گرفت یا آنکه —
مستقیماً از مهاجرین در کمپ ها بعمل خواهد آمد و در
هر دو صورت نظریات آن گروه های مهاجر که عضویت —
احزابی را که در دو اتحاد هفتگانه و سه کانه شامل هستند
نداشند یا هزاران مهاجری که در کمپ های زندگی نمیکنند و در
شهرها و یا دهات مقیم هستند که کمپ در آن وجود ندارد
بچه ترتیب معلوم خواهد شد. اگرچه نباید ناگفته باشد که
در ختم دوره آخر گفتگوهای شرمنوبه ا مکان شمول نمایند گذان
افغان نیز اشاره شده بود بدون آنکه معلوم باشد که این
نمایندگان کیان خواهد بود؟

بهر صورت هر ترتیبی که اتخاذ گردد با درنظر داشتن
شرایط تشتت و پراگندگی که شامل حال مهاجرین افغان
است آنقدر وقت بکار است که هم اکنون نه در تصرف مهاجرین
باقی مانده است و از همه مهمتر اینست که تاکنون مهاجرین
افغانستان نمیدانند و اطلاع نداشند که چه در نظر است و چگونه
عمل خواهد شد.

آیا این صدها هزار انسان که سکشور شان ویران شد و مورد تجاوز نظامی قرار گرفت و برای دفاع از حقوق و نوامیس مادی و معنوی خود در حال جنگ گرم وجهاد مقدس هستند و در تحت شرایط دشوار و غیرقابل تحمل در او اسرگی و نیازمندی و محرومیت نزدیکی می‌کنند حق نداشند بدانند که جامعه بین‌المللی و جهان بشریت بر اساس قوانین بین‌المللی و بنام انسانیت در باره آنها چه در نظر دارند و ملل متحد از چه راهی مسؤولیت‌های خود را دربرابر آنها می‌خواهد انجام دهد؟ یا انکه در نظر است که یک روز ناگهان یک تن یا چند تن بنام این و ان مطابق به میل اجنبیان و بیگانگان سوالی چند طرح کنند و خود جواب آنرا تهیه کرده از جانب ایشان به سازمان جهانی و مردم و ملل جهان عرضه دارند؟!

اگرچنان هم شود بیقین مهاجرین خواهند گذاشت حقایق امر پوشیده بماند اقلاؤ طبقه تعليم- یافته مهاجرین که در همه نقاط موجود هستند فریضه خود را ادا خواهند نمود این طبقه فریضه خاصی دارند که اوضاع را برای مردم روشن کنند و نیز صدای مردم را به جای برسانند ،

در همه حال باید دانست که هیچ قوه نمیتواند تصمیم و امال سیاسی مردم افغانستان را بطور غیرحقیقی

و نا درست در انتظار جهانیان جلوه دهد و از عواقب وخیم و خطرناک اینگونه عمل چشم بپوشد.
مشایط بازگشت مهاجرین افغان بحیث فرد و گروه در همه نقاط جهان روش‌شن ترازا افتاد است.
استرداد استقلال تمام سیاسی و اخراج کامل و فوری قوای مقاوم شوروی و مقدیون آن از سرتاسر خاک افغانستان و استقرار یک حکومت اسلامی انتخابی مطابق به ارادی ازاد مردم افغانستان.

وصول این هدف و خصول این مردم طبعاً مضمون ختم بجاوز و نتایج آن و ازین بردن همه گونه عواملی است که موجب مهاجرت مردم افغانستان بخارج - کشور گردیده و نیز راهی مردم افغانستان در داخل کشور از همه گونه تخیلات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی منافی عقاید دینی و عنعنات ملی شان می باشد که عامل اساسی مهاجرت شمرده میشود.

ما بار ها گفته ایم^۶ و باز دیگر میگوییم که مردم افغانستان در داخل و خارج کشور با حل سیاسی قضیه خالفت ندارند بلکه آنرا استقبال می کنند. این حل سیاسی آغاز جانب ملل متحد صورت گیرد بیشتر از هر منبع دیگر در ترد مردم افغانستان مقبول و مرجح است اما مشرط خست و حقی عدالت بین المللی است صلح بدون عدالت صلح نیست و صلح انکا مشته

شده نبی تواند زیرا امن و سلام پایدار بدون عدالت ممکن نیست.

هر ترتیب سیاستی که مطابق به آمال سیاسی و آن و هندی های ملی مردم افغانستان نبوده و اساس آن عدالت نباشد هر دو وغیر قابل قبول است. عدالت مستقاضی ختم تجاوز و استرداد همه حقوق سیاسی افغانستان بجای یک کشور با متناسب مستقل یا تما میت خال و حاکمیت مطلق ملی می باشد ختم تجاوز و نتایج آن و تضمین جلوگیری از مداخله مستقیم و غیر مستقیم در امور افغانستان از جانب هر کشور اجنبی مستکل این عدالت است و در غیر آن دوام ببعد اتفاق و ازین دوام جنگ و خونریزی و همه گونه مصایبی است که از اغراق از جاده صلح و عدالت نشأت می کنند.

در میان همه موضوعاتی که مورد توجه، بحث و درست است باید اساسی ترین و مهمترین آن را معین ساخت و بتوجه هگان خاصه آنایی که در باه او ضماع افغانستان می اندیشند رسانید.

وطنداشان ما اساسی ترین موضوع را میدانند از این رو منظور ما جلب توجه جامع بین المللی و کشورها است که بحل سیاسی قضیه افغانستان علاقه میگیرند.

مهمترین موضوع توجه به حق ثابت مردم افغانستان

به حق تعلیف سرنوشت سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی شان تنها و تنها از جانب خودشان است. معنی این گفته آنست که مردم افغانستان بدون مداخله مستقیم وغیر مستقیم خارجی عاری از هرگونه فشار و یا اعمال نفوذ اجنبی سرنوشت و مقدرات آینده خود را خودشان تعیین و تثبیت کنند و دنیای متمدن آمال سیاسی و آراء مردم افغانستان را بحیث یگانه پرنسیب ثابت مطابق به قوانین بین المللی احترام نموده و شورای امنیت ملل متحد که مسئول تأمین و حیات این حق شناخته شده وغیر قابل انکسار مردم و ملل جهان است آن را تضمین نماید.

از اینرو منظور اصلی و هدف حقیقی استرداد استقلال و حقوق سیاسی پامال شده افغانستان آن است که مردم افغانستان با ازادی مطلق طرز حکومت، سیستم اداری اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را مطابق به آمال و آرای مردم برگزینند و هیچگونه ایدئولوژی که منافی عقاید و آرای مردم براساس معتقد معموری و عرفانات ملی شان باشد بمردم تحمیل نگردد البته کشف حقیقت آمال مردم بعد از عملی ساختن انتخابات آزاد در کشور ممکن است.

احزاب سیاسی نیز باید بدون استشقا این اصل را احترام کنند.

هیچ حزبی حق ندارد بدون رای آزاد مردم ادعایی داشته باشد.

گروه‌های دیگر نیز برنام و نشانی که با مشند کوچک‌ترین حق ندارند نظریات و عقاید خود را بر مردم افغانستان تحمیل کنند برخی از شایقین سیاست بقدر کافی از اتفاقات و حرادث استفاده کرده‌اند که در مسایل مربوط به مقدرات یک ملت اظهار وجود کنند اما باشد بداشت که یک ملت نزد همانند ملت افغانستان اجازه نخواهد داد بازیچه این و آن شود.

مردم افغانستان بعد از این همه مصائب و آلام و تحمل
قریب‌های بـ نظیر تنها به استقلال سیاسی قناعت نخواهند
کرد و بناید قناعت کنند مفهوم حقیقی و مردم اساسی استقلال
و حاکمیت ملی بـ اید تأثـ مین گردد یعنی شرایطی ایجاد گردد که
مردم در خاک مستقل خود از هـ گونه حقوق و آزادی‌های
سیاسی بر اساس عدالت اجتماعی، مساوات و برابری، آزادی
عقاید و اراء، قلم و زبان بدون کوچک ترین امتیاز و تبعیض
و هر گونه تعصبات پـ خود را باشند.

این نویسنده فریضه اسلامی و نظریه ملی خودمیداند که یکبار دیگر صریح تر و واضح تراز هر بار پشین توجه همه هوطنان را در هرجایی که هستند و نیز توجه دنیا را جلب کند که درین مرحله بحران و ناچرک آمال حقیقی مردم افغانستان را بدانند و با آن احترام گذارند تا مبادا باز بقول یک شاعر افغان که مجاوز از بسیت و اندسال پیش در باره وطن خود گفته

بود که مردم افغانستان از حقوق و محترمات انسانی، عدالت اجتماعی، آزادی فکر و بیان و اظهار عقاید محروم باشند و تبعیض، تعصب، عدم مساوات در پیشگاه محاکم و قوانین و ادراجهای بررسی به احوال مردم وجود داشته و کافهً مردم از حقوق مشروع و قانونی خود برخوردار نباشند و به اشخاص موقع داده شود که اصلًاً از نقطه نظر عقیده ملت افغانستان را نیازمند سیستم دکتاتوری و قدرت مطلق — دانسته و بنام خیرخواهی مردم نهاد جباریت و اقتدار را در دست خود نگهداشته و ملیونها نفر را شور را فاقد استعداد فکر و عمل دانسته و برای آنها سویه و صلاحیت نهاده ای اقایل نشوند. با پیروزی از سیاست تبعیض و تعصب قومی، مذهبی، طایفی و لسانی برپیکر وحدت ملی ضربه و لورکتند. آن وحدت مقدسیکه آگر وجود نمیداشت ملت افغانستان در آوان بزرگترین محیبت خود در ظرف پنجسال اخیر بقیام واحد عمومی در سرتاسر کشور بنام دفاع از یک دین و یک ناموس ملی نمیتوانست در مقابل قوى ترقی و پیشرفتند آن وحدت مقدس که آگر کسی در آن شک داشت نیز بعد از آن از معروف تاریخی نمیتواند در آن شک و شبیه ای داشته باشد. کسانیکه هنوز نه دانسته اند و آنانیکه نمی خواهند بدآ باید ناگزیر اعتراف کنند که این ملت حکمت غیر رانی پذیر

و هرگز غواصه پذیرفت و از جانب دیگر مردم افغانستان بجزاین ارزوی دیگری ندارند که در خاک مستقل خود بیان همه مردم و ملل جهان در حال صلح و دوستی و سلام نریسته و تا وقتیکه اصول احترام متقابله، همزیستی، عدم مداخله، عدم تعزیز و تجاهز بر اساس قوانین بین المللی و فرم های روابط مساویانه متقابله میان ملل و همدم موانع مشود ما همیشه در روابط خود خاصه با کشورهای همسایه معهد و وفادار باشند و بلا شک علایق معنوی و مادی خود را با کشورهای اسلامی با روحیه اسلامی که پایه استوار موجوبیت معنوی ملت اسلام است بیشتر و بیشتر تشیید و تعکیم خواهند نمود .

دولت روسیه باید بیشتر از هه کس به این حقیقت متوجه گودد . روسیه باید دن یافته و درک کرده باشد که اعمال قوت میتواند یک انسان را نابود کند . آما قادر نیست که بر روحیه کرامت انسان شهامت، عقیده و دین و غیره، ملی آن اثری وارد کند . روسیه باید آموخته باشد که حمایت آن از یک گروه منفور که شمار آن صدها بار حکمت از تعداد قشون مقاوم حاوی آنست در برابر کافه مردم افغانستان عاری از منطق نظری و همه گونه طنز، تفکر و حقیقت پسندانه واقع بینانه و عملی است . روسیه باید بداند که دو هاستهار و امپریالیزم درین منطقه جهان بسر رسمیده و در آستانه

قرن ۲۱ برگزیدن کشوری که نخستین قیام کنده در مقابل استعمار و امپریالیزم است انتخاب غلطی است که دیگر در هیچ نقطه دنیا درست پنداشته نمیشود. جنگ مسلح مردم افغانستان و افکار عمومی جهانی شاهد غیرقابل جرح این دعوی است.

رسویه باید بداند که بعد از پنج سال وضع جهاد تغییر کرده است و به فضل خدای بزرگ آن مرحله سپری گردیده است که تجاوز ناگهانی رسویه بر افغانستان مردم را پرآگنده ساخت و آکنون آهسته، آهسته دوره انسجام جهاد آغان گردیده است و نیز مردم افغانستان با سروحیه قویتر از تجارت پنجسال جنگ دریافته اند که می توانند جنگ را دوام دهند و در تنظیم جاهدین موفق آیند. مرحله پرآگنده افکار نیز در شرف ختم است و دوره انسجام انشاء الله — شروع گردیده است. تحقق نیازمندی حقیقی به وحدت در جبهات در میان قوماندان های با مثابات، تکثیر عملیات علیه دشمن، موقیت های روز افزون، بهتر شدن اسلحه و به دست آوردن اسلحه از دشمن در میدان جنگ هه و همه شاهد این مدعاست.

بهرحال ما ترقع نداریم پالیسی رسویه را تغیر بدیم اما اگر تغییر نکند بیشتر از هر وقت دیگر به فتح و پیروزی مجاهدین عقیده داریم، باید ترقع نریادی از طرنه عمل

۱۶۱

کنونی ملل متعدد بدل پیور داز اینرو باید به وحدت ،
انسجام و تنظیم و تسریع و تکثیر و تشدید جهاد علیه دشمن
متجاوز و فضل خدای بنده گئ که تاکنون شامل حال جاهدین
و مبارزین آزادی خواه افغانستان بوده است امیدوار بود .

وعن اللہ المتوفی

شان ۱۲ سال دوم افغان جاہد ، ۱/۶/۱۳۶۲

درخواست «افغان بجاهد»

قابل توجه - و پناهگزینان افغان در اروپا و امریکا

برای حل سیاسی قضیه افغانستان بعد از گفتگوهای

شرنوچه باید کرد؟

سی و هشتین جمع عمری سالانه، ملل متحده بتاریخ
(۲۰) سپتامبر سال جاری آغاز خواهد گردید. امسال -
نسبت به سالهای گذشته شمار موضوعاتی که روی
اجندا گذاشته میشود بیشتر بوده و هم آکنون به -
یکصد و هشت تخمین شده است در حالیکه شمول
موضوعات دیگر ناممکن نیست. یکی از این موضوعات -

قضیه افغانستان است که با تصریحی که در عنوان آن شده است از نقطه تاثیرات آن بر او ضعف بین المللی مورد بحث قرار خواهد گرفت. این تاثیرات عبارت از تهدیدی است که از ناحیه تجاوز نظامی روسیه بر افغانستان — (یک کشور مستقل، بیطرف، صلحوار و عضو ملل متحد) به امن و سلام بین المللی متوجه گردیده است.

اسامبله (جمع عمومی) امسال با روز بین المللی صلح تصادف میکند در سال ۱۹۸۱ جمیع عمری در یک تصمیم-نامه که با تفاق آراء تصویب گردید سوی سه شنبه سوم ماه سپتامبر را که سوی افتتاح جلسه سالیانه جمیع عمومی است بعیث سوی بین المللی صلح شناخت که باید بدین عنوان از جانب همه ملل عضو سازمان ملل متحد احترام و تجلیل گردد. خستین سوی بین المللی صلح در سال ۱۹۸۲ که بتاریخ ۲۱ سپتامبر تصادف نمود تجلیل گردید که همانا بطبق سنت سه شنبه سوم ماه سپتامبر آن سال و روز آغاز جمیع عمومی بود.

احقال میروند که امسال شمار بشتری از رؤسای دولت و حکومت‌های ملل عضو در اسامبله شرکت کنند. در آخرین اجتماع کشورهای غیر مشترک که در دهی جدید انعقاد یافت خسروی اشتراک به سویه عالی تولید گردید و ممکن است از جانب شاری از رؤسای دولت و هدایعظم

استقبال گردد.

بر حسب معمول در آغاز هر اسامبله، «بحث عمومی» - صوت میگیرد که سؤسای هیئت‌ها نطق‌های خود را ایراد میکنند و بعد از آن آیتم‌های اجنب‌ای یعنی موضوعات مورد بحث در کوミته‌های مختلف و برخی موضوعات در پلیزی یعنی به سطح اسامبله موردن بحث قرار میگرد.

موضوع افغانستان به سطح اسامبله عمومی یعنی در پلیزی موردن بحث قرار خواهد گرفت. آیتم‌های که در کمیته‌هاروی آن بحث‌ی شود تحت ریاست رئیس-انتخابی هر کوミته و ایتم‌های پلیزی تحت ریاست رئیس اسامبله عمومی موردن بحث قرار میگیرند وقتی بحث برآید هزارا و اینکه در کوミته یا پلیزی موردن بحث قرار بگیرند یک کوミته خاص تحت ریاست رئیس اسامبله عمومی به نام کمیته عمومی تعیین میکند.

حالابیا نیم بر سر موضوع افغانستان:

دیرکمل تحدب بر حسب معمول یک رپورت عمومی به جمع عمومی از جای خود تقدیم میکند و در ضمن بحث برآید های مختلف رپورت وی موردن نظر اعضا ای اسامبله قرار میگرد. میقین درباره مسای خود ناینده خاص خود «کوودوییز» رپورت خواهد داد و از نقطه نظر خود توجه مسای ملل متحد را در گفتگوهای دو راهیگرین شرمند اسامبله تقدیم خواهد نمود.

در پایان دور اخیر گفتگوهای شرمند در ماه جون

اعلام شد که «کوردوویز» مسافرقی به اسلام آباد کابل و تهران انجام خواهد داد. اما اخیراً از طرف منابع ملل متحده اعلام گردید که مسافرت وی به تعویق افتاده است. و صورت نخواهد گرفت. نطاق ملل متحده اظهار داشت که فسخ مسافرت «کوردوویز» معنی آنرا ندارد که مساعی ژنو «مرده» است و علاوه کردن که جمع عمومی ملل متحد در ماه سپتامبر به دبیر کل "پریز دوکویلار" و «کوردوویز» موقع خواهد داد که در نیو یارک با طرف های ذی‌علقه گفتگوهای پر محظای انجام بدهد؛ نهایا و پریخارجه پاکستان، و پریخارجه ایران و پریخارجه رژیم کابل به نیو یارک خواهند آمد. دلیلی که نطاق ملل متحده تذکر داد این بود که وقت کافی برای مسافرت به منطقه نانه است اما این را نگفت که چه عاملی باعث گردید که وقت فوت شود. مطبوعات آزاد جهان دلیل تعویق مسافرت را غیر مشمر بودن و بی نتیجه ماندن گفتگوهای ژنو خواندند.

خوانندگان محتمم ما با خاطر خواهند داشت که «افغان مجاهد» در شماره (۲۲)، اگست تذکر داد که جناب «دوکویلار و کوردوویز» از تعقیب این سعی غیر عملی و بی ثمر صرف نظر نکرده اند و اگر صرف نظر نکنند شاید «کوردوویز» مسافرقی

را بعلهه بگیرد اما « در اثر ب نتیجه ماندن دوسر آخرين گفتگوهای شهرو قابل تعجب خواهد بود که اين احتمال نيز از بين برود ». « افغان جاوه » علاوه کرد بود که « نباید توقع نرها دی از طرز عمل کنونی ملل متعدد بدل پرسود ».

به رحال بس طبق اظهارات دبیر کل تاسن های میان دارالانشای ملل متعدد و ناینده های کشورهای سهیم در گفتگوهای شهرو در جریان بود در نتیجه این تاسن ها دبیر کل در یافته است که مسافت ناینده خاص او به منطقه نتایج مثبت و مفید نخواهد داشت از اینرو بهتر است این مسافت اصلاً صورت نگیرد .

اینکه چه موانعی احداث شده است و از جانب کدام کشور و از ناحیه ملاحظات کدام مسایل — بوجود آمده است مشکل است به یقین کامل حد سر زده شده بتواند اما به جرأت میتوان حدس بزد که اصرار سوسيه بر مسئله ضمانت ها بعد از انکه در اثر تاسن های وزیر خارجه پاکستان اعضای دایمي شورای امنیت بطریع علیه در مسایل مربوط به حل سیاسی کشا نیده شدند مهمترین عامل شمرده میشود .

سوسيه برای آنکه مشروعیت حایث نظای از رژیم

له به کرسی بنشاند بطور خاص پاکستان، چین و امریکا را به مداخله متهم ساخته و آنگاه این مداخله را تهدیدی به مصوّریت سرحدات خود و نمودی کند این ادعای روسیه نه تنها از واقعیت و منطق درست بلکه مطالبه ناحقی است که اگر این کشورها با قبل ضمانت عدم مداخله از جانب خود بر اساس اتهام روسیه آنرا قبول کنند بطور واضح اعتراف به مداخله از جانب آنها شرده میشود بنابر ملاحظات خاص سیاسی و هم اثبات صمیمیت یاری حل قضیه عکس العمل پاکستان ظاهراً در مقابل این مطالبه شدید نبوده است . پاکستان گفته است که اگرچه پاکستان هیچگونه مداخله نشکرده است و نیز چون نیت مداخله را ندارد با وجود نادرستی این اتهام بر موضوع غیر نموده و بحث برآن را رد خواهد کرد . اما امریکا طبعاً بحیث یک ابرقدرت دیگر و چین نیز به حیث یک دولت معظم و همسایه در بدیوار افغانستان عکس العمل متناوی داشته اند .

بحث بیشتر بر موضوع ضمانت ها درین مقاله منظر مانیست و باید نقطه نظر مبارزین مقاومت افغانستان برین موضوع مهم جداگانه ارزی شود اما اینقدر باید گفت که روسیه از هیچ نقطه نظر حق ندارد بعد از تجاوز صریح نظامی مطالبه ضمانت را بر هیچ کشوری

تحمیل کند. از جانب دیگر هیچکس حق ندارد در باره افغانستان در یک ترتیب سیاسی که نایندگان آن در آن سهم ندارند بحث کند.

ضمانات سرحدات روسیه از جانب افغانستان آنادین بر افغانستان تحمیل شده نمی تواند و اگر بالفرض موضوع - ضمانات مورده بحث قرار گیرد باید موضوع ضمانات های متقابله از جانب روسیه که بطور کامل متنکی بر مساوات مطلق میان دو حکومت و موقوفت به اساسات روابط مقابله میان دو حکومت آزاد و مستقل باشد و اینهم تنها از جانب یک حکومت منتخب به آئی آناد مردم افغانستان داده شده میتواند. و اگر به منظور حل سیاسی قضیه بر پرنسیپ ضمانات ها بحث لازم انگاشته شود در آن صورت باید این موضوع را شویی امنیت ملل متحد تحت بحث قرار گیرد و تضمین هم از جانب شویی امنیت شده میتواند. حقیقتاً مضعک است که روسیه هم تجاوز آشکار و علی نظامی میکند و هم ضمانت میخواهد. در همه صور و حالات - هیچگونه بحث پیش از خروج کامل قوای شوروی و متحدهن آن از افغانستان و ختم تجاوز واستقرار یک حکومت مطابق به آئی مردم افغانستان موافق به قوانین بین المللی روحیه منشور ملل متحد و اصل عدالت بین المللی نیست هر ضمانات که پیش ازین داده شود ضمانات استقرار حکومت دست.

نشاندهٔ شورروی و تائید عمل تجاوز نظامی آن خواهد بود و در حقیقت اتفای است که برای متجاوزین داده میشود که مستحق سزا و بجازات تجاوز است. از این‌رو «افغان‌جگامد» با کمال احترام به دیر کل ملل متحد و همه اعضای آن پیشنهاد میکند که بعد از در یافتن اوّلچاع که آکنون در اثر گفتگوهای شروع شده برایشان روشن شده است پیش از بحث برموضوع افغانستان در اسامبلهٔ عمومی امسال برطنه عمل کنونی ملل متحد تجدید نظر جدی بفرمایند.

مردم مبارزه افغانستان در داخل و خارج کشور در حالیکه به ادامهٔ جهاد دینی و ملی خود مصمم هستند با حل سیاستی قضیهٔ خالفت فدارند. و اگر این حل سیاستی از جانب ملل متحد صورت بگیرد از آن استقبال خواهند کرد.

ما امروزمند هستیم که بعد از تجارب گفتگوهای زیاد دیر کل ملل متحد از جانب خود یک طرز عمل جدید مؤثر و عملی، عادلانه و قابل قبول را پیشنهاد کند. از نقطه نظرها این طرز عمل ابتکار انعقاد یک کنفرانس خاص بین-المللی تحت نظرارت ملل متحد است که از سطح عمومی عضویت ملل متحد به شمول همه اعضای دائمی شورای امنیت با توجه خاص به کشورهای منطقه، کشورها

اسلامی و غیر مسلک متشکل باشد و مساعی خاص و خدمات دبیرکل در آن درخواست شود .
 قصداً در جزئیات داخل نمیشویم و آنرا بدانش سیاسی اعضاً ملل متحد و دبیرکل آن میگذاریم از اینکه تقریباً
 میتوان توقعی بدل پرورد که نتیجه مباحثات خود را به شورای امنیت ملل متحد و اسامبله عمومی لایپزیچ بدهد .
 این پیشنهاد تازه نیست و متوجه اکثر اعضای ملل متحد رسائیده شده است اما چون منبع آن افغانی بوده و نظریات آنرا دیگران افغانستان تاکنون رسیت پیدا نکرده قدم عملی درین زمینه برداشته نشده است .

« افغان بجا هد ، از همه هموطنان آنرا دیگره افغانستان خواهش آکید میکند که پیشنهاد مارا به عنوان کامل مطالعه فرموده و آنرا با آن موافق باشند صدای تایید خود را بگوش عاقل بین المللی جهان برسانند . خواهش ما بطور خاص مترجمه آن افغان های آنرا دیگره و وطندوست است که نزدیکتر به حلقة های سیاسی جهان و عاقل بین المللی در اروپا و امریکا نزندگی میکنند و مانند ما در پشاور بیو سیله نیستند و میتوانند صدای ملت آزادی خواه خود را به جهانیان بر سازند ما به این — هموطنان خود بر اساس معلومات ثقه وغیر قابل انکار

از داخل کشور و ملیونها پناه‌گزین افغان که درین منطقه جهان نزدیکی می‌کنند اطمینان کامل میدهیم که مردم افغانستان با حل سیاسی قضیه از راه ملل متحد خالفت ندارند بشرط آنکه این راه حل به استرداد حقوق افغانستان و حفظ منافع ملی آن در حال و آینده متمی شود. خالفت ما با گفتگوهای تریز معنی خالفت با حل سیاسی و یا جستجوی راه حل از جانب ملل متحد را ندارد و دلایل آن بارها توضیح شده است و بی نتیجه ماندن گفتگوهای شهر موید آنست.

اگر هموطنان ما در هرگوشۀ جهان که هستند نظریات خود را درین موضوع با نیز بفرستند از قبول این شرحت شان محض خواهیم شد. اقلًا متوجه هستیم که نظریات ما را به اطلاع جهانیان و هم‌یگر برسانند نه برا وسایل مخالفی محدود است و ما در تحت شرایطی نزدیکی می‌کنیم که یقین داریم از احوال ما آگاهی کامل داریم.

بخی اظهار نظر کرده اند که شاید سروسیه با این پیشنهاد موافقت نکنند.

ما معنی این مشکل را میدانیم. اما مراد حل سیاسی قضیه است نه موافقت سروسیه. در حالیکه از اهمیت مرتفع سروسیه کاملاً آگاه هستیم اینجاست که صمیمت

رسویه در صلح جوئی و حل مسایل بین المللی از راه مذاکرات، دوستی با کشورهای جهان سوم و انکار از امپریالیزم و تجاوز در عمل آن‌مون قرار می‌گیرد. رسویه بحیث یک ابرقدرت، عضو ملل متحد عضو دایی شورای امنیت، مدعی دوستی با دول و ملل کوچک، خالف بالامپریالیسم و استعمال قوت چرا باید به یک کنفرانس ملل متحده که در آن بحیث یک عضو دایی شورای امنیت مقام و مسئولیت خاص دارد مخالفت کند و یا موافقت نه نماید؟؛؟؛؟
جواب این سوال را طرح این پیشنهاد به جهان آنکاره خواهد ساخت.

شماره (۱۳) سال دوم افغان جامد، ۱۵/۶/۱۳۶۲

محترم پژواک گفت ،

کنفرانس زنو باید عوض شود زیرا هیچ نتیجه‌ای از آن حاصل نخواهد شد.

جمعیع عمومی سازمان ملل متحد مشغول بحث بر سر قضیه افغانستان و مداخله شوروی در آن کشور است اینکه از — مذاکرات اجلاس کنونی نتیجه حاصل آید هنوز ناشخص است ولی عبد الرحمن پژواک رئیس پیشیین جمعیع عمومی و ناینده سابق افغانستان درسازمان ملل که هم‌اکنون در نیویارک بسر میبرد نسبت به هرگونه پیشرفتی بدین است. خبرنگار بی‌بی‌سی در سازمان ملل از آقای پژواک درین زمینه سوالاتی کرده است که هم‌اکنون تقدیم میگردد .

سوال: آقای پژواک، این پنجمین دور بحث ها سازمان ملل درباره مسله افغانستان است آیا به نظر شما هیچ اشی در حل مسله داشته است؟

جواب: بعد از پنجمین بار این موضوع در سازمان ملل مورد بحث قرار گرفته و بجا این نرسیده است.

جمع‌عمری ملل متحده گذلهش دبیر کل سازمان ملل را به پیشنهاد پاکستان و چند کشور دیگر به بحث گرفته است ولی درین گزنهش هیچ مطلب تازه‌ای نیست و عیناً پیشنهاد است که پارسال در سازمان ملل متحده مطرح شدوفرق نکرده است، ازین اعتراض‌های که پارسال از طرف آزادی خواهان افغانستان به این پیشنهاد شده‌ترن به قوت خود باقی است.

سوال: آقای پژواک آیا شما از روشی که سازمان ملل برای حل مسله افغانستان در پیش‌گرفته است راهی هستید؟

جواب: اگر مراد شما گفتگوهای شریف باشد ما از اول با این گفتگوها مخالف بودیم و حال هم مخالف هستیم و این گفتگوها مقدرات ملی افغانستان را در غیاب هردم افغانستان تعیین می‌کنند درحالیکه ظرفین درگیر در مسله افغانستان هیچ‌کدام شرکت ندارند، یعنی نه روسیه به عنوان یک دولت متعاقوذ و نه آزادیخواهان

افغانستان به عنوان مدافع حقوق و آزادی خود، این کنفرانس از اول معلوم بود که کامیاب نمیشود، اما حالا این تنها نظرها نیست و اکثر مردم یقین دارند که این کنفرانس حکوم خواهد شد، این کنفرانس باید عوض شود نهایا هیچ نتیجه‌ی از آن حاصل خواهد شد.

سوال: به نظر شما سازمان ملل چگونه و از چه طریق میتواند شورای افغانها را به شرکت درین کنفرانس بکشاند؟

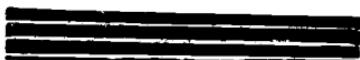
جواب: اینکه ملل متحده چگونه رسوها را ترغیب بکند کاریست که باید از طرف دبیر کل ملل متحده صوت بگیرد ما درین نرمیته نمی‌توانیم چیزی بگوییم اما ملل متحده میتواند که روسیه را متوجه این نقطه سازد که روسیه یکی از اعضای ملل متحده است و یکی از اعضای شورای امنیت ملل متحده که مسؤولیت های تھاض دارد از طرف دیگر روسیه ادعای میکند که غم خوار ممالک جهانی است و غم خوار ممالک کوچک را ترغیب روسیه متوجه ساختن روسیه به اوضاع فوق و مسؤولیت های شان است و به اینکه بدون سبب و انگیزه علناً به افغانستان تجاوز کرده است.

سوال: دولت کابل میگوید که هدف مذاکرات فعلی در سازمان ملل ایست که به حملات چریک ها از پاکستان

بداخل افغانستان خاتمه دهد، آیا هیچ نشانه وجود
دارد که دولت کابل حاضر باشد تغییر ما هیئت مذاکرات
شروع کند؟

جواب: این چیزی است که ما نمیتوانیم بگوئیم اما
ما هیچ نشانه مشاهده نکردیم که روسها بخواهند
از راه صلح و سلام به حل مسله برسند و لهذا با تمام
پیشنهادهای ملل متحد خالفت می‌کنند و حتی با هرچهار
موضوع افغانستان در ملل متحد خالفت می‌کنند امسا
با وجود این باکنفرانس شروع اتفاق میکنند. —
مخصوصاً برای این که وقت کشی کنند. و سلطه و نفوذ
خود را در افغانستان قری تر سازند و سیستم، نظام،
فرهنگ، سنت و لهره، حیات مردم افغانستان را بکل مطابق
کشوریزم سازند.

شماره ۱۷ سال دوم افغان جاحد، ۹/۱۵/۱۳۶۲

پیشنهاد مهم

هموطن‌گرایی، جاحد مسلمان و مرد مبارز افغان

ولس مل !

شماره ۱۸ سال دوم تاریخ ۱۵ جدی ۱۳۶۲ «افق جاہله»
که تاکنون وظیفه جهاد و مبارزه ملی زبان و مردان افغان
با همه گونه مشکلات بجا آورده است دیرینه باین آوازه -
دوی افتاده رسیده .

مضمر « داسلام اباد پرس کنفرانس » از درمیان دیگر
 مضامین شایسته قدر دانی خطاندم . کاش و سایل شما
اجازه میداد که هه سوال ها و جواب ها باطلاع مردم
میرسیده .

بهرحال سوال شما درین مرحله اساسی ترین سوال

است ، جزاك الله في الدارين خيراً ، بريشه كه اين
سؤال ما در وقت درست طرح گردید . آگر انس برکت وقت
شناسي شما اين نامه بوقت درست بشما برسد
و نشر آن را به اصطلاح بيوقت نداميد هر چند کسی به
آذان من هیچ رقت گوش نداده و خلی هد دید یمیسرد خواهد
بود .

شنیده ام که اکنون بعد از هذا مقالات در پشاور مسوء
یک منشور و یک لایحه مجلس موسسان تهیه گردیده
است که برخی از بجا هدایت و مبارزین افغان در آن
سهم گرفته اند .

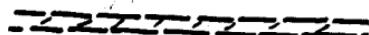
من دو پیشنهاد دارم :

اول : باید فهرست اشخاصیکه در تسویید سهم
گرفته اند و کسانیکه در بعث و تصویب مسوده اول
شریک بوده اند بدسترس شما و دیگران اشین علاقه مendo
گذاشته شود .

دوم : آنکه عین متن هر دو مسوده اولی که برآن
بحث مزید صورت خواهد گرفت در معرض اذکار عامه
افغانی گذاشته شود تا در داخل وقت کافی همه
افغانیها دوست و نزدیک برا آن اظهار نظر کرده
بتوانند . با احترام ملای غریب

افغان بجاهد : برا در آواره ماکه خود را « ملای »

غريب» ميداند. برای ما سخت گرایی و محتم است
لذا اذانش مل بهمه، افغان ها رسانيديم و پيشنها د
های مهمش مل باتائید صدقىصد بدست نشر سپرديم
اکنون وظيفه گردا تندگان چرخ امو بجا هدين و
دست اندر کاران امو سياست است که صدای ما و
صدای ملک غريب را که در عین حال صدای ملت ملي في
ماست شنيده و عملی مينا يند یاخين؟
شماره ۲۰ سال دوم افغان بجا هد ، ۱۳۶۲/۱۲/۱

۲۶ دسامبر ۱۹۸۴ و لندن

نامه‌ای از پژرواک

یا حق!

برادر ارجمند، دوست‌گرای و عاوه‌د سـ استین
ولس مل السلام علیکم!

شماره لخیز «جـاـهـدـوـلـس» را خواندم. خبری در باره
بیاری من در آن نشر کرده‌اید «اینکه ی گفتند بیار
است صحت داشته است» از همدردی شاوه‌مه‌هوطنا
عزیز خوش اظهار امتنان میکنم. بعد از آن که حکومت
کشور برادر و مسلمان ما پاکستان مرا خست تو قیف و
بعد از آن بدون الزام اخراج کرد آن حکومت امریکا منو
همستم که بحیث یک «پناه‌گزین ملل متحد» می‌دان کشود
خود پذیرفت، «امتنا جمی نکرد امادل بیگانه سوخت».
من در امریکا بحیث یک پناه‌گزین عادی بدون کلام امیاز

پذیرفته شدم که باید چنان باشد . عدم امتیاز در میان افراد رکن بنزگ عدالت و مساوات است . اگر بفرض عال کدام امتیازی بمن داده می شد من آنرا نمی پذیرفتتم . کسایکه مرا می شناسند بحق شهادت خواهند داد که من هرگز در حیات خود حتی در کشور آناد خبره ما باین عقیده متمسک بوده و برها هنگامیکه امتیازی بمن عرضه شده است آنرا پذیرفته ام . دیگر آنکه من از حکومت امریکا ترقی نداشته و در خواستی نکرده ام . و حق کوچکترین گله و شکایت ما برای خود قابل نیستم حق از حکومت پاکستان که می شاید حق گله داشته باشم بعد از اخراج در باره معامله با شخص خود شکایتی بر زبان نیاورده ام .
و خن من الشاکرین .

بجز مصیبت تجاوز بر وطن ما بنزگترین مصیبت در حیات من آن بود که بمن اجازه داده نشد که با هموطنان آوازه خود در پشاور باشم . من از این پا و امریکا به پاکستان پناه آورده بودم و بجز شریک بودن در مصاب مرمدم خود به نزدیک ترین مشکل ممکن آنزوئی نداشتم و ندارم و نمیتوانم داشته باشم .

سپاس مر خدای را عزیز جل که همان التفات و مهریانی مرا که در پشاور از همراهان خود که نزد فرع

و گروه گروه بین اظهار میکردند اینجا در دوره بیماری از طرف هموطنان عزیز مقیم امریکا در بازار خود مشاهده میکنم . بعد از بردن شدن از شفاخانه هشت هفته تمام باید هر روز به شفاخانه می رفتم . در تمام این مدت افغانهای عزیز در میان خود و بدون درخواست من تقسیم اوقات ساخته هر روز یکی از ایشان را آمد مردم بیمارستان می برد و به کوتاه می آورد . یک افغان از کلینیک نیا بدون تذکر قبلی تکت در طرفه طیار بمن فرستاد که ماه های نرمستان را در منزل وی بگذرانم که البتہ بیاری من اجازه رفتن را نداد . شنیدم که در فاقه خرافی فرهاد مرحوم افغانان مهاجر به جهرازمن یاد کردند . اجازه بد هید باین ذریعه مراتب امتنان خود را بهمه برسانم .

با اینهمه لطف پروردگار و احسان بنده کان مسلمان و عاشک ذات اقدس او را « کس نتواند که بجا آورد » و اگر این هم نمیبود الیس الله بکاف عبده .

درین مصیبت عظمی که زندگی ننگ است

بنزیر سلطه اغیار و خاینان پائید

بر آنکه مرد نشاید گریستن پشواد

بر آنکه نریست ببابیست پیرهن بدزید

کوچکترین خدشکار و بزرگترین دعاگوی بجا هدین عبد الرحمن پشواد

شماره ۲۰ و ۲۱ بجا هدولت ، ۱/۱۳۶۳

اظهارات استاد پژوک

درباره ماهیت لویه جرگه

ناینده رادیویی صدای امریکا با تاریخ ۲۷ اپریل ۱۹۸۵
با سیاستداران مدار و فرزند بادر دوطن محترم استاد عبد الرحمن
پژوک مصاحبای داشت. راجع به ماهیت لویه جرگه،
بیرک در کابل که ماینک سوال و جواب اول این مصاحب
را بخاطر اطلاع قارئین محترم مجاهدوں بدست نشری سپایم.

سوال:

حکومت کابل بروز سه شنبه ۲۳ اپریل آخوند لویه جرگه
میخوانند برآ انداخت. نظر خود را در مورد مرام و انگیزه حکومت
کابل و حامیان شوروی آن درین اعلام برای شنوندگان لطف
بفرمایید.

جواب: بشم معلوم است که وعده انتخابات از جانب رژیم

غیرقانونی که زمام اقتدار را بدست زورگرفته اند وقت بوقت برای فریب دادن مردم یک سنت سیاسی مروج است. هنگامیکه مردم به ستوه می آیند و آثار غلیان در جامعه مشهود میگردد رژیم های دکتاتوری مطلق تصور میکنند با فروریختن این آب سرد هنگامه را سرد خواهند کرد. از پیرو اعلان رژیم کابل از او ضماع پریشان مردمان شهر نشین که منزلت پایگاه های نظامی کیونست را دارند و از سلطه و نفوذ در مقاومت از هشتاد و پنج فیصد ولایت های کشور محروم هستند نایندگی یی کند.

عامل دیگر اعلان و عده انتخابات از سعی روسیه بمنظور دادن یک شکل ظاهری و جعلی قانونی به رژیم کابل است . روسها نخست در مقابل قیام عمومی مردم برای نایندگی جعلی از افکار عامه جمیعتی را بنام «پر وطن» بوجود آوردند که رفتۀ اعضای کامیونست آن از طرف مبارزین ملی و بجهادین از میان برده شدند و آنایکه به جبر داخل این دستگاه شده بودند آن را به مجرمیکه توانستند ترک کردن و مهاجر شدند و شماری که موفق به مهاجرت نگردیدند و نیات شان کشف شد از طرف رژیم به عهابس فرستاده شدند. به حال روز بروز شیرازه' این دستگاه گست. این سازمان حتی در همان مراحل اولی برای تربیه' کاندید های آینده' و کالت در انتخابات جعلی عمومی تشکیل شده بود و قرار بود فارغ التحصیلان آن وکیل شوند و دیگران بنام

اعضای «پرروطن» تحت تلقینات و تعلیمات سیاسی کامیونترم باقی بمانند تا خود را بررسانند.

فرض کنیم این انتخابات صورت بگیرد. رژیم کامیونست حوزه های انتخابات و کاندید هر حوزه را تعیین خواهد کرد. کاندید حزب کامیونست مکمل منتخب اعلان خواهد شد. این نایش تنها در صحنه چند شهر خواهد بود، کاندید های حوزه های ولایت در کابل خواهد بود و بآنکه به حوزه های خود رفته بتوانند وکالت شانرا رادیویی کابل اعلان خواهد کرد مثال اعلان این گونه انتخابات جمهوریت های سوسیه و اقمار آن است که همه دنیا از چگونگی آن آگاه است.

هنگامیکه گوربه چف بر سر کار آمد مزاحی در میان مردم شایع شد.

«سوال: گوربه چف می خواهد سیستم "یک فرد یک رأی" را در نظام انتخابات وارد کند آیا باور می کنید؟

جواب: آری، بلاشک باور می کنم. آن یک فرد تنها گوربه چف و آن یک رأی تنها رای گوربه چف خواهد بود.»

بهر صورت التفات به یک موضوع دیگر مربوط به انتخابات موعد رادیویی رژیم کامیونست کابل مهمن است. آن موضوع روابط خلق و پرچم است. آیا روسها درین انتخابات بخواهند پرچم را تقویه کنند و یا خلق را؟ آیا در انتصاب کاندیدها چه تناسبی را در نظر دارند؟ چون اتحاد کامل میان این دو گروه ناگفتنی

ثابت شده است آیا این انتخابات برای تقویه گروه محبوب تر
شان است یا منظوره یگری دارد؟

از مدقق باینطرف به مصارف گذاف شماری از افراد ساکن
ولایات بکابل آورده میشوند و بنام نمایندگان قبایل با ببرک
و یا اراکین رژیم کامیونست ملاقات میکنند در قطع نامه هایئه
از طرف رژیم بنام شان ترتیب می شود دوستی شوروی را می
ستایند و اسلام را در افغانستان محفوظ جلوه مید هند. این
ملاقات ها با اعضای مهم خلق هم صورت میگرفت اما از چندی
با بینطرف همه صحنه ها و صحنه آرایی در دست پرچم هاست.
علاوه بر این عمومیات حرکت مبارزین ملی و مجاهدین در
خارج کشور به منظور ائتلاف احزاب مختلف که برای تشکیل یک
صف واحد نظامی و سیاسی است طبعاً رژیم کابل را به ایجاد یک
سازمان ظاهرآقا نوی سوق میدهد و شاید سعی نهائی کنند که
چنین یک سازمان را پیش از جرگه آزادی گواهان بوجود آورند
و آن را بنام پارلمیان افغانستان در بنی بر سازمان نظامی و سیاسی
مجاهدین ایستاده کنند و در جامع بین المللی ازان استفاده —
بجویند.

به حال باید مبارزین ملی و مجاهدین کار خود را سرعت
بخشنند که این مطلوب رژیم کابل از نقطه نظر تیزی
نیز خشی گردد. حرکت جدید ائتلاف بیشتر از پیشتر مایه
امیدواریست و تنها به مساعی مبارزین و جا هدین منوط نیست

بلکه به تشجیع و پشتیبانی مؤثر دنیای آزاد و کشورهای دست و همسایه اسلامی نیازمندی باشند. تأثیر اینگونه همکاری دنیای آزاد بیشتر از کتله های مبارز مهاجر در داخل — افغانستان اهمیت بارز و خاص دارد.

شماره ۹ و ۱ سال دوم مجاهدویس

۱۳۶۴ / ۳ / ۱

یا حق!

تبصره برگفتار آغا شاهی

تاریخ ۱۳ و ۱۴ اپریل ۱۹۸۵ در شهر اتلانتا، ولایت -
جاچیا در داشنگاه اپموری یک مجلس مشورق تشکیل گردید
که بر مسایل مربوط به مصوّنت بین المللی و کنترول تسلیحات
بحث کند.

در یکی از جلسه ها که برای بحث در اطراف مربوط به هیستگی
های بین المللی، مناقشه های منطقوی و چخش سلاح ذرّوی
تفصیص داده شده بود. آغا شاهی (وزیر خارجه سابق
پاکستان)، نیاز از طرف کارت رئیس جمهور سابق اتازوفی (دعوی
شده بود. دلیل دعوت کردن او چنین وانمود شد که در ضمن مباحثه
درباره ساختن سلاح ذرّوی در پاکستان تذکرای داده شده
بود. به آغا شاهی موقع داده شد که از موقف پاکستان دفاع
کند.

آغا شاهی در ضمن بیانات خویش گفت: «گرچه (بنا بر گفته مشهور) سکوت طلائی است پیش از آنکه درباره موضوع سلاح ذره وی و تذکرای که درباره پاکستان داده شده است سخن کنم لازم میدانم مهر سکوت را درهم شکسته و اوضاع عرب افغانستان را در چارچوب مناقشه های منطقوی تذکر بد هم» و چنین ادامه داد:

طرز عمل پاکستان درباره مداخله نظامی شوروی در افغانستان مبنی بر یافتن یک راه حل سیاسی این بحران بعیث یک قضیه میان یک ابرقدرت و کشورهای منطقه بود اما اینکشاف اوضاع آنرا بیک قضیه میان شرق و غرب تبدیل کرد. این تحول کار مذاکرات پاکستان را برای راه حل سیاسی پیچیده تر ساخت. ازین و غرب مکلف است که حل قضیه را در مذاکرات سیاسی بعیث یک امر لازمی و فوری با شرق جستجو کند». آغا شاهی علاوه کرد که: «گر اوضاع به تزیید قشون - اشغالگر منجر شود در آن صورت بزرگ و خورد افزوده خواهد شد و در اثر فشار مزید خطر افزون شدن شمار پناهگزینان به پاکستان موجود است».

آغا شاهی افزود که «قرار برخی اپورها در مطبوعات شوروی اگر قشون روسیه افغانستان را ترک کند کشتار عظیمی علیه هواخواه مسکو صورت خواهد گرفت. اگر اینگونه خطر حقیقت داشته باشد باید به آن توجه جدی شود، یک قوای صلح ملل متحد مشتمل بر بعضی

قطعات از کشورهای سوسیالست می توانند جلوگشته را بگیرد.
البته اینگونه قرای صلح با قوای اشغالگر فرق خواهد داشت
و وظیفه آن تحمیل فشار بر مردم افغانستان خواهد بود. وظیفه
آن محض این خواهد بود که در میان طرفین حاکمی شود و مصروف
جان و مال را تضمین کند. وجود آن باید در داخل وقت معین
موقعی و محدود باشد چنانکه در مرور حضور قوای صلح
ملل متحد این اصل در شرق میانه و دیگر جاهادر نظر
گرفته شده است.»

در حال حاضر این اظهارات محض اهمیت خبری دارد اما یکی
از نظریات است که در مذاکرات مربوط به اوضاع افغانستان
طرح آن امکان دارد، ازینرو آنکه اظهار نظر از جانب جاحدین
ومبارزین ملی افغانستان برآن لازم است.

۱- آنچه اجتماع اسلامی رسمیت بسوی بین المللی و حکومت امریکا
ندارد. آغازنامه ای نیز ظاهرآ سخنگوی حکومت پاکستان نیست اما
قابل توجه است که پرسیده شود موقف رسی حکومت پاکستان
چیست. آنچه درین نظریه نهفته است وازنقطه نظر جاحدین و
مبازین ملی افغانستان توجه به آن لازم است اینست که سهیگری
کشورهای سوسیالست در قوای صلح ملل متحد به شناساف
منافع خاص کمیونیزم بین المللی تعبیر شده می تواند. این نظریه
اگر از جانب روسیه اظهار می شد قابل فهم بود زیرا مؤید
دکتورین برتر نف است اما اظهار آن از طرف یک پاکستانی

که سوابق سیاسی اوروشن است سوالاتی تولید می‌کند که جواب روشن با آن تنها از حکومت پاکستان توقع شده می‌تواند .
۲ - از گفتار آغا شاهی چنین معلوم می‌شود که در آغاز - پاکستان تجاوز نظامی شوروی را یک امر منطقی میدانست و بعداً موضوع اختلافات شرق و غرب شد .

- الف : قضیه افغانستان یک قضیه بین المللی جهانی نیست .
ب : روسیه متوازن کشوری نیست که به منطقه ای که - افغانستان با آن تعلق دارد شامل دانسته شود . شاهد این گفته آنست که روسیه همواره خواهان بوده است که خود را داخل منطقه آسیا بداند چنانکه با صوارز یاد میخواست در کفرانس معروفیاند گنگ که تنها کشورهای آسیا و افیق از آن حق شرل داشتند حق اشتراک پیدا کنند و همه های آسیا و افریقا با اتفاق حق اشتراک شوروی را رد کردند . اگر آغا شاهی این حق را رادر ارتباط به قضیه افغانستان برای روسیه قابل شود پاکستان را به خطرهای ناشی از آن معرض می‌سازد .
ج : مربوط به فقره الف این مقال تصمیم نامه های ممل متحده که با کثیریت کشورهای همه قاره های جهان تصویب شده اند تنها از پشتیبانی بلاک غرب بهره مند نیست و اکثریت کشورها ییکه به بلاک های غرب تعلق ندارند آن را پشتیبانی کرده اند . اینکه آغا شاهی تنها بلاک غرب را مکلف میداند خود موضوع عرا موضع تنه بلاک های شرق و غرب می‌سازد که نبایست می‌کرد .

د؛ این تذکر آغا شاهی که اگر شوروی بجبور شود بر تعداد
 قشون خود با فزاید بر شمار مهاجرین در پاکستان خواهد
 افزود. در گفتار یک سیاستمدار و روزنیده مانند آغا شاهی
 باید ملتفت گردید که افزون شدن مهاجرین را تنهایه -
 پاکستان تذکر میدهد و از ایران تذکر نمیدهد. این نیتوان
 حدس زد که خوفی که بر او مستولی شده است از ناحیه
 فشار بر مردم افغانستان نیست. معنای جویی بجبور شدن
 روسیه با وردن قشون مزید به افغانستان تنها یک چیز
 است و آن موقیت بیشتر مبارزه‌ی افغان در جهاد است. از
 این ناحیه باید در تعبیر اینگونه اظهارات غور و دقت کرد.
 آغا شاهی با دانش و فراست است اما او و امثال وی باید -
 پیشوا یان معنوی خویش را مانند علامه اقبال لاهوری فراموش
 نکند که گشاد و فساد قاره آسیا را گشاد و فساد قلب این
 پیکر یعنی افغانستان میدانست و این فرموده اورابهوده -
 نشانند:

من آن علم و فراست با پر کاهی نمی‌گیرم
 که از تیغ و سپر بیگانه سازدم رغازی را

تا اینجا مراد این نویسنده جلب توجه به اظهارات
 آغا شاهی و تحلیل آن بود. البته زعمای بجا هست و نیزین

ملي و هر افغان ديجير بر آن دقت و غور خواهند كرد .
بتاريخ ۳۰ ماه می اخبار و شنگتن تا ييزاز پا يتحت
کانا دا را پوري را نشر كرد ، « يك عضو پولت بوروی شوروی
بنام و يتالي وريتنيکوف در ضمن مباحثه با اعضای کوميته
روابط خارجي پارليمان کانا دا اظهار كرد که شوروی از يك
ابتکار ملل متحد که او ضاعرا در افغانستان برقرار سازد
استقبال ميکند تا شوروی بتواند در نتیجه عساكر خود را از
افغانستان برون کند ». »

وقتی روزنامه نگاران از اعضای پارليمان درباره
اظهارات وروت نيكوف سؤال کرد اين شخص رگ ستیک موس
Reg Stack house گفت : « من از شنیدن این اظهارات تعجب
کردم زيرا نميدانم که شوروی چه حاجت دارد در کشیدن
قشون خود از ملل متحد استعداد كند ». »

این نويسنده بحث يك فرد افغان به جستجوی راه حل
سياسي مختلف ندارد و آن را لازم و اوی میداند. آگر اين راه
از جانب ملل متحد پيدا شود نيز مقبول است اما حقوق ثابت
و مشروع و پامال شده افغانستان يگانه اصلی است که
بدون احترام مطلق با آن نسيوان نظر موافقت نمود و
عملاً آن را قابل قبول و تطبیق شناخت .

رول ملل متحد در حل قضيه افغانستان مهم است
اما اين موسسه مکلف است که رول خود را بطور شاييان

بازی کند و رنه اشتباه سپردن این امر به گفتگوهای شربنودام خواهد کرد و نتیجه ای از آن بدست خواهد آمد. ملل متحد باید یک کنفرانس خاص بین المللی ترتیب کند که در آن همه اعضای دایی شوروی امنیت و نایندگان آزاد بخواهان افغانستان سهم داشته باشند. اگر شوروی نیازمند استمدادی در اخراج قشون متجاذب خود باشد می توانند ازین کنفرانس آنرا جویا شود و کنفرانس در صورت لزوم قرای صلح ملل متحد البته آنرا به اسامبله عمومی ملل متحده بیوشه شورای امنیت سازمان ملل متحد سپارش خواهد کرد. اگر خوف های روسیه سازمان ملل متحد سپارش خواهد کرد. اگر خوف های روسیه قابل سمع باشد در آنصورت خوف های نمایندگان — بجاه دین و مبارزین ملی افغانستان باید مورد ملاحظه بشیتر قرار گیرد.

شماره ۱۳ و ۱۴ سال دوم بجاهدوس

۱۳۶۴ / ۴ / ۱۵

قابل توجه جدّی و فوری هه افغانها

دیپلم گوشه چف هنگام افتتاح بیست و هفتین
کانگرس حزب کامیونست روسیه در مسکو در محض
پنج هزار نایندگان حزب کامیونست کشور خوش که
محض از هفت فیصد مردم آن کشور نایندگی میکند و
یکصد و پنجاه و چهار ناینده احزاب کامیونست و —
سوسیالیست از کشورهای دیگر در یک نقط پنج
 ساعت فیلم با اول در محضر عام به موضوع افغانستان
اشارة نکرد و گفت که کرملن باطرف افغانستان روی
موضوع برآمدن تدریجی قشون روسیه از —
افغانستان موافقت کرده است و افزود که این امر
منوط به یک حل سیاسی قضیه است . ببرگ کارمیل
میز حاضر بود که مراد از « طرف افغانستان » شریم او

در کابل است.

در تفسیر «حل سیاسی»، گویی به چه افزود که حل سیاسی منوط به ضمانت ها بیست که جلوی چید مداخله نظامی خارجی را بگیرد. اجمال و ابهام اظهارات گویی به چف واضح است که مایه هیچگونه تعجب نیست اما برگزیدن کلمات «طرف افغانستان» و استعمال کلمات «قوای خارجی» آشکار است. ناگفته نمایند که این اظهارات پیش از گفتگوهای شرنکه قبل است در ماه مارچ از سر گرفته شود بتاریخ ۲۵ فبروری شده است.

مهمت آنکه تخلیه تدریجی مخالف تقسیم نامه مجمع عمومی ملل متحد است که در کلمات «برآمدن فوری» قوای خارجی از افغانستان است.

اما مهمترین مراد این نویسنده درین مقال مختصر جلب توجه از دیگران بجهاد افغانستان به نقاط ذیل است؛ اول: - برخلاف همه توقعات کاذب گویی به چف دوکترین برش نف را تایید میکند و رژیم تحت حیات کابل ریگانه طرف افغانستان میشناشد.

دوم: - رژیم کابل موضوع تقسیم اوقات تخلیه تدریجی را منوط به قبل مذاکرات مستقیم با پاکستان میداند که معنی شناسایی رژیم کابل را بعیث یکانه طرف افغانستان دارد. درین مورد دو سوال بخاره‌ی آید:

الف: آیا امریکا به دوکتورین سریگن پابند ماندیانه؟
 ب: آیا پاکستان موضوع «تدریجی» را جای «فربی»
 قابل مذاکره میداند در حالیکه آگرحتی در مذاکرات -
 غیر مستقیم آنرا قابل مذاکره بداند برخلاف تصمیم نامه ملل-
 متحده خواهد بود که پاکستان آنرا مسوده کرده و اکثریت
 بسیار بزرگ اعضای ملل متحده آنرا مکرراً تصویب نموده اند؟
 چیزیکه قابل توجه بجا هدین و آنرا دیغواهان ملی افغانستان
 است ایست که حال وقت آنست که بنام خداوناموس ملی بصورت
 فوری وجدی به مسؤولیت های دینی و ملی خود در نزد خدا
 و خلوق او تعالی الیقات کنند. یکانه ای هی که میتواند بسوی
 رفع خطرها میکه از مذاکرات شرمن موجود است ایست که
 پاکستان به شرکت خود در مذاکرات غیر مستقیم شهرخاتمه
 بدهد و بجا ای آن به ملل متحده پیشنهاد نماید که یک کنفرانس
 خاص بین المللی که در آن همه اعضای دایی شورای
 امنیت شامل باشند انعقاد یا بد و تا بید همه کشورهای خاصه
 امریکا، چین، فرانسه و بریتانیه را که اعضای دائمی شورای
 امنیت هستند با پشتیبانی و همکاری کنفرانس اسلامی
 و حرکت عدم انسلاک جلب و مطالبه نماید. در عین زمان
 امریکا معاونت آشکار خود را با بجا هدین بر اساس -
 پرسیب دوکتورین سریگن اعلان و با محدودیت خویش در
 دنیای آزاد مبارزهین افغان را بدادن سلاح مرئش عملاً تقویه

سکنند.

اما بیشتر از هه چیز رشتة مبارزه مرشد در دست خود افغان هاست که ائتلاف خود را به اتحاد تبدیل کنند و بدون فوت وقت یک شورای مرکب از همه نرمایی‌جاهد به سوی یک حکومت موقتی جلای وطن بساند و شناسائی دنیا ای آزاد ار مطالبه کنند و زیر هر زیر یم کابل رفتہ رفتہ بگانه « طرف افغانستان » گفته خواهد شد.

حال دیگر کارد به استخراج رسیده است. آنانیکه خود را دوست آزادی و کرامت بشری و عدالت اجتنابی میدانند باشد باید در میدان آزمون کشیده شوند و آنانیکه خود را جاهد و آزادیخواه میدانند نیز آزمون شوند. تا مردم افغانستان که در تحت اسلام و کشتار هستند و مبارزینی که در سنگرهای جنگند و مهاجرینی که از دوری وطن سانحی کشند دوستان و دشمنان حقیقی خود را بشناسند.

پژواک

نیویارک ۲۶ فبروری ۱۹۸۶

مجاهدوں کیس۔ دا هنفه خبری او پیشنهادونه دی چې تومیالی سیاستدار محترم پژواک دشنبیو دخبرو اترو داعلن سرو متصل په کابل کښی د شب نای په وسیله خارجی سفارت پوند ته وکړ او حکله یې چه د افغانستان نه مهاجرت وکړه په یو مطبوعاتی کنفرانس کښی یې اظهار کړئ. موږ پېغېل اخبار

کښی د ده نظریات د شرنیو د خبرو اترو په باره کښی په تفصیل نشر کړیدی، پژواک صاحب پڅلور نظریاتو کلک، ولایر دی او له هر حکومت یا سیاسی شخصیت سو فیچې تاس کړي دی، په پاکستان، اسلامی ملکونو اروپا او امریکا کښی او په ممل متحد کښی یې د انظریات په پاګه د ټولو اطلاع ته رسولي دی. موږن ډ نظریات تا یې د وړاو د لوی خدای نه وړ ته د بنه صحت —
غوبینته کور. ولیمیل
شماره اول مسال سوم بجاهدولس.

۱۳۶۵/۱/۱

آگاهی از خطر و پیشنهاد

واشینگتون ۳ اپریل؛ بتاریخ ۲ اپریل در اخبار واشینگتن پرست خبری انتشار یافت که شیم کابل با اول یک تقسیم اوقات بزای بروز شدن عساکر سوس تهیی کده و آنرا به کوردویز سپرده است. کوردویز که در وسط ماه گذشته بکابل رفته بود آنرا به حکومت پاکستان داده است. حکومت پاکستان آنرا بد لیل آنکه بسیار دلخواست ردد کرده است. عرض و طول این پیشنهاد هرچه باشد و دلیلی برای رد یا قبول انگاشته شود یانه اهمیت خاص ندارد. چیزی که مهم است اینست که چنان میناید که پاکستان اساس تقسیم اوقات را پذیرفته است و این طرز عمل باز و کلمه تصمیمنامه ممل متحد که «برآمدن فوری» عساکر سوس را مطالبه میکند

مخالفت واضح دارد.

در گفتگوهای اخیر شنبه (۱۶ دسامبر) نایندهٔ شریم دست نشانده و تحت الحمایهٔ کابل وجود اینگونه تقسیم‌وقات را تذکرداده و مذاکرهٔ آن مشروط باین ساخته بود که پاکستان بطور مستقیم با آن شریم مذاکره کند. در این تکتیک جدید مضر است که شریم کابل سپردن پلان خود را فعلًا بدون اصرار برآن شرط به پاکستان بعیث یک قدم تبلیغی و نیز برای ادامهٔ گفتگوهای شنبه استعمال و در مرحله‌دیگر موضوع مذاکرات مستقیم را بیان آورد. (گفتگوهای آیندهٔ شنبه در اوایل ماه می پیش بینی شده است).

در همهٔ احوال و شرایط موقف آئندگان خواهان افغان در بارهٔ گفتگوهای شنبه (مانند هر گفتگوی دیگری که در آن سهم نداشته باشد و یا شرکت در آنرا بطور مطلق مطابق به منافع ملی خود نیا بند) همان است که بود. مردم افغانستان هیچگونه ترتیب سیاسی طرکهٔ مخالف منافع کامل ملی آن باشدنه می پذیرند و هرگز خواهند پذیرفت. منافع ملی افغانستان تنها در حصورت مصوّن خواهد بود که روس‌ها عساکر خود را فوری و بلاشرط بیرون کنند.

اکنون موضوع افغانستان موضوع مساعی دولت‌انه و میانجیگری دولت افغانستان بیست و موضوع تعیین سرنوشت افغانستان است که بجز مردم افغانستان و

نمایندگان حقیقی آن هیچکس حق ندارد از ایشان و کمالت کنند.

اگر پاکستان بگفتگوهای شروع خاتمه ندهد و موضوع به یک کنفلنس خاص بین المللی تحت نظر ممل مقدم که در آن نمایندگان بجای هدومباره افغانستان و همه اعضا دایمی شورای امنیت شامل باشند انتقال داده نشود موضوع نه تنها لایحل خواهد ماند و هر نوع لایحل غیر عملی و غیر عادلانه و غیر قابل قبول خواهد بود. موضوع منافع ملی حاوی استقلال کامل، تمامیت خاک و انتخاب نظام سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی افغانستان است. ما در حالیکه یکبار دیگران پاکستان در باره اینکه بحکم اسلام و قوانین بین المللی پناهگزینان و مهاجرین افغان مل پذیرفته اند اظهار امتنان عمیق و صمیمی میکنیم پاکستان را به مسوولیت بزرگ آن متوجه میسازیم و نیز التفات عمیق شانرا به خطرهای آینده جلب نماییم. یکی ازین خطرها اینست که روشهای موفق شوند پاکستان را به ترتیبی فریب بدند که مناسبات آن با ازادیخواهان صدمه بینند. این نویسنده یکبار دیگر تکرار می کند که به تعویق انداختن تشکیل یک سازمان قابل شناسائی یعنی یک شورای منتخب که دارای شخصیت سیاسی بحیث حکومت موقعی باشد اشتباہ و گناه بزرگی خواهد بود که در نزد خدا و خلق مسؤول آن خود

افغانها خواهند بود .

مقامات امریکا تارو ز نشر این اخبار اظهاراتی خبری
می کنند و می گویند محتویات پادن تخلیه تنها در تصرف
چند تن از مامورین عالی سرتیبه پاکستان است اما یکی
از معین های وزارت خارجه امریکا باکر دوین ملاقات
خواهد کرد و شاید محتویات را بدست آورد .

در مصاحبه ایکه ضیاء الحق با اخبار لوموند فرانسه
کرد از او پرسیدند که ایا گور به چه بر پالیسی رو سیه تجدید
نظر خواهد گرد . رسیس جمهور پاکستان گفت امکان دارد که
گور به چه نظر خود را تغییر داده باشد . کسانیکه از لوضاع
داخل افغانستان آگاه هستند می توانند اندازه گیرند که این
اظهارات رسیس جمهوری پاکستان تا چه اندازه خوش بینا نه
است ، نماینده معلوم است که روس ها با ولرد کردن قطعه های
خاص عسکری برای عملیات نظامی شدیدتر نقشه های فشار
نظامی خود را (خاصه در عاذ های نزدیک به پاکستان) برای
جنگ های بعد از پاکستان (در مقابل مبارزی افغانستان)
طرح کرده اند . تجاوز طیاره ها برخاک پاکستان البته چیزی
است که داشت سیاستی ضیاء الحق آن را قابل تجااهل
میداند . (مصاحبه ضیاء الحق و لوموند یک هفته پیشتر
صوبت غرفت) .

امریکائی ها اعتراف می کنند که بعد از اظهارات —

گوهر بچف به سریگن تاکنون علامه ای وجود ندارد که به تغییری در روش رسوسها تعجب شود .
نیصله جدید امریکا که به مبارزی افغان سلاح دفاع هوایی مؤثر تر خواهد داد شایان قدر است . اما یکانه سلاحی که بزرد حقیقی دفاع از کشته ری خوب است سلاح اتحاد و - یگانگی است . هر سلاح شانه میخواهد . شانه دفاع معا اتحاد و یگانگی ما است . اگر از خود اینقدر موقع نداشته باشیم چگونه می توانیم از دیگران چیزی موقع کنیم ؟

شماره دوم سال سوم جاہدولس ، ۱/۳/۱۳۶۵

مسئلهٔ شناسایی بین‌المللی مبارزین افغان

در یکی از مقاله‌های گذشته این نویسنده به موضوع شناسایی مقاومت مردم افغانستان در مقابل روسیه و شیم تخت حمایت آن در کابل اشاره کرده بود. مراواز این شناسایی شناختن مشروعیت تنظیم مبارزین آزادیخواه افغانستان بسطح بین‌المللی است. درین مقال بطور ختصر این سوال را که آیا برای امکان اینگونه شناسایی دلایل ثقه و حکم مجرد است یا نه طرح میکنم. بعقیده من جواب سوال مثبت است حتی میتوان گفت که درحقیقت به مشکل میتوان دلیلی برای عدم شناسایی بین‌المللی مبارزین افغان

پیدا کرد . اینکه به چند نکته اشاره میکنیم ،
افغانستان تاریخان مداخله ، تجاوز و تهاجم عسکری روسیه
یک کشور کاملاً مستقل ، عضو ملل متحد و شعبات تخصصی
آن ، عضو کنفرانس اسلامی و حرکت عدم انسانگ بود و
روابط حکم درستانه با همه کشورهای صلح خواه جهان
داشت . مداخله روسیه در مسایل داخلی افغانستان
برخلاف معاهدات دوجانبه و بدون سبب (متر توسعه
جرفی روس) بعل آمد .

مردم افغانستان و همه احزاب سیاسی آن باستثنای
یک حزب آنهم حزب کامپونست کمدر میان خود بدونام یاد می
شوند (پرچم و خلق) با مداخله روس بدون مکث و
در نگ مخالفت خود را اظهار کردند . روس برای سرکوبی
این مخالفت ملی به تجاوز مستقیم نظامی پرداخت و
عملی قشون خود را در خاک افغانستان پیاده کرد . این
تجاوز با قیام و مقاومت ۹۹ فیصد مردم افغانستان مقابل
شد و تا کنون بیشتر از هفت سال دوام کرده است . این
عمل روسیه مخالف منشور ملل متحد و همه نژاد های
بین المللی است . فقره های دوم و چهارم منشور ملل متحد
بطور صحیح و واضح شاهد و مرئی این مدعی است .
این بهانه روس که قشون شان در اش دعوی حکومت
افغانستان وارد شده است هنوز ثابت نشده است و اگر

به فرض شده باشد مشروع شناخته نمیشود. در اینگونه امر خطیر هیچگونه حکومت بدون فیصله ملت که عبارت از لویه جرگه است صلاحیت ندارد. علاوه بر آن هیچ حکومت آزاد قشرن اجنبی را برای اشغال خاک خود دعوت نمیکند و اگر بالفرض بکند از همان لحظه اول حق مشروعيت خود را می بازد. فروعهای دوم و چهارم منشور ملل متحد که با آن قبل اشاره کردیم بطور صریح هر نوع مداخله خارجی را منع می کند و بطور خاص مانع مداخله نظامی است. تعبیر درست آن از جانب جامعه بین المللی در تصمیم نامه های متعدد بجمع عمومی ملل متحد در مورد — افغانستان درج است. سرچشیدن به تصمیم نامه های (XXV) 2131، (XXVI) 2625 و 36/103 سال ۱۹۸۱. این تصمیم نامه ها را اکثریت کشورهای عضو ملل متحد پشتیبانی کرده اند. در سال ۱۹۸۱ مجمع عمومی با اکثریت ۱۰۴ رأی مداخله سرویس رعنایی و مخالف اساسات آزادی تمام، استقلال سیاسی و تأمیت خاک همه دول اعلام کرد و برآمدن فوهری، بل و شرط و کامل سرویس ها را از افغانستان مطالبه نمود که عین مطالبه مبارزین افغان است.

از تاریخ تجاوز تاکنون رژیم دهست نشانده روس

موفق نشده است که حتی در شهر کابل قیود شبکه‌ی
سازی بردار از جانب دیگر ۸۵ فیصد خاک افغانستان ساخته
نفوذ مبارزه‌ین ملی است که دلیل عمدۀ آن پشتیبانی
مردم و نفرس عامه از مبارزه‌ین ملی و خالفت با رژیم
کابل است.

از آغاز تهاجم روس با ینسو تنظیم‌های مبارزه‌ین شکل
بهتری گرفته و فعالیت شان روز افزون گردیده که
دلیل آن ولاد کردن قشون بیشتر و سلحه قوی تراز جنگ
روسهاست. نارضای همکافی مردم افغانستان از تعادل
رفت افزون مهاجرین میتوان قیاس کرد.

دلیل واضح شکل بهتر تنظیم مبارزه‌ین ملی آنست که
در بخش بیشتر خاک افغانستان مردم با یشان هایی پیروز نهادند
دکتر امان بشرخواه دنیای آزاد شناخانه‌ها دارند. نامنگانه
دنیای آزاد را بداخل کشور برد و آورده‌ی توانند.
همه امور اداری و قضایی در مناطق تحت کنترول مبارزه‌ین
که بیشتر از ۸۵ فیصد خاک افغانستان را احتوا کند در
دست مبارزه‌ین ملی است.

مبارزه‌ین ملی با موسسه صلیب احمر بین‌المللی داخل
مقابله شده و (در باره اسیران جنگ) صلاحیت خود را
ثابت کرده‌اند.

نمایندگان مبارزه‌ین آن دیخواه در جامع بین‌المللی راه

یافته اند مثلاً در کنفرانس اسلامی با میشان حق سخنرانی
داده شده است.

در حالیکه این مرسمه هر چیم کابل را طرد کرده است و اجازه
شمول نه می دهد.

نمایندگان مبارزه‌ین با سران دول و حکومتهای کشور خود
و بزرگ دنیا ای امداد ملاقات‌ها کرده اند.

حتی روسیه در مراقع نترانسته است از وجود
مژویر آنها منکر شود شاهد بزرگ این مدعی پیشنهاد
«آتش بس» در پنجشیر است که هر چند موقعیت بود
اساس معمکی برای اثبات وجود موژویر طرف مبارزه‌ین است.
ائمه اخیر تنظیم‌های مختلف مبارزه‌ین اگرچه در
ذیل مذکور است در اینجا دارد.

از آغاز تهاجم تا کنون نه تنها از همه طبقات مردم
بطور روز افزون علیق خود را بازیم کابل قطع
کرده اند بلکه افسران و سپاهیان منفردانه و دسته جمعی
به جا هدین پیروسته اند. نباید فراموش کرد که حتی افراد
قشون سرخ به مبارزه‌ین پناه آورده اند.

اگر محض سلاح دفاع مرژویر میینی و بطور خاص همان
بقدرت کفا یست در نزد مبارزه‌ین وجود پیدا کنند بجهات میتران
گفت که مبارزه‌ین می توانند در خاک خود مرکن یک قدرت
رسمی قایم کنند که شکل یک حکومت منظم موقعیت را بخود

بلیزد .

از جانب دیگر سرثیم کابل در سطح بین المللی عجز
روسیه و اقسام آن حای دیگر ندارد . اقسام یکه خود -
اسیر و بیچاره هستند . انکار عامل جهان مؤید مبارزه
آزادیخواهان افغانستان است .

قرای نظامی روس و رژیم کابل در هیچ منطقه کشتو،
ساکن نیستند و در قلعه‌گاه‌های نظامی بطری معصره
بسیار برند ، حرکت آنها در خارج ازین قلعه‌گاه‌ها
تنها بصورت کامرانی های تانک نمی‌ریزی بال طیاره‌هاو -
هلوکوپترها صورت می‌گیرد و هیچ کار ران بدشحدات
مبانه‌ین از مرکز حرکات بیرون رفته نمی‌تواند و بدون
خسارات به منزل ترقف نمی‌تواند بازگردد .

همینکه روس بجهود شده است هر سال بـ تعداد
عساکر و سلاح خود با فزاید نشان میدهد که مبانه‌ین
آنرا دیگر یک قدرت موثر هستند و رژیم کابل که بدون
قوای امنیتی اصله یک قدرت موثر شمرده نمی‌شود
با وجود قرای روس نیز مستقر و موثر نیست و از
پشتیبانی مردم افغانستان محروم مانده و هر فریب رونه بحرث
مشده می‌رسود .

در خاتمه یکبار دیگر التجای خود را از نرمای مبانه‌ین
تکراری کنیم که :

اول، هرچه نزدیکتر ائتلاف خود را به یگانگی تام تبدیل کنند.

دوم: برفعالیت خویش در ساحة سیاسی نزد پلومایی بسطع بین المللی با فزایند و برویژه شناسائی خود را مطالبه نمایند.

از کشورهای دوست که از مبارزه‌های پشتیبانی می‌کنند ترقعی نزدیکه عملی داخل اقدام شوند این توقع نخست از حکومت‌های پاکستان و ایران نزدیک است که با احساس مسؤولیت عظیم خویش قدم‌های جدی و عملی بردارند. به گفته‌های بی‌ثمر و پرفسور شرنیو خاتمه بد هند. در کنفرانس اسلامی مبارزه‌های افغانستان بپذیرند. و با همکاری اعضای کنفرانس اسلامی در کنفرانس حرکت عدم انسلاک و بعد از آن به همکاری کشورهای غیر-منسلک در ملل متحده مینه سازی شناسائی بین المللی مساعد نسازند.

از طرف دیگران پارلمان اروپا و پارلمان‌های ملی کشورهای آزاد عین این ترقع را داریم با تامی از ذکر خاص بعد العام از کشورهای سکندر نیویا توقع داریم که سرول مهم عنعنه‌ی خود را در مسائل سیاسی و پیشگیری و تامین عدالت بین المللی بطور فعال تر در مورد داغفغانستان بکار اندازند.

دلیل ندارد که تجاوز از حد کشور یکه تصمیم نامه های مملکت متحده را تصویب نموده اند در مقابل بی التفاقد هر وس از مطالبات خود دفاع نکنند . بویشه کشور های کوچک آسیا و افریقا و امریکای لاتین باید ملتفت شوند که مصیبت افغانستان محدود به افغانستان نیست . مبارزه این افغان برای دفاع از آنرا دی می جنگند و کسانی که استقلال و آزادی و حقوق را احترام می کنند باید حتماً از پا مال شدن واسترداد این حقوق در همه جا جلوگیری کنند .

و من اللہ التوفیق

شماره سیم سال سوم مجاهدوس ، ۱/۳/۶۵

التجاوی پیشنهاد به بجاهدین و مبارزین ملی افغانستان

گفته شده است که مرحله هفتم گفتگوهای شرمنو
بتاریخ ۳۰ جولای آغاز خواهد شد اغلب گمان آنست
که این مرحله نیز به نتیجه خراهد رسیده را رسوسها
عمدآ درام این گفتگوهای خراهندتا برای پیشبردن
پلزن های سیاسی و نظامی خود وقت هرچه بیشتر بددست
آورند و افکار عامه "جهانی" را بفریبندند مگر آنکه همه مطالبات
شان از جانب کسانیکه درین گفتگوها سهمی هستند پذیرفته
شود اگرچه مبارزین ملی افغان درین گفتگوها سهمی
نیستند و ازین رو مکلف نیستند که فیصله یا سپارش
شا ملین آنرا بپذیرند و یار دنکنند باز هم لازم است

آنرا بگلی نا دیده نگرفته و قدم های جدّی عملی و لازمی را که در ساحه دپلماتی بین المللی حتی و لانه می شمرد می شوند بدون فوت وقت بردارند.

البته این امر از طرف تنظیم های مجاهدین و مبارزین صورت گرفته می تواند که همه گروه ها و افراد دیگر افغان از آن پشتیبانی نمایند از ین رو ملجا و مرجع این نویسنده ایشان هستند. این پیشنهاد من بعیث یک فرد افغان تنها به ضرورت ملزم هست کی نیست بلکه با همه تعلیمات دپلماتی بین المللی موافق است و از ین رو امید می رود که مورد توجه مجاهدین و مبارزین قرار گیرد. اساس این پیشنهاد مطالبه مجاهدین و مبارزین افغان از موسسه **ICIO** (*Islamic Conference Organization*).

یعنی اسلام میک کنفرنس ایجن آیزیشن است که در زربان ما بنام موسسه کنفرانس اسلامی شناخته می شود چون این موسسه رژیم کابل را نه می شناسد و از شرکت محروم ساخته است و نیز سخنگوی مجاهدین و مبارزین را حق استراک و اظهار نظر داده است با مید قوی و تقع مشروع که از یک موسسه خاص کشورهای اسلامی می رود با آن باشتر جه کند.

مطالبه مجاهدین که طرح جزئیات آن از صلاحیت تنظیمها انعقاد یک مجلس خاص و فوق العاده موسسه کنفرانس اسلامی

در موضوع افغانستان است که باید پیش از اسامبله عمری آینده ملل متحده که در ماه سپتامبر خواهد بود منعقد گردد. اجندای آن البته از صلاحیت موسسه است اما درخواست و مطالبه بجا هدین باید شامل موضوعات ذیل باشد:

اول: شناسائی مبارزه‌ین و بجا هدین ملی حیث یک‌عضو کامل موسسه اسلامی بحیث ناینده کشور اسلامی افغانستان.

دوم: سپارش قطع کردن گفتگوهای شرمن.

سوم: انعقاد یک کنفرانس خاص من بین الملحق از جانب ملل متحده که در آن ناینده‌گان همه اعضای دایمی شورای امنیت ملل متحده و ناینده‌گان حقیقی ملت افغانستان شرکت داشته باشند برای حل سیاسی قضیه افغانستان.

مطابق به تصمیم نامه‌های مکرر ملل متحده:

چهارم: سپارش به کشورهای حرکت عدم انسلاک یه پشتیبانی کامل شان در جمع عموی آینده ملل متحده برای استرداد کامل حرق پامال شده افغانستان از جانب روسیه.

این نویسنده درین مقال به این اختصار اکتفا می‌کند و البته وظیفه خود میداند که بدیگر مطالب را از صلاحیت هفکرین سیاسی بجا هدین و مبارزه‌ین بداند.

ومن امده ال توفیق

«باره‌آگته‌ام و بار دیگر می‌گویم» «حافظ» یاحق!

۱۵ جولای ۱۹۸۶ مطابق به ۲۴ سرطان ۱۳۶۵
پیش از مرحله آینده گفتگوهای شرنو و برخی جریان‌های
دیگر بازگفتن مطالبی چندان واجبات مبانه، ملی و جهاد مردم
افغانستان است. فریضه اسلامی هر فرد مسلمان و افغان
حقیقی است که با قبول و عمل درین مرحله مهم حقایق را با
صراحت تمامتی با خود و همراهان خود در میان گذاشت و بازگردید.
اکنون وضع جریان‌های گذشته و حال از آغاز مصیبت‌عظیمی
افغانستان روشن است. آنچه تاریک است آینده منافع ملی
افغانستان است یا بعبارت دیگر آینده ما تاریک می‌نماید.
میدان جنگ الحمد لله از فضل و نصرت خداوندی و شهادت

وفد اکاری مردم افغانستان تاکنون نباخته ایم اما در
میدان سیاست دشمن مرفق تن است.

چرا و چگونه؟

در جواب به سوال «چرا؟»، چون از بدیهیات است و بدگمان
معلوم است، اشاره نهی کنم اما اشاره به سوال «چگونه؟»
لزام است.

اگرچند لحظه مختصر سخن گفتن از کامیابی در میدان جنگ را
یکسو بگذاریم و موفقیت دشمن را در ساحه سیاسی موضع
تفکر حقیقت پسندانه قرار دهیم با این نتیجه خواهیم رسید که:
۱ - روسها تصمیم نامه شورای امنیت را که تقبیح و تعلیم
تجاوز نظامی شان بریک مملکت آزاد، عضو ملل متحد بود و پیش
کردند. چون روسیه یکی از اعضای دایی شورای امنیت است
و حق ویتو دارد شاید موفقیت سیاسی نباشد اما بطور واضح
از سوء استفاده یک ابرقدرت بدفع مطامع سیاسی آن نایندگی
میکند.

۲ - هنگامیکه موضع به اسامبله عمومی ملل متحد سپرده
شد چرا یک اکثریت قاطع اعضای ملل متحد در حالیکه تبعای
نظامی را انکار کرده، نهی توانستند با تصمیم نامه ای
موافقت کردنند که نام روسیه متعارض در آن ذکر نیافتد
بود و بعای «روسیه» «قرای اجنبی» را تذکر دادند.
این تسليم کشورها یکه خود را آزاد میگویند در شهر

عاملی که بوده باشد باختن میدان سیاسی را از طرف -
مصنفین تصمیم نامه و کشورهای آنرا دیگر خواه کدان آن
پشتیبانی کردند در مقابل روسیه نشان میدهد.

بویژه که قدرت های بزرگ دیگر تمایل نماین آن شد نتوانستند
که در حقیقت نخواستند جلو این اشتباه را بگیرند.

۳- بعد از آن در تصمیم نامه تغییراتی صورت گرفت که
منتظر به حذف کردن خارج شدن « بلا شرط »، سپاه متجانس
روس غردید. آنچه باقی ماند برآمدن « فوری »، قشون اجنبی
بوده .

۴- این اشتباه بزرگ که روسیه متجانس از مرگونه
تکلیف و تعهد در گفتگو های شنید آنرا ماند و از طرف دیگر
طوف دیگر یعنی مبارزین افغانستان اصلًا از داشتن مر
گونه اشتراک محروم شدند آنقدر عیان است که حاجت به بیان
نداشته .

۵- ازینهم بیشتر روسها موفق شدند که پاکستان
را به پذیرفتن گفتگو با رژیمی که آنرا نمی شناشد مقا
متاختند و یا آنکه پاکستان پذیرفت که با یک حزب « حزب
کامیرنست در کابل »، به مقابله پردازد و احزاب دیگر
افغانستان خاضه آنها یکه پاکستان ایشان را شناخته بود
بیرون باشند. پاکستان بین منطقه مضعک راضی شد که
گفتگو ها « غیر مستقیم » است .

درینصورت پاکستان خود را طرف قلمداد کرد آنهم با حزبی که آن را نی شناخت و پرستیز خود را بحیث یک کشور آزاد در نظر گرفت و از یک جانب به یک طرف حقیقی یعنی سوسیه متعاون اجازه داد که خود را هم از همه تکالیف گفتگوها برکنار نگهدارد و از جانب دیگر طرف حقیقی دیگر یعنی نایندگان حقیقی مردم افغانستان را، دور و محروم ساخت دسیس کل ملل متحد نیز مسئولیت خود را در مقابل منشور ملل متحد فراموش کرد. اگر گفتگوهای غیر مستقیم بوجهی از وجود معنی میداشت باید میان سوسیه و مبارزین ملی افغانستان ترتیب می شد نه در میان حزب کامیونست کابل که از خود وجودی مستقل ندارد و حکومت پاکستان که از طرف مردم افغانستان ندوکالتی داشته و نه دارد. اگر پاکستان آنروی خیرخواهی داشت تنها می توانست بحیث یک میانجی خیرخواه حصه بگیرد. که آنهم باید بعد از مراجعت دبلوماسی مبارزین افغان صورت گرفته می توانست.

۶- هنگامیکه گفتگوها باین طرز غیر عادلانه شروع گردید منشی عمری ملل متعدد و معاون او که صلاحیت شان محدود به کلمات و سروحیه تصمیم نامه بود و جز این میان صلاحیت دیگر ندارد این مسئولیت خود را فراموش کردندو پاکستان هم آنرا پذیرفت.

کلمات و سروحیه تصمیم نامه جمع عمری ملل متحد

استرداد استقلال و حقوق پامال شده افغانستان و
حتم تجاوزه و نتایج آن بود اما روس ها موفق شدند
که اصل را یکسو گذاشته و فرع ^{را} اولتر میره بحث و
گفتگر قرار دهند.

۷- باین ترتیب سو سهام موفق شدند بر پاکستان —
بقبلاً نتند که از آغاز دراجندا نخست بر مسایل فرعی
گفتگر و فیصله بعمل آید و اصل موضوع که برآمدن
سپاه سرخ بود به تقویق افتاد. حتی خمامت امریکا ^{لذین}
پیش از آنکه در باره اصل تعهد کنند بدست آوردند.
چنانکه در نتیجه معلوم شد که بعد از موافقه بر مسایل
فرعی گفتگو بر موضع برآمدن از افغانستان در چه کات
«یک تقسیم اوقات» بحث خواهند کرد.

۸- درین «تقسیم اوقات» نخست وقت خروج قوا ادر
ظرف دو سال تذکر دادند و بعد از آن با استفاده از ضعف
سیاسی مدت چهار سال را پیشنهاد کردند و آنهم تنها
مشروط به خراهش رشیم کا بل.

۹- رسماً نه تنها موفق شدند که کلمه «برآمدن فوری»
تصمیم نامه را بکلی فراموش کنند بلکه خواستند چهار
سال ^{نیز} «فوری» جلوه دهند و از طریق ^{نیز} دیگری گذاشتند که
باید نخست راه جهاد مسلح بروی بجهادین و مبارزین ملی
مسود گردد.

۱۰- در اجندای فصل و باب جدا برای حق خود ارادتیت مردم افغانستان بکلی از نظرانداخته شد تا یک اصل مهم دیگر نیز قربان مسایل فرعی شود و بجای آن فصل و باب خاص برای یک مرضع فرعی که بازگشت مهاجرین افغانستان است باز کردند.

موضع مهاجرین اصولاً حاجت به بحث ندارد. وقتی عامل آن که عبارت از استیلای نظامی کشور حق مردم به اراده آزاد در انتخاب طرز حکومت، نظام سیاسی اجتماعی و فرهنگی است از میان رفت مهاجرین طبعاً به وطن باز می‌گردند.

۱۱- بیانیه اخیر بحیب الله بر اساس نشرات رادیویی کابل حتی در مرد بازگشت مهاجرین نیز بلا شرط نیست که این استبهان سیاسی اخونده آورتری سازد. او در این بیانیه خود بر اساس خبرهای ترا امکان موافقه ارادگشتهای شنیدمشروط به این می‌سازد که بر موضع برآمدن قشرهای اهل را نشود.

قرار خبر آن انس با خبر بحیب الله گفت که ثبیم کابل به مهاجرین عفو و امان خواهد داد اما علاوه بر که مضموم است که رهبران جرم «انقلاب» را زمیان - خواهد برد و افزود که تنها آن مهاجرین را که فریب خواهد بود و بطور غیر شعیری هجرت کرده اند قابل عفو

و امام میداند. علاوه بر اینهمه گفتار خنده آور از ادیوی کابل صریح تحریکی، «حاکم انقلابی» را نشر کرد که در آن به پینج تن از هبران از در غیاب شان بدایعدم حکوم کردند اند چون من این خبر را مستقیماً از ارادیوی کابل نشنیده ام و از سروی نشریه هفته ولر پاکستان تایمز (که خصوصاً به خارج پاکستان فرستاده می شود و اخبار سیاسی پاکستان است) نقل می کنم و از نام محکومین بدایعدم ذکر نیست. ای ارادیو کابل مشجع حاکمه از داده و نام حکومین را نگرفته است؟ آیا پاکستان تایمز از تذکر نام خود داری کرده است؟ در هر صریح حدیثی استغایب و شیوه ایست بعییب. اما اینگونه غایب و غایب از خصوصیات نظام های فاشیستی کامیست است. شاید نام حکومین بدایعدم را نگرفته باشند. برای آنکه از صحبویت این بجا هدین در نزد اکثریت مردم افغانستان در داخل و آواره گان افغانی جلوگیری کرده باشد و یا پاکستان تایمزازان هانم نبرده یا آنکه تغواسته اتا در نشریه ایکه به خارج پاکستان می سرود مقام ارجمند این اشخاص پوشیده باند. این بی اطلاعی من نزد همه محرومیت من حتی از جای ارادیو را شنیده باشم و بطری خاص من دوری اجباری من از جای نزدیک به افغانستان است (اگر بجا هدولس درین با و اطلاعی داشته باشد امید است آنرا از جانب خود نشر کند) این خبر در

نشر شده است : در همین شاره این اخبار از زبان صاحبزاده
 یعقوب خان و نویسنده خارجه پاکستان شکایت حکایت شده است
 که در یک کنفرانس مطبوعاتی از خالفت سر بریتانیا از
 تنظیم ها با گفتگوهای شرنوکه در آن سهند ندارد نویسیدی
 خفغان آمیز خود را اظهار کرده است . یگانه معنای که بقوت
 تعبیر در این شکایت میتوان حدس زد یا سرانجام نمود اینست
 که این بجا هدین حق اظهار خالفت و موافقت خود را با چیزی که
 به کشور و مردم شان سبط دارد ندارند . مگر آنکه هر یه آنچه
 پاکستانی خواهد باشد . من هر گز آنچه نداشته و ندارم
 که به دانش و فیراست سیاسی صاحبزاده یعقوب خان ب احترازی
 کنم اتفاق نمایم علامه اقبال مرحوم را یکبار دیگر به خاطر شان
 می آورم که :

من آن علم و فراست را پر کاهی نمیگیرم که از تیغ و سپر بیگانه سازد مرد غازی را

در همین مصائب مطبوعاتی جناب صاحبزاده اظهار کرده است
 که دلیل عدم اشتراک جاهین و مبارزین ملی افغانستان آن
 بود که در نزد «روسها» و «افغانها» عملی قابل قبول
 نبود . واضح است که مراد از «افغانها» رژیم کا بل است
 نه اکثریت مردم بجاهد در داخل و ملیر فها مهاجر و مبارز

در بیرون کشید و نیز آنچه عمل اذ قابل قبول بود، از نقطه نظر ایشان موافقت رئیس کابل و روس ها بود، اگر عدا بنوته باشد شاید آنرا اشتباه سیاسی خواند.

جناب صاحبزاده می فرمایند که باید آنچه در تصمیم نامه ملل متحده بود اساس گفتگوهای شر نیوکریگفت و سهم گرفتن مهاجرین ناممکن بود. اگر این گفته اساسی داشته باشد چرا در مقابل آن مقاومت نشد؟ اساس تصمیم نامه این بود که هنچی عموی ملل متحده یک راه حل سیاسی پیدا کند. در تصمیم نامه هیچیک از هستیات آن دلالت نمیکند که راه حل با بیرون گذاشت بجاه دین و مبانی ملی افغانستان - یعنی نمایندگان حقیقی مردم افغانستان سراغ شود. و نیز اگر آن تصمیم نامه قابل مراجعات بود چرا موضوع برآورده روس « بلاشرط » و « بطور کامل » هفقوه گردید یا دزدیده شد؟ و بعد از آن چرا بجای « فوری »، بحث بر خر فرج روسیه بطور « تدریجی »، اجزء داده شد؟! البته قابل فهم است که « فوری » معنای پیشنهاد لحظه و چند ساعت از نتاره امامدت یک سال یادو سال یا چهار سال معنای خوبیت را داشته نه بی تواند. رسانید گفته نماند که صریح او اخراج مطبوعات بر اساس آنچه بنام - پیوگرام گیر به چف شهرت پیدا کرده است مدت را ز طرف روسها هژده ماه و از طرف پاکستان چهار ماه ذکر کرده اند و نظریه امریکا سه بین این دو رقم خوانده اند. امّا در همه حال تا جایی که

به مردم افغانستان سریط دارد اینها جزو حدیث مرگ
و قرب معنای دیگر ندارد اما مردمیکه مرگ را شهادت و -
سعادت میدانند و از آن هراس نه دارد با تهدید مرگ به قبل
تب راضی خواهند شد (رانشاء الله).

در همین مصاحبه مطبر عاق جناب صاحبزاده علّوکریه
است که گفتگوهای شرنومنع مشوره با جاهدین و مبارزین ملی
نیست اما این مشوره را محدود به موضوع حالت مراجعت شا
به وطن و انحراف کرده است. واضح است که با قبل اینگونه -
شریف مهاجرین جاهدین مبارزین تنها و تنها در باره مراجعت حق
دارند با ایشان «مشوره» شردا آیا این چیز قابل مشوره هست؟
اگر یک مهاجر بخواهد بوطن بازگردد می تواند بدون مشوره
بازگردد. آیا یک جاحد مهاجر آنقدر از شعر و حافظه محروم
است که در باره عوامل و دلایل مهاجرت خود حق آگاهی -
نداشته باشد و بدون رفع کامل آن عوامل در شرایطی باز
گردد که عامل مهاجرت وی بود. من اینگونه تفکر را صلای
تسليم به دشمن میدانم و صلای تسليم اگر از جانب دشمن
باشد یا از جانب دوست فرق ندارد جزو آنکه از طرف
دشمن ولرد کردن یک نزخم به پیکراست و از جانب دوست
پاشیدن نمک بر آن نزخم است. قصه معروف آن مردی با
که او را بسوی داری برندند و از سنگ انداختن دشمنان
باکی نداشت ولی هنگامیکه دوستی بروغ عکل نشارکرد متأثر

شد بیاد آورید سنگ دشمن برای او افتخار معنوی می‌وارد
اما مکلفشانی دوست را تغییر می‌پندشت.

۱۲ - در حال اگرچه گفتنی نریاد است می‌باشد که انتظار گشیم
که از مرحله هفتم گفتگوهای شرنیوچه بیرون می‌آید. من
شخصاً حزب سعی روسيه برای ادامه این کوشش بی‌ثمر
توقیع ندارم خداکند نتا یج آن برای کسانیکه ازان ترقع دارند
آمر نزدیک باشد، از پاکستان ترقع می‌سروdkه سهم گیری مزید
لر ترک کند و بجائی آن از ملل متحد ترقع می‌سروdkه
موضوع را بیک کنفرانس خاص بین المللی باشمول -
نمایند گان حقیق مردم افغانستان و همه اعضای دایمی
شورای امنیت بسپارد.

۱۳ - در آغاز این مقال به برخی جریان‌های دیگر
اشارة کردیم، برخی از جریان‌های علنی و بخشی از این در پرده
پنهان است اما پیدا و پنهان آن یکسان اگر موجب تشویش شد
نتوانند باید نادیده و سرسری پنداشته نشوند، بیشتر از
آنکه مثلی را تذکردهیم می‌شاید التفات خود را بخود جلب
کنیم.

هر فرد، گروه و جمیعت افغان در همه نقاط جهان بایست
نیک و ارزشمندی تمام درباره مقدرات کشور و ملت -
خوبیش می‌اندیشنند و یا اندیشه دارند. اما لازم است که
در نزد همما خطهای فاصل میان توقعات بیجا و توقعات -

همین بر تفکر کشیده شود، و معنای درست خوش بیف و بد بیف را در یابیم. آن گاه میان حماقت سیاسی و خوشبیفی فرق قابل شویم. بد بیف و حقیقت پسندی را از هم جدا کنیم. حقیقت پسند را به بد بیف نامزد نکنیم و بد بیف را حقیقت پسند ندانیم.

۱۴- ازین حقیقت چشم نه پرشیم که هرگفتار یا کردار که موجب اختلاف و باعث نفاق می شود یا کار دشمن (بطور عمدی) و یا خدمت به دشمن است اگر چه غیر شعوری باشد.

۱۵- اقلای وجود دو حقیقت را بطور متایز بشناسیم؛
الف: آرزوها و امانت هائی که داریم اما در تحت شرایط و اوضاع وسائل برآوردن آنها (با مشکلات گذالگون مشترک و یا مشکلات خاص هر فرد) نداریم. بعبارت دیگر می‌غراهم چیزی بکنیم اما نمی‌توانیم.

درین باره تکلیف و مسئولیت ما معین است و به -
فحوای لیس للانسان الا ما سعی در پیشگاه خدا و خلق و ضمیر خود عذری داشته می توانیم.

ب: اقلای چیزهایی را که باید بکنیم باید نکنیم. نریسا برای ابرای ذمه از آنچه باید کرد عذری نمی‌توان یافت.
بعبارت ساده تراکر مصدرا خیس شده نتوانیم باعث شعر شویم.

در سخن از جویان های اخیر یقین دارم هیچکس محتاج
مثال نیست اما مشاید بنا بر گفته معرف « تغفته ندارد کسی
باترکار و لکن چون گفتی دلیلش بیار ». تذکر دادن یک یا دو
مثال باید گستاخی تلقی شود .

مثال اول فرستادن یک مکتوب بعنوان منشی عمری
ملل متحده از جانب یک جمعیت جهول (در نزد من) بنام
« جمعیت وطن پرستان افغان مقیم پاکستان است » که
با ماشین نوشته شده امامته هویت مشخص و یانا م
اشخاص ذرا آن موجوه است وند آدرس در آن ذکر شده
است و محتویات آن تا بیید گفتنگاهی شرس و مدح منشی
عمری و ناینده آن است البته واضح است که با داشتن
موقع تنظیم های بجهادین و اکثریت آزادی خواهان و مبارزین
ملی منبع این نامه سازیم کابل و یا صراخراهان آنند اما چون
خرید را بنام افغان و آنهم وطن پرستان افغانی یاد نیکند از
آنها ذکر بعمل آمد .

مثال دوم اقدام چند تن امریکایی (اتباع امریکا) که
برخی از آنها میگویند از احفاد افغان هستند افغان های معصوا
وارز و م Sind مقیم واشنگتن و یا یالات دیگر امریکا از فریب
دادند و به اشتراک در بجمعی برای تشکیل حکوم تجلای وطن
و آنهم در امریکا و بدون موافقة حکومت امریکا دعوت کردند .
البته آنایکه میدا نستند اصلاً دھرت را نپدیر فتند و آنایکه

فهمیدند بازدیگر با ایشان نشستند. این عمل نادرست اختلافات میان صه افغانها مقیم امریکا ایجاد کرد و یکانه نتیجه آن پنجدهن دشنام نامه بود و بس.

اینکار در زمانی صورت گرفت که پنجدهن از همین تنظیم‌های جهادین پیشاور به دعوت امریکا به سطح عالی ملاقات با رئیس جمهور و اعضای کانگرس و سنا به واشنگتن وارد شدند و از طرف افغانها هقیم این دیار نیز پذیرافتشدند. در جلسه اول شمار این هر دم بیست و پنج تن بود که در آخر به پنج یا شش تن رسید. علاوه بر تولید اختلاف میان افغان‌ها به یکی از چاقو‌های سوس-دسته دادند که امریکا را به مداخله در افغانستان متهم می‌کند. این مثال «کردن آنچه باید کرد» است.

وقتی این اشخاص سوال شد در کدام مملکت - حکومت جلای وطن صورت گرفته ب ترانج جواب نداشتند. آنهم حکومتی که موسسین و پیشیبان آن چند تن باشد و آنهم از جانب اشخاصی که یا تابعیت امریکا را دارند و یا برای حصول آن عربیضه و درخواست تقدیم کرده‌اند. البته تشکیل یک شورای واحد از جانب - بعاهدین و یک کونسل موقتی منتخب درست است که قدم اول آن شناسایی مبارزین افغان بسطح بین المللی است که طرز عمل آن را بعاهدوں به تفصیل نشر کرده

است (شماره ۵۵) در ختم باید علاوه کرد که پاکستان زیر فشارهای گوناگون آبیوشه از جانب روسیه بحیث یک کشور باردار و مسلمان اگر با موضوع کنفرانس خاص بین المللی موافقت کند و به شرکت خود در گفتگوهای شهرخاتمه بخشد برای این فشارها دلیل قانع کننده نه ای ماند. معنای حقیقی این گفته سپردن امور منبرط به افغانستان به مبارزه‌ین افغان است. پناه دادن به آنها البته وظیفه اسلامی و بین المللی آن است مهاجرین ما از انصار جهان ترقع بیشتر از پناهگاه و پشتیبانی سیاسی و شنا سائی ندارند.

من به جرایت هیگریم که تا سیس شورای مرقت منتخب از جانب مبارزه‌ین افغان و کونسل منتخب آن در داخل افغانستان ممکن و عملی است و یکانه شرط مهم آن وسائل دفاع پیشوده^{هوا} از مرکز آن میباشد که نیاز مند دنیای آزاد و بطری خاص مساعی عملی کشورهای اسلامی بی باشد.

در صورتیکه این ممکن عملآذ صورت گرفته نتواند آنگاه باید خست کشوری را پیدا کرد که حکومت جلالی طن مل بشناسد و در خاک خود اجازه بدهد. و من الله التوفيق مجاهد ولس؛ به خدمت هموطن بنزه^{گوار آقا} پژواک که ساجع به محکمه و اعدام غیابی پنج تن از هبران

پرسیده اند باید به عرض رسانیده شود که ولس مل
و کارکنان بعاهدو لس نیز مانند شما از همچواری افغانستان
روی ملعوظات خاص به دورتین نقطه دنیا تبعید شده
و اکثر رادیو ها را به شمبل مادیو کابل شنیده نمی توانند.
من از مادیو فی بی بی سی به بسیار مشکل نام سه تن از برادران
بعاهدو در آنکه در غیاب به اعدام محکرم شده اند شنید
ام و آنها عبارت اند از احمد شاه مسعود، مولوی جلال الدین
حقانی و محمد اسماعیل آمر عمومی ولایت هرات.

شماره ۶ و ۵ سال سوم بعاهدو لس ۱۳۶۵ / ۵ / ۱

از پیروان به ولسم

من آنچه شرط بلاغ است با ترمیگویم
تو خواه از سخنم پندگیر خواه ملال

هموطن جا هد و برادر مبارز ولسم!

اینک در جواب سوال شمان نظر شخص خود را تقدیم میکنم.
پرسیده اید که عامل سیاسی آوردن نجیب روی صحنه و
علت تبدیل کردن بزرگ از طرف روسها چیست؟

هیچ عمل سیاسی را نمیتوان به یک علت و عامل محدود
شمرد. اماتا با در نظر داشتن چندین ملحوظ باید یک یا بیشتر
از یک ملحوظ یا علت عمده را دریافت. بعقیده من علت عمده
این فیصله استفاده روسها از یک اشتباہ بزرگ سیاسی
است که کسانیکه در غیاب نمایندگان حقیقی مردم افغانستان
در گفتگوهای شریز سهم دارند مرتکب شده اند. این اشتباہ
متولید انتباعی است که نه تنها روسها بل برعی مردم دیگر نیز

آن را گرفته اند - ارتکاب این اشتباه به اصلاح سرسی
نبوده و در مطبوعات و حتی در اظهارات شخصیت های مسؤول
تکوار و برآن اصرار شده است .

BARNETT.R.RUBIN بتأثیر اول ماه می بارنت آربوین

یکی از مدرسین ^{دانشکده} ۲۱۶ E بعد از تحقیقات علمی در طی یک
بیانیه به کومیته "امیر خارجه کانگرس امریکا با شهادت -
تحقیقات علمی در موضوع افغانستان اعضای کانگرس و
حالی ساخت که در سال ۱۹۸۲ روسها به پاکستان تذکر
داده بودند که در مرقع مرغوب برکنار ساختن بیرک مشکلی
خواهد داشت و این زاده انتظایی بود که روسها خالفت
پاکستان را تنها با قیادت بیوک فهمیده بودند با قیادت
کامیونست دیگری که ظاهراً از خیانت آمدن با قوای اجنبی
بری باشد . البته کله جنبانی های برخی حکومت ما بازیم های
تره کی و حفیظ الله امین نیازمند تذکر بجد نیست . در آخرین
بیانیه ایکه وزیر خارجه پاکستان در مجلس ملی پاکستان
روی موضوع سیاست خارجی پاکستان ایراد کرد نیز تأکید
بیشتر بر خالفت با مذاکره مستقیم با رژیم بیرک بود . از یعنی
بر طرفی بیرک متوقع و قابل پیش بینی بود .

در مرحله آینده گفتگوهای شرنو آگر طوری که گفته شد است
بتاریخ ۳۰ جولای آغاز گردد روسها حتی استدلالی کنند
که رژیم بیرک دیگر وجود ندارد و نیز ناممکن نیست که حق

شاه محمد دوست نیز مریض شود یا بکار دیگری گماشته شود. قابل یارداشت است که مرحله ششم گفتگوهای ثغروقتی به تعیق افتاده کورد و بین گفت: پاکستان و نشیم کابل هر دو موافقة کردند که نیازمند مشوره با حکومت-های خود ری باشد و این مقابن آمدن بخوب بود. این یکی از ضررها بود که در غیاب نایندگان حقیقی مبانی آزادی خواه افغانستان به منافع ملی مامن رسد. اگر افغانستان صدای میداشت و آنرا به جهانیان رسانیده می‌توانست طبعاً صدای حق و حقیقت می‌بود که مردم افغانستان برای آزادی و استرداد حکومت و تمامیت خاک خود و تطبیق حق اراده آزاد مردم در انتخاب نظام سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و علمی خود می‌جنگید و جهاد مبارزه شان جنگ بازی و عمر و بگرنیست.

من باین پالیسی با کلمه «اشتباه»، اشاره کردم زیرا نخواستم تصویری را اجازه بد هم که «عمدی» بوده است. از دانش سیاسی کشورها یکیه بشکلی از اشکال سهیم و دخیل هستند شنیده اند. مراد کشورها هستند که خود را با همراه افغانستان هم در جلوه میدهند. من از آغاز جما هدات خود داین حقایق را پوست کنده گفته ام و باک نداشته ام که کسی از آن خواهد نجید اما سالها آن را در لفاف دپلوماسی گفته ام اما اکنون وقت آنست که بوضاحت و صراحة از منافع ملی خود دفاع کنیم چنانکه دشمنان و دوستان ما منافع خود را می‌جوینند با این فرق که ایشان

متاسفانه منافع خود را طوری می‌جویند که منافع عارا پامال
کند و در تلاش ما برای تأمین منافع ماتمین تضمین منافع
دوستان و همدردان ما نیز مضر است.

مرحله آینده گفتگو مایه‌های مهمنتیں مرحله است و
دیگر نباید دپلوماسی خموشانه را یکانه راه معقول تصور کرد
بیشتر برای افغان‌ها یکه جبراً دروازه تماش‌های سیاسی از راه
دپلوماسی بروی شان مسدود گردیده است و حق از تماش مستقیم
با مردم خود محروم ساخته شده‌اند. بیشتر ازین آنچه عیان
است حاجت به بیان نتارد و اگر درخانه کس است یک حرف بس
است درین مرحله طرف خطاب و بلاغ والتجای من تنها و تنها
افغان‌های بجاده و مبارز هستند.

وطاعلینا الـ الـ بلاغ

عبدالرحمن "پشواؤک"

۶ جولای ۱۹۱۶ واشنگتون.

شماره ۵ و ۶ سال سوم بجاده و مبارز، ۱۳۶۵/۴/۱

الحاق و اخان بزعمر وسيه بزرگترین خیانت رژیم غیرقانونی کابل

اگرکشوري خراب و تباہ می شود می توان آبادی و عمران
جدید آن امید پرورد.
اما اگر یک ناخن از خاک کشور غصب والحاقد شود قابل
تحمل نیست. دانشمندی لگفت است: «کشوری که ویرانه ندارد
تاریخ ندارد.» باید برآن افزود که اگر ویرانه خود را لذتست
داده هیچ ندارد.
یک لحظه باید تصویر کرد که مطامع روس در افغانستان
به واخان محدود خواهد ماند.

قرار اطلاعات مطبوعات مطابق به قراردادی میان روسیه
متعرض و مهاجم و رژیم دست نشانده آن در کابل که هنوز
نشر نشده است روسها کو روید و دواخان را که جن لاینک

خاک افغانستان است الحق کرده اند. منابع نشریه جهان که قبل از امکانات و احتلالات این اقدام روسها اشاره کرده بودند. در هفتاهای اول ماه نوامبر سال ۱۹۸۶ نشرات مبنی بر اطلاعات مؤوث ترکردند. تاکنون هیچگونه خبری از منابع روس و رژیم کابل که این اخبار رارد واز آن انکار کند نشستگردیده است. سکوت روس و رژیم کابل درین موضوع که بیان نگر مطامع روس در افغانستان است و مقدمه تطبیق نقشه های روس در ساحه برآوردن مأمول شان برای غرض شوم تجاوز و تعریض بر تما میت خاک که اصل استوار و حق ثابت یک کشور آزاد است روشن ترین مثال تخلف روس از اصول قوانین بین المللی است.

در عین زمان موافقه به الحق یک قسمت خاک افغانستان از جانب رژیم کابل و عدم کوچکترین اشاره به تحییل آن موید بزرگ ترین خیانت ملی و وطن فروشی رژیم کابل است که نسل امروز و فردای مردم افغانستان و تاریخ آنرا فراموش کرده نمیتواند، موافقه حکومت غیرقانونی و دست نشانه اجنبی در حال قیام عربی ملت افغانستان و جنگ گرم و حضور عساکر اجنبی در خاک افغانستان در نزد هیچ حکمیه مبنی بر حقوق ممل و مردم و عدالت بین المللی اعتبار قانونی و اخلاقی ندارد. جای تعجب است که با تهمام قهر و غصب آلثیریت مردم افغانستان که از داخل و خارج کشور برانگیخته شده است

نفره اعتراف براین عمل روس و وزیر کابل به اطلاع وسمع این نویسنده بشکل ابلاغیه رسمی از منابع نشرآق تنظیم ها و گروه های جهادین نرسیده است. از اخبار جهادولس که درینوقت نظر به مشکلات معطل بوده توقع می رو دکه درنختین شماره بعداز تعطیل این جدا را با همه قوت که در تصرف ان است بگوش جهانپیان برساند و مسوولیت عظیم ارباب نشرات حلقة های مبارزین ملی و جهادین و حکومت هائیکه به اصول احترام به حقوق ملل و با مردم افغانستان دعوای دوستی و همدردی دارند و نیز مؤسسات غیر حکومتی را درقبال شان بگذارد و حق ثابت مردم افغانستان را به تعلیم این اقدام و عدم قبول آن به هیچ وجه از وجوه حفظ ابلاغ کند. عجیب است که کشورهای کنفرانس اسلامی، دیگر کشورهای آزاد و بیطرف درین سوره تاکنون سکوت اختیار کرده و عجیب تر آنکه دبیر کل ملل متعدد و ناینده خاص او هنوز برای ادامه گفتگوهای بنام شنود و مردم افغانستان و جهان را فریب مید هند. آیا در وقتیکه این گفتگوهای ظاهرآ برای بروند رفتن قشون شوروی دوام میکند با پالیسی استعماری روس هنگونه حل سیاسی معضله افغانستان مفهوم خود را نمی بازد؟! اگر تأمیت خاک کشوری احترام نشود چگونه توقع می تواند داشت که ملتی که بیشتر از هفت سال برای دفاع از حقوق خود می جنگد اینگونه راه حل سیاسی را قابل قبول و شایان تحمل بداند؟!

محتويات کامل معا هده سري رشميء غيرقانوني وتحت المعايه
 سروش در کابل هنوز معلوم نیست الگرچه چين برآقدم روسیه -
 اعتراض کرده است از جانب روسیه جواب این اعتراض در نشرات
 جهانی پخش نشده است. الحق و اخان علاوه بر آنکه جغرافیا
 هم سرحدی چين را با آسیای میسیپی تغییر میدهد روسیه
 را با پاکستان تردیکتر می سازد. اما با اینهمه در جمع عمومی
 امسال ملل متعدد پاکستان بهترین موقع و فرصت اعتراض را از
 دست داد و آنرا حتی به اطلاع اعضای ملل متعدد نرسانید.
 حتی قرار گفته یکی از نایندگان یک کشور اسلامی کوشش شد که
 کشورهای دیگری نیز به سکوت ترغیب شوند. منشی عمومی
 ملل متعدد اعلان روسیه را مبیغ به خارج کردن شمارقلیلی از قشون
 سرخ نه تنها در اپوپوت خود به جمع عمومی تذکرداد. بل
 آنرا استود اما از الحق یک قسمت خاک افغانستان سخن نگفت.
 (در حالیکه پیش از خارج شدن نایش این شمارقلیل جای آن
 عساکرتازه دم آورده شده بود). کربودن یا خود را گرانداختن
 دیگران معنای کوربودن مردم مبارز و آزادیخواه افغانستان
 و کسانیکه بصیرت سیاسی دارند بوده نمیتواند. الگرچه اینگونه
 اعمال پوشیده نیی مانند قابل تأسف عمیق است که موقع
 افشای آن در اوایلین و مساعد ترین فرصت بویژه از طرف
 کسانیکه خود را هم در مبارزین ملی و ملت افغانستان میدانند
 از دست داده شود و قابل تأسف عمیق تراست که تنظیم ها

جاهدو مبارز به اشاره مهمی از یک طرف یک سخنگو انتفاکردند.

قرار اطلاعات رژیم کابل در آغاز مداخله سیاسی و نظامی روسیه در افغانستان قبل از ۱۹۸۰ بال مضای معاهده سریع این بخش خاک افغانستان تا در پیش روسها گذاشت و مامول سیاسی و نظامی روسها را که از صد سال در پی برآورده آن بودند برآورد. در ظرف چند سال گذشته اداره نظامی و ملکی واخان تمام ادرست قشون سرخ بوده حق از افغانهای منبوط به رژیم کابل جازه رفتن به این بخش خاک افغانستان سلب گردیده و از جانب روسها به عجیب بخشی از تاجکستان شمرده شد. عملیات نظامی روسیه در افغانستان از جانب قومانلای عسکری نمود «چهل» روسیه لازمتر می‌باشد TERMEK در ازبکستان رهنایی شود اما رهنایی عملیات روسیه در واخان این قومانلای منطقه و از مرغاب در تاجکستان اداره شد و یک سرک سوق الجیشی از مرغاب به واخان تعلید گردیده و یک تونل در دره آندمنی ANDEMEN PASS ساخته شد است.

چنین موضوع این مقاله حدود به جلب توجه الماق و واخان است معلوم آنکه از نهیان مهاجرین قرغيز درینجا گنجایش ندارد در حال حاضر راه مهاجرت از واخان نيز مسدود است.

بر طبق اطلاعات موضوع واخان در ملاقات سران امریکا و روسیه در آیسلیند تذکر داده شده است اما تا کنون به اطلاع عامه نرسیده است. انشاء الله در مقاله آینده موضوع بیشتر بر موضع انتخنه خواهد شد.

از دست دادن اولین و مساعد ترین فرصت بلاشببه در دفاع منافع ملی بوسیله مسایل بزرگ مانند رخنه در تأمیت خاک البته اشتباه بزرگ است اما اشتباه بزرگتر آنست که آنچه

در دست توان است برای رفع این اشتباه صورت نگیرد.
ازینرو لازم و حتی است که:

اول: تنظیم مای جاهدین در یک ابلاغیه مشترک علیه این
اقدام روس انزجار عمیق خود را بлаг و آنرا در طی نامه مای
سربسته و مستقیم به منشی عمومی ملل متحد، رئیس حرکت -
کشورهای آزاد جهان برسانند. و نیز به رئیس جمیع عمومی ملل متحد
و شورای امنیت اطلاع بد هند.

دوم: نشرات آزاد یخواهان افغانستان همکان این
اعلامی را نشر و در پیرامون آن نشرات و تبصره های خود را
آغاز نموده و دولم بد هند.

سوم: در مساجد جامع و کوچک کافه مردم افغانستان
در داخل و خارج کشور آگاه شوند. و علمای اسلامی فتوی
بد هند و تبلیغات اسلامی و ملی را از وجاip اسلامی و ملی
خود بد آفند.

چهارم: مهاجرین افغان در جمهورهای جهان انکار
عامه این کشورها را توسط مظاهرات و هر وسیله دیگر که درست
داشته باشد جلب نمایند.

پنجم: اطلاع پلییان های دنیای آزاد در همه قاره ها و
بطور خاص در اروپا غربی لازمی و حتی است.

ششم: از کنفرانس اسلامی باید جداً مطالبه شود که
این موضوع را با جدیت تمام به حکومت های اسلامی مورد

بحث قرارداد و مکاری علمی ایشان را در جامع بین المللی بجوبید.
اگر کشوری خراب و تباہ می شود می توان آبادی و عمران
جدید آن امید پرورد. اما اگر یک ناخن از خالکش و غصب و
الماق شود قبل تحمیل نیست.

دانشمندی گفته است: «کشوری که ویرانه ندارد تاریخ
ندارد.» باید برآن افزود که اگر ویرانه خود را ازدست داد هیچ
ندارد.

یک لحظه باید تصویر کرد که مطامع روس در افغانستان به
واخان محدود خواهد ماند.

این فریضه نهیلاند شعری را لدچهل سال پیش سروز
است درختم این مقال بخطارنیا ورد،

دادی خواهم نپنداری که زاری می‌کنم
ضجه های زار من فریاد استرحام نیست

با هدوس: مبارزین ملی افغانستان باید باندکه ریگن
باگر به چف درباره افغانستان به تفاهه رسیده و مردم
ستم دیده افغانستان را با خطر بزرگ مواجه نموده اند و میخواهند
توسط میزان افغانها مهاجرایت دسیسه را علی نمایند.
وماعلينا الا البلاغ

شماره ۷، سال سوم بجاهدوس، ۱۱/۱/۱۳۷۵

گوربچف در هندوستان بحیب در میکو

هنگامیکه نشریجاهدولس معطل بود والینین فالن که در المان فدرال عهده سفارت روسیه را داشت و آکنون رئیس آژانس نووسنی *NOVOSSTI PRESS AGENCY* است واز مشاودین مقرب گوربچف میباشد بعد از ختم مسافرت — گوربچف به هندوستان اظهار اتفاق کرد که آگاهی مردم افغانستان و توجه جهانیان به آن لازم است اینک ترجمه آن را که در یک اطلاعیه تلگرافی از طرف ایرانس *OMNI PRESS* به ملل متحد — خبره شده است به منظور آگاهی هموطنان عزیزان روی یادداشت های خود به بجا هدو لس تقدیم میکنم .
اظهارات فالن :

« قشون روسیه تنها در صورت بطور کامل از افغانستان خارج خواهد شد که شرایط مساعد در افغانستان ایجاد شود .

شوابیطی که در آن راه برای آشتی همیانی در آن کشور هموار گردید بعد از آن که یک حکومت نایینده خود را مستقر و مستحکم بسازد. در مصاحبه منتشره 'خبر ANDIAN EXPRESS' اخبار هندوستان مورخه ۲۷ نوامبر فالن اظهار داشته که آرچه سکرتری زال حزب کامیونست شوروی میخایل گوربیه چف بتاریخ ۲۳ نوامبر در یک مصاحبه تلویزیونی با وزیر نالت هندی اظهار امیدواری کرد که گفتگوهای غیرمستقیم روی موضوع افغانستان با بتکار ملل متعدد بزودی نتایج مثبت خواهد داد پنج تا هفت سال حتی بیشتر از آن برای خارج شدن قشون شوروی بکار است.

فالن که با گوربیه چف اینجا هندوستان، اینرا نیز گفت که « حکومت امریکا به تقریباً یکصد و بیست هزار» دارمازن، *BANDITS* در خاک پاکستان اسلحه میدهد و بتوسطه مربیون نظامی خود ایشان را تعلیم و تربیه میکند و آنها را برای فعالیت های ترور در افغانستان آماده می سازد. اگر این تجاوز متوقف گردد و درین فرمینه ضمانت هادا ده شود که دیگر این اعمال تکرار خواهد شد البته قشون روسیه بصورت کامل و فوری خارج خواهد شد. مساعی آشتی گیری آغاز گردیده است و دونفر که قبلًاً با حرکت مقاومت افغانها هم دست بوده اکنون اعضای کونسل دولتی هستند و از سعی در راه آشتی پشتیبانی میکنند. اگر قشون روسیه بطور

کامل خارج شوند رو سیه اندیشه دارد که برای مداخله امریکا تسهیلات فراهم خواهد شد که پایگاه های نظامی در آن کشور قایم کند. با غیان افغان در بدل کشتن معلمین، عمال پاره تی و سپاهیان قشون افغان پول ی گیرند و این یک مثال کلاسیک داوطلبان مزدور جنگ است که کارشان ترور سیاسی است. برعکس امریکا، رو سیه یک افغانستان آزاد و بیطرف ی خواهد ». «

ختم متن تلگراف.

کورد ووین بعد از مسافرت به افغانستان و پاکستان اظهار داشت که رژیم کابل و حکومت پاکستان اظهار موافقت کرده اند که گفتگوهای شروع دوام داده شود.

خوب بار اول بعد از اشغال کرسی بیرون به مسکورفت. بفاصله یکروز عبدالستار سکریتاریال وزارت خارجه پاکستان نیز به مسکو مسافرت نمود. تبصره مطبوعات این بود که مذاکرات در مسکو صورت میگیرد که منظور ازان طرح پالیسی جدید است. همزمان با این جریان و پیروزی دفاع رژیم کابل از وزارت دفاع منفک گردید. و نیز شاه محمد اوزارت خارجه منفک و به حیث نماینده دایی رژیم کابل در نزد ملل متحد و پریز دولت در وزارت خارجه نامزد گشیده و وکیل جیحش وزیر خارجه نصب شد. گفته شد که به بیرون سفارت رژیم را در چکوسلوکیا پیشنهاد کردند اما با آن موافقت نکرد. کشته شد از انتظار پنهان است.

منابع اطلاعاتی خبر دادند که پاکستان، روسیه و چین کابل بر موضوعات دیگر گفتگوهای ژنو به موافقه رسیده‌اند اما به مدت خارج شدن قشون روس موافقه‌ای بعمل نیامده است. روسیه بعد اقل هفت سال دیگر برای خارج شدن مطالبه میکند. اگر پاکستان موقف جدید اتخاذ کند و باشد یا نکند در باره آن تا تاریخ نوشتن این سطور اطلاعی نشر نگردیده است. موافقت پاکستان با دوام گفتگوهای ژنو بطور واضح به عدم ثبات آن به اصرار بر مطالبه سابق که در طرف چند ماه باید — روسها خارج شوند دلالت میکند زیرا قبل مرحله دیگری برای گفتگوهای ژنو که تاریخ آن معلوم نیست بلات خود مفهوم چند ماه را زیان می‌بود وقت بیشتر به روسها تقدیم میکند که — نقشه‌های سیاسی و نظامی خود را تطبیق کنند.

از احتمال بعده نیست که سکرتری از رال وزارت خارجه — پاکستان در مسکو با بخیب ملاقات کرده باشد و اینهم معلوم نیست که وزیر خارجه جدید چشم کابل با بخیب بود یا نه اگر پاکستان با بخیب یا وزیر جدید خارجه او ملاقات کرده باشد مفهوم اینکه پاکستان با رژیم کابل مستقیماً گفتگون میکند نیاز میان میرود نمی‌راییم اس مستقیم در مسکو باشد یا از هنر فرقی ندارد. اگر روسها موفق شوند که پاکستان را قانع بسازد که رژیم کابل رژیم سابق نیست و قابل شناسائی از جا نب پاکستان است. کمال موفقیت سیاسی را بدست خواهند آورد و موفقیت ایشان ناکای

مطلق پاکستان است.

در همه حالات ما با اینگونه بازی فریب نمی خردیم، زیرا برای ما مسلمه حیات و عیمات است. اگر پاکستان مانند شترمرغ بخات خود را با فروبردن سر زیر ریگ بیابان جستجو کند خود را فریب میدهد و اگر دنیای آزاد بوبیشه امریکا آنرا اجازه دهد یا تائید کند داشت سیاسی را تصرف میکند.

اگر بفرض الحال رژیم کابل موفق شود که چند تن خود فروش را در بدل مقام و قدرت و امتیازات مادی با خود هکار معرفی کند و پاکستان و امریکا در شرینو یا مسکونی یا جای دیگری مان موافقه کنند بدون سهم داشتن مبارزین و جاهدین چگونه میتوانند آن را در ساحه تطبیق عملی بگذارند؟ آری یک شکل امکان دارد و آن اینست که با فشار بر جاهدین و آزادخواهان آنرا برایشان تحمیل کنند. این فشار جزو آنکه همدردی و معاونت خود را باشان قطع کنند و شرایط روس را بپذیرند بوده نمی توانند در آن صورت این مردم بجهود میشوند بجادله خود را با دست خالی به داخل خاله افغانستان منتقال بد هند. آیا اینگونه فشار جزو سپردن مطلق جهادین و مبارزین به روسها و رژیم کابل چیزی دیگری بوده میتواند؟!

درین جالانم است تذکر داده شود که در سفر اخیر نجیب به مسکو گوربی چف در نقطه خود بطور روشن و صریح اظهار داشت (تاریخ ۱۲ دسامبر ۱۹۸۶) که روسیه دوستان خود را تنهای خواهد گذاشت و این حمایت را « موقف پرنسيپ » خواند. اصطلاح « موقف

پرنسيپ» عيناً معنای تمسک به «دوكتورین بژنف» است. آیا من شاید که در مقابل تمسک روسیه به پرنسيپ دوكتورین بژنف «دوكتورین ریگن» و پرنسيپ «دنيای آزاد» با آوردن فشار بر آزادی خواهان و تنها نگذاشتن شان در چه موقع قرار می‌گیرد؟ آیا من باید از پاکستان پرسید که تمسک به آزادی فریضه اسلامی به حیث انصار در معاونت با مهاجرین از جانب یک ملت و حکومت اسلامی چه شد؟ این سوال عیناً باید از این و دیگر کشورهای اسلامی بشود و نیز کشورهای بزرگ و کوچک آزادی خواه ازو پاودیگر قاره‌ها به آن مواجه شوند که هستند. اشاره گوری بچفت به «موقف پرنسيپ» شکی باقی نہیں گذارد که با آمدن وی در پالیسی روسیه تغییری واقع نشده. این نطق بعد از ملاقات وی با خبیب بود و قرار اطلاع آڑا نس گور به چف افزود که «ما اراده نداریم که قشون مار افغانستان دیز بپاید اما آخه برآمدن قشون را تسریع کرده می‌تواند همانارسیدن یک موافقه عادلانه بر مسائل پیرامون موضوع افغانستان است» این گفتار اصرار بر شریط غیر عادلانه روسیه است که آنرا بطور خاصی در گفتگوهای شرنو طرح کرده است و مؤید تفسیر والینیتین فالن است که در متن تلگراف مذکور است.

شماره هفتم سال هشتم جامعه دولس ۱۱/۱/۱۳۶۵

یا حق!

سرو صورت گفتگوهای شنوند:

گفتگو

صورت گرفت اما سرنگرفت

این مقاله متعلق به ختم مرحله اخیر گفتگوهای ژنو
به جاهد ولس رسید. اما متأسفانه در این اعتراض
عنادی ولسرمیل و معطل شدن نشر اخبار جاهد ولس نشر
نشد برای حفظ دوام سلسله نظریات نویسنده آن و —
منظور ثبت موقف مبارزین آنرا لکنونه نشر میکنیم .

— مجاهد ولس

مرحله اخیر گفتگوهای شنوند. دون کدام موافقه با
پیشرفت به تقویق افتاد و تاویخی برای از سرگرفتن آن

در مرحله دیگری نیز تعیین شده بتوانست مطبوعات آزاد جهان گفتند که بحث پیرامون برآمدن قشون سرخ بود که روسیه برای آن چهار سال و پاکستان چند ماه پیشنهاد کرده اند.

کوهردو وزیر ساعت یک بعد از ظهر وقت محلی سوئیز جمعه ۸ آگست در یک کنفرانس مطبوعاتی اظهاراتی کرد که قبل از تبصره برآن باید گفته شود که تحلیل درست تر موضوع پیش از آنکه ایران روسی دبیر حکم ملل متحد و بیانیه های پاکستان، ایران و شریم کابل و روسیه در جمیع عمومی که در ماه سپتامبر آغاز میگردد مطالعه نشود پیش از وقت است.

کوهردو وزیر گفت که موضوع بحث، تقسیم اوقات خروج عساکر اجنبی و ترتیب تطبیق عملی موافقه براین موضوع بود و علاوه کرد که ترتیب تطبیق موافقه به شکوک قوی طرفین گفتگوها معروض است و یکی برداشتند که موافقه را عملی تطبیق خواهند کرد. وی نزیاد کرد که پیشنهادات جدیدی به طرفین کرده است اما آنگفت که این پیشنهادها چه هستند. درباره اینکه آیا مرحله دیگری خواهد بود یا نه گفت این منوط به موقعه های طرفین است که بر چگونه طرز عمل

موافق خواهند کرد و انقدر گفتگوهای شنیدن بار دیگر نیکی از چندین طرز عمل است که در دویز اینها هم گفت که ملاقات سران دو ابر قدرت می توانند برخی موانع را از میان ببرد.

خواستگان می توانند این اظهارات را که با امانت کامل کلمه و روحیه آن باشان تقدیم کرده ایم تحلیل کنند. آنچه این نویسنده از آن استنباط می کند بیش ازین نیست که مرحله اخیر که در آخر جولای آغاز گردید صورت گرفت و سرنگرفت.

کشف بنیگ سیاسی جناب کو در دویز اینست که از سال ۱۹۸۲ تاکنون که ۱۹۸۶ است پی بروز است که طرفین بر یکدیگر اعتماد نداشند آنهم بر موضوع تطبیق علی چیزی که سریعی آن به موافقت هم برستند.

حالا جلب التفات بچند مسئله لازم است:

- ۱ - چون در بحث برآجند روس ها مرفق شدند که بن موضوع اخراج قشون سرخ بعد از موضوعات فرعی بحث شود در اثر این اشتباہ سیاسی طرف دیگر روسها بعد از چندین سال چهار سال دیگر را بیان کشیدند. برآمدن فرمی را به برآمدن تبدیل کردند. گفتار اخیر گویی به چف در باره کشیدن سپاه روس به تعداد هفت هزار تا آخر سال ۱۹۸۶ عنصر مهم

"فوری و کامل" را نیز از بین برده و بطي بودن خروج
لرسوشنی سازد.

۳ - با عدم موافقه با پيشنهاد طرف ديگر که مدت سه يا
چهارماه گفته شده است بحسب عدم موافقه شان در
مرحله هفتم اين پيشنهاد را زميان ي برد نهريا پيش
از آنکه باز با هم بشينند و بگويندو برجيزند اقل
شش ماه ديگر ميلزند. در حقیقت پاکستان با موافقه
با تقریب بدوف مقاطعه وقت بیشتر به طرف مقابل تقدیم
و تهیه کرده است.

۴ - اگر سران ابرقدرت هاملاقات کنند چندماه باید منتظر
بود؟ شاید پيش از ختم ۱۹۸۶ يا بهار سال آينده صریح
گنگرد.

۵ - مجمع عمومي چندين ماه دوام ي کند با درنظر گرفتن
اینکه موضوع افغانستان چه وقت نهیج بحث خواهد آمد
و تصمیم نامه اسامبله چگونه خواهد بود و برای تطبیق
آن چقدر وقت لازم است؟ ترکیع بحث بر مرض مع
افغانستان پيش از ماه نوامبر نمی سود.

۶ - کسانیکه نوشته اين نوشته‌ند را که بتاریخ ۱۵ جولای
در جا هدولس خوانده‌اند میدانند که موقف سوها قابل
پيش‌بینی بود. در آغا نوشته شده بود که پاکستان
ناکای گفتگوها را اعلان و مقاطعه کند و در مجمع عمومي

امسال ملل متحد موضع را به یک کنفرانس خلص (وکمن فریری) ملل متحد با شمول نایندگان مبارزین افغانستان رهمه اعضاي دايبي شوي اي امنيت حواله كند.

۶ - صبر و تحمل پاکستان در مروير چندين سال اگر در بعضى انظر قابل تمجيد باشد بيش تراز مين بمنضر - هائکه تاکنون به منافع ملي مبارزانيده است به ضروره اي هزيده تها برای مردم افغانستان بل برای پاکستان نيز خواهد آنجاهيد، و ضرور يكه به پاکستان برسد چنان يك ضرور دیگر به مردم بجهاد و مبارزه مسلمانان افغانستان شمرده ي شود:

۷ - از حکومت جدید پاکستان ترکع ی سروده که بر پاليسي مين. الملل خود در قضيه افغانستان بطور جدي تجدید نظر كند. ۸ - از حکومت امريکا و دیگر کشورهای ديمکراتي و آزادیخواه ترکع ی سرود که:

الف: بدادن اسلحه موشر دفاع هواوند مين از مرکز کونسل منتخب حکومت مرقتی مبارزین در داخل افغانستان مساعد عملی و فوري بنايند.

ب: از کنفرانس خاص بين الملل که آن اشاره شد پشتيباني کنند و آنرا به دیگر قضایا مثل مسئله شرق ميانه شبیه و مرتبط ندانند.

۹ - از همه کسانیکه با مردم افغانستان در مبارزه مشان اظهار

همه‌دی می‌کنند موقعی سرو که مبارزین ملی و مجاهین افغانستان را بشناسند و در هرگونه مذاکرات حق سهم کامل بد هند. در تصمیم نامه امسال ملل متحده باید این حق تثبیت و تأمین شود.

۱۰ - در هرگونه مذاکرات آینده باید دو موضوع اساسی اولتر بحث شود.

اول: اخراج قشرون سخ بصریت فرهی، کامل و بلاشرط.

دوم: حق تعیین سرپرشت نظام اجتماعی و سیاسی آینده افغانستان باراده افغانها باسas انتخابات آزاد تخت نظارت و مراقبت بین‌المللی.

با تثبیت و تضمین این دو اصل دیگر مسایل فرعی خود بخرد حل می‌شود و بیان آن بحدیقت مسؤولیت‌هایی می‌شود که ضمایع وقت است. چنان‌که سال‌ها باین گونه ضمایع شدو قوشون سرویس در افغانستان ماند تا نقشه‌های خود را تطبیق کنند.

۱۱ - در تصمیم نامه امسال ملل متحده باید مندرجات فقره قبل بر رضاحت تمام دوباره داخل گرد خاتمه گفتگوهای شهروجی آن کنفرانس خاص بین‌المللی بصریت فرهی تثبیت شود ..

۱۲ - اعضای هم‌مرد با مبارزین ملی و رجا هدین که عضر

حکومیت اعتبرنامه ها هستند باید موضع غیرمعترض
اعتبارنامه رشیم کابل را در ملل متعدد منع داعتراف
قرار دهد و شرکت شانرا در ملل متعدد اقاؤ تأویتیکه اراده
مردم افغانستان معلوم شود به تعویق اندازند.

۱۳ - از موسسه کفرناس اسلامی ۱-۵-۵ موقعی روکه
به مطالبه نایندگان حقیقی مردم افغانستان، یعنی
بجاهدین و مبارزین ملی، جزو مثبت داده و نخست
برهمه آنها را بعیث عضو کامل موسسه کفرناس اسلامی
 بشناسند. این حکایت میکند که یک جلسه خاص
فرق العاده به عالی ترین سویه اتفاقاً باید. اگر بسویه
رئیس دولت و حکومت امکان علی نداشته باشد باید
به سویه وزیر رای خارجه کشته های عضو صورت
گیرد.

۱۴ - این مطالبه از جانب تنظیم های بجاهدین و مبارزین ملی
منوط به اتخاذ و یگانگی حکم است. این مردم باید بدانند
که مسئول آینده مقدرات افغانستان هستند و مردم
افغانستان ایشان را به همان گونه همراه دقتاً و حاکمه
قرار خواهند داد که ایشان مردم مسئول گذشته را مورد قضاوت قرار می دهند.

۱۵ - علاوه بر این اگر یک جبهه واحد سیاسی وجود
نمایشته باشد آناینکه از ایشان ترقع پشتیبانی یی برود
کدام کسانرا بشناسند؟ یا آیا این موضوع به انتخاب -

بیگانگان گذاشته می شرد؟

۱۶ - اگر خدا نخواسته این مسئولیت در نظر گرفته نشود
منیتوان آنرا به نا اگاهی حل کرد نمیرای اینها همه مردم عالم
آگاه و دانا هستند و در نزد خدا و خلق عذری در خور
پذیرش نخواهند داشت .

۱۷ - اگر با التفات بداین مطالبه اخاد کامل و حیم از
طرف موسسه کنفرانس اسلامی درباره 'مسئله شناسائی'
بعیث عضر کامل در موسسه فعلاً معاذین یا موانعی
موجود باشد اقلًا بایدانشان مطالبه شود که در کنفرانس
کشورهای غیر منسلک و بعد از آن به هکاری آنها در
مجموع عمومی ملل متعدد در تعديل تصمیمانامه سهم
مؤثر و جدی و عملی بگیرند .

۱۸ - اگر ملاقات سران امریکا و روسیه صورت بگیرد
احتمال می سرود که در اوایل دسامبر در واشنگتون باشد.
بگان اغلب قضیه افغانستان روسی اجند اخواهد بود.
اما اینکه بچه شکل و چه عنوان بر آن بحث خواهد
شد موجب نگرانی است .

این نگرانی بیشتر از عدم ارتقاء موقف متعدد جاحدین
و مبارزین ملی نشأتی کند اقلًا آنچه از آنها ساخته
است ایشت که موقف خود را واضح و روشن و
محضانه به رئیس جمهوری امریکا در یک نامه برسانند .

البته طرز مرئی سانیدن آن فرستادن یک و فدم تعداد است که همه تنظیم ها در آن شریک باشند.

بطور مثال قدرتمندی از اطلاعات نشریات استن باطن می شود بر قضیه افغانستان تحت عنوان قضایای منطقی بحث خراهد شد اما قضیه افغانستان مسئله منطقی نیست و قضیه جهانی شمرده می شود. اگر جهانی پند اشته نشود امریکا بچه دلیل برای بحث می کند؟ سریس جهوری امریکا باید از اشتباهات شهر آگاه گردد. حق افغانستان البته درباره هر فیصله بین المللی عفروط است اما باید رعایت کارگذاشته شرد. بیشتر از همه کس مسئولیت عظیم این امر مترجم تنظیم ها و گروه های جاحدین و مبارزین ملی افغانستان است. اعتراضاتی که برگفتگوهای شهر وارد می شود. و این نویسنده بار بار آنرا به توجه همراهان سانیده است به هرگونه مذکرات که در آن نایند گان حقیقی افغانستان حضور نداشته باشند وارد می شود. باید به امریکا و همه کس روش شرذکه اگر موافقه ای که مطابق به مرفق مردم مبارز افغانستان باشد صورت بگیرد عواقب غیر مرغوب خراهد داشت و غیر قابل قبول و از آنرو غیر علی خراهد بود. باید در نظر داشت که دپلماسی تامین منافع و حقوق است نه بوجهي از وجوه از آن گذشت.

استقبال الزوقت واحد مجاهدين و مبارزین ملي

اگرچه طبیعت تاریخ مسلمانات خواهد گردید زیرا تاریخ ثبت کرده است و میکند که مابا دست خالی با یکی از ابرقدرت های جنگیه ایم و معنگیم.

مراذ ملامت تاریخ ملامت نسل آینده افغانستان است. اما دریغ است که در میدان سیاست و تدبیر مغلوب شویم و یا بگذریم اغیار باشد بیرونیش مقدرات مارا تعین کنند. زیرا - تدبیر اغیار مبنی بر مقاد و مطامع سیاسی ایشانست نه منافع ملی ما در تحت شرایط کنون و در تحت شرایط هنرمان، تاو قتیکه افغان و مسلمان هستیم یک وظیفه ملی و یک فرضیه دینی داریم و

آن تمسک و اعتقام به جبل المتنین خدا و حفظ نژادی ملی
مردم ماست.

هر کس ازین راه سر برکشند نه مسلمان حقیقی و نه افغان با غیرت
و بانامویں است.

اتخاذ تنظیم ها و مبارزین افغان درباره رد کردن آتش بن
بروغی رژیم کابل به هدایت روین ها نماینده ایمان محکم
وداشت سیاسی آنهاست خدا با ایشان توفیق بد هدکش عهدخواه
با خود و مردم استوار باشد.

اهمیت خاص اتخاذ این موقف آنست که بر اتخاذ فکری و
موقعات عملی، که نراید فهم و درک حقایق از جانب-
مبارزین و چند آزادان در داخل کشور و سنتگر های گرم و
سر هبران تنظیم ها و گروه های بجهادین و مبارزین بیرون
از کشور بوده و مورد تائید همه عناصر صالح و مستقیم
افغانهای مهاجر در کشور های مختلف جهان می باشد و از
اینرو محصول درک و احتلام آرزو و اراده مردم افغانستان
است.

حیله سیاسی روس و رژیم کابل که هدف حقیقی آن
ایجاد تفرقه میان مبارزین و بجهادین بود با اتخاذ این موقف
نا کام گردید. نوعیت این حیله را خاقانی در یک بیت مورد
سوال قرار میدهد:

سلطنت و شیطنت هر دو بهم داشتن؟!
مصحف و افسانه را جلد بهم ساختن؟!

در حقیقت این گفته درست بکرسی نشست که «عدوش سبب خیر آگر خداخواهد».

البته بعضی مردم سست عنصر که شارشان قلیل است و خیا
شان عظیم بسوی دشمن روآوردند و خوب شد که مقاب از می
پنهان ها برداشته شدوا اکنون همگان ایشان را می شناسند.
موقعی که در مقابل روسیه و رژیم کابل گرفته شده
از همه جهات و بطور خاص ازین جهت مورد تائید و موجب اطمینان
میگردانند اینها است که:

اول: خروج بلاشرط و کاملاً قوانغوز روس و مر
اجنبی دیگر را از افغانستان مطالبه کرده اند.

دوم: در باره تعیین سرنوشت و نظام آینده افغانستان
تمهد کرده اند که اراده مردم افغانستان را بطور انتخابی و آزاد
احترام خواهند کرد.

سوم: راه حل سیاسی را از طریق مذاکره با طرف حقیقی
یعنی روسیه بطور مستقیم رد نکرده و آنچه ساره دکرده اند مشناختن
نمیگردند کابل است.

در ساحة بین المللی تصیم نامه آخوند کشورهای اسلامی
در جمیع کمیت به سویه سران دول و حکومت ها برآمدند -
بلاشرط و کامل روسها را تائید کرده است.

گفتگوهای شروع که در نختم مرحله اخیر آن معلوم نبود چه
وقت صورت خواهد گرفت و بعد از چندی اعلام شد که بتاریخ ۱۱

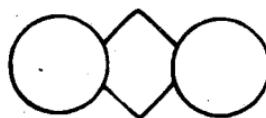
فبروی صورت خواهد گرفت بتاریخ ۳۰ جنوری به تعویق افتاد و گفته شد که شاید به ۲۵ فیబری صورت بگیرد . دلیل ظاهری آن رفتن وزیر خارجه پاکستان به مسکواست . و این نویسنده علامه ای نیز از که نظریات خود را در باره غیر مشمر بودن این گفتگوها تغییر کند اما درین مقال لازم نمیداند اظهار نظر کند تا حقاً میق خود آشکار شوند .

اما مهم است تذکر داده شود که وزیر خارجه پاکستان بعد از تصمیم جمیع قرین به مسکو می سرود و مسول است در اختاذ موقف پاکستان تصمیم نامه سازمان کنفرانس اسلامی را احتمل کند .

پیرامون این موضوع انسا' الله در آینده بحث خواهیم کرد .

۳۱ جنوری ۱۹۸۷ واشنگتون

شماره ۹ ، سال سوم جاہدولیں ۱۳۶۵ / ۱۲ / ۱

یاحق!

پیرامون گفتگوهای شنیو پیش از ۲۵ فبروری

قرار بود گفتگوهای غیر مستقیم در شنیو میان حکومت پاکستان و رئیس نامنهاد کابل به میانگیری کورد و ویز ناسینه خاص دبیر کل ملل متعدد که از چند سال با ینسوب طور غیر معمول صورت گرفته و رسماً تنها به حکومت ایران که از هنر نوع شرکت ابا وزریه است اطلاع داده میشود. در ختم مرحله - آخرین خود بتاریخ ۱۱ فبروری آغاز شود اما بعد از مسافت کورد و ویز به اسلام آباد و کابل اعلان شد که کابل و اسلام آباد موافقه کرده اند که انعقاد مرحله جدید از ۱۱ فبروری به ۲۵ فبروری به تعویق اند اخته شود درین مدت چند تماس دپلوماسی صورت گرفت که می شاید در بحث براین

مقال بعضی آن را تذکر داد.

- ۱- بخیب به مسکورفت و همزمان با آن عبدالستلر شخص دوم وزارت خارجه پاکستان نیز به مسکو مسافرت نمود.
- ۲- یکی از معین های وزارت خارجه روسیه به اسلام آباد سفر کرد و نیز میکی از معین های وزارت خارجه امریکا به اسلام آباد سفرت.

- ۳- وزیر خارجه پاکستان به مسکورفت و گفته شد که بار دیگر در راه مسافرت به چینیو در مسکو توقف خواهد کرد.
- ۴- کورد وویز نیز به مسکورفت و نیز با تهران وهم با اشتنکن تماش گرفت.

- ۵- وزیر خارجه ایران به مسکورفت و نیز در مذاکرات و فد های چین و روسیه در ضمن موضوع مربوط به مسایل خود شان نسبت به موضوع افغانستان تذکر آن را در بدله شد و همین مدت ملاقات های معقول میان امریکا و روسیه دوام کرد.

این‌فهمه در اذهان سوالياتی تولید کرد که جواب آن تاکنون معلوم نیست اعني معلوم نیست که:

الف: ایا عبدالستلر و بخیب در مسکو با هم بطور مخفی حرفا زندند؟
یا آنکه پاکستان موقوف خود را در نه شناختن رئیس کابل حفظ کرد. چرا این تماش همزمان صورت گرفت؟

ب: بخش سیاسی امریکا درین ترتیب سیاسی چه بود؟

ج : سایق دو مسافت وزیر خارجه پاکستان در نظر فیکماه
چه بود؟

جواب اینگونه سوالات را می توان بعد از آغاز گفتگوها به
تاریخ ۲۵ فبروری تا ۳ هفته دیگر بعد از آغاز تاحدی
حدس زد.

اگر به اوضاع در ساحه سیاسی و دپلوماسی توجه شود
 واضح می شود که در موقف سیاسی روسیه هیچگونه
تغییری واقع نشده است اما در تکنیک دپلوماسی آن شاید
چیزی را که به تغییر منسوب شود می توان تذکر داد. بطور
مثال روسها بیشتر به صورت مستقیم وارد صحنه دپلوماسی
شده اند.

به موجودیت مؤثر مقاومت ملت افغانستان در برابر تجاوز
خود واستقرار رژیم کامونیزم پر بوده اند.

تکنیک ترغیب و فریب دادن پاکستان را اختیار و تکنیک
فریب دادن افغانها را از راه اظهار امادگی به «اشتی» ملی
روی کار آورده اند. که البته فریب دادن افکار عامه جهانی
جزء لا ینفک این بازی دپلوماسی است.

از طرف دیگر متاسفانه در امریکا سیاست واحدی بوجود
نیامده است. قصر سفید و وزارت خارجه امریکا سیاست
واحد ندارد. در موقف قصر سفید تغییری واقع نشده است اما
در نظریات نسبتاً منفی ووارت خارجه امریکا نیز کدام تغییر مثبت

بوجود نیامده است. در کانگرس (خانه نایندگان و سنای امریکا) حزب جمهوری و حزب دموکرات هر دو موقف مثبت خود را تاکنون در باره افغانستان حفظ کرده اند. تکتیک ترغیب و فشار بر پاکستان از جانب روسیه حال خود مانده است.

روسها با پاکستان طوری معامله میکنند که مرد و زن را با قاطر خود معامله میکرد از یک طرف به این قاطر زدن ک تقدیم چشمود و از جانب دیگر تهدید با چوب که قاطر را به گز سوی منزل مطلوب خود بداند. معلوم نیست که این قاطر به زردگی تطمیع خواهد شد و یا از چوب خواهد هراسید. به عبارت دیگر وضع مبهم و بجهول است که آیا پاکستان به حکم داشت سیاسی برای حفظ منافع خود و بعیشی یک ملت مسلمان به دستور فریضه دینی انصار در مقابل مهاجرین چه راهی اختیار خواهد کرد.

در همه حال موافقت با موقف کنونی روسیه یک معنی دارد و آن فروختن منافع ملی افغانستان، فروختن خون شهیدان بجاه دومبارز است.

بعضی منابع اطلاعاتی از نژاد کورد و ویز خبر دادند که با سران تنظیم های بجا هذین مشوره شا است. وحدت زدند که این مشوره راحتاً حکومت پاکستان کرده خواهد بود. این اشاره جالب دقت و تعمق است.

موقف تنظیم‌های اگرگروه‌های جهادین و مبارزین ملی افغانستان در باره گفتگوهاییکه در آن^۱ به ایشان فرصت و موقع اشتراک مستقیم و مستقل داده نشده است، اقلأً بطور علف معلوم است. تا جاییکه به این نگارنده معلوم است حکومت پاکستان گاه گاه به میل و اراده خود بطور عطف سطحی و سرسی از جریان گفتگوها در داخل چارچوب سیاست و دیپلوماسی خود به تنظیم‌ها اطلاع میدهد که به هیچ وجه نمیتوان آن را «مشوره» خواند اگر این گفته درست نباشد هبران تنظیم‌ها در فرد خود مسول هستند که حقایق را پایشان بگویند. حق آگاهی مردم از نفس الامیریک حق ثابت بشری است.

اگر در پایان گفتگوهای شرنوچنان و آنود شود که نتیجه عدالت و منافع ملی افغانستان به «مشوره» جهادین و مبارزین صورت گرفته است هیچکس غواص توانست خود را در نزد خدا و خلق بری الذمه بیابد. هر نوع دیپلوماسی که نتیجه آن از دست دادن منافع ملی باشد نا درست و حق دیپلوماسی نیست. دیپلوماسی تنها و تنها یک معنی دارد و آن تامین منافع است. در غیر آن جین اخلاقی و بی التفاوتی به داشت سیاسی مقام فریب خورده پایین تراز فریب دهنده است. نزیر افریب دهنده مرتکب گناه فریب دادن است اما در برابر فریب خورده به مراد خویش رسیده است فریب خورده خود را به بیدانشی و ناکامی تسلیم کرده است. اعنى در ساحه دیپلوماسی نباید فریب داد و نباید

فریب خود.

امروز مسلمان‌ها و افغانها یک فرضیه دینی، یک واجب اخلاقی و انسانی و یک مسولیت ملی و وجدانی دارند و اون اینست که باداش و دقت تکتیک شیطان را رد کنند و از حکمت خلا پیروی کنند.

مراد از نگارش این مقال عض تهیه یک مقدمه برای اظهار—
مطلوب برگفتگوهای شروع تاریخ ۲۵ فبروری است. انشاء الله

شماره اول سال چهارم جامه دولس ، ۱/۱ ۱۳۶۶

پاحق

به تعقیب گفتگوهای شنواز (۵) فبروری
تا (۱۰) مارچ

گفتگوهای غیرمستقیم میان رژیم کابل و حکومت پاکستان بسویه وزرای خارجه به میان بخیگری کودوویز به تاریخ ۲۵ فبروری آغاز گردید. در جمله اطلاعات بعد اول انتبااع بعضی نامه نگاران آن بود که بلو اول در نظرف پنج سال جستجوی صلح اشخاصیکه درین گفتگوها شرکت دارند طوری و انود می کنند که به کامیابی امیدوار هستند. موضوع عده مسله برآمدن قوای روسیه از افغانستان است. موضوع تشکیل حکومتی که بعد از خروج روسیه روی کار آید از گفتگوهای شنپویرون گذاشته شده و به روسیه و رژیم کابل و کسانیکه در مقابل آنها می چنگد مربوط است. کودوویز

به عنوان خاص از بظاولات پیشرفت مذکورات شکایت دارد و شخصاً ضرورت آنرا حس میکند که یک نوع حکومت بیطرف آشتبانی ملی بوجود آید که باید روسیه از عدم خالفت آن اطمنان مطلق داشته باشد. عبدالوکیل وزیر خارجه رژیم کابل در یک کنفرانس مطبوعاتی اظهار کرد که تقسیم اوقات مشخص در دست دارد. و نیز حاضراست که روی موضوع تشکیل یک حکومت مختلط رژیم کمونی کابل و گروپ های مقاومت مذکوره کند. آگرچه تاکنون مسامع رژیم کابل و روسیه در راه تاسیس این نوع حکومت ناکام است رژیم کابل و روسیه میخواهند هرچه زودتر اینکار سرو صورت بگیرد تا مطلوب حقیقت آنها که قطع کردن هرگونه مقاومت برای ادامه مقاومت و جنگ از جانب بجا هدین است حاصل شود در حلقه های دیپلماسی دنیا ای آزاد موضوع حق بتواند شد مردم افغانستان باراده آزاد خودشان بیشتر مورد بحث و صحبت است که حاوی مطلوب انتخابات آزاد و برگزیدن نوع و نظام آینده بدون هرگونه مداخله و نفوذ خارجی از جانب مردم افغانستان است.

از جانب دیگر آگرچه صاحبزاده یعقوب خان وزیر خارجه پاکستان هنوز اظهاری نکرده است که بن نتیجه دو مسافرت وی در ظرف یک ماه به مسکو روشنی با فکنند درقرار گاه و فد پاکستان بظاهر یک نوع خوشبینی محتاطانه احساسی شود.

در مسکو فرق در موقف روسیه اعلان نشده است. مدت
برآمدن قوای شوروی هنوز چهار سال از جانب روسیه
و چهار ماه از جانب پاکستان است اگرچه وزیر خارجه روسیه
ضرورت ۲۲ ماه را در تایلند تذکر داده است.

در واشنگتن سناتور همفری (رئیس کمیته خاص
کانگرس در موضوع افغانستان) متفکره حکومت ائتلافی
برژیم کابل را «خطناک» خواند و گفت «این همکوره معنای
پروختن منافع مبارزین آزادیخواه افغانستان را دارد» و
علاوه کرد که حکومت ائتلافی با برژیم های کامیونست غیر عملی
است. تاریخ ثابت میکند که در چنین ائتلافها مقام های
قدرت به کامیونست ها سپرده می شود و به غیرکونست ها
کرسی های غیر مهم میسری گرد و بعد از مدتی از آن
کرسی ها نیز محروم می شود. معنای شرایط روسها جز
این نیست که افغانستان را روسیه بسازند. یک مأمور وزارت
دفاع امریکا اظهار داشت که مطلوب حقیقی روسیه —
تسليم بلا شرط بجا هدین و مبارزین آزادی خواه است و تا
حاصل نشده است افغانستان را ترک نه خواهد کرد.

این بود بعملی از فضای سیاسی شریونکه در آن
گفتگوهای ۲۵ فبروری آغاز گردید. فضای سیاسی پیشتر
از ۲۵ فبروری جدا گانه از طرف بجا هدولس نشر گردیده است که
می شاید آن را بخطاطر داشت.

کودوویز در روز افتتاح گفتگوهای گفت طرفین پیشنهادهای جدید به خود آورده اند و موضوع عمده را موضوع تقسیم اوقات برآمدن قوای «خارجی» خوانده و علاوه کرده که موافقت بر طرح تقسیم اوقات معنای موافقت را دارد. از جانب دیگر این چیزگذشتن جانبین را زموقوفی که گرفته اند مشکل ترجی ساز دریاری دانند که مرحله کنونی گفتگوها جان همه مذاکرات می باشد.

معلوم است که مراد از «قوای خارجی» قوای روسیه است اما نام روسیه گرفته نمی شود و با آنکه روسیه ازان انکار نکرده و - نمیتواند باز هم ناینده ملل متحد از تذکر نام روسیه اباخی درزد - البته این چشم پوشی از کلمات تصمیم نامه جمیع عمومی ملل متحد نشأت می کند. اما از جانب دیگر تصمیم نامه های ملل متحد برآمدن قوا را بصورت فوری مطالبہ می کنند و تقسیم اوقات معنا «تدبیری» را دارد آنهم که انسالهای طولانی محبت شود که بطور واضح با تصمیم نامه ملل متحد منافات دارد.

هنگامیکه کودوویز به وزارت خارجه امریکا آمد و نزیر خارجه شولتز او را حالی کرد که باید پروگرام برآمدن قوای روسیه بر اساس ایجابات لوثستیک باشد. قشونی که در ظرف کمتر از یک هفته وارد می شود چرا نتواند در ظرف همان مدت خارج شود.

بتاریخ ۲۷ فبروری در واشنگتون حرف هایی بالا شد که بعضی مامورین و مشاورین وزارت خارجه بر اساس پلان صلح

و آشتی شوروی اظهار غالفت نمیکنند و آنرا مُمد امکانات حل معضله افغانستان هست پندارند. این افواه در کانگرس امریکا (خانه نایندگان و سنا) یک فضای تشویش جدی تولید کرد و انعکاس شدید ایجاد نمود. رئیس کومیته خاص کانگرس که مشتمل بر ۲۲ عضو است (سناتور گاردن همفری) به وزیر خارجه مکتبی نوشت و در آن توضیحات خواست - همفری در نامه به صراحت اظهار داشت که معنای موافقه با این پلان فروختن منافع مبارزین آزادیخواه افغان و دادن رشوه به سروسیه را دارد که عواقب وخیم و خطرناک دارد که از حدود هرگونه تناسب خارجی باشد. و این اظهارات را در یک مصاحبه نیز اظهار داشت. همفری گفت: این پلان شامل تشکیل یک حکومت آشق ملی است که در آن کامیوست های نیز شریک خواهند بود. موافقت پاکستان با این پلان جز تسلیم پاکستان به مطالبات سروسیه معنای دیگر ندارد. اگر وزارت خارجه امریکا با آن موافقه کند بحرانی در مسیر جریان سیاسی بوجود خواهد آورد. این بحث متوجه همگان بشمول ماکه پشتیبان یک راه حل عادلانه هستیم و اصرار میکنیم که پاکستان بحداقل در مقابل روسیه ثبات خود را ازدست ندهد یی باشد یکی از موجبات ایجاد این فضا اظهارات ارمکاست معین وزارت خارجه بود که گفته بود امریکا یک نوع حکومت آشتی ملی را قابل قبول میداند. کومیته خاص کانگرس

در نامه همفری از وزارت خارجه مطالبه نمود که ثبت مذاکرات ملاقات معین وزارت خارجه را در ماه گذشته با وزیر خارجه پاکستان برای بارگرسی به کانگرس بفرستد.

در همین زمان کن درکن kendurkin سخنگوی وزارت خارجه امریکا گفت: آشقی ملی جزئی از طرز عمل جتمو صلح است اما مطالبات روسیه که ستون فقرات ایگونه - حکومت که بحیب الله آنرا قیادت کند قابل قبول نیستند. با چنین شرایط قبلی این ترتیب سیاسی برهم میخورد و بناما می حکوم است نزیر امدم افغانستان با ترتیبی آشقی نمی کند که یک حکومت کامیونست زیر حمایت قشون روسیه باقی باند.

وقتی درباره اظهارات فوق از سنا تور همفری سوال کردند گفت، شاید این اظهارات مبنی بر موقف باشد که وزارت خارج آنرا برای انکار عامه ارائه می کند اما برطبق اطلاعاتی که به من روسیه است وزارت خارجه مائل است یک نوع ریشه به روسیه تعلیم کند که لقمه چرب و عمدۀ آن عدم خالفت با پلان «آشقی ملی» است. سنا تور همفری افزود که این تشویش مارابه استیضاح جبور ساخته است زیزی یک حکومت تحت قیادت رژیم کامیونست بالرتباط مطلق با روسیه معنای آنرا دارد که روسیه جنگ را برده است.

از جانب دیگر در میان افواه نزی روشن وزارت خارجه

امریکا در آغاز هفته اول گفتگوهای شنود و درختم مسافرت دوم و زیر خارجه پاکستان به مسکرها پیاھای جنگی رژیم کابل سه بار بر کپهای پناه گزینیان افغان بمبایی کردند که در حقیقت معنای فشار شدیدتر را زجانب روس به پاکستان دارد و نیز منظور رژیم کابل را که الله فشار روس است از یک طرف با سرکوبی مهاجرین و از جانب دیگر برای تطبیق نقشه های خودشان روشن می سازد . این گونه عمل آگرچه از جانب رژیم کابل قابل تعجب نیست اکثر مردم را متعجب ساخت بویژه که بمباید مان دردهات و بازارهای روس تا صورت گرفته و کسانیکه کشته شدند همه ملکی بودند نه مبارزه نیکه با روس های جنگند و حقیقت اعلام خدعاً «آشتی ملی» و آتش بس را روشن می سازد . پاکستان به رژیم کابل و امریکا به روسیه اعتراض کردند آگرچه رژیم کابل از همین عمل انکار نمود افکار عالمی جهانی تکان خورد . این عمل در عین زمان نشان میدهد که در حقیقت هیچ تغییری در موقف روسیه واقع نشده است .

تاریخ ۷ مارچ رئیس جمهوری امریکا در گفتار هفته ول رادیویی خویش اخطار داد که با وجود آنکه پیشرفتی در مذاکرات کنترول اسلحه صورت گرفته است تشنج در روابط باروسیه تازه مانیکه روسها حض تغییرات جعلی را در افغانستان اجازه نمیدهد دوام خواهد کرد این گفتار ریگن یک روز بعد از فیصلای صورت گرفت که شولتز وزیر خارجه امریکا به مسکو مسافرت کند که منظره عمدۀ آن بحث روی موضوع کنترول اسلحه است .

رئیس جمهوری امریکا علاوه کرد که در آیسلیند بدگوی به چف گفته است که ایجاد روابط حسن منوط به تقلیل اسلحه، احترام به حقوق بشری، حل و فصل مسایل منطقوی و تسهیل تامین گامزد است. در بعضی از این ساحه ها حرکتی مشاهده شده است اماده یک ساحه بطور خاص نومیدهستیم و موضوع ادامه اشغال افغانستان را بطور مثال تذکرداد. ریگن افزود که رسوها با وجود اظهار — آزومندی برای یافتن یک راه حل معضله افغانستان محض به تغییرات جعلی و سریسری در رژیم دست نشانده شان در کابل پرداخته اند تا وقتیکه روسیه اینگونه پالیسی را دوام بدهد تشنج میان شرق و غرب دوام خواهد کرد.

بامداد روز ۸ مارچ ناینده یکی از دستگاه‌های رادیویی امریکا به این نگارنده تلفون کرد و خواهش کرد بربیانات رادیویی ۷ مارچ ریگن اظهار نظر کنم.

من گفتم که: بیانات رئیس جمهوری امریکا را شنیدم بعیث یک فرد افغان جنبه مثبت آن را استقبال و تقدیری کنم اما اظهارات جانب ریگن از نقطه نظر من از روحیه بعضی عناصر منفی عاری نیست. در نزد من و افغانها یکیکه با نظر من بخود اجازه موافقت داده اند مسئله افغانستان یک مسئله منطقی نیست. مسئلۀ جهان است. تصمیم نامه شورای امنیت ملل متحد که روسیه آنرا وی توکرد و نیز بیانات متواتر ناینده‌گان ملل عضو سازمان متحد در جمیع های عمومی آن سازمان و افکار عامه جهان آزاد بیانگرایی حقیقت است.

در حالیکه (جیوپالنیکز) والتفات آن بیجا نیست حدود ساختن التفات به جغرافیه و انصراف از حقایق پولیتیک رانمیتوان بجالتنی کرد. مادرنها نیز نرندگی میکنیم که سرحدات جغرافیا می محل مشوند و روابط میان مردم و ملل از این حدودیت ها ازاد ترکشته و به حکم زمان و دستور سعی بقا به تمکن به اصل اتکا، برهمندگر Interdependence مجبور گردیده است. در چنین حالات که هیچ حادثه واقعه در یک گوشه جهان بر گوشه دیگر بی تاثیر مانده نمی تواند چگونه میتوان تجاوز ناحق و صریح را بر یک گوش آزاد منطقوی خواهد و جنبه سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی را در مقام اول قرار نداد؟ اشاره جانب ریگن به تغیرات جعلی در رژیم کابل سؤالی تولید میکند در نزد مبارزین ملی و عوامین آزاد یخواه افغانستان هیچگونه تغییری در رژیم کنونی مطلوب نیست. مردم افغانستان نظامی می خواهند که برآسام اراده آزاد ایشان استوار باشد سوال اینست که آیا رئیس جمهوری امریکا تغییری در رژیم کنونی می خواهد یا رژیم که مردم افغانستان می خواهند؟ تغییر در رژیم کنونی جملی باشد یا نه مطابق به آرزومندی مردم افغانستان نیست. مطلوب حقیقی و عادله تغییری است که آنرا اراده آزاد مردم افغانستان تعیین کند. این چیزها جعلی باشد یا جدی از نظریات یک پاره‌تی اقلیت تحت حایت سیاسی یک قدرت اجنبی نمایندگی می کنند که حاکمیت سیاسی و نظامی را در دست دارد ولهذا

مشروعیت و قابلیت قبول ندارد.

موضوعی دیگر قابل آگاهی موقف همسایه مسلمان افغانستان ایران است ایران در گفتگوهای شنیو مستقیماً اشتراک نمیکند اما آن از جریانات اطلاع داده بی شود. سفر جناب ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به مسکو بعد از همه مخالفت ها با شرقی و غربی جالب التفات معتبرین و منکرین سیاسی گردید که از دیگر نقاط نظر به موضوع این مقاله ربطی ندارد اما تا جاییکه به موضوع افغانستان و گفتگوهای شنومربوط است اشاره با آن لازم است.

جناب ولایتی طوریکه موقعی رفت در مسکو و بنابر اظهارات خودش بعد از بازگشت به تهران) با اولیای امور روسیه روی موضوع افغانستان نیز صحبت کرد و گفت که روسها با التفات و توجه باو گوش دادند. بقول یکی از نویسندهای هندی بنام سفید نقوی که در هندوستان تایمزن نشر شد جناب علی اکبر ولایتی خاکه نظریات خود را که متناسب یک پیشنهاد جدید است در ضمن صحبت به حیث یک دوکتورین معرفی کرد.

چنان می نماید که این دوکتودین ایرانی معنای انفکاک از ترتیب سیاسی گفتگوهای شنورا داشته باشد و نیز حرکتی از موقف سابق ایران بهم می رساند ایران از پیوستن مستقیم به منکرات شنون اجتناب کرد اما آکنون طوری می نماید که می خواهد راهی بجاییکه نقیض موقف سابق آن (ظاهرآ) نباشد و از جانب

دیگر انحراف خود را از موقف نخستین در لفافه دپلوماسی پنهان
و به شکل یک پیشنهاد آشکار کنند.

سعید نقی می گوید که این مفکوره با هندوستان نیز در میان
گذاشته شده است این پیشنهاد نظری را راه میکند که در عرض
گفتگوهای شینویک کنفرانس دیگر بشمول ایران، پاکستان
روسیه و جاهدین افغان بر موضوع بحث کند اساس حق
شمول ایران و پاکستان وجود شمار زیاد پناهگزینان
افغان درین دو کشور معرفی شده است ولزوم
شمول روسیه بدلیل آنکه افغانستان را شغال کرده است
ارائه شده است. نقی می گوید که وقتی از یک مامور عالی مرتبه
ایران درباره شمول رژیم کابل سوال شد در جواب گفت که
این موضوع پیش از وقت است و نیز علاوه بر که پاکستان
وجاهدین افغان بین مفکوره عکس العمل منفی نشان نداده
اند.

البته روشن است که سیاست هندوستان به همدردی
با روسیه متأمیل است.

واز همسایه دیگر افغانستان یعنی چین که پالیسی آن با
روسیه و هندوستان فرق دارد اصلًا نامه‌رده نشده است اینکه
ازین پیشنهاد مهم منظور چیست مجھول است.
عدم تذکر دیگر کشورهای اسلامی و امریکا، کشورهای بیطرف
و دنیای آزاد این ابهام می افزاید.

وقتی سران کشورهای اسلامی در کویت جمع شدند —
 گوینده چف برای خنثی ساختن مساقی جاهدین افغان در طی
 پیای اظهار داشت که اگر راه حلی پیدا شود والبته بشراحته روی
 روسیه قشون خود را بیرون خواهد کرد، و این عمل تسریع خواهد
 شد. ایران درین اجتماع استراک نداشت. به جریان
 این کشفرانس قبل اشاره شده است. ازین پیشنهاد
 ایران که بیشتر از همه کشورها از گفتگوهای ژئوپلیتیک دارد
 یا از کامیابی آن نومید است و یا از تائید نتایج آن اجتناب
 می کند.

پاکستان نظر صریح و روشنی اظهار نکرده است. موقف
 تنظیم های جاهدین نیز تا کنون به مردم شان ابلاغ نشده
 است.

این پیشنهاد اگر چه شرکت جاهدین را در مذاکرات دربردارد
 از نقطه نظر منافع افغانستان نواقصی دارد که در موقع مناسب
 باشد روی آن تبصره شود شمول جاهدین هلان بنات خود
 موجب اطمینان نیست و بتواند ایشان را به تعهدات نامطلوب
 سوق بدهد.

این نگارنده نظریه خود را که بعد از آغاز شدن گفتگوهای
 ژئوپلیتیک برخالت با آن اظهار نموده و مکرر کرده ام
 باز دیگر تا مید میکنم و آن عبارت از یک کنفرانس خاص
 بین المللی به ابتکار ملل متحد است که در آن جاهدین افغانستان

برخی از کشورهای اسلامی بیطرف و همه اعضای دائمی
شورای امنیت شامل باشند.

در پایان این مقال این نگارنده وظیفه خود میداند
تصویر کند که منظور وی آگاهی آن افغانها است که از
منابع اطلاعاتی دور افتاده اند تا بتوانند در پرتو این گذارش
جوابات نتیجه گفتوگوهای شرنیو را تحلیل کنند.

آناینکه مستقیماً با اوضاع آشنا فی دارند بیشتر و بهتر
ازین نویسنده آگاهی دارند.

حق اطلاع مردم مقدس و ثابت است و یک فرضیه ملی
شمرده می شود و موقعی رو دکه آنرا به مردم خود برسانند.
نتایج گفتگوهای سرهی شهرو انشاء الله حق المقدور در
آنده باطلاع مموطنان گرایی رسانیده خواهد شد.

شماره اول سال چهارم مجاهدو لس

۱۳۶۶/۱/۱

بعد از تعویق ناگهانی گفتگوهای هژتو

این نگارنده فضای سیاسی را پیرامون مسئله افغانستان
بویشه گفتگوهای شرنيرو پيشتر از ۲۵ فبروری وينزار
۲۵ فبروری تا ۱۰ مارچ در دو مقابل باللاع هموطنان رسانيد
ومنظرا آنرا آگاهی آناني که از منابع اطلاعاتي دورافتاده اند
خواننده بود تا بتوانند برنتیجه این گفتگوها در روشنی
نسبتاً بیشتری نظر افکسند.

تاریخ ۱۰ مارچ این گفتگوها پایان یافت خوش بیان
حدسی زدند که سه هفته دوام خواهد کرد ونتیجه آن مثمر
خواهد بود اما پایان آن ناگهانی ونتیجه آن غیر مثمر بود. اگرچه
کوردو وينز اظهار ارزومندی کرد که در ظرف دو ماہ بازديگر

گفتگوها صورت خواهد گرفت تاریخ معینی نیز تعیین شده
 نتوانست و وزیر خارجه پاکستان و وزیر خارجه رژیم
 کابل که از روسیه نایندگی میکرد و هر یک که با پیشنهادات
 جدید به شر نیو آمد بودند با دست خالی به مواکن خود بازگشتند.
 اگرچه کعدوویز بنا بر شیوه یا عبارت بهتر عادت خوش
 گفت که درین مرحله پیشرفت «قابل اعتماد و برجسته» حاصل
 شد در حلقة مای پاکستانی این اظهارات «فریب دهنده»
 خوانده شد این بار اول بود که میان اظهارات کعدوویز و
 پاکستانی ها نقضت صریح مشاهده شد. میتوان استنباط نمود
 که نه تنها موافقه و پیشرفتی حاصل نشد بل اختلاف بیشتر
 گردید. پاکستان که هماره بیش از حد لزوم سیاست صبر و
 احتیاط را اختیار کرده است حتی اینبار حالی گردیده است
 که اوضاع حقیقی دولم اینگونه سیاست را اجازه نمیدهد و اینهمه
 اهانت های سیاسی برای تحمل بیشتر جای باقی نمیگذارد.
 کعدوویز در اظهارات خود علاوه کرد که اینبار گفتگوهای مشکلت
 و متشنج تربودند اما با وجود آن وضع تشجیع کننده است. آئین
 فاصله میان جانبین برای خروج قوا از افغانستان یک سال است
 در حالیکه در آغاز مذاکرات هف ماه بود. پاکستان به بروز رفت
 عساکر اجنبي به مدقق میان شش تا هشت ماه قانون معلوم
 می شود. رژیم کابل به تقلیل مدت از ۲۲ ماه به هژده ماه
 قناعت خواهد کرد در دهانی دپلمات های غربی اظهار داشتند

که مفظنه ای موجود است که شمارکوچکی از قشون روسیه بتاریخ ۲۱ مارچ (نفعن) افغانستان را ترک کنند و وظایف خود را به قطعه مای پارا شرقی رژیم کابل انتقال بد هند و تعداد آنرا دو هزار و پنجصد گفتند.

مبصرین گفتند که مذاکرات وزیر خارجه امریکا در مسکو روی تقلیل اسلحه و درستیجه رفع تشنج در روابط شرق و غرب و بوجود آوردن «دیانت» موثر خواهد بود و کوردووین نیز مفاهمه امریکا و روسیه را روی موضوع افغانستان با اهمیت موثر خواند. معضله جدی دیگر این است که ایابعد از بیرون رفتن روسها چگونه نظام و حکومتی در افغانستان قائم خواهد شد. این موضوع در آغاز برهن از چارچوب گفتگوهای شرنو تلقی می شد که در مقاله های گذشته با طلاع خواشندگان رسیده است اما بعد از آن در گفتگوهای جدیت و اهمیت آن افزون شد. از نقطه نظر بجاهدین و مبارزین ملی افغانستان اهمیت این موضوع نسبت به برآمدن قوای روسیه کمتر نیست.

منظور روسها در گفتگوهای شرمنیو این بوده است که بعد از برآمدن شان یک حکومت ائتلافی بفرض «آشتی ملی» بوجود باید در حالیکه قدرت حقیقی در دست رژیم کامیونست باشد امریکا و دیگر کشورها از معاونت با جماعتیں و مبارزین صریح نظر کنند و پاکستان مرکز مقاومت را در خاک خود مخل کنند و امریکا و پاکستان هر دو این ترتیب را تعهد و تضمین کنند.

واضح است که اگر این ترتیب غیر عادلانه قبول شود بخاطر
و مبارزین افغان بدون هیچگونه معاونت نظامی و لوزستیکی باقیای
رژیم کامپونست مقابله می شوند و از طرف دیگر راه تقویه هزید
روزیم کامپونست از همه جهات از جانب روسیه بازی ماند
مقاومت وجهاد و مبارزه ناگزیر به قلع و قمع ولاجرم بر تسلیم
مواجه عجیب می گردد.

اگر پرضیکه بطور واضح و مطلق باید فرض حال خوانده
شود و امریکا و پاکستان اینگونه شرایط دور از عدالت منطق
را بپذیرند و یکی از این نتار که مبارزین و جاهدین را
دست بسته به روسیه و کامپونیزم بسپاردو افغانستان
را بپوشند و با این فروختن پنسیپ و پرستیز امریکا
و دنیای آزاد و تاجا نیکه برکشود اسلامی پاکستان سبط
دارد اصل فریضه اسلامی و اصول واجبات انصار را در برابر
جاهدین نیز بپوشند.

جاهدین و مبارزین هر نوع حکومت ائتلافی را با رژیم کامپونست
رد کرده و اعلام نموده اند که بعد از بیرون شدن قشون روس
یک حکومت موقت بدون اشتراک کامپونست ها تشکیل خواهد
کرد و آنگاه تعهد نموده اند که از راه انتخابات آزاد به اراده ملت
مسلمان افغان مبنی بر اصول اسلامی و اساسات دموکراسی اطاعت
خواهند کرد. این موقف در نظر و عمل منطقی بوده و مطابق به
آرزومندی مردم افغانستان است. و حتاً در نزد جهان اسلامی

و دیگر ملل دنیا ای آزاد قابل قبول است و با منشور ملل متحد
و کانوانسیون های حقوق بشر مطابقت تمام دارد و اصل حق قضین
سرنوشت را احترام میکند.

بنا بر ۱۱ مارچ نطق وزارت خارجه پاکستان درباره گفتگوها^۱
اخیراً نیو افهارات جملی کرد و در ضمن بیانات خوش امیت
رول مذاکرات آینده وزیر خارجه امریکا در مسکو تذکر داد.
گفته شده که در زنون یمانینه رژیم کامیونست کابل مفکوره
آشیقیلی رژیم خود را باراه حل موضوعات دیگر ارتباط داد. سخنگوی
وزارت خارجه پاکستان در اسلام آباد به نقاطت ها در موقف
رژیم کابل اشاره نمود و گفت که از یکسو جستن راه حل سیاسی و
از سوی دیگر استعمال قوه باهم نقیض اند. حل سیاسی مستلزم
آن است که روش تحمیل بهر شکل که باشد ترک گردد و تاوقتیکه
قشون خارجی بیرون نشده است. خطر تحمیل موجود است.

در واشنگتون در عین زمان معین وزارت خارجه در امور سیاسی
دآمده کوست، افهار داشت که در هفت آینده به مسکو می رود. تا
ترتیب مسافرت وزیر خارجه را بگیرد.

آرمه کوست بیانات خود را بعد از ختم ملاقات خوش با رئیس
جمهوری داد و گفت «روسیاب سرعت در افغانستان آمدند و می توانند
به سرعت خارج شوند. هر ده تا بیست و دو ماه که روسها
پیشنهادی کنند درست نیست و هما این موضوع را بحیث یک موضوع
عمده با ایشان مورد بحث قرار خواهیم داد.

آرمه کوست علاوه نمود که روسها اکنون باز سینگین تهاجم .
 بر اشغال افغانستان را حس میکند و از آن انکار نمی کنند
 و میدانند که بطور دایمی مانده نمی توانند .
 مسامع غیب الله در ترغیب و تشویق مهاجرین به بازگشت
 ناکام شده است .

مبصرین سیاسی به مذاکرات شولتز وزیر خارجه امریکا
 در مسکو بارتباط موضوع افغانستان اهمیت مؤثر نمایل مستند .
 بتعریق افتادن ناگهانی گفتگوهای اخیر شنیو در یافتن حقایقی
 که موجب آن شد قابل دقت و معلومات بیشتر است که مروی نمان
 آنرا روشن خواهد ساخت این نگارنده در حدثیات خویش
 از احتمال بعید نمی داند که یکی از عوامل آن همین مذاکرات وزیری
 خارجه امریکا و روسیه در مسکو باشد بهر حال در مرحله ایکه به حساب
 ماه حرف می زند تقویق دوماه به روسها دو ماه بیشتر قوتقدیم
 می کند که بعد از آن معلوم نیست چند ماه دیگر خواهد گذشت در
 دست اول این دو ماه آنرا ۹ ماه می سازد و پیشنهاد پاکستان
 برای هفت ماه امتداد می یابد روسها ازین تقویق بهر حساب
 استفاده می کند هیچ مدت تاوقیکه غست آغاز آن معین نشه
 باشد مفهومی ندارد باید اول روشن می شد که هفت ماه پاکستان
 و بیست و یک ماه روس از کدام تاریخ تعیین می شود . اگر گفتگوهای
 شنیو دوام کند و پاکستان با آن مقاطعه نکند سالها خواهد
 گذشت و درباره ماه ها صحبت خواهد شد .

چون جریان فعلی چنین است موقع استفاده از وقت باید تنها به روسها گذاشته نشود و به جاہدین و مبارزین نیز موقع داده شود. در شب و روز و ماه و سالی که بین گوئی گذرد باید جاہدین و مبارزین چنان بجهز و آماده شوند که اگر همه راه‌ها بروی شان مسدود شود باز خایر کافی لوازم جنگ و دفاع و مقاومت در داخل خاک خویش مبارزه خود را بطور مژده دوام داده بتوانند.

از یزیر و پرسوال اول از روسها این باشد که مدت ۲۲ ماه از کدام تاریخ تعیین؟ در ظرف چند ساعت آمدید و در ظرف چند روزی توانند بار بیندید و خارج شوید؟
موقع طرح این سوال مذکورات مسکومیان امریکا و روسیه است باید به خاطر سپرده جاہدین و مبارزین ملی افغان در میلان جنگ نباخته اند و اگر در ساحه دپلوماسی بیانند مسولیت این باختن در نزد تاریخ متوجه آنا نیست که افغانها را در ساحه دپلوماسی موقع ندانند در هیچ احوال روسیه در مقابل مردم افغانستان ادعای فتح و ظفر کرد. نمیتواند موجب شکست دپلوماسی اغیار ندوبس.

شلهه اولیه سال چهارم جاہدولس

۱۳۶۶/۱

یا حق!

پیشنهاد ایران برای حل مسله افغانستان

به فحواری خبرهای منابع اطلاعات، ایران بعد از مسافرت ولایتی وزیر امور خارجه آن کشور به مسکو در باره حل سیاسی مسله افغانستان پیشنهادی کرده است. این نخستین بار است که ایران موقف خود را در موضوع اعلام میکند. ازین رو لازم است هموطنان بگنند و کیف آن توجه کنند. ایران از آغاز گفتگوهای غیر مستقیم میان پاکستان و رژیم کابل سهم مستقیم را در این گفتگوهای غیر مستقیم نپذیرفت اما میانجی ملل متحده (کوندووین) به ایران از همه جریان ها اطلاع میدارد.

این موضوع را که مرجبات این پیشنهاد چیست و چرا ایران موقف جدید گرفته و چرا بعد از چندین سال به اعلام آن حاضر شده است درین مقال مورد بحث قرار نمیدهیم تنها نظر به اهمیت

وحساسیت آن باید برآن جداگانه و در موقع مرغوب تری بحث شود. ازینرو با جمال روی محتویات بعمل این پیشنهاد صحبت میکنیم.

پیشنهاد ایران اینست که گفتگوهای غیرمستقیم شهریکسوزگذاشته شود و در عرض آن یک کنفرانس که در آن ایران، پاکستان، روسیه و مجاہدين افغان سهیم باشند و نیز آنکه رئیس کامیونست کابل در آن سهمی نداشته باشد منعقد گردد.

نظری بر عناصر منفی و مثبت پیشنهاد ایران لازم و سزاوار دقت است. ما نخست جنبه های مثبت آن را تذکر میدیم.

اول: یکسوزگذاشتن گفتگوهای شهری و در عرض آن انعقاد یک کنفرانس که در آن روسیه که یکطرف جنگ است و مجاہدين افغان که طرف دیگر هستند در مذاکرات مستقیم سهیم باشند. گفتگوهای شهری این نوع منصر مثبت را در بر نداشت.

دوم: حصه گرفتن ایران بطور فعال و مستقیم در مذاکرات این راهم میتوان یک عنصر مثبت تلقی کرد.

سوم: عدم اشتراک رژیم کابل.

و اما جنبه های منفی که نتایج منده این پیشنهاد هستند:

اول: شکل منطقوی کنفرانس پیشنهاد شده در یک موضوعیکه اصلًا منطقوی نیست و جهانی می باشد.

دوم: حتی در یک کنفرانس منطقوی بیرون گذاشتن یک همسایه دیگر افغانستان قابل توجه است.

سوم: در نظر نگرفتن مسئولیت مستقیم سازمان ملل متحد و بیرون گذاشتن شوری امنیت ملل متحد بویژه اعضای دائمی این شوری که معنای تضمین بین المللی در آن مضموم است.

بر هم موضوع جمل تبصره حکم به اجمال است. اما در همه حال باید درجهان حوادث و وقایع باید اوضاع قبل از وقوع را در نظر داشت. ازینرو باید بخاطر آورده که پیشنهاد ایران، در میان جریان های نا معلوم دیگر بعد از مسافرت علیاًکبر ولایتی و پریس خارجیه ایران به مسکو و دهلی اعلام گردید. منابع رسمی پاکستان و جریده این پیشنهاد را انکار نکردهند. محض گفته شده که روسیه تاکنون با آن موافقت نکرده است.

یکی از عوامل عدم موافقه روسیه آنست که این پیشنهاد نه تنها بر شناسافی جا هدین شامل است بلکه عدم حق اشتراک رئیم کابل را تائید میکند. در عین نهمنان جنبه های منفی مهر اپوشانیده و در مرحله اول آن را در نظر جا هدین جالب جلوه میدهد. این باست که جاهدین مکلف به احتیاط هستند.

و نیز آوردن فشار سیاسی بر امریکا در آن مضموم است که در روابط تعاوف امریکا و جاهدین بی تأثیر نا مرغوب مانده نمیتواند. بنابراین طرز تفکر این نگارنده پیشنهاد ایرانکه در آغاز ترتیب گفتگوهای شنیوکرده و آنرا تکرار نموده است بار دیگر بخاطر همی سپارد.

روابط امریکا با بجا هدین محدود به امریکا نیست و بر روابط ایشان به همه کشورهای دنیا آنرا داشت عمق دارد و بجا هدین را بسوی تجربید می کشاند و نیز در آینده به بیانی مثبت و سالم افغانستان مستقل صدمه وارد میکند که اساس آن زیست باهمی، صلح و دوستی با همه کشورهای جهان بوده است و باید باشد.

پیشنهاد من آن بود که مانا هست که به گفتگوهای شریخ خاتمه داده شود و بعای آن یک کنفرانس خاص بین المللی از جانب سازمان ملل متعدد منعقد گردد که در آن نایندگان بجا هدین و مبارزین ملی افغانستان، کشورهای غیر مسلک و همه اعضای دایی شوری امنیت ملل متعدد سهم بگیرند. این پیشنهاد جنبه های مثبت ایرا محتوی میکند و جنبه میانی منع آن را که نواقص آن اند تکمیلی نماید. این پیشنهاد با تعامل ملل متعدد توافق کامل دارد.

شماره ۲ ، سال چهارم بجاهد ۱۳۶۶ / ۲ / ۱

یا حقیقی

سفر وزیر خارجه هندوستان به کابل

در تحقیق حقیقت پسندانه حقایق تاریخ سیاسی، در میان حقیقت‌های دیگر، یک حقیقت را نی شاید از نظر دورافتادگی و نهایت باید با تجاه مل آنرا سرسری پذیراش.

نیم قاره هند و پاکستان و هندوستان امروز، از آغاز هفاطمی استعمار و استثمار در آسیا، حتی در جهان، لذیذ ترین طعمه جهان کشایان و شرین ترین لقمه گرسنگان توسعه جویی و کرگسان حرصی بر نقش مردم و ممل در بسترهای اسلام غنوده است. چون هنوز استعمار و استثمار در جهان با قیست و آپنه این نیم قاره را برای استعماریون و استثماریون جالب می‌سازد نیز بقدر کفايت تغییر نکرده و همان است که بود، این خطراز میان

نرفته و با تغییر تکنیک استعمار کنندگان خطرین تر گردیده است بویژه که یکی از این امپریالیست ها یک ابرقدرت و یک دولت ایدیولوژیک بوده و دکتوین خود را بعد از قیام ایدیولوژی خویش واستیلا و ففوذ مطلوب برگشت ناپذیری داند که بطور واضح معنای استیلای دایمی را دارد. این ایدیولوژی تنها استقلال سیاسی را سلب نمی کند بلکه همه آزادی های اساسی و حقوق بشری را سلب می نماید و این فرق میان این استعمار و استثمار کلاسیک غربی روشن تراza افتاده است.

درجهان سوم (به اصطلاح) هیچ کشور بیشتر از و برابر به هندوستان از غنای شخصیت های متاخر و داشمند برخوردار نیست. اکثریت غالب این گروه براین خطر خطیر مستشعر هستند. اما متأسفانه زمامداران سیاسی هند بیشتر به استفاده های آنی متوجه هستند و از عواقب با غفلت عمدی تجاه می کنند. یک مثال بر جسته، پالیسی حکومت راجه گاندیست که در اساس میراث مادر او اندرا گاندی می باشد. این مادر و پسر در برابر تجاوز صریح سیاسی و نظامی روسیه برای نستان تنها علایق باستاف و دیرین مردم افغانستان را با مردم خود فراموش نکردهند بلکه همه اصول روابط بین المللی، قوانین بین المللی و عدالت بین المللی را نمی پنگداشتند. نه تنها روابط خود را با یک رژیم دست نشانده و تحت العحایه قشون اجنبی حفظ کردهند بلکه آنرا تشیید و توسع نمودند. بعیث یک کشور غیر منسلک جانب یک ابرقدرت

متعرض و تجاوز کننده را در مقابل یک کشور کوچک غیر مسلک اختیار نمودند تا آنکه بالاخره وزیر خارجه رژیم کابل را رسماً به دهلي دعوت کردند و وزیر خارجه خود را به مسافرت به کابل مأمور نمودند.

افغانهاي مهاجر در هند را در موقع سفرگور به چف و — عبد الوکيل برخلاف قوانين کشور خود، از مظاهره بازداشتند و در منازل شان تحت توقيف نگهداشتند. تیولری در مسافرت خود به کابل نه تنها وعده معاونت اقتصادي داد بلکه از راه تهیيه کردن وسایل حمل و نقل نظامي به رژیم کابل اطمینان داد که معنی سهميگيري در عملیات نظامي را بر لد قشون روس و علیه بجا هدين و مبارzin افغان داد. علاوه بر این برای آوردن فشار بر پاکستان وضعیف ساختن بجا هدين و مبارzin ملی افغانستان مطابق به پالیسي روسیه سفر رسمي وزیر خارجه هندرا به واشنگتن مغطل کردند. (البته بهانه نيات پاکستان به ساختن بوب اتوی را تراشیدند که بحث جداگانه میخواهد.)

اگر فرضآ مراد از تشبیه توسعی روابط با رژیم کابل فشار بر پاکستان باشد باز هم از ضرر فشار بر پاکستان، در شرایط موجود و این موقع نازک، صدمه به جهاد و مبارzin ملی افغانستان را نمی توان نادیده گرفت و یا پنهان کرد.

این توسعی علائق با رژیم کابل در مدت مختصری بعد از مسافرت گور به چف به هندوستان صورت گرفت. از هندوستان

توقع میرفت که با استفاده از دوستی نزدیک خوش بار سیه گری به چف را تغییب کند که قشون سرخ را ازا نفاستان باز طلبید اما بر عکس به گوری به چف موقع داد که حکومت هندوستان را واداره که رژیم کابل را تشجیع نماید و در نزد افکار عامه' - جهافی آنرا قابل شناسائی جلوه دهد. از جانب دیگر با تراکم قشون هند در سرحدات پاکستان فشار بیشتر بر پاکستان وارد نماید.

مبارزین افغان از نفوذ روسیه در هندوستان همیشه اگاه بوده اند اما در همه حال اقل از هندوستان توقع داشتند که بی طرفی اختیار کند. این توقع حدود به مبارزین ملی افغان نیست اکثریت کشورهای غیر منسلک و دنیا ای آزاد این توقع را داشتند. در آسامبله عمومی ملل متحده (نومبر گذشتہ) هندوستان یکی از جمله بیان داده کشور بود که رای ممتنع داد در حالیکه یک صد و بیست و دو کشور که اکثریت آن کشورهای غیر منسلک بود بطریق داری خروج قوای اجنبی رای دادند، این هنگامی بود که حکومت هند ظاهرًا یک فاصله را میان خود و رژیم کابل نگه میداشت اما بعد از مسافت گوری به چف بقدرتی تحت نفوذ رفت که نزیان دت تیواری و نه بی خارجه هند در کابل با نجیب، حاجی محمد چمکن و سلطان علی کشته شده ملاقات کرد. تیواری پیشنهاد رژیم کابل را در مورد «آشتی ملی» نه تنها تا میڈ کرد بلکه آنرا استود. تا میڈ این پیشنهاد که عمل ناکام و ب مجرد اعلام از جانب بجهادین و مبارزین افغان

رد گردیده است گرفتن موقت مستقیم برخلاف اکثریت مردم
افغانستان پشتیبانی از طرح روس است.

مردم افغانستان در دوره مصیبত خود، این روش -
هندوستان را فراموش خواهند کرد چنانکه با استثنای حکومت
را جوگان ندی بسامردم در هندوستان فراموش نکرده اند که
هنگام مبارله ^{آشیانیم} قاره هند افغانستان موید مردم این نیم قاره
ویگانه ملجم و مهاجرین آن بود.

شماره سوم، سال چهارم مجاہدو لس

۱۳۶۶/۳/۱

یا حق!

بیانات اخیر کورد و وزیر پارسیان گفتگوهای شرمن

بتاریخ ۲۰ می ۱۹۸۷ کرد و وزیر که بعد از تعویق گفتگوهای شرمن گفته بود جلسه های شرمن در ماه می آغاز خواهد گردید در این تفحص نامه نگاران و نمایندگان نشرات در زند ملل متوجه عجوب گردید در یک کنفرانس مطبوعاتی در نیویارک چیزی بگویید ما تنها نقاط دلچسب آنرا به اطلاع هموطنان می رسانیم تا سلسله معلومات را در موضوع دوام داده باشیم.

کورد و وزیر که طبعاً اعتراض به حقایق را حکمل برنا کما می رساند اینکار را اهمیت جلسه های شرمن را کمتر جلوه داد. گفت اگر جلسه انعقاد نیافتد است ملاقات ها، مکاتبات تلفون ما دوام داشته است و دوام دارد و افزود که:

«آگون بیشتر از هر وقت مبرهن است که جستجوی حل سیاسی دو مسیر جداگانه را می پیماید. یکی جریان دپلوماتیک شینواست و دیگری مباحثه میان افغانها. نقطه تلاقی بین این دو مسیر به

حل سیاسی قضیه خواهد آنجامید، اما بطور غیر مستقیم به کا فی نبودن طنجه عمل دپلوماسی شرمنوا شاره قریب به اعتراض نمود. با اول به وجود و ضرورت مسیر دیگر اشاره نمود یعنی مباحثه میان افغانها که تاکنون از همه چیز برگزار قرار داده شده بودند.

اظهارات کورد وویز درین لفاظ بود: رسیدن به موافقة حکوم مشکلات بود با در نظر داشتن حضور قشون اجنبی چندین سال مداخله خارجی از بیرون مملکت عران های سیاسی پرالانگی جامعه کشور در اوضاع ذید خل بود. مبرهن بود که تنها بحث دپلوماتیک نمیتوانست همه پیوبلس ها را حل و فصل کند. به حال مباحثه میان افغانها نشان داد که طرز العمل دپلوماتیک افغانها را مجبور ساخت که حقیقت ضرورتیک موافقة تقریبی را دریابند. این خود نشان دهنده آن بود که گفتگوهای شرمنوسر سری نبوده و در اعمق قضیه نفوذ کرده است. «شما نمیتوانید از تعقیق یک مرحله گفتگوها حرف بزنید که اصلاً وقت از سرگرفتن آن تعیین و تثبیت نشده بود» (خطاب اهل مطبوعات و نشرات بودند که می پرسیدند چرا گفتگوها باز آغاز نگردید) کورد وویز افزود: «هنگامیکه گفتگوهای جلسه مارچ بپایان رسید وقت انعقاد جلسه دیگر تعیین نگردید. من پیشنهاد کردم که این جلسه در ماه می صورت گیرد اما ملتقت نه بودم که انعقاد جلسه درین وقت مشکل خواهد بود زیرا این وقت مصادف با ماه رمضان بود و قیمه

هن این وقت را اعلان کردم هیچیک از نایندگان مطبوعات و نشرات این مشکل را تذکر نداد.

بلا شبه پر وب لم‌ها وجود دارند اما توقف قطعی مذاکرات طوریکه مطبوعات منفی آن را تعبیر کرده‌اند، وجود ندارد. دلیل بطاوت در پیش‌رفت آنست که موضوعات مشکل هستند و بنه‌گی تراژیدی احساسات عمیق را برانگیخته است. بعقیده وی موضوع تعیین چهارچوب برای تقسیم اوقات جهت برآمدن قشون خارجی بسیار مشکل نیست. آکشنون فرقی در موقف طرفین محسوس است و مباحثه میان خود افغانها یکی از لوازم است.

اکنون پیشنهادی موجود است که باز به منطقه مسافت نماید و هر دو جانب موافقت خود را با این پیشنهاد نشان داده‌اند. وقت جلسه دیگر چندان مهم نیست زیرا طرق دیگر تاسیس موجود است.

وقتی ازاو پرسیده شد که از جانب افغانها کدام کس با کدام گفتگو خواهد کرد گفت این موضوع پیچیده است و جواب باشین سوال پیش از وقت است.

یکی از نامه نگاران پرسید که بعضی افغان‌ها شکایت می‌کنند که در روازه وی بروی شان مسدود است. گفت در روازه من مهم نیست در روازه جا نبین در گفتگوهای شرنو اهمیت دارد.

این نگارنده تحلیل این اظهارات را فعلاً به هموطنان گزایی

۳۰۰

میگذارد اما از این التجا به ایشان سنتواند خودداری کند که
مسئولیت های بزرگ خود را در برابر انکشاف اوضاع بیشتر
از پیشتر در نظر بگیرند.

شماره ۴، سال چهارم بحاجه دلیس

۱۳۶۶/۴/۱

یا حق!

اخطار به رهبران

مقدمه بحث بر یک موضوع مهم

باید نگذاریم تاریخ بطور ناشایسته تکرار گردد.
در میدان جنگ مظفر باشیم و در میدان سیاست بباشیم.

درین ایام که بحمد الله در ایران شهامت مبارزین ملی و
ایمان خلناک پذیر مومنین و مسلمان جهازین راستین در
راه خدا، از راه جهاد و مبارزه، در جنگ پیروزی های بارز
پدیدار است در ساحة بین المللی اوضاعی بظهور آمد است
که نیازمند تفکر عمیق است زیرا که این اوضاع مؤجد
اندیشه هستند و شاید موجب تشویش شده بتوانند.
آنچه درین مقال مورد بحث است نیازمند مراقبت
افغانها است. کرملن آنرا بطور دقیق مراقبت میکند،

رژیم کابل به تأسی از هر آنچه روسیه میکند حکوم است، کشورهای بلاک شرق نیز در اشر عکومیت به پیروزی از سیاست روسیه و نیز از آنها که روسیه بخشی از مصاف جنگ را در افغانستان برایشان تحییل میکند واشمنا به تمک به تعهدات شان در سهم گیری در پشتیبانی از دوکنده سوسيالیزم انتزنا سیونال بجبور میداند با در نظر گرفتن وضع اقتصادی خودنگران و ملتفت اوضاع هستند.

کشورهای بلاک غرب در اشر فشار اکار عامله و حفظ پرسیپ دفاع از آزادی و حقوق بشری به این اوضاع بی علاقه مانده نمیتوانند. این امر مربوط به موضوع جلوگیری از چشم سلاح ذره وی است. موافقت نامه که برآن امضاء شد در حقیقت زاده موافته میان دو ابرقدرت بود. نفوذ آنها شمار زیادی از کشورها و اداشت که آنرا امضاء کنند. در میان کشورها میکه آنرا امضاء نکردند هندوستان بود. خوف هندوستان ظاهر از چین بود اما در عین زمان در این اختصار قدرت خود را مستحق میدانست، نیاز از نقطه نظر وسعت خاک و کثرت نفوس و موقعیت مهم در جغرافیه سیاسی و نظامی خود را مستحق سهیم بودن در هرگونه امتیاز - قدرت های بزرگ میداند.

در حقیقت امضاء نکردن هندوستان پاکستان را از امضاه کردن باز داشت پاکستان در معرفی موقف خود بطور عاقلانه تصریح کرده است که آن هندوستان متعهد گردان از تعهد

سریاز نخواهد زد اگرچه هم آکنون که هندوستان عملآموز
ذئبی دارد. درحال پاکستان جلوگیری از اراده و سعی خود
را، اگرچه اعتراف نمیکند، غیر عادلانه و مخالف با مصوبیت
خود می داند و بد رسمی که غیر عادلانه است. فشاری که به
پاکستان می آید بر هندوستان و اسرائیل وارد نشد.
متاسفانه موادی در معا هده نامه بطریق موجود است که
برای طرفداران این تبعیض زمینه استدلال تهیه میکند که
شروع و بحث آن در این مقال نمی گنجد.

مراد این است که امریکا و پاکستان را که دولتان نزدیک
همستند با عدم موافقت با همگر واذا شته است مطلب
خاصی که درینجا منظور است ایست که اداره اجرایی امریکا
تحت فشار کانگرس است که آکنون اکثریت کرسی های کانگرس،
هم در دارالموکلین و هم درستا، در دست حزب دموکرات
است. کانگرس بر قوه اجرایی که به حزب جمهوری تعلق
دارد فشار وارد میکند که دادن چهار بلیون تعاون را به پاکستان
معطل کند و یا حتی قطع نماید. ایست آن موضوع مهم که درین
واخر تحت بحث است. درینباره چندی پیش وزیر خارجه
پاکستان به امریکا آمد و به کومیته های مریوط به این امر
در کانگرس توضیحات داد. قصر این سعی می کند که تاثیرات
قطع تعاون به پاکستان ناگوار و وخیم شده می تواند. یکی از
مهم ترین دلایل حتی مهمترین دلیل خوف آنست که پاکستان

شاید مجبور گردد موقف خود را درباره پشتیبانی از جاهدین و مبارزین تغییر بد هد. راه رسانیدن سکم به افغانها بر نوعی امریکا بسته شود. پاکستان بسوی روسیه تایل پیدا کند و مسئله مغربه شناسائی رژیم کابل از جانب پاکستان گردد. راه رسانیدن اسلحه و لوازم به جبهات بر مبارزین مسدود گردد و مراد نهائی روس برا آورده شود. معین وزارت خارجه امریکا برای بحث مزید براین موضوع و فراموش آوردن دلایلی که زمینه را برای اقناع کا نگران تغییر کند به اسلام آباد رفت است. قدریک اطلاع حکومت پاکستان به وی گفته است که موقف خود را درباره تولید سلاح ذوبی تغییر خواهد داد و علاوه گرده است که ارتكاون مالی یا آن قطع گردد با آن هم سیاست پشتیبانی از مبارزین افغان را تقویت خواهد نمود. اما این اطلاع مطبوع همه خوف ها و اندیشه ها را زایل نمیکند. چون موضوع هنوز زیر بحث است ناگزیر باید منتظر نتایج حقیقی بود. اینجا است که باید به اصل مطلب بازگشیم و برآنچه در آغاز این مقال آشنا نیازمندی به تقدیر عمیق مبارزین میلی و عبا هدین خواندیم تکرار و تائید کنیم و متوجه رهبران مبارزه و جهاد را که میدانیم متوجه هستند بیش تجلب نمایم. مراد دیگر بقیه و جدی تر مسؤولیت شان است.

این نوشه عرض مقال است که باید بعداز معلوم-

٣٥

شدن نتایج نگاشته شود.

به شرط حیات و توفيق خداوند.

السلام عليكم ومن اشهد توفيق.

شماره ٦ ، سال چهارم بعاهدولس ١٣٩٩/٦/١

یا حق!

دنباله اخطار به رهبران علاج واقعه پیش از وقوع باید کرد

در شماره گذشته‌ی "بجا هدویس" در موضوع سعی پاکستان برای داشتن بوسیب ذره‌وی مقدمهٔ مختصری برای آنکه هموطنانی که از منابع و مرکز اطلاعات و جریان و انکشاف بحث برایین موضوع رکه تاثیر نتایج آن بر فعالیت مبارزین ملی و بجهادین افغان در پاکستان و رسانیدن تعھیرات و لوانم به جنگ آوران افغان در داخل کشور ربط داده شد است دور افتاده‌اند تقدیم شد و وعده کرده بودم که انشاء الله - جریان و انکشاف این موضوع را با ایشان خواهیم رسانید اینک با اختصار درین مقال سعی می‌کنیم این فرض و وعده اداو بجا کنیم. با طلب توفیق از ذات اقدس متعال جل جلاله . به منظور آنکه برای هموطنان محل قضاوت و تحلیل موضوع میسر باشد می‌شاید در آغاز این مقال معلومانق چند تقدیم شود:

اصل موضوع، جلوگیری از پخش اسلحه ذره‌وری

مبنی بر یک معاهده بین المللی است که شماری از کشورهای عضو مملکت متحده آن تعهد کرده‌اند و برخی از تعهد آن اباکرده‌اند. هندوستان پابندی به این معاهده را پذیرفت. پاکستان به هراس اندر شد و حق خود را تا هنگامیکه هندوستان متعهد نشود حفظ نگهداشت. موجب هراس هندوستان چین و موجب هراس پاکستان هندوستان بود. بنا بر آن پاکستان اعلام کرد که تعهد آن مشروط به تعهد هندوستان است. بهمان اندازه که خوف هندوستان از چین بجا بود ترس پاکستان از هندوستان بیجا نبود. هندوستان در ساحه ونزوئلا سپاهی و سلاح غیر ذره‌وری بزرگتر و قوی تر از آن است که از روی انصاف علی برای خوف آن از پاکستان بگذارد. بعد از تقسیم نیم قاره هندوایجاد دو کشور، پاکستان و هندوستان، این دو کشور سه بار باهم جنگیده‌اند که یکی ازین جنگ‌ها حقیقت به تعبیه پاکستان منجر شد و کشور پنگلیش را بوجود آورد و پاکستان را کوچک‌تر و ضعیف تر ساخت. نقش هندوستان در این امر در چشم تاریخ و هیچ نظریه‌گر پوشیده نیست. حتی بجز امتیازات گفت که خوف هندوستان از چین نیز بعد از معاهده دو سق میان روسیه و هندوستان که متن در دفاع مشترک است بیجاست. از جانب دیگر تحول اوضاع دلایل بیشتر برای خوف پاکستان از هندوستان ایجاد کرده است.

که به پاکستان حق اندیشه برای حفظ موجودیت آن و بیم مزید را از هندوستان میدهد. این هراس زاده‌ی خوف پاکستان از تجزیه‌ی مزید این کشور است. مثال آن مساعی مشترک روسیه و هندوستان در تقویتی عناصر- جدای خواه در بلوچسان و صوبه‌ی شمال- غرب و بعد از جعل حکومت نام نهاد کا می‌رنست در افغانستان و مامور ساختن از جا ب رویه برای تحریک و توطئه در سرحدات آزاد است البته استیلا و الحاق کشمیر را از صفحه‌ی این نقشه نمی‌توان پنهان تصور کرد.

هندوستان در سال ۱۹۷۴ عیسوی از آزادگذاشتن خود از قیود معاهده‌ی بین المللی جلوگیری از چنین سلاح ذره‌وی استفاده کرد و به انفجار بمب ذره‌ی پرداخت و منظور آن را صلح جویانه اعلام نمود. این عمل نایینه نیات هندوستان بود. میرهن است که مطابق آن از آغاز همان بود که خود را در قطار قدرت‌های ذره‌وی قرار دهد. این عمل هندوستان برخوف پاکستان افزود و آنرا حقیقت بخشید. عکس العمل امریکا و روسیه علیه این عمل و هچنان انعکاس آن در دیگر کشورها خیلی سست و حقیقت ناچیز بود. یگانه کشوری که نسبتاً آنرا جدی تلقی کرد کانا دا بود که به معطل - ساختن ادامه تعاون خود در ساحة اکشاف حقیقتاً صلح آمین مواد و تکنولوژی ذره‌وی تظاهر کرد. این وضع از یکسو هندوستان را تشجیع نمود و از سوی دیگر بس پس‌کوپی شد. مردم پاکستان اثر

عمیق کرد. ذوالفقار علی بوتهوکه هر کردار و گفتار او بیشتر از درایت و فراست مبنی بر احساسات خودش و بازیج باعطا نه مردم پاکستان بود آتش غرور ملی مردم خود را در کانون رفاقت مردم پاکستان با هندوستان دامن زد و برای تأمین اغراض سیاسی خویش که بیشتر جنبه‌ی جلب افکار عامه را برای حفظ و تضمین اقتدار شخص خودش داشت گفتہ‌ی معروف احساساتی خود را که تاریخ آن را ثبت کرده است تاکید کرد. آن گفته این است که: « ریشه‌گیاه می‌خویم اما بزمب ذره‌وی می‌سازیم. »

شاید ذوالفقار علی بوتهو حق داشت که تحت تأثیر - احساسات شخصی بیاید. ضعفِ بشر در مقابل قدرت حوادث و نارسائی انسان طبیعی و قابل فهم است. اگر مقصوم بوده باشد خدا او را بیا مرزاد! اما یک زعیم در هیچ حال نباید حکمت راستین و حقیقت دیرین را فراموش کند که: هر آن کسیکه با مردم خود بازی‌ی نادرست، به نفع خود، میگراید میدان مبارزه را با رقیبان و دشمنان می‌بازد. سیاسیون خونسرد هندوستان بازیگری تمام در ساحه سیاست و تبلیغ از حالت روحی این شخصیت سیاسی که سیاست غیر عادلانه او که منافی اصول دیموکراسی با ملیوتها نفویس بنگال بود و به تجزیه پاکستان منجر گردید استفاده کردند.

این نوع اشتباه بی سابقه نیست نه در پاکستان و نه در جهان زعمای ملل در تحت شائیر احساسات خود و یا به منظور وارد کردن اشرب رحالت روانی مردم خود به اینگونه وسایل متrossل شده اند. اگر صبغی توسل شان بنا بر اینجا با تحيط خود شان فرق داشته است اصل غرض سیاسی و تبلیغی بر جامانده است. اینگونه لافها و گزاف ها و بازی های مگره کننده در اخمام به تباہی منافع مردم و کشور شان انجام میده و خود شان را نیاز از میان برده است.

بطور مثال در پاکستان باری، در زمان تیره گی مناسبات افغانستان با پاکستان، روی موضوع پیښتو نستان، جنرال ایوب خان تهدید گزاف خود را مناسب حال دید و گفت: «گراف فاختا بر جای خود نشینند بیرق پاکستان را بر فراز ارگ شاهی کابل، در ظرف چهل و هشت ساعت، در اهتزاز خواهید یافت. این تهدید گزاف و بیجا روابط را تیره تر ساخت. غرض شخصی جنرال ایوب که پیښتون بود و مردم پنجاب و سندھ از مطمئن نبودند جلب اعتماد شان برای حفظ مقام خودش بود. باین معنا که با یشان بگوید آگرچه پیښتون است از دل و جان اولتر پاکستانی است. البته این یکی از اغراض سیاسی و شخصی او بود. چونا نکه بوتهم در اختیار کردن سیاست افراطی، در بیانات، یکی از عوامل جلب اعتماد ترده های پاکستان تا پاکستانی

بودن خود را بطور ثابت به ایشان جلوه دهد. باین معنا که چرف برای حفظ دارائی شخصی خود در هندوستان تابعیت هندوستان را ترک نکرد و حتی در حالیکه رئیس دولت و حکومت پاکستان بود تا بعیت هر دو کشور را داشت. از این ناحیه مردم آگاه با او اعتماد کامل نداشتند قضاوت اینگونه شخصیت را باید به مردم پاکستان گذاشت اما اثراً باز ^{لزوم} نیست. عبدالولی خان، پسرخان عبد الغفارخان^۱ برای اثبات پاکستانی بودن خود بر ضد قبول مهاجرین افغان موقف گرفت. در دیگر کشورهای جهان موقف افرادی قدیمی در لیبیا و عیدی امین دریوگاندا همه شبیه به نظری همین بازی با مردم است. در آمان هتلر تکبیر آمان را با شعار «آمان فرق همه» در آذان سیامی^۲، بلا تشییه، برای خواندن مردم به ناز برای شخص خودش آمیخت. در بر تانیه و نسیمین چرچل با استعداد ابتکار مخصوص خودش نه تنها با مردم خودش بل با همه دنیا^۳ انگلوساکسون بازی کرد و گفت: «اگر ضرورت تقاضا کند از شیطان استعانت خواهیم کرد». با همه فرق هاییکه از بساجهات میان گفتار بوته و چرچل موجود است نمیتوان از وجود یک وجه شبیه انکار نمود. بوته تصمیم خود را در قالب تحمل فاقه و هلاک از گرسنگی مردم خود ریخت و چرچل به دامان تهدید سیاسی آویخت.

چون جهانیان شاهد عاقبت و فرجام عیان اینگونه بازیگران است می‌شاید و می‌باید به اصل موضوع این مقال بازگردیم، و آن موضوع جلوگیری از پخش سلاح ذره‌وی و تأثیر آن بر مبارزه^۱ ملی افغان‌ها و جهادشان در راه حراست نوامیس ملی و استرداد آزادی کشورشان و حفاظت دین و عقاید مقدس دینی ایشان است.

موقف پاکستان :

در آغاز مطلب این عنوان لازم میدانم بوضاحت تمام تصریح و تاکید کنم که تا جاییکه به منافع ملی افغانستان مربوط است نظریات واختلافات من با حکومت پاکستان به هیچ خوبی از اخراج تغییر نکرده است و غواه‌دکرد زیرا از عقیده‌ی حکم و ایمان رزین خوش به حفظ منافع ملی کشور از ادای این فریضه نه میتوانم منصرف و منحرف شوم زیرا انصراف و اغراق را گناه عظیم می‌پندارم حاشا و کلا! به همان اندازه، و به مرابت بیشتر از آن، که حکومت^۲ من^۳ شخصیت ناپسند میداند من هر حکومت و پالیسی و سیاست آن را که منافع ملی افغانستان باشد ناپسندیده، غیرقابل قبول و تحمل میدانم. نباید تصویر کرد که در قبال آنچه پاکستان

جیش یک ملت مسلمان «انصار»، به مهاجمین مسلمان -
 افغانستان کرده است یا بگند ناسپاس هستم و یا آن به
 مانند هر هموطن خود قدر نکرده و یا نسی کنم. باز هم می
 گویم حاشا و کلا!

از مشخصات ملی مردم افغانستان است که بدستور
 آنچه خدا در فطرت و نهادشان گذارده است و به حکم شعر
 سیاسی که زاده تجارب تلحظ تاریخ شان است مالک یک تکه
 شگفت و حافظه عجیب هستند که در روابط میان خود و
 نیز بیگانگان نکوف را فراموش نمی کنند و خاطره‌ی بدی
 رانیز در دل نگاهدارند تا حفظ نواحی ملی خود را هاره
 مراقبت کرده بتوانند.

از میزرو اگر من درین مقال متأمیل به پشتیبانی از موقف
 پاکستان تصور شوم برای آنست که در موضوع سعی تولید
 بم ذره وی حق بجانب پاکستان است و فریضه من آنست
 که حقایق امر را به مردم خود برسانم.

موقع پاکستان درین مسئله روشن و درست، مدبلاً
 و معقول است. پاکستان بد نیا اعلام و به هندوستان -
 پیشنهاد کرده است که:

اول: پاکستان و هندوستان هردو معاهدہ‌ی جلوگیری
 از پخش تولید بم ذره وی را مضاکنند.
 دوم: منطقه‌ی آسیای جنوبی را یک منطقه‌ی آزاد از

سلاح ذره وی اعلان کند.

سوم: دستگاه‌های تولید ذره وی خود را بطور متقابله برای تفتيش و بررسی باز نمایند.

چهارم: هر دو کشور هم‌مان بررسی همه منکر تولید اثری ذره وی خود را از جانب آژانس بین‌المللی انرژی ذره وی (برای مقاصد تولید انرژی برای مقاصد غیر نظامی) مطابق به مقررات این موسسه‌ی بین‌المللی قبول کنند.

پنجم: سعی کنند که همه کشور‌های آسیای جنوبی - باسas یک معاهده‌ی مشترک جلوگیری از تولید سلاح ذره وی تعهد نمایند.

موقف هندوستان:

هندوستان در مقابل این پیشنهاد پاکستان تاکنون نه جوابی داده است و نه از جانب خود، برای ایجاد امکانات مذاکره، پیشنهادی کرده است. این روش نوعی از اسنواع تقاضل و تجاهل سیاسی است که حقایق آن از نظر مبصرين پوشیده بوده نمی‌تواند. بنابراین این نگارنده جواب دادن به این پیشنهاد‌های معقول و مدبرانه‌ی پاکستان برای هندوستان یک کار آسان و ساده نیست. نیات سیاسی و نظامی هندوستان که از خوف ایش آن بر انکار عامة جهانی متفاوتی

اخفاست آنرا مشکل ترمی ساند. اختیار اینگونه پالسیو
اگر از نگاه عدالت و حقی منطق قابل فهم نباشد از لحاظ
تکنیک سیاسی مفهوم است. هندوستان برای عملی -
ساختن نیات نظامی، آنوده به طبع و غرض سیاسی خود
خوش خود را نیازمند اند و ختن وقت و خواب های فرصت
بهتر می پندارد.

هندوستان تا جاییکه مبرهن است سه منظور اساسی
دارد :

اول؛ کسب قابلیت ظهور یا جلوه در صحنه جهانی بجیش
یک قدرت عظیم که یک منظور سیاسی و متضمن امتیازات است.
دوم؛ منظور غلط نظامی و سیاسی که قابل فهم است
و آن عبارت از برآوردن آنزوی برابری در صحنه رقابت
با چین است.

سوم؛ رسیدن به مقصد از میان بردن پاکستان و تصری
نیم قاره هند.

خوف هندوستان را زچین نمیتوان کاملاً بیجا خواند.
اما در عین زمان باید در نظر داشت که دعوی و مشاجره
چین با هندوستان مبنی بر اصل عدد قبول تعیین خط
سرحدی توسط یک قدرت استعماری (برتانتیه) است. درین
زمینه جلب توجه داعیان قضایت را به لزوم توجه به
سوابق خط مکموهں و دیورند وغیره نباید بیجا

انگاشت.

هندوستان با انفجار ذره‌وی سال ۱۹۷۴ به ذره‌وی تولید نمود و بعد از آن تا مژوزبا همه وسائل انکشاف برمب ذره‌وی کوشان و مصروف است. اگرچه انفجار ۱۹۷۴ را برای مقاصد انکشاف استفاده از انژرژی و شریعه ذره‌وی و انمود کرد هرفزیک دان میداند که مراد اصلی حقیقی تولید سلاح ذره‌وی بود و بوده می‌تواند و هیچگونه فرقی با سعی بدست آوردن مطلوب اخیراً ذکر ندارد. بعد از آن یگانه بھانی هندوستان این است که به انفجار ازما یعنی دیگر اقدام نورزیده است و ازین حقیقت تجا‌هل میکند که دیگر ضرورتی برای انفجارهای آزمایشی وجود ندارد و میتوان بدون آن به تولید کرد. علاوه بر آن بنام اکتشاف در راه سیاست جزو بوثره به تولید وسائل حمل و نقل سلاح ذره‌وی می‌پردازد و بر تعداد دستگاه‌های یک سلسه‌ای منظم تولید غنی ساختن یورانیوم می‌افزاید. این اعمال هگان شاهد نیات هندوستان هستند.

از جانب دیگر هندوستان یک کشور هشت صد میلیونی وقدرت غیر ذره‌وی به مراتب افزون تراز پاکستان به هیچ موجب دلیلی برای خوف از پاکستان کوچک تر و کمزورتر ندارد و نیز بعد از معاہده دوستی و دفاع مشترک با روسيه نه تنها در مقابل پاکستان بل دیگران مصوب نیست

خودرا تأمین کرده است. نکته مضعک تراست که با اینگونه پیوستگی نزدیک با روسیه که لیدربلاک «پکت وارسا» است ادعای بیظرفی میکند و حتی دیگران آن را لیدر حرکت عدم اشلاق می خوانند که موضوع جداگانه و مردم شک و سوال است)

به حد س این نگارنده یکی از عوامل بازی هندوستان برای آن وختن وقت ایشت که همه پلان های خود را برای تولید سلاح ذره وی تکمیل کند و پیش از آنکه پاکستان به ساختن بومب ذره وی موفق گردد مقاہد نظامی خود را درین ساحه برآورده و آنگاه یک غرفه نمایشی از محصول موقیت های خود در ساحة استفاده از انژری ذره وی به مقصد اکتشاف بیاراید و برای عقیم ساختن مساعی پاکستان با مرابتی که به نفع خودش برای جلوگیری از چشم سلاح ذره وی باشد خود را حاضر جلوه دهد و بعد از آنکه همه چیز را بدست آورده باشد به از دست دادن هیچ چیز ضرورت نداشته باشد. این خطر تنها متوجه پاکستان نیست و متوجه همه کشورهای قاره آسیا شمرده می شود. خطر اینگونه فوقيت نظامی هندوستان را نمیتوان به پاکستان و کشورهای آسیا محدود انگاشت و همه کشورهای حاشیه ای بحر هند را بشمول افریقا می شاید با آن معروض پنداشت.

موقف روسیه: روسیه هیچگونه فشاری سر

هندوستان نه می آورد اما پاکستان را تهدید می کند در این تهدید علاوه بر اغراض سیاسی و نظامی روسیه درین قسمت دنیا فشار برجیز و پشتیبانی هندوستان مضمانت مطامع توسعه جوئی و سلطه خلبانی امپریالیزم روس بقدرتی عیان است که حاجت به طوالت بیان درین مقال ندارد. از زمان پطر (به غلط مُلقب به کبیر) تا گوریه چف ارباب بصیرت سیاسی آنرا درک کرده اند. و رای تصور نیست که روزی پایان مغازله و معاشره ای سیاسی هندوستان را با روس خروی روس با آذان خود اعلام کند و هندوستان را از خواب اشتباه و غفلت بیدار نماید. من بیشتر از اسی و پنج سال پیش در غزلی گفته بودم :

پژواک در رای تصور حقیقی است
اندیشه را چه خوش بودار و قف آن کنم

خواب دیر در شب غفلت عرصه ای استفاده از با مداد
و روشنایی روز روشن بریک فردیا یک ملت تنگ و کوتاه
می سازد .

موقف امریکا :

امریکا نیز بنا بر ملحوظات خاص خود آن رچه سعی میکند

توجه هندوستان را به تکالیف بین‌المللی و عواقب پخش سلاح ذره‌وی جلب کند آوردن فشار مؤثر را بر هندوستان مرغوب نه میداند و شمرده قدمی‌گذار دواما بر پاکستان فشار نسبتاً بیشتر وارد می‌کند. این نرمی امریکایی — هندوستان برای رفع تشویش‌های ممکن از جانب امریکا موجب قناعت هندوستان و حتی تشنج آن گرفتی است. علاوه بر آن هندوستان از راه تبلیغ و برانگیختن افکار عامه و تعریک اعضای کانگرس امریکا بر شعبه اجرایی فشار می‌آورد که بر پاکستان فشار بیشتر بیاورد. در امریکا که هر فرد، مطبوعات و نشرات و نمایندگان مردم در کانگرس از آزادی افکار و عقاید والدهار آن برخوردار هستند این فشار بسی همه گونه اش نیست. در امریکا یک شخص یا یک پارچه حکومت نمی‌کند در روسیه یک شخص و یک حزب حکومت می‌کند آن یک شخص است. فهم درست این حقایق از جانب هر مبارز ملی و عجا هدایت افغان لازم است.

در همه احوال پشتیبانی از مبارزه و معاونت با مبارزین افغانستان میان اکثریت^{۲۰} کانگرس و سنا و شعبه اجرایی حکومت تایندم، بدون ضمانت آنکه فردا چه خواهد آورد، اختلافی موجود نیست و بطور شگفت آوراین موافقت نظر تها بر موضوع افغانستان است. حفظ این حالت منوط به — درایت سیاسی ما افغانهاست. اگرکسی در میان افغانها در اثر تبلیغ یا نفوذ خالقین امریکا بنا بر اغراض سیاسی ی

شان مخالفت میکند بربای منافع ملی افغانستان تیشه میزند. مخالفت با امریکا تا وقتی که امریکا اقدامی یا عملی مخالف منافع ملی افغانستان نکرده است از جانب هر کس باشد نادرست است. اگر مطامع امریکا منافعی منافع ملی افغانستان باشد در آن زمان فرق میان امریکا و روسیه گناه عظیم ملی و نابخشیدنی است.

عكس العمل آخرین پاکستان :

امشاره کرده بودیم که حکومت امریکا یکی از معین های سیاسی وزارت خارجه را به پاکستان فرستاد تا برای اقنانع کانگرس زمینه را تهیه کند. آرمه کوست رفت و بازگشت. حکومت پاکستان فشار و خطر قطع تعاوون مالی امریکا را در مقابل ختم مساعی خود برای تولید بم ذره وی بلا اش鞠لو داد و علاوه کرد که اگر معاونت امریکا قطع شود باز هم از تعاوون اخلاقی خود را بجا هدین افغان صرف نظر خواهد کرد. اما بعداز چند روز احلاعی پخش شد که پاکستان حاضراست با روسیه داخل مذاکره مستقیم شود که طی این مراتب آن منوط به تعیین وقت و جای مذاکرات از طریق تأسی های دپلوماسی است. این اظهارات گنج نیازمند اطلاع مزید و گویای آینده است که اظهار نظر

بر آن پیش از وقت است.

موضوع بومب ذره‌وی اسلامی؛

این موضوع آگرچه در مبحث این مقال شکل یک مطلب معتبرضه و ضمیمنی دارد اشاره‌ی ختصری با آن کاملاً "بی‌لنوم" نیست. شماری از انتقاد‌کنندگان خُرگیز بر پاکستان تبلیغ می‌کنند که بومب ذره‌وی پاکستان معنای یک بومب اسلامی را دارد. منبع این تبلیغ عاری از هرگونه منطق قدم و جدید راه رکس می‌تواند حدس بزندو به ضمایع کردن وقت برای تخلیل آن نه می‌آرزو. باید ذره‌وی به دین چه ربط و تعلق دارد و آگر به فرض حال ربطی داشته باشند تنها دنیا اسلام چرا ازین حق محروم تصور شود. عیسویان بومب ذره‌وی دارند. یهودان از بیست سال پیش بومب ذره‌وی دارند. هندوها بومب دارند حتی کسانی که دین ندارند این حق را برای خود گرفته‌اند. چرا تنها اسلام از آن محروم باشد؟!

موقف آخرین امریکا

امروز اول سپتامبر است با حتمال غالب کاتگری امریکا

تا اوخر ایتماه به فیصله‌ی خواهد رسید از این رو باید -
 انتظار کشید. در هر حال آن‌ظرف‌دان قطع تعاون بر پاکستان
 موفق شوند در آن‌صورت منوط به پاکستان است که در
 مقابل مجا‌هدین و مبارزین افغان چه رویه اختیار می‌کند،
 از پاکستان ترقع می‌رود که بطور روش‌ن این نکته را توضیح
 نماید که آیا تعاون آن با مجا‌هدین بر اساس و چایپ اسلام
 است یا به منظور جلب معاونت امریکا، این مقدس اسلام
 واجبات انصار را به‌همه‌جایین روشن ساخته است. علاوه
 بر آن جنگ افغان‌ها با روس و کامیونیزم در عین زمان جنگ
 برای مصوّر نیست پاکستان است و ناکامی مجا‌هدین
 و مبارزین افغان نه تنها برای پاکستان خطر بزرگ است
 برای همه دنیا اسلام و نیز همه دنیا غیر کامیونست
 خطر عظیم شمرده می‌شود.

در همه‌حال مجا‌هدین و مبارزین افغان باید عاقبت
 خود و مبارزه خود را معلوم کنند از همین جهت بود که عنوان
 مقدمه‌ی این مقنال را «اخطرابه رهبران» خوانیم. طرف
 خطاب تنها رهبران تنظیم‌های افغان نیستند. کوچک‌ترین
 گروه‌های مجا‌هد و مبارز افغان باید مسؤولیت عظیم خود را
 در نظر بگیرند. افرادی‌تر
 در هر نقطه دنیا درین مسؤولیت شریک هستند.
 یکی از موضوعات مهم آنست که همه‌گونه سلاح و لوازم

مستقیماً به تصرف مبارزین و مجاہین گذاشته شود و برانستا
و ذخیره آن در داخل خاک افغانستان فکر شود که در صورت
بسته شدن راه قوماندان ها و مبارزین در داخل افغانستان
بی وسیله نماند. از پاکستان موقع می روید که درین
موضوع مساعدت عملی کند. امریکا باید برای حراست
و دفاع مؤش اسلحه‌ی مزید پیش از وقت به مبارزین بدهند.
بعد از دادن سه تنگر به مبارزین ثابت شد که این مردم
اهمیت استعمال هر نوع سلاح را دارند. کشورهای دیگر باید
بر تعاون خود با فرزانید. به شخصیت‌های نظامی افغان
که در نقاط مختلف جهان پراگنده زندگی می‌کنند موقع
سه مگیری عملی در میدان‌های جنگ داده شود. هیچ یک
رهبر با تمام اهمیت و دانش که دارد از مشوره اشخاص
خبری و همکاری رهبر و رهبران دیگر بی نیاز نیست و بوده
نمی‌تواند. دیگر وقت آن گذشته است که درسه گانه، چهارگانه
و هفت گانه حرف زده شود. تعلل در تبدیل کردن ائتلاف
به اتحاد و توسعه و ترصیع جبهه مبارزه گناه عظیم اسلامی،
ملی و تاریخی است.

بیشتر ازین اشاره گفتار چون می‌درنzd خودم گستاخی
است و نیز هنوز اوضاع در مرحله اکتشاف است و با صلح
نماید پیش از دیدن آب موزه را کشید اما اخطار را باید به تعویق
افگند. آن کوچی را که تا دیدن سیل غشیدی خود را از مسیر سیل دور نمی‌کند آب
می‌برد. و ماعلینا الالبلاغ . شماره ۷ ، سال چهارم جاحدولیس
۱۳۶۶/۷/۱

یا حق!

به تعقیب اطلاعات مقدماتی جوابهای مربوط به افغانستان در ساحة بین المللی

۳- آکتوبر:

موضوع تعاون امریکا به پاکستان:

در آغاز ماه آکتوبر تمدید مدت مهلت تعاون ۴۰۲ بلیون دلار در ظرف شش سال به پاکستان که ریگن از کانگرس درخواست کرده بود صورت نگرفت. در کانگرس رای نایان گرفته نشد. همینکه کانگرس تمدید این مهلت را اعلام نکرد قانوناً معنای عدم تائید صلاحیت قوه‌ی اجرایی را ز جا ب قوه' مقننه دارد. ناگفته نماند که این مهلت شش سال دوام کرد.

کانگرس در اول میخواست که پاکستان معاینه‌ی مرآکز غنی ساختن
یورانیم را از جانب امریکا اجازه بدهد. پاکستان همه چیز را
مشروط به تطبیق آن بر دیگران و بطور خاص هندوستان
میدانست و میداند و تبعیض را تنها بر پاکستان غیر قابل قبول
دانسته و میداند که از سایر جهات حق بجانب آنست.

(تفصیل در مقدمه‌های قبلی بعضی رسانیده شده است).
در کانگرس شماری از نایندگان با نفوذ بین عقیده هستند که
یگانه فشاری که پاکستان را موقوف آن منصرف ساخته می‌تواند
عدم تمدید مهلت است. آکثر میصرین سیاسی و شماری از
نایندگان بر عکس این پالیسی را موجب تشدید مسابقه‌ی
ذره‌وی میان پاکستان و هندوستان میدانند. این گروه
مانند اداره ریگن یکی از عمدۀ ترین دلیل خود را ضعف قوه
پاکستان در برابر خطر روسیه و تاثیر منفی آن به مبارزانی
افغانها برای استرداد آزادی افغانستان می‌آورند. یکی
از علم برداران پالیسی قطع تعاون به پاکستان یک وکیل مربوط
به حزب دیموکرات از ضلع نیویارک بنام STEPHEN J. SOLA
است. این شخص و طرفداران وی درین اوخر
اعلام کرده‌اند که اگر پاکستان حاضر شود تعهد کند که رئیس
جمهوری هر شش ماه به کانگرس اطمینان رسمی بدهد
که مقدار غنی ساختن یورانیم را از پنج فیصد بیشتر
نه می‌سازد مانع تعاون به پاکستان خواهد شد. اما پاکستان

از نقطه‌ی نظر حفظ حیثیت ملی و جهات دیگر اینرا تبعیض داشته وغیرقابل قبول می‌پندارد . وارد شدن در موضع راه حل این معضله از احاطه‌ی این مقال خارج است و نیز منوط به امریکا و پاکستان است . ماتنها از تأثیر منفی آن بر مبارزه^۱ ملی و جهاد افغانها و خطرهای مشترکی که از آن متوجه مبارزین افغان و منافع کشور برادر و مسلمان ما پاکستان است سخن نکنیم . طوریکه در مقدمه های قبلی به عرض رسانیده شده است این خطر ضعیف شدن پاکستان در برابر روسیه و هندوستان واستفاده‌ی روسیه ازین ضعف است که مبادا در اثر فشل روسیه و نیز تکلیک های شیطنت کارانه‌ی روسها برای تخریف واغفال پاکستان به مسدود ساختن راه ارتباط از بیرون به مبارزین در داخل افغانستان منجر گردد ، که ازان در مقدمه های قبلی زیر عنوان « اخطار به رهبران » تذکر داده ایم و چون ایشان را هشیار و بیدار و داشتیار می‌دانیم تکرار آنرا گستاخی می‌پندارم . اما اشارتی مختصر بر لزوم یک حرکت سیاسی از جانب مبارزین و جاهدین لازم است :

یک اشاره‌ی مهم:

البته این اشاره از نگاه این نگارنده مهم پنداسته می‌شود نمیتوان انکار کرد بنا به ردیل و غرضی که بوده باشد پاکستان به جاهدین و مبارزین مهاجر افغان معاونت قابل قدر کرده است . امید است که این همدردی و معاونت در اساس

مبني بر اصل دين مقدس اسلام یعنی ادائی و اجابت انصار
در برابر مهاجرین بوده باشد که جنبه‌ی بشری آن از واجبات
بین المللی نيزمن باشد. هکاري‌ی دیگر منالک در اظهار
این همدردی را نيز بهتر است به متوجه مسؤوليت ووجایب
اسلامی تعبیر کرد «گمان مومنین خیر است».. همدردی و
تعاون امریکا را نیز باید و شاید بهمین منوال تلقی کرد:
همدردی و تعاون امریکا را که از دنیا‌ی آزاد نمایندگی می‌کند
نهی شاید سراپا از تمسمک به پرنسيپ آزادی و حقوق بشری
مردم و مملل عاری انگاشت.

از يزروايين نگارنده جرأت می‌کند پيشنهاد نماید که ادائی
این قرض فرض است و لازم است به موجب روحیه‌ی
اسلامی و عنعنه‌ی افغانی با یک حرکت سیاسی و دبلوماسی،
از راه تائید و پشتیبانی به معاونت پاکستان و عناصر پشتیبانی
مبارزه‌ی افغان در امریکا که رکن مهم آن اداره ریگن است
بشتا بیم.

چه گونه؟

در مرحله اول بدینگونه:

- ترتیب مظاهره‌ی منظم و متحده از جانب مهاجرین.
مبارز افغان مقیم در پاکستان با شعارهای پشتیبانی از مقتول
حکومت پاکستان در موضوع مربوط به تولید نیروی ذره‌ای
و مطالبه‌ی ایشان از رهبران جاماهیین و مبارزین متی که

- صدای شان را به کانگرس امریکا و کافه مردم امریکا برسانند.
- ۲- اظهار ارزومندی برای التفات پیشتوکامل حکومت پاکستان به واجبات اسلامی شان به حیث انصار.
- ۳- درخواست از حکومت‌ها، پارلمان‌ها و مردم کشورها آزاد که از جانب خود بدون فوت وقت افکار عامه‌ی جهانی بپیشنهاد مردم امریکا و کانگرس آن کشور را جلب نمایند.
- ۴- مطالبه از سازمان «کنفرانس اسلامی» که بطور خاص ارزومندی مبارزین افغان را با ارزومندی مشتب خودشان به سازمانهای ملی و بین‌المللی کشورهای جهان اسلام و جهان انسانیت و بشریت برسانند.
- ۵- درخواست پشتیبانی از کشورهای معتقد به آزادی در قاره‌های افریقا، امریکای لاتین، آسیا و عرب‌الکاهلی. ضرورت به تذکرنداردن که این ترقع محدود به مهاجرین افغان مقیم پاکستان نیست و باید گروه‌های افغان در همه کشورهای جهان هم زمان و هم‌نوا در آن سهم بگیرند.
- ۶- لبیک گفتن فوری و عملی از جانب رهبران همه تنظیم‌ها بطور متحد باین ارزومندی و مطالبات مردم آزادیخواه افغانستان بدون فوت وقت و تکرار میکنند بدون فوت وقت، از طریق فرستادن یک وفی خاص به کانگرس امریکا، پارلمان کشورهای اروپائی، کنفرانس

اسلامی ایگ اعراب، سازمان اتحاد کشورهای افریقائی، سازمان کشورهای امریکای لاتین، سازمان کشورهای حوزه بحر الکاہل، رئیس اسامبله عمومی و دبیر کل سازمان ملل متحد. به مقام هایی که فرستادن و فد عملی نباشد مراسلات به ذریعه نامه برهاي با اصلاحات و یا ذرایع دیگر صورت گرفته میتواند. در حدود امکانات عملی سهم قومندانهای مبارز در داخل افغانستان در همه این اقدامات باید در نظر گرفته شود.

اگرچه پاکستان تاکنون با همه فشارهای جارحانه و سیاسی و تبلیغی روسیه موقف خود را تغییر نداده و اعلام داشته است که تعاون خود را به آزادیخواهان افغان به تعاون امریکا منوط نمیداند قدردانی از شهادت حکومت پاکستان درین مرحله لازم و حتی است. اگر کانگرس امریکا برموقف خود تجدید نظر نکند آنچه را روسها نتوانستند، بعید نیست توسط کانگرس امریکا انجام دهد.

۷ اکتبر با امید ترویق خداوند متعال همینکه اطلاع مابطه مؤثث و مستند در حدود امکان تکمیل شود. گزارش های مربوط به گفتگوهای ژنو و موضوع افغانستان در ملل متحد که شاید بتاریخ ۹ نوامبر در یک جمع عمومی زیر یحث گرفت شود در مقال آینده به هموطنان تقدیم خواهیم کرد. انشاء الله.

شماره ۸، سال چهارم مجاهدوں

یا حق!

مقدمه موضع گفتگوهای ژنو و بحث بر قضیه‌ی جنگ افغان و روس در مجمع عمومی امسال ملل متحد

اول سپتامبر ۱۹۸۷ واشنگتن

عنوان این مقال را مقدمه می‌خوانیم برای آنکه آغاز نوشتن آن امروز ۲ سپتامبر است. امکان از سرگرفتن گفتگوهای ژنو در آغاز هفت آینده اعلام شده و هنوز مردم و نتیجه آن جمهور است تاریخ بحث بر موضوع افغانستان در اسamble عمومی امسال هنوز تعیین نگردید است.

اما من آگاهی آنا نیک از جریان امور دورتر از من افتاده اند اشاره قبلی را به امکانات حوادث و عواقب آن لازم

می دانم.

در عنوان دو موضوع ظا هر آجداگانه با هم ربط داده شده اند زیرا در حقیقت ارتباط خیلی قریب دارند. گفتگوهای زنگو که ناگهان به تعویق افتاد و این بار این تعویق چندان جدی بود که حتی تاریخ از سرگرفتن آن تعیین نگردید. برخی عامل آنرا به اختلاف شدید بر موضوع برآمدند سپاه روس از افغانستان تعبیر کردند و گروهی گفتند که به میان آوردن پالیسی «آشتی ملی» از جانب رژیم کابل باعث آن گردید، روس ها که از دوام دادن این گفتگوها بهره برداری های گوناگون کرده و می کنند در راه احیای آن کوشیدند و به رژیم کابل به اصطلاح هدایت دادند که انعقاد بحد د آنرا بخواهد که البته چنان شد.

پاکستان و امریکا نیز نظریه ملاحظات خود موافق نمودند کوردوییز در اوخر ماه آگست اعلام نمود که این گفتگوهای تاریخ هفت سپتامبر از سرگرفته خواهد شد و علاوه کرد که چون کابل آن را پیشنهاد کرده است باحتمال اغلب بعد از تجدیدنظر به موقف خود پیشنهاد تازه ارائه خواهد کرد.

در عین زمان معین اول سیاسی وزارت خارجه روسیه به کابل رفت تا طرح جدید را به رژیم کابل با اصطلاح دکته کند. اخبار کابل تایمز سفرش را که در مسکو اعلان نشده بود و ملاقات اورا با وزیر خارجه رژیم کابل یک سفر

به منظور مذاکرات خواند. همزمان معین وزارت خارجه امریکا در مسکو، در مذاکرات خودها وزیر خارجه روسیه واراکین وزارت خارجه بر موقعت امریکا به ضرورت شدید خارج شدن قوای روس از افغانستان، به منظور رفع یکی از موانع بزرگ در راه مساعد ساختن زمینه برای بهتر ساختن روابط امریکا و روسیه اصرار کرد. کوردوویز در اعلامیه آخر خوش به مطبوعات گفت که این گفتگوهای مدت زیادی در برخواهد گرفت و شاید نتیجه‌ی آن در نظر سه روز معلوم شود.

این اظهار به درجه‌ی اطمینان او از نتایج این مرحله گفتگوهای ژنو دلالت می‌کند که اگر مبنی بر کدام اگاهی بسیار خفی و سرتی نباشد جنبه‌ی بد بیف او نسبت به جنبه‌ی خوشبینی وی از نتیجه قوی تراست او برای اخذ یک نتیجه بی‌مشتب از این مرحله ی گفتگوها مفهوم است زیرا باید به اسامبله عموی ملل متعدد را پوشش دهد و اگر این را پورت به اساس نتیجه‌ی گفتگوهای ژنو در مرحله گذشته باشد ناکامی واضح رسالت شخص او و عقیم ماندن این گفتگوهای غیرعادلانه به حساب می‌رود که همه پشتیبان این گفتگوهای روسیه پاکستان، روسیه و امریکا را در نظر جهانیان در موقع بدبوده داشتند. در مرحله گذشته موقع روسیه درباره وقت خارج شدن

سپاه روس از افغانستان هژده ماه بود. پاکستان هفت ماه را قابل قبول میدانست. امریکا محض آنقدر وقت را که برای بارگردانی لازم باشد کافی اعلام کرد. پاکستان موقت خودرا تا کنون تغییر نداده است. امریکا نیز موقف خود را بطور مکرر تا کنون تائید نموده است.

۱۹۸۷ سپتامبر : وزیر خارجه رژیم کابل به جای تشویح حکمت کرد در سر راه در اتریش و یوگوسلاویاتوقف میکند. گفته می شود که رژیم کابل در گفتگوهای ۷ سپتامبر مدت یکسال را پیشنهاد خواهد کرد. نکته^۴ قابل توجه اینست که هیچکس تا کنون نگفته است که این هژده ماه، یکسال و هفت ماه از گذام تاریخ حساب می شود. باید بعاظر داشت که رژیم کابل گفتگوهای ماه می را بتعویق افکند. مبارزین افغان درین گفتگوها تا کنون سهم مستقیم ندارند بطور خاص کسانیکه جرئت سیاسی کافی داشته باشند که این سخن را بالا کنند و فریضه خود را به منظور ادائی حق اطلاع مردم مبارز افغانستان مطالبه و فریضه حق ایاهی مردم جان سپار خود را ادا نمایند. تاکی و تا چند میتوان اینگونه تجاهل عارفانه را حمل نمود؟ اگر حساب ماه در نظر گرفته شود روسیه و رژیم کابل از تاریخ تعویق گفتگوها تا تاریخ ازیگرفتن آن چند ماه وقت بدست آورده اند؟ (قطع نظر از آن تاریخ که چهار سال وقت میگواستند و از آن بیشتر از پنج سال گذشت)

این حسابی است که یک شاگرد کودک دبستان دپلوماسی آنرا درک کرده می‌تواند. و نینا کشنون آیا باید سوال اول از تائینه روس (رژیم کابل) این نباشد که یکسال امّا از کدام تاریخ؟! اگر در زیر این کاسه نیم کاسه یا نیم کاسه ها نباشد آیا این گونه تجاهل از حقیقت منافع ملی افغانستان، از جانب هر کس که باشد، از وکیلان دعوای قضیه‌ی تعیین مقدرات ملت مبارزو جاوه‌دان افغان که خودشان و شرایط زمان آنرا به وجود آورده اند وزاده دست بالای اجنبیان و دست زیرسنگ مبارزین ملی افغان است ظرب المثل‌های معروف هزاره افغان را که ممثل شعورو دانش مردم است بخار نمی‌آورد؟ هزاره‌های دانشمند و باشعز افغان می‌گویند؛ آگه دل کابلی بگی نباشه چرا صندلی میله »

برادران هموطن شان در نشگرهار می‌گویند؛ «بنزک بنزک نمیر جو لفمان میرسه». نظیر این امثال در میان ساکنین همه آنف افغانستان وجود دارد.

به قرار انهمه‌های که در مسکو شده است روس‌ها قضیه‌را در انتظار جهانیان چنین جلوه مید‌هند که؛ راه جستجوی حل سیاسی دو پهلوی مشخص دارد- یکی‌ی

بین‌المللی و دیگری داخلی، این دوره باید با موازنات پیوده شوند تا این دو طریق به نقطه‌ی تلاقی باهدگر

بررسند. آنگاه معضله حل می شود. مراد مردم روس ایست که امریکا، چین و کشورهای اسلامی هرگونه معاونت خود را با جاہدین قطع کنند، پاکستان راه تأسیس بجاہدین مقیم پاکستان را با مبارزین در داخل افغانستان جبندد، این کشورها هم بد هند که در مسایل داخلی افغانستان مداخله نمی کنند.

(همدردی و تعاون غیر مستقیم این کشورهارا با مبارزین و عاقلان مداخله در امور داخلی افغانستان میدانند و تجاوز بر همه نظامی و سهم گیری عملی قشون خود را علیه مردم افغانستان مداخله در امور داخلی افغانستان نمی دانند). حتی آنان یکه در کوکستان آموختن الغبای دپلوماسی درس هجاء گرفته اند اتخاذ اینگونه موقف را یا صطلح پیشتو زبانان افغان جز تکلر «میم زور ما پتوله زما» نمی دانند. این معنای آن را ندار که روس ها جاہل هستند معنای آن ایست که با تمسک به پالیسی خدعاً خاکی می کنند. این گونه سیاست الگوماهرانه باشد بازم عادلانه و مصلحانه بیست و گرا فغان هاو هدردان شان خود را بعد افریب ندهند معروض به ناکامی است. روس ها برای پیشبردن منظور خویش در ساحة آنچه آنرا جنبه بین المللی قضیه می خوانند طرح دگری ریخته اند که رژیم کابل به شخصت تاشصت و شش کشور عضو مملوک خد و فدهای تبلیغی بفرستند و پلان آشیق ملی خود را که اکثریت مردم افغانستان و مبارزین ملی را در کرده اند صلح جویانه

ومصلحت آمیز معرفتی کنند تا در اسامبله عمومی ممل مخد
تعداد اراء را در قدم اول کتر سازند و لو به تشویق شهای
از کشورهای عضو برای حاضر شدن بدادن رای ممتنع
باشد به نفع خود حاصل نمایند. درین حرکت تبلیغی رو سیه
سهم مستقیم دارد و حتی هندوستان را حاضر ساخته اند
که در حلقة کشورهای غیر منسلک باشان هکاری کنند.
ازین نقطه نظر بود که در عنوان این مقدمه گفتگوهای اثر نو
و جریان اسامبله عمومی ماه سپتمبر امسال را این نگارنده
ارتباط داد.

در موضوع گفتگوهای اثنو باید منتظر نتایج ان و بطور
خاص را پرستی بود که به اسامبله عمومی تقدیم می شود،
موضوع جریان و نتیجه امسال اسامبله عمومی را نگزینید
به نتیجه بحث ملل متحد بر موضوع افغانستان باید گذاشت.
درباره آنچه از مذاکرات وزرای خارجه امریکا و رو سیه
که موضوع افغانستان روی اجندا آن اعلام شده است
و آن ملاقاتی در امریکا شنید و گرویه چف صورت بگیرد نیز
اظهار نظر در حال حاضر پیش از وقت است.

یا حق!

بـه تـعـقـيـبـ مـقـدـمهـيـ مـوـضـوعـ گـفـتـگـوـهاـ

ثـنـوـ

۱۱ سپتامبر ۱۹۸۷

لـهـوـیـکـهـ هـوـطـنـانـ عـزـیـزـ آـکـاهـ هـسـتـنـدـ پـیـشـ اـزـ آـغاـزـ گـفـتـگـوـهاـ
ثـنـوـکـهـ بـتـارـیـخـ ۷ـ سـپـتـامـبرـ،ـ بـنـاـ بـرـمـخـواـستـ رـئـیـمـ کـاـبـلـ وـمـوـافـقـیـ
حـکـومـتـ پـاـكـسـتـانـ،ـ مـتـوقـعـ بـوـدـ بـعـدـ اـزـ تـعـوـيقـ آـنـ بـهـ پـیـشـهـادـ،ـ مـبـقـیـ
بـرـهـدـاـیـتـ روـسـیـهـ اـزـ جـانـبـ رـئـیـمـ کـاـبـلـ یـکـ بـارـ دـیـگـرـ شـرـوـعـ شـدـ.
کـوـرـدوـیـزـ دـوـامـ گـفـتـگـوـهـایـ اـینـ مـرـحلـهـ رـاـسـهـ رـوـزـ پـیـشـبـیـنـیـ کـرـدـ
بـوـدـاـمـاـ سـهـ رـوـزـ وـچـنـدـ سـاعـتـ دـوـامـ کـرـدـ.ـ رـئـیـمـ کـاـبـلـ درـیـکـ جـلـسـهـ
حـاضـرـ نـشـدـ تـاـ تـوـقـعـ کـاـذـبـیـ اـیـجادـکـنـدـ کـهـ اـمـکـانـ رـسـیدـنـ بـهـ یـکـ نـجـیـبـیـ
مـشـبـتـ مـوـجـودـ اـسـتـ.ـ کـوـرـدوـیـزـ نـیـزـ اـیـنـ تـکـنـیـکـ رـاـنـاـدـیدـهـ گـرـفتـ.
درـنـیـجـهـ مـعـلـوـ شـدـ کـهـ آـنـچـهـ اوـ آـنـراـ،ـ بـرـحـسـبـ عـادـتـ خـوـدـشـ،ـ خـوـیـشـ
دـپـلـوـمـاسـیـ مـیـ اـنـکـارـدـ باـرـیـالـیـزـمـ (ـحـقـیـقـتـ پـسـنـدـیـ)ـ هـمـیـشـهـ تـطـابـقـ

نبارد و این هم واضح گردید که این نوع دپلوماسی گمراه کننده است و هرچه برحقایق پرده افگند نادرست است و یک نوع سهمگیری در افعال افکار عامه‌ی جهانی بشمار رفته می‌تواند. که آن ریک کشور اینگونه روش اختیار می‌کند مبنی بر غرض یا اغراض سیاسی یا تبلیغی آن کشور است و احتمال آن هماره موجود بوده و خواهد بود اما ارتکاب آن از جانب سکرتری شرال و کارکنان یک سازمان بین‌المللی که در برابر همه کشورهای عضو مسؤولیت مساوی دارد تنها شغلت نیست و اخراج از خط وظیفه و تجاوز از حدود صلاحیت شمرده می‌شود. کوردو ویز این کار را کرد که طبعاً نه می‌توانست این روش را بدون تصویب منشی ملل متحد اختیار کند. این روش تنها موجب گمراهی افکار عامه‌ی جهانی و نمایندگان اطلاعات و نشرات نگردید و می‌توان به جرأت گفت در دستگاه حکومت پاکستان تاثیرگرد و با ایجاد توقعات کاذب همکان رافریب داد. درینجا با در نظرداشتن مسؤولیت اخلاقی وجود این لازم میدانم توضیح کنم که بعید از امکان نیست که روس‌ها کورد و ویز را فریب داده باشند. اگرچنین باشد باز هم نمی‌توان او و دبیرکل سازمان ملل متعدد را تبرئه کرد زیرا اینگونه معصومیت نشان ندادن سیاسی بیش نیست و در عکله تفکر سیاسی یک ادعای قابل سمع شمرده نه می‌شود.

د پایان گفتگوهای ۷ سپتمبر نو کورد و ویز اظهار داشت: «حسکردم که درحالی که طرفین بسمت نزدیکی بیشتر یام

حرکت کردن بهتر است این جریان ، درینجا یکسوگذاره شود و تماش ها از طریق دپلوماسی از سرگرفته شود . این اطمینان بعد از آن بود که روئین ها به شرق عالمی که با ایجاد انتطبای مبنی بریک قدم استکاری در اذمهان پولید کرده بودند جواب مثبت ندادند . بسیک تعبیر معنای این اظهارات آنست که چون طرفین باهم نزدیک شده اند بهتر است گفتگوها به تعویق افگنده شود . تحلیل منطقی آنرا به خوانندگان میگذاریم .

صاحبزاده یعقوبخان گفت : « ایشان اشاره کرده بودند که »

چیزی باحتوی به میان خواهد آمد از پیرو ما پذیرفته که بازیه ژنوبیا سیم « و افزود که ، « چنین چیزی به میان نیامد . تاجرانی که به ما مربوط است ایشان از سرگرفتن گفتگوهارا پیشنهاد کردند و نیز ایشان بودند که عامل به تعویق افگنند آن گردیدند . »

امید است هموطنان و خوانندگان مابپذیریز که شک مادریانه آنرا پالیسی و تبلیغ اغفال کننده و گرایانه کننده خواندیم بی مورد نیست . به عبارت دیگر روس مستقیماً کوردو ویز رابرای فریبدان افکار جهانی گراه

می سازد و بطور غیر مستقیم توسط رژیم کابل او رابرای اغفال پاکستان استعمال میکند . به رحال خلی بزرگ افغان ها از فتن به صراط گروه الضالین در حفظ و امان خود نگهدازد .

کوردو ویز در اظهارات خود علاوه کرده که تماش دپلوماسی

آینده خود را در اسامبله عمومی ملل متحد با پاکستان و رژیم کابل از سرخواهد گرفت. اگر نتیجه‌ی مذاکرات رژیم کابل و روسیه و پاکستان در ژنو بعض تعویق بود از تماش دیپلماسی در نیویورک چه توقعی می‌توان بدل پرورد؟! این معنا در ظاهر ادبیطن کورد وویز است اما در حقیقت سعی برای اخفاقوپوشانید ناکامی گفتگوهای ژنو بوده می‌تواند که ناکامی شخص کورد وویز در آن مضمون گاشته می‌شود. کورد وویز مکلف است در رپورت سکریت ژنرال چند سطر که مظہر ناکلی کی مکلف گفتگوهای ژنو در مرحلهٔ یازدهمین آن نباشد برای اسامبله عمومی داشته باشد. دیگر آنکه اگر مهلت روس‌ها را برای برازیدن از افغانستان دوازده ماه بدانیم بعد از تعویق گفتگوها مبنی بر تأسیس های مزید سیاسی به روس‌ها چندماه دیگر وقت به ایشان تقدیم شده است؟! ناگفته نماند که ما در مقدمه پرسیده بودیم که باید توضیح شود که بکلام تاریخ معین روس‌ها بار خود را می‌بندند. بنا بر برخی اطلاعات بار اول اشاره‌ی مجھول به این مطلب شد باین معنی که گفته شد «بعد از امضای موافقه نامه». با این همه تعویق‌های پی‌هم این موضوع حواله‌ی یک مجھول به مجھول دیگر است. ایا امضای موافقه نامه چه مدتی را در برخواهد گرفت؟! از جانب دیگر در حالی که تغییری در شرایط دیگر روس‌ها رونداده است از خارج شدن تدریجی حتی باقی ماندن قسمی.

از قشون روس سخن می‌رود.

مبنی بر اظهارات صاحبزاده یعقوب خان در پایان گفتگوی
ژنو و همچنین اعلامیه کوردو ویز به اهل مطبوعات جلب توجه
است که هر دواخهار یا س و نو میندی می‌کند. می‌توان، بطور
قرین به صحیت تعبیر، استنباط کرد که روسیه وازان رو
رژیم کاپل در اذهان مشاهن توقعات کاذبی ایجاد کرده بودند
که برآورده نشد. هر دو در بیانات شان کلمه *disappointment*
یا خواهد قبول کند، معنای مستشعرشدن ایشان را به خد عی
سیاسی روس‌ها دارد یا داشته می‌تواند.

۱۷ سپتاهمبیں: کسانیکه معاہد ولیس رامی خوانند می‌دانند
که در مقدمه به ملاقات و نظری خارجه امریکا و روسیه در-
واشنگتن اشاره کرده بودم گفته بودم که در این روزهای این مذاکرات موضوع
افغانستان نیز شامل است. این مذاکرات آغاز شد و جریان
دارد. بحث بر موضوع افغانستان نیز به یقین پیوست اما
تاتاریخ نگارش این سطرا اطلاع کافی و موشوق در دست
نیست. از یعنی و باید آنرا به مقال جداسکانه بازنگذشت. انشاء الله

شماره ۱. سال چهارم جاہدولیں

۱۳۶۶/۸/۱

یا حق!

به تعقیب جریان آخرین گفتگوهای ژنو
در مجمع عمومی جاری‌یی ملل متحد
پیرامون موضوع افغانستان

۱۹۸۷ اکتوبر
راپورت دبیرکان ملل متحد:

بتاریخ ۲۹ سپتامبر راپورت سکریتاریال به اسامبله تقدیم شده
امکان بحث پرموضوع افغانستان بتاریخ ۹ نوامبر اعلام گردید.
راپورت دبیرکل در «کلامات آنقدر ملفوف است که میتوان آنرا
به فصاحت اظهارات یک گنگِ ماهر تشبيه کرد. این ابهام عمدی
که اکثر آنرا به «دپلوماسی» تعبیر می‌کنند در حقیقت جز
إخفای حقایق از افکار عامه‌ی جهانیان

نیست . منظعر از آن پوشیدن ناکامی ی گفتگوهای ژنو بوده می تواند . اما تحلیل «روحیه‌ی» راپورت به تمایل دبیر کل و نماینده‌ی خاص او به اجتناب شان از اعتراف به ناکامی کامل است . درین تمایل عنصر میلان به قبول درست پند اشتن اسام نفشه‌ی روس و رژیم کابل ، بطور آشکار ، به آنچه بر آن «آشتی ملی» نام نهاده اند و مبنی بر آمال سیاسی مطابق به شرایط خود شان بوده و هست مضمرا است . و اما آکنون در حقیقت گفتگوهای ژنو در حالتِ اغما و خمسه درست مرگ است که احیای آشرا جز یک معجزه‌ی سیاسی نمیتوان پند اشت . اگر این گونه معجزه صورت گیرد باز هم در نزد خرافات پستان سیاست مایه‌ی قناعت و قبول خواهد بود و تنها فرصت طلبان ضعیف نفس را الغفال خواهد کرد که منافع شخصی را بر منافع ملی ترجیح میدهند . بعد ازین تبصره‌ی عمومی چند مثال از اپورت را به توجه هر کوئناریم تا خود قضاوت فرمایند .

دبیر کل ملل متحد نتیجه‌ی گفتگوهارا پیشرفت می خواند اما آشرا کافی نمیداند . میگوید بدون شک وقت آن رسیده است که افغان ها خود شان قدم هائی بردارند که به منظور آوردن امن و سلام از ایشان توقع میرواند اهل هار محمل و مبهم شاهد تمایل وی به «آشتی ملی» مطابق به آمال روس و رژیم کابل است . میگوید که کورد و وین بعد از مراجعت از کابل و اسلام آباد

باوگفت که امکانات موافقت را درباره‌ی تطبیق نقشه‌ی طرح شده که منظور آن تضمین مراغات همه واجبات مخصوص موافقت نامه است دریافته است. این یک امر بدبیهی است. اگر مشروط به «بعد از موافقه»، باشد کی می‌تواند گباید همه را مراغات نهی کنم؟ تاکنون همه چیز مشروط به موافقة و موافقة مشروط بپذیرفتن شرایط رویس است. روشهای دست نشاندگان شان تا هر وقتی را که برای تحریل آمال سی و نظامی حتی کلتوری خود در تصرف خود میخواهند بدست نیاورند به تکتیک تعویق گفتگوهای جعلی را دوام داده و دوام خواهند داد.

سکریتریال در راپورت به اسامبله میگوید که بر یک یاد داشت (میمورند) موافقه بعمل آمده است. این میمورند درباره‌ی جنبه‌های عملیات جهت تطبیق نقشه است. واظه‌مار میدارد که حاوی استخدام کارکنان ملل متعدد از ترتیب وطرق و منابعی که هم‌آکنون در سازمان ملل وجود دارد اجرا خواهد شد. عنوان این میمورند را «میمورند مفاهمه»، معرفی میکند که در راپورت عبارت از *Memorandum of Understanding* است. علاوه‌ی کند که این میمورند تفاوتبی یک زمان با موافته نامه‌های دیگر مرعی الاجرا و نافذ خواهد بود. و آنگاه می‌افزاید که درباره‌ی تعیین وقت برآمدن قشون اجنبی «هر دو حکومت» به ناینده‌ی خاص وی موقف قطعی خود را به صورت سری اطمینان‌گردند و ناینده

خاص به آنها گفت که درین صورت دوام گفتوها به موافقه منتج خواهد گردید. «هر دو حکومت» بعد از غور موافقه نمودند که یک دور دیگر گفتوها لازم است صورت بگیرد در حالیکه وقت آن تعیین نشود. اما گفته شد که باشد به زودترین فرصت به آن پرداخته شود. این تکنیک فقط دیگری برای روسها بود که از یک جانب گفتگوها را به تعویق اندازند و از سوی دیگر دوام آنرا لازم شمارند. وزیر خارجه پاکستان اخبار موندی عی کرد امّا معلوم است که در اثر فشارنا معلومی با آن موافقه نمود. عدم رضایت پاکستان در نظر عمومی پالیسی آن در افغانستان اسلامی که طرف پاکستان ایجاد گردید بیک اندانه نمایان است.

کلمات «هر دو حکومت» که در بالا زیر آن خط کشید شده است در راپورت سکریتئریال اهمیت خاص دارد. آنکه پاکستان در وقت بحث موضوع افغانستان بر استعمال این کلمات اعتراض نکند معنای آنرا داشته می تواند که اشارة به طرف را در گفتگوهای جیش حکومت قابل اعتراض نمیداند. دیده شود.

سکریتئریال میگوید که در ضمن ملاقات و چالان بر چف با اطمینان داده است که پشتیبان قویی مساعی مدل مخد است و آن دلیله‌ی بزرگ روسیه متوجه آنست که در افغانستان یک رژیم آزاد قایم شود که با روسیه مخالف

نمایند. البته هیچکس در یک ملاقات دپلوماسی و به پیروی از تکنیک تبلیغاتی کمتر از گریبه چف گفته نمیتواند سکرتری‌شمال میگوید که بنا براین متوجه است که موافقه ملکی شود کدام کسان می‌توانند کمتر ازین اظهار موقعیت کند؟ سکرتری‌شمال از موقف مبارزین ملی و مجاهدین افغانستانی و بیان اشاره‌ی نمیکند چه رسید به دلایل و براهین مبارزین در اختلاف موقوفی که گرفته‌اند.

در آخر رایپورت سکرتری‌شمال آوردن صلح را در افغانستان تنها و تنها منوط به مذاکرات میداند اثبات میگوید مذاکرات میان کدام جانب با کدام طرف. سکرتری‌شمال می‌افزاید: «من در رایپورت سال ۱۹۸۷ خویش به اساساً مبلغ عموصی شاکید کردم که برداشتن قدم‌های شجاعانه و میصله کننده از جانب افغانها برای تضمین آتشق ملی لازم و ضروری است تا یک موافقه که تمام اقتضاء افغان از آن پشتیبانی کنند پدست آید». درینجا نیاز از گرفتن مبارزین ملی و مجاهدین اجتناب می‌کنند. اگر در اثر تحلیل این کلمات بیک اظهار دپلوماسی تعبیر شود از جانب دیگر تایل او را باید آتشق عاملی که رو سیه و دیزیم کابل آنرا وضع کرده‌اند نشانید.

در آخر رایپورت سکرتری‌شمال میگوید: « بلاشک نایندی خاص من حاضراست و سایل تسهیل بازمانند». به مذاکرات

راتهیه کند.» و آنگاه باکلبات بجمل و گنگ به عنقش همه حکومت های عضودر «ترسیع دادن فرصت و موقع به افغانها» اشاره می کند.

برای آگاهی افغان هاییکه مایل به تحلیل و قضاوت خود باشند علاوه می کنیم که این راپورت درسته *SEPTEMBER 29 1987 A/42/6005* ملل متحد متن الگیسی نشر و توزیع شده است که مسند های دیگر بزبان های شناخته شده می ملل متعدد درج است و می توانست آنرا با مراجعت بدست آورند.

مساعی روس برای احیا و دوام کنفرانس ژنو دوام دارد. سکریتیریزی مایل به قناعت است. نتیجه منوط به تضمیم نامه می اسلام است. پاکستان از روکرد نقهی ادامه می بی ثمرایین گفتگوها تاکنون اجتناب می کند. دیده شود که فرستادن وفدهای خاص از جانب روسیه توسط رئیم کابل به آسیا و افریقا و فعالیت مستقیم روسیه به ممالک مختلف برای ترغیب کشورهای دارقاره های دیگر تا کدام حداین کشورهای اغفال کرده است و در رای بر تضمیم نامه ای امسال چه تغییری در اتخاذ موقف ها واقع خواهد داشت.

در کور ویدور های کاخ مدل متعدد گفته می شود که روسها شاید یک تعديل نامه بر تضمیم نامه پیش کنند اما تاکنون شمرده قدم می گذارند تا هبادا به شکست مواجه گردد گفته می

که یکی از منظورهای مهم شان جلب پشتیبانی از آشتبانی ملی « است که عنوان ظاهر افریبینده است . مذاکرات وزیر خارجه امریکا در مسکو با وزیر خارجه روسیه موضوع افغانستان را روی اجندای نهاد . این مذاکرات که در هفته‌ی آینده آغاز می‌گردد به احتمال غالب بر موقع امریکا اشرخواهد داشت . این اثر اگر منفی باشد یا مثبت محدود شمرده نه می‌شود و به گمان غالب حتی بر مالک اسلامی تأثیر خواهد کرد .

مقاله‌ی آغا شاهی وزیر خارجه ای سابق پاکستان در اخبار Dawn ب تاریخ ۲ سپتامبر بطور خاص قابل دقت است . آغا شاهی درین مقاله می‌گوید :

تمام پارسی‌های افغان با ید ضرورت این حق را - دریابند که راه دیگری غیر از Compromise نیست مگر آنکه در موضوع حکومت انتقالی این راه را برای فیصله‌ی آینده‌ی خود و مقدرات افغانستان برگزینند . وقت آن رسیده است که اگر مذاکرات مستقیم میان دویم کابل و رهبران احزاب مقاومت صورت گرفته نتواند به مذاکرات غیر مستقیم بپردازند .

و علاوه می‌کند که : « این گفتگوها به معاونت میابنی مدل متحده صورت بگیرد . » این نظریه عجالت با موقع بجا هدین و مبارزین ملی افغان

در برابر رژیم کابل است. گفتگومیان رژیم کابل و مبارزین با گفتگو با روسيه فرق دارد.

اگرچه معروف نیست معلوم است که این پیشنهاد تازی ندارد و سابقه‌ی آن به چندین سال پیش می‌رود. پیشنهاد از جانب رژیم کابل بود و خفیانه صورت گرفت. ترتیب آن بود که این تماس در سوییں در یک دهدزه‌ی نزدیک ژنو که نام آن افشا نشد صورت بگیرد چند تن از رهبران جاهدین به سوییں رفتند. رژیم کابل اصرار کرد که بعیث حکومت نماینده بفرستد اما جاهدین گفتند که تنها با ایشان بعیث یک حزب گفتگو خواهند کرد. این فرق موقف باعث شد که تماس صورت نپذیرد و موضوع مسکوت و مخفی و عقیم گردید. پیشنهاد آغا شاهی عین موقف کابل را تائید می‌کند و معنای شناسایی‌ی رژیم کابل را دارد و عمالت موقف متحدو اعلان شده رهبران جاهدین است.

ناممکن نیست که کورد و ویزکوشش کند در جریان اسامبله این موضوع را با وفاده مبارزین در میان گذارد. ازینرو باید ملتفت بود که نخست تماس با ملل متحد تنها با کورد و ویز نباشد و با حضور سکرتری نیال صورت بگیرد و نینز اهیت اساسی موضوع در نظر نباشد. ازینرو وفد جاهدین بسویی علی باشد.

شماره ۹ ساله چهارم جاهد و لسن

۱۳۶۶/۹/۱

یا حق!

پیرامون موضوع افغانستان

در اسامبلهٔ ۴۲ مملوک متحدد

هموطنان عزیز!

این مقالهٔ سیاستمدار نامی وطن بدو قسمت
 تقسیم شده است. قسمت اول آن مربوط به جریان
 قبل از ۹ نوامبر و قسمت دوم آن بعد از ختم مباحثه
 بر موضوع افغانستان در مملوک متحدد را دربر میگیرد.
 اداره

۲- نوامبر:

قرارداده شده است که بر موضوع افغانستان بتاریخ ۹
 نوامبر مباحثه آغاز گردد. عنوان موضوع مانند سالهای
 گذشته «وضعیت در افغانستان و اثرات آن بر صلح

اللی» است. مسوده‌ی تصمیم نامه‌ی مشترک اگرچه بتاریخ

۲۸ اکتوبر به دارالانشاء سپرده شده است توزیع آن حدوداً است
 تا آنکه بعداز آن خوازنبخش از جانب مصنفین به جمیع عمومی
 معرفی گردد (A / 42 / L 16, 28 OCTOBER 87) تغیرقابل
 تذکر در آن روند اده است و نقایصی را که در ظرف چند
 سال گذشته داشت حفظ کرده است. بر طبق افواه در
 حلقة های ملل متحده امسال رو سه او رژیم کابل در نظر
 دارند که بارخست تعدیلات پیشنهاد گنند و گفته می شود
 که دوکشور یکی شام و دیگری یمن دیموکراتیک را واداشته
 اند که تعديل هارا به جمیع عمومی از جانب خود تقدیم
 کنند. قرابت سیاسی این دوکشور با رو سیه معلوم و
 همیذاست، متن این تعديلنامه تا کنون اعلان نشده
 است اما منظور آن راجرا حیا و دوام گفتوهای ثنوی
 شاید توصیه به حمایت از خد عهی سیاسی بنام مفکری
 «آشتی ملی» نمی توان پنداشت. و نیز گفته می شود که
 اگرچنین تعديلنامه بمبیان آید مصنفین تصمیم نامه مشترک
 تعديلنامهی *Amendment* یا *Sub-Amendment* چه
 تعديل خواهند کرد. دیده شود که ازین وضع آبستن چه
 می زاید. اگر صورت پذیرد به مباحثه ی طرز العمل راه باز
 خواهد شد و چون در مجمع جاری رئیس اسامبله ازان ایان
 شرق است نقش او بی تاثیر بوده نمی تواند و حق پنداشته
 می شود که اگر فضای مساعدت نکند مباحثه روی موضوع چند

موضوع چند ساعت بیشتر دوام کند.

۴- نوادران:

خبرآمدن و فد افغانی خوش بود. گفته شد که این وفد مشتل جناب سید احمد گیلانی، جناب صبغت الله مجددی و جناب مولوی خالص بعیث سخنگوی تنظیم مای مجاهدین و آزادی خواه مبارزین ملی افغانستان و نمایندگان تنظیم های افغان مقیم پاکستان است این وفد درست آمد اما دیر آمد نه به آن معنا که «دیر آید و درست آید». از نقطه‌ی نظر این نگارنده قابل تأسف است که نماینده‌ی دیگر هم‌هاجرین و جاهدین بویژه ایران در آن شامل نیست. امید است با این امری توجه خاص مبذول گردد و فدیک کنفرانس مطبوعاتی داد اما ترتیبی گرفته نشده بود که اظهارات مشارک در مطبوعات و نشریات منعکس و تبلیغ شود. اهمیت توجه کامل به موضوع روابط عامه Public Relation از لوازم حقی است. هر افغان هرچا که باشد حق دارد سوال کنده که، مانع کیست و عایق چیست؟

چهار پیش بینی لازم صورت نمی‌پذیرد؟

اگر نمی‌خواهند از دوست بی‌اموزند چرا از دشمن نمی‌آموزنند؟ با وجود یک وفاد بلند رتبه و افغان های مقیم سپویارک و Amerika چرا تنها لیلی ذکریا هلمز Lailizikria Helms DIRECTOR بنام مدیر دستگاه دوستان افغانستان

FRIENDS OF AFGHANISTAN بحیث سخنگوی از

مطلوب و فدافتافی سخن میکند؟ اگر حکمتی بالاستراتژی فهم افغان‌ها باشد چرا همین آنرا به افغان‌ها افهام و اعلام نمی‌کنند؟

۱- نوامبر:

نتیجه: طوریکه در هین مقال پیش از آغاز اسامبله عرض کرده بودیم موضوع افغانستان در مجمع ملل متحد بتاریخ ۹ نوامبر زیر بحث آمد. تصمیم نامه‌ای مشترک را - پاکستان از جانب دیگر مصنفین معرفی کرد. چنین جناب صاحب‌زاده یعقوب خان وزیر خارجه ازو زارت خارجه استعفی کرده است گوینده پاکستان نورانی وزیر دولت در امور خارجه بود.

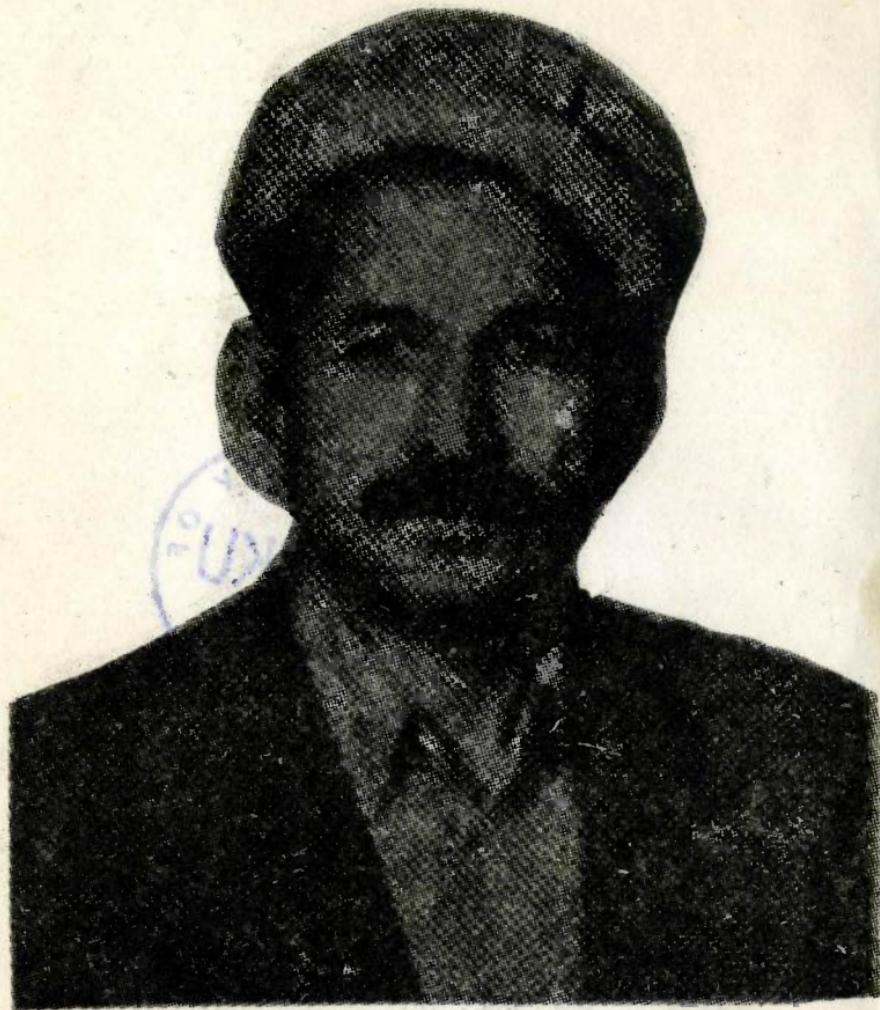
آنچه را پیش از آغاز بحث به حیث افواه باطلان رسانیده بودیم واقع شد و شام وین دیموکراتیک به تقدیم تقدیل نامه مبادرت ورزیدند پاکستان براین Sub-amendment که ناینده شام آنرا معرفی نمود تقدیلاتی وارد کرد که از جانب سردار شہمنوار خان ناینده دایی پاکستان به مجمع تقدیم گردید. بعد از مباحثه‌ی اختصار شام مجبور گردید تقدیل نامه‌ی خوب را پس بگیرد و آنرا به رای گذاشت. در نتیجه بر تضمیم نامه‌ی مشترک رای گرفته شد. یکصد و بیست و سه کشور داده نیز شال گذشته یکصد و بیست و دو کشور رای موافقة

داده بودند، نزد کشور رای خالف دادند. پارسال بیست کشیده رای خالف داده بودند. یازده کشور رای ممتنع دادند. پنج کشور دن رای گیری شرکت نکردند. کشور یکه به افزونی یک رای نقش باخت بهوتان بود.

وفد تنظیم های جاحدین مقیم پاکستان ممکن از شاترده فروردین سال در تالار اسامبله عمومی دیو قطر سامعین پولیک حضور داشتند. یادنگی عرب سعودی به اعزاز آنها محفلی ترتیب کرد. بروزیان ده سپتامبر به واشنگتن میروند. پروگرام شان همچنان تا کنون اعلام نشده است. در حفل عرب سعودی کوردو و زیر شرکت کرد و این نخستین تماش تشریفاتی وی باز همانجا هدین است.

فضای عمومی اسامبله نسبت به هرسال پیش آبستن و ازین رو پر جوش بود زیرا همه کس میل داشت نتیجه مساعی روسیه را برای تغییر لای با فرستادن وفد های خاص به متجاوز از شخصت کشور بداند. بعد از تقدیم تعديل پاکستان بر تقدیم نامه‌ی شام و یمن دیوکراتیک افواهی در ملل متحده شایع شد که هندوستان تعديل فرعی پاکستان را تعديل میکند. اما هندوستان بادریافت اوضاع و خروف از شکست مزید عمله اقدام نکرد.

شماره ۹، سال چهارم مجاهد و لسن

محمـد حسـن وـلـیـلـهـ

Geneva Talks

*Collection Of Assays Written
by
A. R. PAZWAK*

Compiler : M. H. Wolasmal

Publisher : Afghan Mujahid Information Center

1988

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library